

கல்கி

ஆண்டு மலர்

KALKI
4-8-1968
40 காசு

புகத்துக்கு இருபது வருடங்கள்
சிறப்புச் சமூகதை

சுழி-

**இளமையின் எழில் ததும்பும் வதனம்
பூவிலும் மென்மையான சருமம் பெறுங்கள் !**

...சுதந்த உங்கள் சருமத்தின் இயற்கையான எந்த
தன்மை மாறாமல் பாதுகாப்பது அவசியம்

பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீமிலுள்ள பிரத்தியேகக் கலவை
'ஹ்யுமெக்டன்ட்' சருமத்தின் இயற்கையான ஈரத்தை
உலராமல் காக்கிறது. இதனால் பருவகால மாறுதல்களாலோ,
சூடு முதலியவற்றாலோ, சருமம் வறட்சியடைவாமல்
மிகுதுவாக இருக்கிறது. இவ்விய வெண்பனி போன்ற
பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீம் உங்கள் வதனத்திற்கு
இளமை எழிலையும், மென்மை சோபனையும் அளிக்கும்.
பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீமைத் தனிப்பட்ட பூதிச்
கொண்டாலே உங்கள் ஈரம் பொலிவுடன் விளங்கும்.
அல்லது ஈரத்தில் முதலில் பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீமைத்
தடவி அதன் மேல் பவுடர் போட்டுக் கொண்டால் பவுடர்
ஒரே சீராகப் படிந்து முகம் மாசு மறுவெள்ளைத் திகழும் !

பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீம்—உலகத்தாழ்க்களின் வதனத்தில் மிளிர்வது

சீஸ்பிரோ-பாண்ட்ஸ் இள்காப்பொளேட்டர்

(உலகப்புகழ்ப்பட்ட செறுப்புகள் யு. எஸ். ஏ. வில் தயாரிக்கப்பட்டது)

சிங்காசனாதிபர்களாய்
என்றைக்கும் அழியாத செவ்வாஜ யோகமாய்
இந்த்ராதி தேவர்களெல்லாம்
விஜய ஜயஜய வென்ன வாசி சொலவே சொல்லு
இருக்கு நும் பெருமை எளிதோ? —தாயுமானவர்

பிரார்த்தனை செய்வோம்!

அற்புதமான அறிவுபெற்ற மனிதன், அந்த அறிவில் சக்தியால் கண்ட சாதனங்களைக் கொண்டு நிலத்திலும், நீரிலும் வாலிலுமுள்ள மிருக பட்சிகளுக்கும் மற்ற ஜீவராசிகள் அனைத்துக்கும் மேலாகத் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டு விட்டான் - இவ்வாறு ஜீவப் பரிணாமவாதிகள் சொல்கிறார்கள். இரு கால் படைத்த ஜீவராசியான மனிதன் புவிக்கும் கடலுக்கும் பிரபுத்துவம் பெற்றுவிட்டான் என்பதற்கு ஐயமில்லை. மனித இனம் ஒத்துழைத்துக் கூடிப் பணி புரிந்து பெற்ற பலத்தால் வேறே இந்த ஆதிக்கம் கிட்டியுள்ளது.

ஆனால் கடைசியில் மனித அறிவு தன் எல்லை மீறிவிட்டது. அதனால் அவனையே ஒரு பிராணுபத்தில் சிக்க வைத்திருக்கிறது. மனித இனத்தின் நாகரிகமடைந்த கோடாறு கோடி மக்களிடையே போட்டிகளும், துவேஷங்களும் தோல்வி, உடை நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் பிறவற்றுக்கு எதிராக ஆயுத பலத்தை நாடியுள்ளன. இந்த ஆயுத உற்பத்தியில் நாடுகளிடையே போட்டியும் வளர்ந்துள்ளது. இது காரணமாக ஒவ்வொரு நாட்டின் வளமும் வீணாகித் தற்கொலைக்கு ஒப்பான திசையில் அவை செல்கின்றன. மனித சமுதாயத்தில் வளர்ச்சியையும் மிதிச்சியையும் இப்போக்கு தடுக்கிறது.

நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இப்பிரபஞ்சத்தின் சிற்பி ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் தேசங்களிடையே நடைபெறும் நாசக் கருவிப் போட்டியை விட்டுவிட்டு விவேகத்தையும் தீர்த்தையும் மனித குலத்துக்கு அளிப்பானா என்பது கேள்வி. ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் பரஸ்பரம் பயமும் அவதம்பிக்கையும் கொண்டிருப்பதாலேயே ஆயுதப் போட்டியில் இறங்கியுள்ளனர்.

துரநிர்ஷ்டவசமான அணு ஆயுதக் கண்டுபிடிப்புக்கு முற்பட்ட நிலைமையை நாம் மீண்டும் அடைய வேண்டும். ஆன்மநாச ஆயுதங்களையே அணுக் கருவிகளைக் குவித்து வைத்துள்ள வல்லரசுகள் அவற்றையெல்லாம் அழித்துவிடுமாறு செய்ய வேண்டும். அணு ஆயுதம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு வல்லரசுமே தற்காப்பைத்தான் விரும்புகிறது. அணு ஆயுதங்களிலிருந்து விடுபடவே அவை விரும்புகின்றன. ஆனால் அவற்றிடையே பரஸ்பர அச்சம் நிலவுகிறது. இது காரணமாக அவை விரும்பிய போதிலும், அவற்றால் ஆயுத பரிசரணம் செய்ய இயலவில்லை.

அணு ஆயுதங்களை ஒழிக்க ஒர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஒப்பந்தம் பிறழாமல் கடைப்பிடிக்கப்படுமா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. நாடுகளிடையே நம்பிக்கை மறைந்து விட்டதால் ஒப்பந்தங்களும் சக்தி இழந்துவிட்டன. இருவரை நம்புகிற கவையை நாம் மீண்டும் கற்பது எப்படி? இவ்வாறு நம்பி, ஒப்பந்ததல்சனைச் சாரிந்து நின்று, மனித குலத்தின் உதிரிகை வாழ்வுக்கு ஜீவாய்ப்பான ஆயுத பரிசரணத்தில் ஆழ்ந்து ஈடுபட வேண்டும்.

அந்தரங்கத்துடைய பிரார்த்தனையில் நான் மேல்மேலும் நம்பிக்கை பெற்று வருகிறேன். மனிதர்களுக்கு விடைய தரக் கூறு வாகிலியும் பிரதிகளையிலும் பரஸ்பர நம்பிக்கை உண்டாக வேண்டும் என்று உலகெங்கிலுமுள்ள மக்கள் யாவரும் பரம்போருவிடம் பிரார்த்தனை புரிய வேண்டும். இன்றைய நெருக்கடியில் சம்பந்தப் பட்டுள்ள தேசங்களில் பெரும்பாலானவை கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தை ஏற்றவையாகும். கிறிஸ்துவிடம் தமக்குள்ள நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும்காரக

இந்த நாடுகளில் பெரிய பெரிய பீதவாசலங்கள் உள்ளன. குஷிய சர்க்கார் கிறிஸ்துவை விட்டிருக்கலாமாவிலும், அந்த விஸ்தாரமான நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் இவ்வளும் கிறிஸ்து மத நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. "கிறிஸ்து வேண்டாம்" என்று விட்டு விட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்வ முடியும். கிறிஸ்து போலும், பரஸ்பர நம்பிக்கையும் போய் விடும். உலகியுலியம், முகமதுநபி, புத்தர், ராமன், கிருஷ்ணர் இவர்களில் யாரை விடக்கொண்டிருக்கிறோம் மனித குலத்தின் பரஸ்பர நம்பிக்கையை விடக்கொண்டிருக்கும், மக்களுடைய தொடர்ந்து உயிர் வாழ வேண்டுமாயின் அதன் நடத்தையைப் பரஸ்பர நம்பிக்கையே உருவாக்க வேண்டும். கயநாசத்திலிருந்து நம்மைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின், அல்லது நாசத்தையிட நீசமான பயப் பிராந்தியில் வாழ்வதைத் தவிர்க்க வேண்டுமாயின், கிறிஸ்து முதலிய தெய்வ தூதர்களை, பத்திக்குரிய ஆசாரிகளை ஒன்றுகூட்டி நமது தெய்விகத் தலைவர்களைக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களே அரசு புரிவது போல் அவர்களது உபதேசம் களைப் பற்றி ஒழுக்கவேண்டும்.

'அணு ஆயுத ஒழிப்பு மட்டும் போதுமா? எல்லா ஆயுதங்களையும் ஒழித்து, போர் என்பதையே ஒழித்து, உலகுக்கு ஒரு பொதுச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி, உலக அரசாங்கம் ஒன்றை உருவாக்கிவிட்டதான் பிரச்சனை நீரும்' என்று சிவா சொல்வார். வாய்ந்தவம். அவர்கள் சொல்பவை யாவும் நடக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதற்காகத் தற்போதைக்கு முதலடியாக நடைபெறக்கூடிய அணு ஆயுத ஒழிப்பின் அவசியத்தை மறக்கக் கூடாது. நல்ல தொரு காரியம் நடக்கவேண்டும். அதைவிட நல்ல காரியத்தை இப்போது செய்ய முடியவில்லை என்பதால் இப்போது நடைபெறக்

கூடிய தம்மை நிறுத்த வேண்டாம். நல்ல தற்கு அதைவிட நல்லது விடுவதில்லையெனவே நடக்கக்கூடிய நல்லதை முதலில் செய்வோம். அதைவிட நல்லதை எதிர்பார்த்து இப்போது அணு ஆயுத பரிகரணத்தைத் தன்மீது போடுவது அறிவுடைமையல்லாது. இப்போதே தீர்ப்புக் காலதூரணம் செய்து விட்டோம். அருகில் வந்துவிட்ட பெரிய மிகுத்தை முதலில் எதிர்கொள்வோம்.

நல்ல முடிவுக்கு அறுகலமாகச் சம்பவங்கள் உருவாகி வருகின்றன எனலாம். குஷியா அமெரிக்கா ஆகிய இரு வல்லரசுகளின் போக்கும் பெருநம்பிக்கையை எழுப்பியுள்ளது. அணு ஆயுதங்களைப் புதிதாக மற்ற நாடுகளுக்கு விநியோகிக்கவாது என்று இவ்விரு வல்லரசுகளும் கட்டாகத் திட்டம் வெளியிட்டது ஒரு நல்ல தொடக்கம். இதைத் தொடர்ந்து, ஒரு புது சகாப்தத்தைக் கோடும் தெலிவான, நம்பிக்கையுடனாக அறிக்கைகள் வெளியாகியுள்ளன, இவை அணுஆயுத பரிகரணத்தில் முன்னேற்றத்துக்கான திசையைக் காட்டுகின்றன. மனித குலத்தின் தலைவிதி யானாகச் சார்த்துள்ளதோ அப்படியப்பட்ட மகத்தான அதிகார மந்தாசத்திலிருப்பவர்களின் அறிவில் ஆண்டவன் விவகத்தைப் புகுத்த வேண்டும் என்று நம் மக்கள் பிரார்த்திப்பாராக !

வாதப் பிரதிவாதத்தால் நம்பிக்கையை வளர்க்க முடியாது. பயப்படுவதற்கும் அவ நம்பிக்கை கொண்டவற்றிற்கும் தான் வாதத்தால் காரணம் கற்பிக்க முடியும். தீரமே நம்பிக்கையை வளர்க்கும், இந்தத் தீரம் ஆண்டவனிடமிருந்துதான் வர வேண்டும். இதற்காகவே நல்லவர்கள் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

('ஸ்வரகர்ஜா'யில் ஏஜாஜி எழுதியது.)

காமகோடியின் கருணைமொழி

வெள்ள முறைப்படி, தொடர்புடைய ஐயம் ஏரெ மட்டமாகத்தரிகே முயலும். Water Inside the level என்பார்கள். ஓர் ஆற்றில் உற்பத்தி உதானம் எத்தனையோ ஆயிரம் அடிகளுக்குமேல் இருக்கிறது. அங்கே உற்பத்தியாகிற ஆறு கனவெகமாக, மிகுந்த சத்தத்தோடு இறங்கி வருகிறது. தன் மட்டத்தைக் காண்கிறவரைக்கும் "தாட்டிட" சத்தம். பிறகு அடங்குகிறது. சமூத்திர மட்டத்தை-வெள்ளை-கண்டுவிட்டபின் பூரணமாக அடங்கிச் சாத்தமாகி விடுகிறது.

இந்த 'வெள்ள' எல்லாவற்றிலும் உண்டு. சாத்தம் வரவேண்டுமென்றால் மனிதன் இந்த வெள்ளுக்கு வரவேண்டும், வெள்ளுக்கு மீறி இருந்து விட்டால் சாத்தம் இல்லை; சத்தத்தால்; 'தாட்டிட' என்று இரைச்சல்தான்.

சமூத்திர தீர்த்தமே மேகமாகி, மேகம் நதியாகி, நதி தன் வெவ்வுக்கு வத்தபின் சமூத்திரமாகவே மாறி அடங்கிப் போவதுபோல், பரமாத்ம ஸ்வரூபத் தில் தொன்றிய ஜீவாத்மாக்கள் அநிலையே ஐக்கியமாகிச் சாத்தமடைகின்றன.

நமது ஆட்சியின் 'மதச் சார்பின்மை'வை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகச் சர்க்கார் காரியாலயங்களில் மாட்டப்பட்டிருந்த எல்லாப் புனிதப் படங்களையும் அகற்றுவது அவசியம் என்று தமிழக முதன்மந்திரி எஸ்.வி.வதுபுரிதாபயம், இதுபோன்ற சமீபங்களில் ஒன்றையும் சாதித்துவிடுவதில்லை. தவிர்த்து அல்லாதார் இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டவியில்லை. முதன்மந்திரி புனராவோசனை செய்து விஷயங்கள் இதுவரை உள்ளது போலவே நீடிக்க விடுவார் என்றும், இத்துறைய ஆண்டுகளாக இருந்த படங்கள் அங்கேயே இனிவும் இருக்கச் செய்வார் என்றும் நம்பிவராமாக, எத்தனையோ இனங்களில் போராட்டமேண்டி யிருக்கும்போது, சமய விஷயங்களில் பிரவேசிப்பது சிவகமல்லை, 'மதச் சார்பின்மை' என்ற வார்த்தை வாய் எல்லா மதத்தினருக்கும் சமத்தி வாக்களிக்கப்பட்டதே அன்றி. இந்தியாவில் ஆண்டவனை எந்த உருவத்திலும் வழிபடுவதும் தடை செயல்படவில்லை.

நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு ஆட்சியினை காரம் பெற்ற ஜனாதிபதி கட்டுக்குப் பகுத்தறிவில் இருந்த பற்று இன்றைய தமிழக அரசால் சுத்திப் பகுத்தறிவுப் பற்றுக்குக் குறைந்ததல்ல. எனினும் அந்தச் சர்க்கார் ஜனாதிபதி அய்யாசின் அறிவு சார்ந்த ஆயோசனை வீண் சேர் எல்லா ஆய்வுகளையும் அவற்றின் கணர்வலம், வழிபாடு முதலியவற்றையும் மேற்பார்க்கும் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டது.

கி.சி.சி.

ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்ட ராணுவத்தால் அந்த நாட்டுக்கே அபாயம் விளைக்காமை, சுத்தியின் இருபுறமும் கூராக இருந்தால் அதைப் பிடிப்பவன் கையும் கொட்டுண்டு போகும், ஜனநாயகங்களில் ராணுவம் இப்படிப்பட்ட இருபுறமும் கூரான ஆயுதமாகி விடுவதுண்டு. இதனுடைய ராணுவ ஆட்சி ஏற்படுகிறது. கடைசியாக இராக்ஸில் ராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. நல்ல நோக்கத்தோடு, திறமையான ஆட்சி ஏற்படுவதற்காகத்தான் எல்லா ராணுவப் புரட்சிகளையும் நடக்கின்றன என்று என்னவிவிட வேண்டாம். திறமையற்ற ஆட்சி ராணுவம் புரட்சிக்கு வழி விடுவது உண்மையே. என்றாலும் நல்ல நிருவாகத்தை

நோக்கமாகக் கொண்ட ராணுவத் தலைவர்களால் எப்போதும் புரட்சி செய்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதென்ற என்ற கொள்கை முடியாது.

இந்தியாவில் ராணுவ ஆட்சி ஏற்படுமா என்று கேட்டுவார்களிடம் அது சாத்தியமில்லை என்று நான் பலமுறை கூறிவருகிறேன். காரணம் நம் ராணுவம் பலவகைப்பட்டவர்களின் கூட்டுத் தொகை என்பதே. வகுப்பு, பிரதேசம் இவற்றில் அடிப்படையில் நான்குதரப்பட்ட கோஷ்டிகள் கொண்டது நம் ராணுவம். ஒரு கூட்டத்தைத் தப்பு வழியில் அமைத்துச் செல்வதாயினும் கூட அதிலுள்ளவர்களுக்கிடையேயும் ஒன்றுபடுத்தி ஒன்றாக முடியும். நம் ராணுவத்தை இவ்வாறு புரட்சி என்ற தப்பான வழியில் அமைத்துச் செல்வதற்கு இயலாதுபடி, அவர்கள் பூரணமாக ஒன்றுபட முடியாத பல பிரிவினராக உள்ளனர்.

வகுப்புப் படிபடி, "பிரதேச" ரீதியிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள ராணுவப் பிரிவுகளுக்குப் பதிலாக வேறுவிதத்தில் ராணுவ அமைப்பை ஏற்படுத்தவா மா என்று கேள்வி எழும். இந்தப் பிரிவே ஜனநாயகத்துக்கு ஒரு காப்பாக இருப்பதால் இதனை மாற்றுவது விவேகமாகத் தோன்றவில்லை. சந்தி வாய்ந்த ராணுவம் இல்லாததே பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நீண்டகாலக் காப்பாக இருந்தது. அத்திய ஆக்கிரமப்பு என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் அதை எதிர்த்து வகுப்பு அடிப்படையிலும், பிரதேச ரீதியிலும் அமைந்த ராணுவப் பிரிவுகள் வெகு திறம்படப் போர் புரிவீன்றன என்பதை நினைவிடமாக்கப் பார்த்திருக்கிறோம். பிரத்தியும், தெம்பிலும், பராக்ரமத்திலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பல பிரிவுகள்

சத்தியமேவ ஜயதே

இந்த இடைக்கால நுலுவுகளை நிறைவேற்றித் தருகின்ற வந்து விட்டது.

அன்பார்ந்த நீயர்களுக்கு

சீர்திர புருஷர் எழுதிய சீர்திரக் கதைகள், மாடுமதை படைத்த மலையாளமான நாவலர், அமரர் கவி படைத்த அழியா இலக்கியமான பொன்னியின் செல்வன் இரண்டாவது முறையாகக் கவிமிக் தொடர்ந்து பிரசுரிப்பதில் பெருமிகழும் பெருமிகழ்ச்சியும் அடைவிதல். என்ன என்ன காரணங்களை முன்விட்டு நான் இந்த முடிவுக்கு வந்தேனோ அந்தக் காரணங்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டும் அதற்கு மேலும் மிகப் பொருத்தமான காரணங்களைக் காட்டவும், பொன்னியின் செல்வன் வரவேற்று நூற்றுக் கணக்கான கவிமிக் வாசகர்கள் கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்று உணர்ந்த நன்றி.

கடிதம் எழுதிய அன்பர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் அமரர் கவிமிகை நீண்ட மாதத்திற்குள் ஒவியக் கண்ணுர் மணியத்தையும் எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். கவிமிக் கந்திரோடு மணியத்தின் படங்கொடும் பிரகடனங்கள் என்றும் கேட்டு எழுதியுள்ளார்கள்.

கவிமிக் வளர்ச்சியோடு வளம் பெற்றது மணியத்தின் கைவண்ணம். ஆடுமிகர் கவிமிகும் பண்பட்டு மிளிர்ந்த கவி அது. ஒவியர் பன்னியில் பயிற்சியைப் பாதிமிக் விட்டு விட்டு கவி பத்திரிகையில் சேர்ந்த பணியாற்றினார் மணியம். பன்னியில் கவிமிக் முடிவாத வாய்ப்புக்கள் அவருக்கு இந்த மதா பணத்தில் கவிமிக் தன. ஆடுமிகர் கவிமிக் கவி உண்மம் மணியத்தின் கவிமிக் பித்தராகியது; பத்திரிகையது. கவி சேன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் மணியம் உடல் சேன்றார். கவிமிகை தமது சீர்திரக் கதாநாயகர்கள் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் சேன்றார். அதுதான். என்னோரா, பாதாமி, ஹம்பி, அநுராத புரம், பொன்னுரவா, சித்தன்னவாசம், பழையாறை, தஞ்சை என்று எத்தனை எத்தனையோ கவி சிறப்பு மிக்க இடங்களைக் கண்டு சிற்ப சித்திர விசித்திரங்களை அனுபவித்து, தொன்மையான இந்திய நாகரீகத்தில் கவிமிகை தாரும் கவிமிக் திரைத்து உருவானார் மணியம்.

பொன்னியின் செல்வன் இன்று மறுமுறையும் தொடர்ந்து பிரசுரமாக இருக்கும் சமயத்தில் ஒவியர் மணியம் தாமே அதற்கு மீண்டும் சித்திரங்கள் வரைய வேண்டும் என்று ஆசைப்படாமல் இருக்க முடியுமா? ஆனால் அந்த ஆசையை நிறைவேற்ற இன்று மணியத்துக்கு உடல் ஆரோக்கியம் இல்லை. இந்த நிலையில் பொன்னியின் செல்வனுக்கு மீண்டும் அவரைச் சித்திரங்கள் வரையச் சொல்ல எண்கு வாய் வரவில்லை. மணியம் முன்பு பொன்னியின் செல்வனுக்குப் போட்ட படங்களுக்கெல்லாம் தற்போது கைவசம் இல்லை.

ஆகவே தமது ஒவியர் விருவைப் பொன்னியின் செல்வனுக்கு இந்த முறை சித்திரம் தீட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். அவரும் மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். ஒவியர் விரு கவி அவர்களின் நாவனுக்குச் சித்திரம் வரையத் தமக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியதைப் பெரும் பெருக்கக் கருதுகிறார். கண்ணும் கருத்துமாய்த் தமது பணியை நிறைவேற்றுவார் என்பதற்கு இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ள வண்ண ஒவியங்கள் கான்று புகழிவதன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தோழர்சீருக்கும் மணியம் அவர்களுக்கு ஒரு நிதி நிரப்பிக் கொடுக்க நான் எண்ணியுள்ளேன். மணியத்திலிடறும் அவரது கவிமிக் விடறும் அன்பும் மதிப்பும் கொண்ட ஆவிரமாயிரம் கவி வாசகர்கள் இருப்பதை அறியேன். அவர்களில் பலரும் உதவியை ஆசைப்படலாம். அவர்களும் உதவி செய்ய விரும்புவோர், "ஒவியர் மணியம் நிதி" என்று குறிப்பிட்டு, "மாண்புமிகு, கவி வாசகரவைம், சென்னை-10" என்ற விவரத்துக்கு இந்த வகுஷம் டிசம்பர் மாத இதழிக்குள் தக்கவை இயன்ற தொகையை அனுப்பி

வைக்க வேண்டுமிறேன். அவர்கள்து பெயர்கள் கல்வியில் பிரகரமாகும்.

கல்வி காரியாலயத்திலிருந்து “ஓயிவர் மணிபயம் நிதி” க்கு ரூ. 5000 கொடுப்பதாக முடிவு செய்திருக்கிறேன் என்பதையும் தேவர் களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஃ ஃ ஃ

“தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்ன பிரமாத மாசு எழுதி விடுகிறார்கள்? அரைத்த மாவையே அரைக்கிற கதைதான்” என்று இன்றைக்கும் கூடக் கண்மூடித்தனமாகச் சிலர் பேசுகிறார்கள். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அப்படி ஒன்றும் பின்புறமிடவில்லை. புதுமைப்பாண்டி மூலதனிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். புதுப் புது உத்திகளைக் கையாண்டதால் சேய் கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு எழுத்திலும் புதுமை என்ற அம்சம். வெறும் புத்தக விமர்சனமாக மட்டுமியின்றி தரவாளியரையும் பேட்டி கண்டு எழுதப்படும் “எழுத்திலும் புதுமை” என்ற இந்த அம்சமே ஒரு புதுமை யான மூலநிதானம்.

ஃ ஃ ஃ

பிரச்சினை என்று இங்கு குடும்பம் உலகம் எது? குழந்தைப் பராமரிப்பு, பொருளாதாரச் சிக்கல், கணவன் - மனைவியிடையே மன வேற்றுமை என்று இப்படிப் பல ரகப் பிரச்சினைகள் ஒவ்வொரு குடும்பமும் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் காலக் குடும்பப் பிரச்சினைகள் பலவற்றைச் கவராமல் மன விதத்தில் அனுதிர் நிர்ந்து வைக்கிறது குடும்பப் பிரச்சினை என்ற பகுதி.

ஃ ஃ ஃ

தமிழ் சினிமாவைப் பற்றிக் குறை கூறுத லார்களே விடையாது. சினிமாத் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும் சரி, வெளியே இருப்பவர்களும் சரி, குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். கண்டித்து விமர்சனம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குற்றங்க ளுக்குப் பதில் சொல்வத் திரைப் படத் துறையிலும் உள்ளோருக்கு அதிகமான வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. அந்த வாய்ப்பை “சினிமா சித்தியை” என்ற பகுதி மூலம் ஏற்படுத்தித் தருகிறோம். இத்துறையில் உள்ள பல குறை களைத் திரைப்படத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவரோ நன்றாக உணர்த்திக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் தெரிந்து தவறு செய்வது ஏன்? “சினிமா சித்தியை” இதற்கு விடைக் கருகிறது. குற்றச்சாட்டுக்களையும் அதற்குத்

திரைப்படத் துறைப் பிரமுகர்கள் கூறும் பதில்களையும் பிரகசித்த பிறகு இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பை நிறு பி.எஸ்.ராமமயா அவர் களிடம் தரப் போகிறேன். நவராக இருந்து அவர் இக்கட்டுரைகளை ஆராய்ந்து தமது தீர்ப்பை ஒரு கட்டுரை வடிவில் கொடுப்பார். இது கல்வியில் பிரகரமாகும். நிறு பி. எஸ். ராமமயா சிறந்த எழுத்தாளர் என்பதோடு, கவி உன்மை படைத்தவர்; நாடக மேடை யிலும் திரை உலகிலும் தீர்ப்ப அனுபவம் உன்னவர். அவர் ஆராய்ந்து காணும் முடிவுகள் திரைப் படத் துறையினருக்கு ஆக்க ரீதியில் உதவுவது மட்டுமியன்றி சினிமா ரசிகர்களிடையே கவி உணர்வின் தரம் உயர ளும் உதவும் என நம்புகிறேன்.

ஃ ஃ ஃ

மகாலிங்கன் “துவர்கள் உறங்குவதில்லை” என்ற குறுநாவல் இந்த மயலில் இடம் பெறு கிறது. வார்த்தை ஜாக்கங்கள் எதும் செய்வா மலே உன்னததைத் தொடும் விதத்தில் அருமையாக எழுதுபவர் மகாலிங்கன். “துவர்கள் உறங்குவதில்லை” இதுவந்ததைத் தொடுவது மட்டுமில்லை, உலங்கியே விடுகிறது. அப் போது உதிர்வன பரிசுத்தமான கண்ணீர் மூத்துக்களாய் இருப்பதைக் காண்போம்.

ஃ ஃ ஃ

வாண்டு மாமா தளர்த்தியுள்ள குழந்தை களுக்கான வண்ண மடலை இந்த இதழி லிருந்து தொடர்ந்து கல்வியில் எதிர்பார்க்க ளாம். இன்னும் வாரம் ஒரு சிறப்புச் சிறு கதைவும் அதை பொட்டி கல்துரி மாணவர் களுக்கான பரிசுத் திட்டமும் உள்ளது.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ராஜாஜி அவர்களின் “தருணமாய் வித்தாள்” என்ற அருமையான சிறுகதைகளை இந்த ஆண்டு மலரில் இப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு அவர் அளித்த ஆவியாகவே எண்ணிப் பிர கசித்திருக்கிறேன்.

மூலப்புப் படத்தில் காட்டி தரும் ஸ்ரீ காலுரி காமியோடி பீடாதிபதிகள் துக்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய கவாயிகளை வளங்கி இரு பத்தெட்டாவது ஆண்டில் அடிபெடுத்து வைக்கும் கல்வி இருபது எட்டாண்டுகளைக் கான அருமையான பிரார்த்திக்கிறேன்.

சொகியம்

உயிரோணியம் :

“கு மந்திரக்காளி! உங்க ரெண்டு பேரோடேயும் வினைபாட இரண்டு ஸபயங்களை வரவழைச்சுட்டேன் பாரு!”

பொருளடக்கப் பக்கத்தில் இடம் பெறப் படும் எடுத்து அனுப்பியவர்: எம். நடராஜன்

அவ்வை மறைந்தார்!

பயலுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்து முடித்து விட்டு இவ்வாண்டி சேர்ந்து விட்டார் ஸ்ரீமதி மூத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்கள். பிராயம் முதிர்ந்த பருவத்தில் மறைந்த அவர், இருந்த நான் எல்லாம் சமூக சேவையிலேயே சிறிந்து மக்கள் உய்வுகளில் நிரந்தரமான மதிப்பையும் மரியாதையையும் சம்பாதித்துக் கொண்டு விட்டார்.

பெண்கள் வீட்டில் அடைத்துப் பூட்டிவைப்பதே மரபாக இருந்த நாட்களில், கல் துளிகுக் சென்று வைத்தியப் படிப்புப் படித்து முடிவடைந்து வந்தார். இவ்விரைந்துக்கும் சென்று வைத்தியப் படித்த பெற்றார். வைத்தியத் துறையில் பணியாற்றியதுடன், அன்விபெஸன்ட், அம்மையாருடன் சேர்ந்து அரசியலிலும் பணியாற்றினார். அரசியல் விடச் சமூக சேவையிலேயே அவர் தமது உள்னத்துக்குத் தனிவாக உணர்வாரார். பயப்பல மாதிரி நலத் திட்டங்களில் எல்லாம் உற்சாகமாக முன் நின்று பங்கு பற்றினார்.

1917-ல் அவர் மாண்டேரு - செம்ஸ் போர்ட் உயிர்வாட்டம் பெரு விரிவாகப் பெண்கள் உரிமைகளை எடுத்துச் செல்லவே பெண்கள் வர்க்குரிமை பெற ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.

ஒருக்கக் குறையான ஒரு வாழ்முறைக் கொண்ட பெண்களில் ஒரு பிரிவினரை கருதுபதில் வந்த 'தேவதாஸி' வந்திருந்தது. கண்டு மனம் கிந்தலாம், மனம் கொதித்தவர் ஸ்ரீமதி ரெட்டி அவர்கள். சட்டபூர்வமாக இவ்வாழ்க்கைத் திருமதி அவர் கண்ட வெற்றி மகத்தானது.

முதல் முதலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பெண்மணி, முதல்முதலில் நகரசபை ஆட்டோமன் பதவி வகித்த பெண்மணி, முதல் முதலில் சட்டசபையாளரான பெண்மணி - எவ்றுப்படிப் பல இனங்களில் முன்னோடியாக இருந்த ஸ்ரீமதி ரெட்டி மேல் சனபலித் துணைத் தலைவர் பதவி பெறுவது இம்முதல் நாய்மணியுறார். அப்பதவியைப் பெற்ற பெருமைகளிட அதனை அவர் துறந்த பெருமை விசேஷமானது. காந்தி அடிக்கடி பிரிட்டிஷ் அரசு கைது செய்ததை ஆட்சேபித்துப் பதவியை உதறினார் ஸ்ரீமதி ரெட்டி..

கிடைசியில், தாம் தந்தைமற்ற நிராதர வாக விடப்பட்ட ஏழை எனிய பெண்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்க வழிவகுப்பதே மேலான பணி என்ற அடையாற்றில் தமிழ் மூதாட்டி அவ்வைப் பெயரில் ஓர் அநாதை ஆசிரமம் தொடங்கினார். அவ்வையே மீண்டும் வந்து அபரமணிப்பதாக ஆறுதலடைந்த அபகியர் பலப் பலர். அப்பணி நாட்டிலுள்ள பல பெரியோர்களின் தலவாழ்த்துக்களையும்

தலவாழ்க்கையும் பெற்றுச் சிறப்பாக நடத்து வந்திருக்கிறது. இன்றும் அவருக்கு நினைவுச் சின்னமாக விளங்குகிறது.

'கார்வரர்' எனப்படும் புற்று நோயினால் அவதியுறும் மக்களுக்குத் தனிவானதொரு வைத்தியசாலை நிறுவவதிலும் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். இந்த நோய் எக்காரணத்தால் உண்டாகிறது என்று யாராலும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. இதனால் மக்கள் பஞ்ச அனாதியோ சொல்லி முடியாது. இத்தோயினால் பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய வைத்திய உதவி சிக்கல் மிகுந்ததாம் சென்னை அடிகம் ஆகக் கூடியதுமாகும். இந்தச் சிரமமான பணிக் கான உவத்தியோகத்தைச் சென்சையில் நிறுவ அவர் எடுத்த முயற்சி கொஞ்சந்தொமயல் அளவு அவர் எடுத்த முயற்சி எதுவும் நிறைவு பெறாது நின்றுவிட்டது. அவ்வாறில், இன்று அடைவாற்றிலிருக்கும் 'கார்வரர் இன்ஸ்பெக்டரிட்' அவர் பெயரை என்னும் நினைவுத்துக்கி கொண்டிருக்கும்.

புற்றுநோய் சிகிதனை நினைவர், அவ்வை இவ்வம் ஆய்வகத்தில் மூலம் மக்களில் உடல் உள்னம் இரண்டுக்கும் மூத்துலம் செய்து வந்த அப்பெருமார்ட்டி. முப்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக இத்திய மாதர் சங்கத் தலைவராக இருந்தார், அவரது சேவைக்கு மக்களின் அஞ்சலியாக 1955ல் 'பத்மபூஷன்' விரு தளிக்கப்பட்டது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்ற அவரது என்சபதாண்டு நினைவு விழாவின் போது, மாரியும் கைவரமாக நின்று மாதர்களில் நீண்ட காலிசை அவர்பால் பெண் குலத்துக்கு இருந்த பெருமதிப்பை வெளிவிட்டது.

1. அவரைப் பிரிந்த குடும்பத்தாருக்கும், அவரது பலவாயிரக்கணக்கான நண்பர்களுக்கும் இவ்வு ஏற்பட்டுள்ள து ரத்திரு நமது -ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பங்கு முத்துலட்சுமி ரெட்டி

ஹனுமான் சிரித்தான்!

சக்கரவர்த்தி ராஜரதாபாஸாச்சாரியார்

“நான் தசரதன் மகன். அதற்கு மேல் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்று ராமசத்திரன் தேவகணங்களுக்குக் கண்டிக் கட்டத்தில் சொன்னான் அல்லவா? அது உண்மை; ராமசத்திரனுக்கு அவதார தோஷத்தினால் அல்லப் போது ஞானம் ஓரளவு குறைவு. சேதக்கு அப்படி இல்லை. முழு ஞானம் பெற்ற ஆத்மா.

“தேவீ! உன்மை வேதனை செய்த இந்த அரக்கனை இப்போது வதம் செய்வேன். உத்தரவு அளிப்பீராக!” என்று ஹனுமான் அனுமதி கேட்ட போது தேவீ சொன்ன பதில்: “வேண்டாம். அப்போது! தவறு செய்வாதவர்கள் உலகத்தில் யாரே உயர்?”

ஹனுமான் ராமசத்திரனுடைய வேற்றியைப் பற்றியும் ராவண வதத்தைப் பற்றியும் தெனிகுச் சொன்னான். சேத பிசுவிட்டே. மகிழ்ச்சி பரவசத்தினால் பெக்க வெளிவரவில்லை என்று ஹனுமான் எண்ணி, “ராமசத்திரனுக்கு என்ன சொல்ல உத்தரவு?” என்று கேட்டான்.

“ஆரியபுத்திரனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். அவ்வளவே!” என்றான்.

அப்போது தோதேவி ஞானக் கண்ணால் ராமசத்திரனுடைய மனோதிடையை உணர்ந்தான். அவன் தனக்குச் சொல்லப் போகும் கறஞ்சொல் அப்போதே தேவியின் ஞானச் செவியைத் துளைத்தது. ராமன் செய்யப் போகும் குற்றத்தை அப்போதே கண்டான். “அவரைக் காண ஆசைப்படுகிறேன். அவ்வளவே!” என்று ஹனுமானுக்குச் சொன்னான்.

ஹனுமானுக்கு இந்த ரகசியம் விளங்கவில்லை. இருமீயப் போர். “தேவியைத் தரிசித்தேன். உங்களைக் காண ஆசைப்படுகிறேன்” என்று ராமனுக்குச் சொன்னான்.

“அரசனுடைய விபீஷணனுக்குச் சொல்லி சேதையைச் சகல ஆபரணம்

களைவும் தரிக்கச் செய்து என்னிடம் அனுப்ப உத்தரவு கேள்!” என்று ராமன் ஹனுமானை அனுப்பினான்.

“இந்த ஆண்டையோடே வருகிறேன், ஆபரணங்களும் புது வஸ்திரங்களும் வேண்டாம்!” என்னுள் சேத.

வரப் போகும் நடவடிக்கைகளைக் கண்ட தோதேவி இப்படிச் சொன்னான்.

“சக்கரவர்த்தித் திருமகன் உத்தரவு: அழகுப் பட்டி - ஆடை அகற்றி மங்கள வஸ்திராபரணங்கள் பூண்டு செல்ல வேண்டும்” என்று விபீஷணன் வற்புறுத்தியபடியே செய்தான். பல்லக் கேதீச் சென்றான்.

ராமனைக் கண்டதும் “ஆரியபுத்திர” என்று ஒரு வார்த்தை மட்டும் அவன் வாயிலிருந்து வந்தது. ராமன் அவனை அழைத்துக் கொள்ளவில்லை.

“சத்துருவை வதம் செய்தேன்: உன்னை மீட்டேன். என் கூத்திரியக் கடமையைச் செய்து முடித்தேன். என் சபதம் முடிந்தது. உணக்காக ஆல்ல, இந்த புத்தத்தை நான் நடத்தியது. என் கடமையைத் தீர்க்கத்தான் செய்தேன். அபவாதப் புகை உன்னை மூடி மறைக்கிறது. இப்போது என்ன செய்வப் பிரியப்படுகிறாய்? நீ என்னை விட்டுத் தவிக்காததான் இருக்க வேண்டும். தம்முடைய பந்துக்கள், நண்பர்கள் இவர்களில் எவருடைய பாதுகாப்பை வாவது நீ இருக்கலாம். கூத்திரியனான ஒருவன். அயலான் இவ்வத்தில் வேறு காலம் இருந்த தன் மகிமையை எப்படித் திருப்ப அழைத்துக் கொள்வான்? உன் யோசனை என்ன?” என்று ராமசத்திரன் சொன்னான்.

சேதயின் கண்களில் நெருப்புப் போதி பற்றத்தது; “தகாத மொழிகளைப் பேசினீர். இதயத்தைப் பிளக்கும் சொற்களைக் காதலர் கேட்டேன். பாமரர்கள் சொல்லக்கூடிய சொல் ஆரியபுத்திரனுடைய வாயினின்று வந்தது. அரசுக் கன் என்னைப் பணாத்காரமாகத் தூக்கி

வந்தான். உப்புமுடைய ரோஷமானது உப்புமுடைய விபேகத்தைக் கவித்துவிட்டது. நாதனே ! நான் எத்தக் குலத்தில் பிறந்தவன் என்பதை மறந்தீர். ஜனகராஜன் என் தகப்பனார். அவரால் வளர்க்கப்பட்டுப் பல்பட்டவன் நான், லக்ஷ்மணன், சுட்டைகளைக் கொண்டு வருவாய். தீயை வளர்ப்பாய்" என்றான்.

லக்ஷ்மணன் அவ்வளவு ராமன் முகத்தையே பார்த்தான். வேண்டாம் என்று அவன் சொல்லவில்லை. இருமுனைக் கொள்ளியில் மத்தியில் சிக்கிச் சூழப்பட்டோன் வேதனைப்பட்டான் லக்ஷ்மணன். "சேனையைத் தாயாகப் பாவிப்பாய், அவ்வளவேத் தகப்பனாகப் பாவிப்பாய்" என்று தாயார் கமிக்குறை சொல்லிக் காட்டுக்கு அனுப்பித்தாளல்லவா? சேன உத்தரவிட்டபடி சுட்டைகளைக் கொண்டு வந்துத் தீ மூட்டினான்.

புத்தி கூர்மை பெற்றவர்களுக்குள் சிறந்தவனான ஹனுமானுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. குற்றமற்ற ராமசக்திரேனே இப்படி நடந்து கொள்ளுகிறானே, "அம்மை சொன்னது நிஜமாயிற்று. குற்றம் செய்யாதவர்கள் வாரி உளர் என்றவர் அல்லவா ; ராமசக்திரன்கூட அதற்கு விலக்கு இல்லை" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டு இவ்வாறிலும் நடந்து மனத்தைச் சாந்தப்படுத்திக் கொண்டான். "அவன் என் வானைக் கடாத நெருப்பு தேவியைக் கிண்டினா, தீண்டாது" என்று நெறியமடைந்தான். லக்ஷ்மணன் தீமூட்டும்போது ஹனுமான்

நிரித்துக் கொண்டு நின்றான். ஆஞ்சனேயன் ஏன் சிரிக்கிறான் என்பது ராமனுக்கு விளங்கவில்லை. யாருக்கும் விளங்கவில்லை. சேனையின் கோபம் பொங்கிப் பொங்கிக் கிளம்பிற்று.

ஹனுமான் தன் தகப்பன் வாரி பகவானைத் தியானித்தான். "அக்கிவிக்கு உதவாதே! தெனியில் புனிதம் உனக்குத் தெரியுமே!" என்று மனத்துக்குள் இறைஞ்சினான். காற்றும் அசை யாமல் நின்றது.

"தேயவங்காள ! உங்களை வணங்குகிறேன். மகாநீலகண்டகளை! உங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். அக்கிவியே ! என் பரிசுத்தத்தை நீ அறிவாய். இதோ உனக்குள் பிரவேசிக்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுச் சேன நெருப்பில் குதித்தான்.

அவன் அதைச் சோதனை என்று எண்ணவில்லை. அவதாரம் முடிந்தது என்று பிராணனை அர்ப்பணம் செய்வதே குதித்தான். ஆனால் அவனுடைய புனிதத் தன்மையை அக்கினி பொருக்க முடியவில்லை. அணைந்துவிட்டது. தன் தேவ உடலுடன் அக்கினி பகவான் பிரசன்னமானான். சீதாதேவியை ராம சந்திரனிடம் சமர்ப்பித்தான். சேன, "இருக்க வேண்டிய நாட்கள் இருந்து விட்டுப் போகலாம்" என்று சொல்லாமல் சொன்னான்.

இந்த அனுபத்தக் கட்டத்துக்கு வால்மீகி அக்ஷது கம்பன் பொறுப்பு இல்லை. குற்றமும் என் பொறுப்பு.

மோடர்ன் ரொட்டியில் மட்டுமே உலளின் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

UP 100. 8. 2

தானிய மற்றும் இதர உணவுகளில் புரதச் சத்தை கிளின் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. குழந்தைகள் வளர்ச்சி பெறவும், ஆரோக்கியமாக இருக்கவும் உதவுகிறது. ஊட்டமின் ௩, நையாமைன், ரிபோஃப்ளாவின், நயாசின், இரும்புச்சத்து மற்றும் சத்துள்ள பால் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து ஊட்டம் செய்யப்பட்டது. மோடர்ன் ரொட்டி.

மோடர்ன் ரொட்டி அளித்து உங்கள் குடும்பத்தினர் அதிக ஆரோக்கியம் அடைய வழி செயல்படும்.

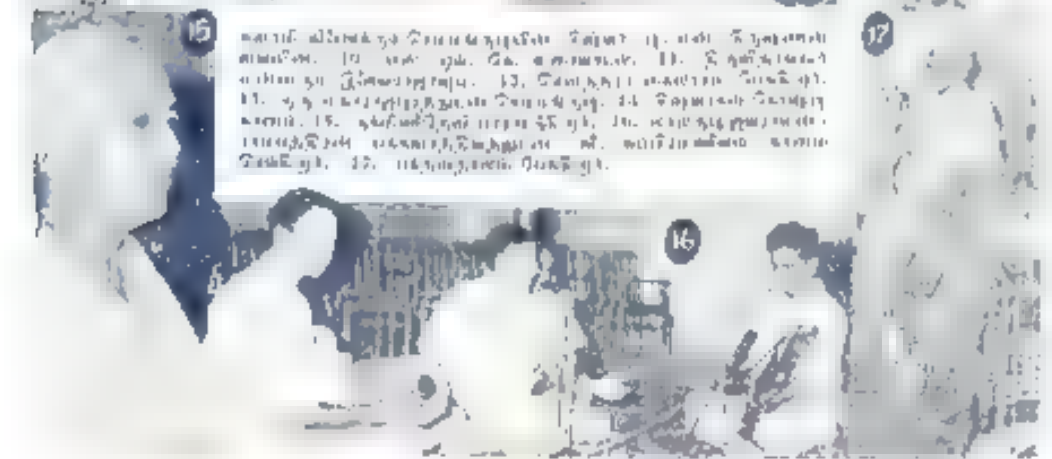
மோடர்ன் ரொட்டி
உடல் வலிமைக்கும்
வளர்ச்சிக்கும் உகந்தது

செய்தவர்களுக்கு முன் மூன்றாவது
அவ்வாறு கனியை மணி விழா
யில் பங்குகொள்ள இயலாத
வர்களை கனியைத் தருவதை இங்கு
தீர்ந்து வைக்கிறோம் :

1. மணிவிழா மன்றத்தையும்
மன்றத்தையும். 2. 19, 19, 19.
மன்றத்தையும் தருவதை. 3. கிழ
வர்களுக்கு ஒரு தபாலும். 4.
கனியை அளிப்பதை செய்கிறோம்.
5. கிழவர்களுக்கு கனியை அளிப்பதை
மன்றத்தையும் கிழவர்களுக்கு
ஒருவர் கனியைத் தருவதை
உரி இவ்வாறு. 6. கிழவர்க
ளுக்கு கனியை அளிப்பதை. 7.
கனியைத் தருவதை. 8. கனியைத்
தருவதை. 9. கனியைத் தருவதை.

வலியின்
கொடும் பிடியிலிருந்து
அவனுக்கு விடுதலையளிப்புகள்
தசை வலி
சுளுக்கு
மூட்டுக்களில் பிடிப்பு
லீக்கம் துவற்றிற்கு
மெதிவலியைச் சேர்க்க

அயோடெக்ஸ்*

சாலச் சிறந்தது

அயோடெக்ஸ் சமூகத்துக்குள் ஊடுருவிச் சென்ற தசைகள் மீதும் தரம்பு
கள் மீதும் வேலை செய்து வலியை விடையில் வெளியேற்றுகிறது.
உங்கள் குழந்தை குளுக்கிளஸ் தவறிப்படுமபோது, கிராமிய வலியைப்
போக்க அயோடெக்ஸ் அழுத்தித் தடவுங்கள். அயோடெக்ஸில் சேர்க்குள்ள
பிரத்தியேகக் கவனவ வலியை நுழைமாக, நிச்சயமாகப் போக்குகிறது.
வெட்டுக் காயங்களுக்கும் புண்களுக்கும் அயோடெக்ஸ் பிளேயின்
உபயோகியுங்கள். அயோடெக்ஸ் கறை ஏற்படுத்துவதில்லை.

வலிக்கு நீங்கள்
நிலையில் வைக்க வேண்டிய மென்—
அயோடெக்ஸ்

ஸ்டீத் கிரீஸ் அன்ட் ஸ்பெஷல் நவாசிப்பு

* செபிசுட்டி டிரெய்லாக்

201-10

இரண்டாவது முறையாகக் கல்வியில் பொன்னியின் செல்வன் தொடர்ந்து வேளிவரப் போகிறது என்ற செய்தியை அறிந்ததுமே நூற்றுக் கணக்கான அன்பர்கள் கல்வி காரியாலயத் துக்குக் கடிதம் எழுதித் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அகைத்தையும் பிரசரிக்க மனமிருந்தும் இட மில்லாத காரணத்தால் சிலவற்றை மட்டும் வட்டமேஜைப் பகுதியில் இரு இதழ்களில் இடம் பெற்றுச் சென்றோம்.

பொன்னியின் செல்வனை வரவேற்று எழுதிய ஒவ்வொரு வரும் என்ன காரணத்துக்காக அது இரண்டாவது தடவையாகத் தொடர்ந்து பிரசுரமாகின்ற வரவேற்றெழுர்கள் என்பதைக் குறிப் பிட்டு எழுதியிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருமே ஒரு சிறந்த காரணத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இத்தக் காரணங்களுள்

**பொன்னியின்
செல்வனை
வரவேற்பது ஏன்?**

குடும்பத்திலுள்ள
வாண்டுகள் முதல்
வயோதிகர் வரை கலந்து
கொள்ளக் கூடிய
கைவரமான போட்டியின்
விவரம் இது.

அதி முக்கியமானதை முதலிலும் அதை அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுவதை இரண்டாவதாகவும் இப்படியே பத்து காரணங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து எழுதினோம். முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் பத்துக் காரணங்களையும் வரிசைப்படுத்தி எழுதிய பிறகு 'கல்வி வாசகர்களின் சிந்தனையும் இதை அனுசரித்தது போல் இருக்குமா?' என்று அறிந்து கொள்ளும் ஆவல் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவே குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் விளையாட்டாகக் கவந்து கொண்டு மகிழக்கூடிய இடத் தப் போட்டி.

அடுத்த பக்கத்தில் பத்துக் காரணங்களை நாங்கள் வரிசைப் படுத்தி வைத்துள்ளதுபோல் அல்லாது மாற்றி மாற்றிக் கொடுத்திருக்கோம். பத்துக் காரணங்களையும் நல்லு ஆராய்ந்து உங்கள் எண்ணத்தில் ஏது மிக முக்கியமானது என்று தோன்றுகிறதோ, அதை முதலிலும் மற்றவற்றை அதைத் தொடர்ந்து முக்கியத் துள்ளதின் அடிப்படையில் வரிசைப் படுத்தியும் எழுதி ஆசிரியர், கல்வி, சென்சை-10 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பவும். நாங்கள் எழுதி வைத்துள்ள விடைக்கும் சற்றும் பிரசுரம் பத்துக்குப் பத்து சரியானபடி எழுதி அனுப்புகிறவர்களுக்குப் பிரசுர ஓராண் டுக்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்த்துக் கொண்டு கல்வி இலவசமாக அனுப்புவோம். ஐம்பத்திரண்டு கல்வி இதழ்கள் வெற்றி பெற்றவரின் வீடு தேடி வரும். வெற்றி பெற்றவர் ஏற்கனவே சந்தாதாரராக இருப்பின் அவரது சந்தா மேலும் ஓராண்டுக்கு நீடிக்கப்படும்.

அடுத்த பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சுட்டங்களுக்குள் உங்கள் விடையைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்ப வேண்டும். தவிர்த தாளில் எழுதினால் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. கல்வி ஆசிரி யரின் தீர்ப்பே முடிவானது. உறையின் மேல் "பொன்னியின் செல்வன் பரிசுப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடவும். கடிதப் போக்குவரத்து கிடைப்பது. முடிவு தேதி: 17-8-68.

- (1) பொன்னியின் செல்வன் பேராசிரியர் கல்வியின் அமர சிருஷ்டிகளுள் நிறுத்தது.
- (2) பொன்னியின் செல்வனை இந்தத் தலைமுறையினர் படித்ததின்கே.
- (3) தமிழகத்தின் ஒரு மகோத்தமமான பொற்காலத்தைச் சித்திரிப்பது பொன்னியின் செல்வன்.
- (4) எத்தனை முறை படித்தாலும் தெனிட்டாத சரித்திர நாவல் பொன்னியின் செல்வன்.
- (5) பொன்னியின் செல்வனில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் காலத்தால் அழியாத வர்கள்.
- (6) பொன்னியின் செல்வனைத்திரும்பத் திரும்பப் படிக்கும்போது கனல கூடுமே ஒழியக் குறையாது.
- (7) பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பொன்னியின் செல்வனைப் படித்தவர்களுக்கு இப்போது அதன் பல பகுதிகள் மறந்து போயிருக்கக் கூடும்.
- (8) தமிழில் முதல் சரித்திரக் கதைகள் எழுதிய கல்வியால் உருவாக்கப்பட்டது பொன்னியின் செல்வன்.
- (9) பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் பொன்னியின் செல்வனைப் படிக்க ஆர்வத்தோடு காத்திருக்கிறார்கள்.
- (10) பொன்னியின் செல்வனைப் படிப்பதால் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் பெரிதும் பயனடைகும்.

சொல்லாக்கம்: இந்தக் கேட்டவும்

பொன்னியின் செல்வன் கல்வியில் மீண்டும் தொடர்ந்து பிரகரமாவதை நான் நெற்கண்ட காரணங்களுக்காக வரவேற்கிறேன். காரணங்களை அவற்றின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தி எழுதியுள்ளேன்.

(1)	
(2)	
(3)	
(4)	
(5)	
(6)	
(7)	
(8)	
(9)	
(10)	

னையொப்பம் :

விலாசம் :

எடுத்தல் புதுமை

இருபது வருஷங்கள்

பெரிய குளம் என்றும் பெரிய பிரமதில் காரணம் படைக் காரியத்திலேயாவும், டாக்டராகவும் இருந்து விராம கோவை செய்து வந்த கார்தி பத்திரான கோவராய் 1930ல் மறியல்களுக்கு ஆதரவு தந்ததால் ஓராண்டு சிறைத் தண்டனை பெற்றிருவர். இரண்டாவது மகாபுத்தம் வந்ததும் புதிய ஆளுபாளர்கள் பெற ராஜ்யவத்தில் கோர்த்து துப்பாணியர்களால் மகாது செய்யப்பட்டு நியுயினி நிலைப் பஸரோடு வசிக் தேர்த்த பொது பல சாதனைகள் புரிந்துவிட்டு 1933ல் புத்தம் நின்றதும் நாடு திரும்புகிறார். இவர் மீது தில்லியில் வழக்குத் தொடரப்பட்டதும் மாசலிப்புக் கடிகம் கொடுத்து விட்டுத் திரும்புகிறார். நாடு வந்ததிரம் அடைந்ததைப் பார்த்து மலிந்ததாலும் மனத்தில் சாத்தியம் ஒரு நிலையில் உழன்று கடைசியில் மனம் பக்குவப்பட்டு நேரத்தில் காண்பி அடைகிறார்.

தேய்ந்த தடத்தை விட்டு விவகி செல்விறகு இந்த நாவல். சென்ற தடவழியில் நாட்டியம் தடைபெற்ற கண்ணாளை சகித் திரச் சம்பவங்களைப் பேசுவதில் கொண்டு எழுதப்பட்டது இது.

கோவராய், பெற்றோர்களைத்திரும், மனைவி குழந்தைகளைத்திரும், தன்னை கவித்திரும், வேலை தேடி வந்த காவத்திரி விளைத்திரும், நன்றிப் பேராசிரிய (டாக்டர் பாண்டியன் தரவில்குறையம்) தோயாவி களைத்திரும் காட்டும் எடுபாடும் பரிசும் அவரை ஓர் உண்மையுடைய உயர்த்தி, படிப்பவர் மனத்தில் அவர் பிம்பத் தைப் பசையமாக நிலைநிறுத்துவதற்கு. கோவராய் என்ற பாத்திரத்தில் சூரிய ஒளியில் மற்ற உபகதாபாத்திரங்கள்மென்றால் உபகிரகங்கள் போல் மங்கிய ஒளியைத் தான் பரப்புகிறார்கள். கோவராயுக்கு இவ் பாக வரும் ஹாஸ்யப் பேச்சுகளும், விடைகளும், கவிதைகளும், நாவலின் உரைதலைப்

பகுதிக்குக் கையாட்டுவின்றன. கண் காணாத நிலை அவர் புரிவும் ஆராய்ச்சிகள் எண்ணத்தில் எங்கோடு அவரைக் கொண்டு போயிற்றன. ஆனால் இந்தத் தீவு வாழ்க்கைக் காட்டில் தாலலாவிவர் எடுத்துக் கொண்டதம் கத்திர வரலாறு பற்றிய கையாற்றத் துடல் சற்று கருதி விவையதானவே தொன்கின்றன.

இக்காலப் புது மாதிரிப் படைப்புக்களை வாசகர்கள் எப்படி கரவேற்பார்கள் என்று என்பது பற்றிக் கவலைப்படாமல் துணிந்து வெளியிட்ட தமிழ்ப் புத்தகாலயத்தார் அதே துணிவுடனே நிறைவு அளவுப் பேரணியும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்!

தாலலாவிவர் பி. எம். எஸ். கல்யாண சுந்தரம் 1901 ஸ்ரீராமதயமி நினைத்தன்று பிறந்தார். மதராஸ், பஞ்சாப் சர்வகலா சாஸனத்தில் ஹிந்தியும் கணிதத்திரும் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர். மதராஸ், அலகாபாத் இரண்டிலும் விஷாரத் பட்டமும், பஞ்சாபில் 'பிரபாகர்' பட்டமும் பெற்றவர், மாண்டி ஸோர் அம்மைபாசிடமே பட்டம் சொல்லித் தருவது பற்றிப் பாடம் கேட்டவர்!

உயர்த்த சர்க்கார் உத்தியோகத்தை உதறித் தன்னி 1931ல் சத்தியாக்ரிகை இயக் கத்தில் பங்கேற்றவர். சபர்மதி ஆசிரமத்தில் சேர்த்து தீர்மானத் திட்டங்களில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் இதென்ற திரும்பித் தமிழ்க் குழந்தை களுக்கே வந்தி போதித்தவர்.

கத்திரத்துக்குப் பின் தபால் கத்தி இவ் 1941ல் உதவிப் பொறியாளராகப் பதவி வகித்து ஓர்வுபெற்றபின் புதுநிலை ரேடியோ நிலையத்திலும் வேறு சில இலக்கிய கதாபாஸ்களிலும் சேவை செய்த இவருக்குத் தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், ஹிந்தி, உருது, சமஸ்கிருதம், வங்காளி, நேர்மன் தங்கு தெரியும். குறுகாத்தி, மனோகாமம், மராத்தி, பிரேரிகை ஓரளவு பரிச்சலம் உண்டு. தால்மொழியைத் தெலுங்காகக்

கொண்ட ஒரு சில தமிழ் எழுத்தாளர்களில் ஸ்ரீ எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரரும் ஒருவர். பெயரில் கல்யாணம் இருந்தும் இவர் ஒரு பிறும்மச்சாரி.

இந்த நாவலாசிரியரையே நாவலின் கதைவைப் பற்றிக் கேட்டபோது அந்த எழுத நேர்ந்தது பற்றிப் பல கவையாணதகவல்களைத் தெரிவித்தார்.

"பலன்பட வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள் ஒரு நாவலரவது எழுத முடிவு" என்பது சில கித்தோனாளிகள் கூறும். நான் பலன்பட்ட வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கிறேனா என்பதை ஒரு நல்ல நாவல் எழுதிப் பார்க்க்பது மூலம் கண்டு பிடித்துவிடலாம் என்று இந்த நாவலை எழுதத் தொடங்கினேன்" என்றார் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம். "இது மட்டுமல்ல, என் தகப்பனார் ஒரு நாவலாசிரியர்! 'கரட்டு ராஜா' என்ற நாவலை 1933ல் அவர் எழுதினார். ஐந்தாறு பதிப்புக்கள் விற்பனை அந்த நாவல் வெளிவருவதற்கு 'மருத்துவம் பார்க்குவன்' நான்தான்!" என்றார்.

தமது மற்ற இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றி ஆசிரியர் சொன்ன விவரங்கள் இவை! 1933ல் காத்திரியின் வரலாற்றை வைத்து ஒரு கிளிமர் கதை எழுதினாராம். இது மட்டும் அவ்வ. காத்தி போன்ற ஒருவரை ஒரு கூட்டுக் குடும்பத்தின் மூலிய தலைவராக வைத்து கித்து அங்கங்களில் ஒரு முழு தாடகம் தமிழில் அவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அது புத்தகமாகவும் வரவில்லை! தடிக்கவும் படவில்லை.

"எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்த டாக்டர் பிச்சமணி என்பவர் ஸ்பாஸியர்களால் கைது செய்யப்பட்டுப் பரிபிச் சீவு ஒன்றில் வசிக்கப் பவதிறம்பட்ட அனுபவங்களோடு நாடு திரும்பிவருகிறதற்கி எனக்குக் கேசவராய் பாத்திரத்தைப் படைக்கப் பெரிதும் உதவியது" என்றார் ஸ்ரீ எம். எஸ். கே.

"உங்கள் மூதல் சிறுவடி அச்சேறாதபோது எப்படி மனமும் எழுத்தத் தொடங்கினீர்கள்?" என்ற கேள்விக்கு அவர் சொன்ன பதில்:

"மூதல் மூழ்த்தை இறந்தது என்பதற்காக மறு மூழ்த்தையை விரும்பாமலிருக்கிறேமா? 1957ல் ஒரு நேயல் போட்டியை வியாஜமாகக் கொண்டு டாக்டர் பிச்சமணியின் கதைவை எழுதித் தொடங்கினேன். அவருடைய பணிபிச் சீவு அனுபவங்களோடு என் தமைய ஸ்ரீ டாக்டர் கோபாலசாமியின் சிறை அனுபவங்களையும் கலத்தேன். 'பொமேட்டோ'வைவும் 'பொட்டேட்டோ'வைவும் ஒட்டுச் சேர்த்து 'பொமேட்டோ' உண்டாக்கினேன். இந்தப் பொமேட்டோ டாக்டர் கேசவராயின் கதைதான் இருபது எழுத்துக்கள்" என்று கவையடக் கூறினார் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம்.

நாவலாசிரியரே வாகத்தேவநாயுடுவின் உருவத்தில் கலந்து கொள்வது கதையின் ஒட்டத் துக்கும், ஊட்டத்துக்கும் உதவுகிறது. நாவலை ஆசிரியர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து இங்கிலாந்தில் வெளியிட முடிவற்று வருகிறார். ஆங்கிலேயர் இத்தியாஸை ஆண்ட போது இங்கு கிராமங்கள்தோறும் நடைபெற்ற ஒத்துழையாளம், மதிகள் போன்றவை ஆங்கிலேயர்களுக்கு ரணமாகப்பட்டனாம். 'சிறை சத்தங்கம்' இந்த நாவலின் மூக்கிய மான அத்தியாயம் என்பது நாவலாசிரியரின் கருத்து. "டாக்டர் பிச்சமணி கண்டுபிடித்த 'இனதிரி' கிவி னையை 'கேசவராய்' கன் பிடித்ததாக நான் எழுதியதில் உண்மை இருக்கிறது. பம்பாயில் சில மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் இனதிரி இன்செக்ஷன் செய்து வெற்றி கண்டதாகச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன" என்றார்.

"சென்ற தலைமுறையில் நடந்த சம்பவங்கள் 'ஆதின கருதி'யல்லவா? அவை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு எப்படிப் படுமோ?" என்று கேட்டேன்.

"ஐய்து ஆண்டுகளுக்குமுன்பு எடுத்த குடும்ப பொட்டோவில் நமக்கு அக்கணையிருந்தால் இது போன்ற நாவல்களிலும் சிரத்தை இருக்க வேண்டும்" என்றார் நாவலாசிரியர் ஸ்ரீ எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரம்.

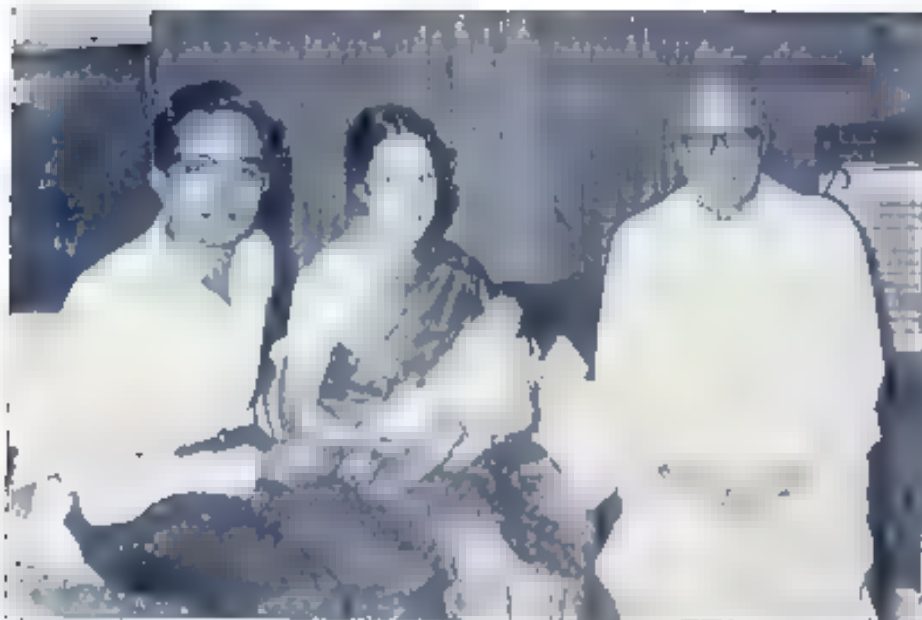
பிரசாரம்: தமிழ்ந் புத்தகாலயம்: 578, வடமிராபட்டம் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-8; விடி: ரூ 4-00. - மஹம்

காத்தி இட்ட ரொட்டி!

தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும்பொழுது விட்டில் காத்திஜி ரொட்டி இடப் பழகிக்கொண்டார். ரொட்டி மானைப் பிளசத்து எல்லிய வைத்துத் தட்டியபோது ரொட்டி, எட்டமாராவே வரவில்லை. ஒய்வொன்றும் ஒய்வொரு கோரலாக இருந்தது. காத்திஜி ஒரு சூத்தி செய்தார். இஷ்டம்போல் இருவிட்டுக் கமட்டியில் ஒரு வட்ட வடிவான தகர மூடியைத் தாம் இட்ட ரொட்டிகளில் பீது எளத்ததுத் திருவி அனைக்கி வட்டமாகவிலுர்! எல்லாம் ஒரே அவலமாக, இவ்வளவு வட்டமாக அமைந்திருக்கிறதே என்று மற்றவர்கள் பாராட்டினபோது காத்திஜி தாம் செய்ததைக் கூறினார்!

ஆதாரம்: 'காத்திஜியின் நினைவுகள்' - தகவல்: வலிதா காலிதாஸ்

அண்மையில் ராஜாஜி தாத்தா பெங்களூர் சென்றிருந்தபோது கொங்குப் பேரநாடனும் அவ்வநாடு பேரநாடு திரு. மீதரன் தம்பதி ஏ. ட. ஸ்ரீமதி இந்தப்படம் எடுத்துக் கொண்டார்.

□

விராம்பொன் கம் பெளரி சென்னைக் கிளை வைச் சேர்ந்த திரு. ஆல்பிரட் தங்கைகார தயிழை முதல் அமைச்சுக்கு ஸ்தலம் தேதிவந்து பரிமாற்றம். எஸ். அகர் கவிச்சு. நா. கச்சேரி ரீகார்டு கோ வந்துகொண்டு.

மேலேயே பிந்தமர் துக்கு அப்துல் ரஹ்மான் நெய்மான் செல்வம் வந்திருக்கிறார்கள். புதுநிலை சென்னை, புதுநிலை பாலம் விமான நிலையத்தில் பாரதப் பிரதமரும் மற்ற அமைச்சர்கள் அங்கம் அவர்கள் வர வேற்றக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புகத்துக்கு இருபது வருடங்கள்

அட்டை

பு.க.க.க.

வ.சா.நாகராஜன்

இரண்டு வருஷ இடைவெளிக்குப் பிறகு இப்போதுதான் கோபாலசாமி கிஷோருக்கு வந்தார். வண்டி தெருமுனை நிற்கும்பி. கோடி வந்த போல் அவர் வீட்டு வாசலில் நிற்கும் வரை இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள வீடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தார். செவ்வியலிருந்து ஆரம்பித்து அந்த கைக்கு இருங்க வேண்டிய கட்டுக்கள் வரை நடுவில் வந்த அத்தனை ஊர்களிலும், பெரியகோ நிறையதோ ஏதாவது மாற்றங்கள் அவர் கண்ணில் தென்பட்டுக் கொண்டே வந்தன. இப்போது அவருடைய சொந்த ஊர்த் தெருவைப் பார்க்கும்போது இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னர் அந்த வீடுகள் எப்படி இருந்தவனோ இப்போதும் அப்படியே இருப்பது தெரிந்தது. ஒன்றிரண்டு வீடுகள் பாழாய் போயிருந்தன. மற்றவை எந்த விதமான மாறுதலுமில்லை.

பெருமான் கோயில் மதில் கைப் பெரிய பெரிய நாமத்துடன் காட்சியளித்தது. தெருவில் குதல் வீடு மண் கவர் பூசப்பட்ட அச்சை வீடு, அடுத்தச் சிவனப் பண்டை வீடு, மகாலிங்க வீடு, குழந்தை வீடு, சாரி வீடு, ஏதுப்பாட்டி வீடு, கடைவி வீடு எவ்வாறு எவ்வாறு எவ்வாறும் பெற்ற மார்க்கண்டிய மாநில அந்திடுத்த மேனிகுச் சற்றும் மாறுதல் இல்லாமல் அப்படி அப்படியே காட்சியளித்தன.

வீட்டு வாசலில் இருங்க உள்ளே போய்ச் சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு ஊர்முனில் அமர்ந்து பிரயாண அலுவலர் தீர அந்த வீடு ஆட்டிவந்து கோபாலசாமி. சம்பா காயி் கொண்டு வந்து வந்ததான். அந்த கைக்குள் நுழைந்ததிலிருந்து 'ஒரு மாறாததும் இல்லை' என்று ஆயாசப் பட்ட கோபாலசாமி சம்பாணமப் பார்த்தபோது அந்தக் கைத்தில் பிரயிப்புக்குள்ளாகூர். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னர் அவர் இங்கே வந்த போது, "சித்தப்பா, சித்தப்பா" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே போகும்மேல்சாமி கூட வரும் சம்பா இப்போது தாவணி அணித்து முகத்தில் முன்பு இருந்த பரபரப்பு இல்லாமல் ஜாக்கிரதை யாகக் கூப்பித் தம்னை ஆடும் கைகளில் வைப்பதைப் பார்த்தார்.

காப்பியைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தபோது தான் அவ்ளது சாம்பலிவம் உண்டை வந்தார். இரண்டு வருஷங்களுக்க கைப் பக்கமே வராமல் இருந்த கண்ணியாசித் தம்பியிடம் பெரிச் கொண்டு வந்த அன்னாபெருங்கையா. சே கொண்டார்: "இந்த வருஷம் சம்பாவுக்குக் கல்யாணம் செய்துவிடலாம் என்றிருக்கிறேன்."

"சம்பாவுக்குக் கல்யாணமா...? இந்த வருஷமா?" என்று விசயப்பத் துதித்த கோபாலசாமி. "ஆவன் எந்த வருஷம் எம், எம், எம். நி. பரஸ் பண்ணினும்?" என்று விசயித்தார்.

"போன வருஷம்... ஒரு வருஷம் விட்டால் உட்கார்த்தாவிற்று..." எம்மவோ அந்தக் கைத்தில்

கொண்டிருந்த பங்கெழுத்து. அந்தக் கைகள் மனசில் தென்படுவது. "கொண்டிருந்த பங்கெழுத்து பார்த்திருக்கிறேன்..." என்று விசயித்தார்.

"பட்டாணியைப் எடுத்தால் எந்தக் கைகள் இருக்கின்றன. ஒரே கைகள். இரண்டு கைகள் இருக்கின்றன. இரண்டு கைகள் இருக்கின்றன. இரண்டு கைகள் இருக்கின்றன..."

கோபாலசாமி யோசனையில் ஆழித்தார்:

மீது துவயில் தெருவில் நின்ற கோபாலசாமி பட்டாபாணியம் விட்டுத் திண்ணையில் வழக்கம் போல் கூட்டம் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் படியேறிக் கொண்டு திண்ணையில் உட்கார்ந்தார். வழக்கமான விசாரிப்புகள் முடிந்த பிறகு பட்டாபாணியார் சீட்டாட்டக்கொண்டி. மீது இருந்த ஒரு ஸ்பைக்கைக் காண்பித்து, "அவ்வளவு என் மச்சினம்....." என்று ஆழிப்பதற்குத் திரும்பினார்.

"இருபது இருபத்திரண்டு வருஷம் கர்ப்பமாக ரிஸ்கூட ருனாக்காமல் இருந்த நீலையில் சீட்டாட்டக் கலாநிபரத்தில் தன்னை இருந்திருந்த இவனுக்கா கல்யாணம்?" - குழிப்பாரம் என்று காழ்ச்சையில் கல்யாணமே செய்து கொள்ளாத கோபாலசாமி எண்ணி விசைத்தார். அந்த விசைப்பணத்தில் அவர் நித்திரையைத் தூண்டி விட்டே, "அப்பற

மாக வருகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து விழக்கு நோக்கி நடந்தார்.

கோபாலசாமிக்கு வயது நாற்பத்தி நாலு. கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய அந்த நாளில் அவரும் இல்லறம் நாடித்து போகலும் சேர்ந்து "இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வரும் வரை திருமணம் செய்துகொள்வ தில்லை" என்று பிரதிக்ஷை எடுத்துக் கொண் டார்களே, மற்ற ரண்பார்கள் இரண்டொரு வருஷங்களிலேயே கல்யாணம் செய்து கொண்டு குடும்பத்தை வளர்த்துக்கொண்ட போது கோபாலசாமி மாத்திரம் அந்த கறுதி ஸாக் கடைப்பிடித்துக் கல்யாணம் செய்து

கொள்ளாமலேயே காலத்தைக் கடத்தியவர். கதந்திரம் வந்த பிறகு, அதுவரையில் அதுப வித்த பிரம்மசரிய வாழ்க்கையில் தம்மையே இழந்து அப்படியே வாழப் பழகிவிட்டவர். சென்னைப் பிற்பு அச்சகத்தையும் பிரசுரா வத்தையும் தீவிர இயல்பும் தம் வாழ்க்கையில் ஏதேனோ மட்டுமேயுள்ள என்று யிடிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு அண்ணா வாசற்பக்கம் போனதும் கோபாலசாமி சம்பாஸைத் தனியே அழைத்து. "என் சம்பாஸ கயமானம் சென்று கொண்டிருப்பாமோ? சுத்தரத்தைப் பார்த்தியோ? உங்களுக்குப் பிடித் திருக்கிறதோ?" என்று கேட்டார்.

"போய்க்கோ, கித்தப்பா!" என்று கிழியல் கிழியல் சம்பா.

பிற்பொழுது வயதில், கிராமத்து மண்ணைத் தவிர வேறியவனைப் பார்த்ததற்குத் சம்பா லின் மனத்தில் அந்தச் சுத்தரம் கிங்காரக் கணவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது உண்மைதான். கயமானம் அப்பா அம்மாவுக்கு அகமகாக் கண்டம் ஏற்படாத வகையில் அமைவதை எளிதாக்கி அந்தச் சுத்தரம் கயமானம் சொத்து சங்கத்தையவன், அதிகமாகப் பிச்சுப் பிடுங்கியவன் இல்லாத குடும்பம் என்று சாதகமான காரணங்களும் சொத்து அவன் மனத்தில் இப்ப வேகத்தை யே கிழிச் சித்தி வந்தன. அந்தக் கிராமத்தில் அதிக மாக கிளிநாக்கலைப் பார்க்க வாய்ப்பும் இல்லை; அப்படித் தப்பித் தவறி இரண் டொரு படங்களைப் பார்க்க நேர்ந்தபோதும் அவற்றில் வரும் கணவுக் காட்சிகள் சம்பா லின் மனத்தில் எத்தனைதான் சுவைத்ததையும் ஏற்படுத்தினான். அவன் கரை அவனுக்கு மூத்தவர்களான இரண்டு சகோதரிகளுமே இவ்விடத்தில் பெண்கள். அந்த இருவரும் அந்த நிலுவாவுக்குள்ளேயே சாதாரணக் குடும்பங் களில் வாழ்க்கைப்பிடிபுருத்தார்கள். இருவ ருக்கும் குழந்தைச் செயல்களுக்குக் குறை வில்லை. அந்தப் பாளையம் தாழும் செயலும் தான் சம்பா ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பாளையம் ஒரு பெண்ணுக்குத் திறந்து வைத்திருக்கிற ஒரே பாளையம் என்று சம்பா, அவன் பெற்றோர், சகோதரிகள், சம்பாவுக்கும் பக்கத்தில் ஒரு லென் லெண்டனில் லெண்டனில் ராகி பணியாற்றிவ் லென் அண்ணா-ஆவிய வல்லோருக்கும் தோன்றியது.

கோபாலசாமி காலவாக்கு வந்தார். திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்து அண்ணாவிடம், "சம்பாஸின் கயமானத்துக்கு இப்போது என்ன அலசரம்? சென்னையில் எல்லாம் இருபது இருபத்திரண்டு வலதுவரையில் பெண்கள் கயமானம் செய்து கொள்ளாமல் இருந்துவிட்டுப் பிரசுரம் செய்து கொள் கிறார்கள்" என்று சொன்னார்.

அவ்வாறு சம்பாஸைச் சென்னைவைப் பார்த்ததே இல்லை. "தாழும் சென்னைப் பட்டினத்தில் இத்தால் கரிதான், கிராமத் தில் இருக்கிறோமோ அவர்கள் எப்படி இருத் தால் நமக்கு என்ன? சம்பாவுக்கு இந்த மாதிரியான குடும்பம் கிடைப்பது அவன் அதிர்ஷ்டம்தான். பெரியவன் இரண்டுபெருக் கும் எத்தனை அக்கை அளித்தேன் தெரி

வுமா?" என்று அந்த அனுபவங்களை நினைத் துப் பெருமூச்சு விட்டார் அவர்.

"அது இருக்கட்டும். என்னை என்று சொல்ல வேண்டுமோ, சம்பாவுக்கு இப் போது கயமானம் வேண்டாம். அவ்வளவு தீ, ஏ, கயமா படிக்கட்டும்" என்று தம் பொருளைச் சொல்லிவிட்டார் கோபாலசாமி.

"என்னடா, இது, என்ன போதே? கய மானத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணிக் கொள் டிருக்கிறோம். எல்லாப் பேச்சும் முடிந்து, பாக்கு வெற்றிக் மாற்றிக் கொள்ள வேண் டியதுதான் பாக்கி, இப்போது வந்து 'கல் கானம்' வேண்டாம், படிக்கட்டும்" என் கிருவே, என்ன இது? இந்த விட்டுக்கு ஆண் பிள்ளையில் இப்படி ஒருவன் இருப்பது போதாது என்று பெண்ணின் ஒருத்திராகச் சம்பாவுமே அப்படி இருந்து பார்க்க வேண் டும் என்று கல் நினைப்போ, வாயை மூடு!" என்று எரிந்து விழுந்தார் அண்ணா.

கல்லூரி மாணவர்களுக்கு

கல்வி பத்திரிகை தனது இரு பத்திரிகை இருக்கியப் பணி வைப் பூர்த்திசெய்து இருபத்து எட்டாம் ஆண்டில் அடி பெடுத்து வைக்கிறது. இந்த நன்னூல் யோட்டி இதோ கயதுரீ மாணவ, மாணவியரின் இலக்கிய உணர்வு வளர உத வும் வகையில் ஒரு போட்டி.

நேரப்பிரிவுத்து மைத்துனர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சம்பாஸின் அம்மா அங்கிருந்தபடியே கண்ணா நேரித்தாள். "நல்லாகச் சொன்னார்..., பங்காளி என்னுள் வயிற்றெரிச்சல் இருக்கும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுதல் இப்படியா?" என்று முறுமுறுத்தாள்.

"அதுதான் உங்கள் இஷ்டப்படியே இரண்டு பெண்களுக்குக் கயமானம் செய்து வைத்திருக்கிறீர்களே..., அவர்கள் இரண்டு பெரும் எப்படி இருக்கிறார்கள்? வருஷம் தவறாமல் இவ்வாறு மாற்றி மாற்றிக் குழந்தைகள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவ்வளவுதான் சம்பா படிக்கட்டுமோ!"

"படித்து விட்டு என்ன பண்ணுகிறது? கலெக்டர் வேலைக்குப் போகிறதா? இல்லா விட்டால் கோபாலு மாதிரி லெண்டனில் மாண்டிராவிததா? என்னடா பேத்தறோ?"

"தான் பேத்தல்களை. எவ்வளவு என் னவோ சம்பா எல்லாவையும்விடக் கேட்டிக்

வாரி என்று தொல்புறவிறகு. எம். எம். எம். ஸி.யிலே என்னாத்திலேயும் அறுபது, எழுபது மார்க் வரவில்லிருக்கிறான். அவன் தன்ரு கப் படிக்க எய்தத்தான் முன்னுக்கு வருவான்."

"பெண் படிக்க என்னடா முன்னுக்கு வரது? சம்பா மாத்திரம் ஆண் பிச்சைவரை இருத்தான் நீ சொல்வது சரியல்ல. என்னுடன் அனுப்பியிருப்பேன். ஒரு வயது வந்த பெண் களைப் போல் நீ சொல்லிறே என்பதற்குக் காக உன்னுடன் அனுப்பினும் அங்கே என் கேயோ கல்லூரியிலே சேர்த்துவிட்டு நீ உன் ஆண்டி மடத்துக்குப் போய்விடுவே. அது அபாயம் சம்பாநவ வாரி பார்த்துக் கொள்வார்களா?"

"எனக்குத் தெரியாது. சம்பா ரொம்பக் கெட்டிக்காரி. அவளுக்கு மாத்திரம் சர்க்காரை வழி காண்பித்தால் போதும். ஐயண்டலில் சேர்த்து விட்டால் அவர்களுடைய தூதர்க் கண்களால் பெண்கள் அப்பறம் பார்த்துக் கொள்விறது. என்ன?"

அவர்களு 4-த் தேதி இதழ் முதல் டிசம்பர் இதழ் இதழ் வரையில் கல்விப் பத்திரிகையில் இடம் பெறும் எக்வாச் நிறப்புச் சிறுகதைகளையும் அடித்துப் படித்துப் பாலுங்கள். அவற்றில் சிறந்ததென நீங்கள் கருதும் ஏதேனும் ஒரு நிறப்புச் சிறுகதை குறித்துக் கல்வியில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாத வளையில், இலக்கியத் திறனுக்குச் செய்து எம்.சி. 1969 ஜனவரி 15-ந் தேதிக்குள் கிடைக்கும்படி அனுப்பி வைத்துங்கள். சிறந்த இலக்கியத் திறனுக்குக் கட்டுரைகளுக்கு முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது பரிசுகள் உண்டு. முதல் பரிசு: அடுத்த கல்லூரி ஆண்டுக்கான முழு சம்பளத் தொகை, இரண்டாம் பரிசு: இரண்டு 'டர்ம்' (Term) களுக்கான சம்பளத் தொகை, மூன்றாவது பரிசு: ஒரு 'டர்ம்' சம்பளத் தொகை, பரிசுத் தொகை கல்லூரி முதல்வருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

திறனுக்குக் சிறப்புச் சிறுகதைகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உரையின் மீது "இலக்கியத் திறனுக்குக் கட்டுரை" என்று குறிப்பிட்டு, ஆசிரியர், கல்வி, சென்னை-20 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பவும். அடுத்த ஆண்டு கல்லூரிப் படிப்பைத் தொடர நினைப்பவர்கள் மட்டுமே இப்போட்டி யில் கலந்துகொள்ளவும். உடிதப்போக்குவரத்துக் கிடைவாது. கட்டுரைகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கில்லை. கல்வி ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானது.

"ஐ.... எழுத்து போடா. பெண்கள் சம்ப தேசம் பண்ண வந்துவிட்டால்!" என்று துண்டை உதறிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்தார் அண்ணா.

ஆனால் கோபாலசாமி விடவில்லை. சம்பா வைப் பார்த்துப்போதெவ்வாம் அளவி சென்னைப் பற்றியும், அங்கே கட்டுரைகளி லும் கல்லூரி வாசல்களிலும் ஆயிரக்கணக் கான பெண்கள் அவரவர் கிருப்பம்படி வந்து போவதைப் பற்றியும் சொன்னார். சம்பா வின் கையைப் பார்த்துவிட்டு, "உன் கையில் நல்ல ரேகை இருவிறது. நீ நீச்சல் மாடப் படிப்பாய். பாரேன். உன்னைப் படிக்க வைக்கிறேனா இல்லையா என்று....!" என் றெவ்வாம் உற்சாகமூட்டினார்.

"போல்கோ, தித்தப்பா, நான் எங்கே போய்ப் படிக்கிறது? அப்பாவுக்கு அநெல் லாம் பிடிக்காது?" என்னுள் சம்பா.

"அப்பாவுக்குப் பிடிக்கிறது என்ன? தமக்கு எது வேணும்னு நான்நான் தீர் மசலித்துக் கொள்வாராம்.... ஒரு புக்களுக்குத் தேர்வுமா உணக்கு?"

"பல கோடி வருஷங்கள் ஆனால் ஒரு புக்கம். இப்போது கவிபுக்கம். கவிபுக்கம் முடிந்த பிறகு பிரசுரம் வரும். உங்கள் முறுவதும் அறித்துப் போய்விடுங்கள். அப்போது பகவான் மாத்திரம் ஆவிக்கையில் மிதப்பார்...."

"அநெல்வரைம் கதை! கவிபுக்கம், பிரேதா புக்கம், பிரசுரம் என்பதெல்லாம் வெறும் கதை! புக்கம் என்றால் நாம் காணும் இதோ இந்த உலகத்தின் ஒப்பெனும் சில மாறுதல்கள். என் கதைதான் - அந்த புக்கத்தில் - நாட்டுக் குச் சுதந்திரம் பின்பாட்டும் என்று எவ்வளவு வேகம் இருத்தது. அந்தச் சுதந்திரம் மிடைக் கும் வரை கல்யாணம்கூடச் சென்று கொள்வ திடை என்று பிரதீக்ஷை எடுத்துக் கொண் டோம். அது ஒரு புக்கம். அதற்குப் பிறகு

இருபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு சுதந்திரம் கிடைத்தது. அந்தச் சமயம் ஒரு புக்க சுதந்திரப். இப்போது அடுத்த புக்கம் தடக்கிறது. இந்த புக்கத்தில் எவ்வளவுமும் என்ன செய்ய வேண் டும், தெரியுமா? ஆண், பெண் எல்லோரும் எவ்வளவு தூரம் படித்து அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியுமா. அவ்வளவுதூரம் வளர்த் துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நம் அறிவை ஏதாவது ஒரு வகையில் நாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் இந்த புக் திம்பம்...."

"எப்படிப் படிக்கிறது தித்தப்பா? படித்து விட்டுத்தான் என்ன பண்ணுவிறது?"

"அப்பறம் என்ன பண்ணுவது என் பதைப் பற்றி அப்போது பார்த்துக் கொள்ள லாம்...."

சம்பாவுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருத்தது. தித்தப்பா சொல்வதைப் போல் சென்னைக் கல்லூரியில் சேர்த்துப் படிப்பதற்கும் ஆசை இருப்பது போலிருந்தது. ஆனால் அப்பா

சொன்னதைக் கேட்டால் அதையும் பயமாக இருந்தது. அப்பா சமைப்பது அனாதையில் அம்மாவிடம் சொன்னார். "அவளுக்குக் கொண்டு போய் விட்டுப் போய் விடுவான். இந்த வகையில் எந்தப் பெண் கல்லூரிலிலே சேர்ந்து படித்திருக்கிறாள்? அப்படியே சேர்ந்து படித்தாலும் ஏதாவது தப்பித் தவிர்ப்பதாக தடநாள் 14 அப்பரும் நாம் இந்த வகையில் ஒரு திரிமும் இருக்க முடியுமா? அப்படி நடக்கா விட்டாலும்தான் சம்பாவைத் தவிர யாருடையதில் சேர்க்க முடியுமா? மாதம் நூறு ரூபாய்க்கு எங்கே போகிறது... பட்டினம். முட்டை...! பேத்தன்...!"

"முதல் காரியமாக உங்க தம்பையை எழுத்துப் போகச் சொல்லுங்கோ. கல்யாணப் பேச்சு நடக்கிற போது ஆசிரியாதம் பண்ண வருவாவிட்டால், சம்பாவி!" என்று அவள் அம்மா உறுமினாள்.

"எதற்கும் கோபாலசாமி விடவில்லை. மறு படியும் அதைப் பற்றி அண்ணாவுடம் ஆரம்பித்த போது, "படிக்க வைக்கப் பதைத்துக் கொண்டுபோகிறது!" என்று கேட்டார் அண்ணா.

"கல்யாணத்துக்கு என்று எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது?" என்று கேட்டார் கோபாலசாமி.

"ஏதாவது நாளைக்கு ரூபாய் இருக்கும். அந்த வைத்துக் கொண்டு எந்தவீடு வருஷங்கள் படிக்க வைக்க முடியும்? அதையும் படிப்பின் தொகைத்து விட்டால் பிறகு அசைவாத்தியாரிச்சிவாக அல்லது தர்மகம்போக ஹும். அதுதானே உன் கட்டியம்? நீ என்ன சொன்னாலும் அது முடியாது! முதலில் நீ கண்ணாடி பார்க்கப் போய்ச் சேர்!" என்று முடித்தார்.

கோபாலசாமி அசைத்து கொடுக்கவில்லை. வாழ்க்கையில் இதைவிடப் பெரிய பெரிய

சொன்னதில் வெற்றி பெற்றிருந்த அவருக்கு இது ஒரு சாதாரண விஷயமாகத் தோன்றியது.

கடைசி பாண்டமாக வைத்திருந்ததைத் தொடுத்தார். "சரி, இந்த வீட்டுச் சொத்தில் எவ்வளவு ஒரு பாகம் உண்டல்லவா? இந்த இருபது முப்பது வருஷங்களாக என்ன கணக்கு? எவ்வுரு நீ கணக்குப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டாம். என் பணத்தின் சம்பா படிக்கட்டும். பிற்பாடு கல்யாணம் என்று வரும்போது என் பாகத்தை விற்று அவளுக்குத் தக் கல்யாணம் செய்துவைக்கிறேன்" என்று சொன்ன தம்பையன் பார்த்து வாய் அடைத்துப் போனார் அண்ணா.

உடனடியாக நடக்கவிருந்த கல்யாணம் தின்ற போல், ஸ்திரீ மாதம் கல்லூரிகள் திறந்தாலும் சம்பா தன் துளியின்கீழைப் பழைய பெட்டியோன்றும் அடைத்து எடுத்துக் கொண்டு சித்தப்பாவுடன் சேர்வைக்கு எய்திச் சென்றாள்.

2

ரீயில் நின்று. சம்பா வண்டியிலிருந்து இறங்கினாள். உடைகள் வைத்திருந்த குட்டியைப் புத்தகங்கள் வைத்திருந்த பெட்டி, படுக்கை, பழக்கடை - ஆகிய நான்கு சாமான்கள். அவள் அழகாக வந்த அப்பாவுக்குச் சம்பாவைப் பார்த்ததும் தம் கண்ணிய தம்ப முடியவில்லை. இந்த நான்கு வருஷங்களில் ஆறு மாதம், ஒரு வருஷத்துக் கொடு முறை வந்த விடுமுறைகளில் அவர் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தார். கடைசியாக ஆறு மாதங்களுக்குமுன் அவள் வந்தபோதுதான் அவர் அவளைப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த ஒரு வருஷ இடைவெளியில் சம்பாவிடம் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றம் களைக் கண்டு அப்படியே பிரமித்துப் போய் தின்றார் சாம்பியம். அவருக்கு ஒரு கணம் இதே கட்டிலையில் நான்கு வருஷங்களுக்கு முன். தாது தாட்சனிய் நடக்கவிருந்த கல்யாணத்தை நிறுத்திவிட்டுத் தீவிரப்பாவுடன் சேர்ப் பாவாடையும் தாவணியுமாகப் பெற்றவர்களை விட்டுப் பிரித்திருக்க நேரும் உணர்வை தீவிரத்து அழுது அழுது வைத்த கண்களுடன் வண்டியிலேயே சம்பா விள் உருவம் கண் முன்னும் வந்தது. அந்தச் சம்பாவுக்கும் இவளுக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று சொல்லுமறு இப்போது மாதிரிப் பேசுகிறாள். எண்ணாவும்விட அவன் கொஞ்சம் உயரம்தான் என்னாலும் தன்னைவிட இவ்வளவு உயரமா? உயரம் மாதிரும் இல்லை. அந்தக் கண்கள், மூக்கின் அமைப்பு, காதுகளில் பறந்து விழும் கேசங்கள், அப்பாவைப் பார்த்ததும் இத்தொறத்தின் இழைகள் விடும் அந்த நோர்ந்தி மான புண்ணம்-இவள் என் பெண்ணா? தம் பெண்ணையே அவருக்குக் கூச்சமா விருந்தது. அவனைக் குழந்தையிலிருந்து தூக்கி வளர்த்த வண்டிக்காரன் கப்பலையாக உயர்வைப் பார்த்ததும் வாயடைத்துப் போய் விட்டான்.

ரூசன் பிரச்சனை முடிந்த பிறகு கல்யாணப் பெட்டி, படுக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு, சம்பா பழக் கடைவை எடுத்துக் கொண்டு

“யாருக்கு?”
என்று தன்னைக்
கண்டு கேட்கும்
தெரிவித்த உத்தி
துக்கத்தில் இவ்
அந்த இதழில்
இடம் பெறு
கின்றன.

ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே வந்தான். புகைகட்டை வாய்க்கி கொண்ட ஸ்டேஷன் மாஸ்டர், மணிவழக்கப் போன நிற்ப் போர்ட்டி, சாட்டைக் கம்புகளை இரும்புக் கிராடிக்விடைப் பிடித்த சலாசி பிடிக்கவிழையும் லாடனா வண்டிக்காரர்கள் அத்தனை பேர் கண்களுக்குச் சம்பா ஏதோ ஓர் அசியை வருவதாகக் காட்சியளித்தான். வண்டியில் ஏறித் கொண்டவுடன் சாம்புப் புழுதியைக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டு ஓட ஆரம்பித்தது. வண்டியின் ஓட்டத்தில் பெண்ணின் கைகளைப் பார்த்த அப்பா தன் பெண் சம்பாவுக்கு — பெரியவர்கள் இருவர்களுக்கும் வராத இந்தப் பொன்சிறும் எப்படி வந்தது என்று கேள்வியில் அசியைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

விட்டை அடைந்து அம்மா பெண்ணைப் பார்த்ததும் தன் கண்ணை மூடப்போய் இருக்கிறதே என்று பயந்தான். இந்த இரண்டு நூற்று வருஷங்களில் அம்மாவும் கோம்புவும் மாறிய போயிருந்ததைச் சம்பா கவனித்தான். இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் என்ற ஒரு தடவை விழுமுகைக்கு வந்திருந்த போரது ஒரு நாள் ஏதோ காரியம் செய்து கொண்டிருந்த அம்மா அப்படியே மயக்கமாய் விழுந்து விட்டாள். அப்பா அந்த நிலையிலேயே பக்கத்து டவுனிலிருந்து ஆய்ஸ் பதிலிக்குக் கொண்டு போனபோது “அந்த மாவ ரத்த அழுத்த விபாதி, இனி அதிகமாக வெளிகுள் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

அதற்குப் பின் தாவித்து மாதங்களைக் கொய்க்கி விளக்கி இருந்த தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூட முடியாத நிலை ஏற்பட்ட பிறகு, எம்ப்லிவம் கிராமத்து விட்டைக் கூனி செய்து கொண்டு பந்திகே ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இருந்த பீக்கிங்ஸ்டர் போய் விட்டான். இந்த இரண்டு வருஷங்களில் அவைப்போது நெய் அறுவடை சாவம் என்று எப்போதாவது இங்கே வந்து ஒரு மாதம் இருந்து விட்டுப் போவதுடன் மாத நிரம் இந்த காலகடன் அவர்களுக்கு இருந்த பந்தம் ஏற்படிக் கொண்டிருந்தது.

சம்பா வந்து சேர்ந்த நாளைக்கு நான்கு கழித்து அம்மாதான் முதலில் ஆரம்பித்தான்: “படிப்பெல்லாயிதான் முடித்துப்போய் விட்டதே..... சித்தப்பா ஏதாவது வரச் பார்த்திருக்கிறாரா?” என்று.

“நான் வேலை பார்த்தல் போனதேன், அம்மா!” என்று அறிவித்தான் சம்பா.

“என்ன வேலை? படிச்சது போதாதா? நீ வேலை வேறே பார்த்து எங்களுக்குச் சம்பா தித்துப் போடணுமா? அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம். நீசத்திலே வருகிற பணம் கூடவி வவரையில் எங்களுக்குப் போதுமா!” என்றான் அம்மா.

“பணத்துக்காக இங்கே அம்மா, வேலை படிக்கவிட்டுச் சம்பா என்ன செய்கிறது?”

“கம்பரா என்ன? கம்பாணம் பண்ணிக் கிறது.....”

“அதுவரையின்.....?”

“அதுவரையிக்கு! அதற்கும் இன்னும் வருஷக் கணக்காவா இருக்கிறது! இதோ பாரு சம்பா, நீ முதல்தை இங்கே, கணக்கும்

கல்வாணம் ஆகிக் குமுத்த பிறத்த அவன் உங்களைப் போலப் பெரிய பெண்ணை வளர்த்து திறிற்போதுதான் உனக்கு நான் படுகிற வேதனை புரியும்....” என்று அம்மா கண்ணீர் விட்டாள்.

அதிகம் படிக்காதவனாக, கிராம வழக்கக் கவிவெயை வாரி, வயதும் அதிகம் ஆகாமல் இருந்த அந்த நான் சம்பாவுக்கு நானு இடக் களுக்குப் போய் வரன் பார்ப்பது எம்ப்லிவத்துக்குத் தெரிந்த வேண்டாக இருந்தது. இப்போது பி. ஏ. என்ற பட்டத்தைதான் வாய்க்கி கொண்டது. தன் தந்தைக்கு மெல் வளர்த்து அறிவிலும் அறுபத்திலும்கூட எங்கோ எட்டாத உயரத்தில் இருப்பது போல் தோன்றும் இவருக்காக எத்தப் பெரிய மனிதர் விட்டுப் படியேறி, ஐாதகம் வாராக, அவர்கள் திருப்பிப்படும்படி என்ன பேசுவது என்று பிரமிப்பில் அவர் மனைத்துப் போயிருந்தான்.

அவர்கள் கிராமத்துக்கு வந்த வேலை முடித்து மறுபடியும் பீக்கிங்ஸ்டர் போகவேண்டி நான் வந்தது. காரணம் ஒரு ரயிலும் மாணியில் ஒரு ரயிலும் மாத்திரம் வரும் சின்ன ஸ்டேஷனுள் அந்த காலக்குச் சம்பா வையும் அனுத்துக் கொண்டு போய் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் பெற்று வரின் தனித்தார்கள். அப்போதுதான் சம்பா மறுபடியும் சொன்னான்: “அநேகமாக செப்டம்பர் ஆரம்பத்தில் சென்னைக்குப் போய் வேலைக்குச் சேர வேண்டியிருக்கும்” என்று.

“என்ன வேலை?” என்று அம்மா கேட்ட போது சம்பா சொன்னான்: “செஷனலிஸ்ட்.”

பெண் சொல்லும் வார்த்தைக்கு அரித்தம் எதுவும் புரியாமல் தனக்கும் அம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்துச் சம்பா சொன்னான்: “செஷனலிஸ்ட்” என்றும் “வரவேற்பாளர்” என்று அரித்தம். பெரிய பெரிய கம்பெனி ஆகியனில் வாரணில் குழமுத்ததும் தனி அறை இடக்கும், கம்பெனியில் யாரைப் பார்த்த வேண்டும் என்றதும் ரிசெக்ஷனல் கூடக் கேட்டுக் கொண்டுதான் போகணும். வத்தவர்களின் காரியங்களை அறித்து கொண்டு அவர்கள் பார்த்தவேண்டியவர்களின் சொக்கி யத்தைவும் அதுசேர்த்து நேரம் முதலியவைகளை ஒழுங்கு செய்துகொடுக்க வேண்டும். இன்னும் எத்தனையோ வேலைகள்.....

“வேலை விடைத்தே விட்டதா.....?”

“அநேகமாக முக்கால்வாசைவிடைத்தமாதிரி தான், இண்டர்வ்யூ எல்லாம் ஆகிவிட்டது.”

“இதுவும் சித்தப்பா ஏதாவதொன்று.....”

“தான்மேய் அவன் பீக்கிங்ஸ் மன் இடக் கிறார். அவன்மேய் பெண்ணைக் கொண்டு போய் செஷனலிஸ்ட் விட்டு விட்டு எக் கோரே ஆகியவன் என்று கூடக்கே போய் விட்டான். அந்தக் காலகம்.....” என்று அம்மா எடுத்து விடுத்தாள்.

“இக்காலம் சரி என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. என்னமோ சித்தப்பா வந்து கதைத்தார் என்று நானு பீக்கிங்ஸ்டர் தடக் இருந்த கவிவாணத்தாத திறத்திலேயும், இனி யும் நீ வேலை, அது இது என்று சொல்விக் கொண்டு போவது எனக்குக் கொஞ்சம் கூப்பி பிடிக்கவில்லை” என்றான் அம்மா.

“சம்பளம் எவ்வளவு? எங்காம் பெரியாசி விட்டதா?” என்று அப்பா விசாரித்தார்.

“தானாது ரூபாய்.....!”

அப்பா அதிர்ந்து போய் விட்டார். “வாசலில் உட்கார்ந்து வகுதி வர்கள், போகிறவர்களைக் கேள்வி கேளுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு தானாது ரூபாயா?” என்று வாயவயிவித்தார்.

“வகுதிவர்கள் போகிறவர்களுக்குப் பதில் சொல்வது மாதிரி இல்லை. இன்னும் எத்தனையோ வேலை உள்ளது. அந்தெல்லாம் உங்களுக்குப் புரியாது.” என்று முடித்து விட்டான் சம்பா.

அப்பா, அம்மாவுடன் அன்றாடம் ஸ்டேஷன் மாண்டராக இருந்த ஊரில் ஒரு மாதம் இருந்து விட்டு வேலைக்கு வந்தரவு வந்ததும் சம்பா மறுபடியும் தலையாக்கி சொல்வதற்குக் கெளப்பி விட்டான். அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் அவள் ரயில் ஏறும்போது தெருவில் தெருப்புத் துண்டம் ஒன்று வந்து அடைத்தது. இது எதற்கு ஆரம்பமோ, எப்படி ஆரம்பி-
கோபாவமோ ஆரம்பித்து வைத்தது என்பதைக் கொண்டு போய் விடுமோ என்று என்னைத் தவித்தார்கள்.

3

மீறுபடியும் மாதங்கள் இரண்டு வகுபயனாக நின்றன. இரண்டு மூன்று சம்பா வீலில் வந்தான். அவ் வப்போது இருபது, முற்றது என்று பணம் அனுப்பினான். அவன் வளர்ச்சிக்கும், அழகிச் சவுக்கிக்கும் லாடிசே இல்லையோ என்று தடவலக்குத் தடவல புது அழகுடனும் நிர்த்துடனும் போகியுடன் தொடர்ந்தான். ஒரு தடவை வேறு வேலைக்காக சொல்வதற்குப் போயிருந்த அன்றாடம் தன்னைப் பார்த்த அவன் அதுவரை கத்திக்குப் போனான். அவன் வாழ்க்கை முழுதும் ஏதோ சின்னச் சின்ன ஸ்டேஷன்களில் வேலை பார்த்து, பெண்ட் போட்டுக் கொண்டு ரயிலில் வந்து இறங்கும் காலவாரையும் ஏ.டி. எஸ். வாரையும், டி. டி. எஸ். வாரையும் என்னை நடுவிலே வாழ்ந்து பழக்கப் பட்டவன். அப்படியப்பட்ட அன்னா, தனியில் என்னென்றப் பனசேர வானு மல் என்னவோ மாநிலியான விசித்திர மான கொண்டை அவலகாரமும் உடலில் தவறித்து விடையாடுவது போல் தொடர்றும் அசைக்கும் புடவைவாய், எத்தப் புது மனிதன் வந்து நிற்கிறதும் “இவன் எதற்காக வந்திருக்கிறான்?” என்று கண்களாவேயே ஆராயும் விழிகளுமாக, மேஜைவின் மீது இருக்கும் டெஸிபொன்சன் ஒரே சமயத்தில் அவை அவற்றில் ஒன்றை ஒரு பக்கத்துக் காதிலும் மற்றொன்றை அடுத்த பக்கத்துக் காதிலும் வைத்துக் கொண்டு ஏகமாகத்தில் பேசும்

ஓர் அன்பளிப்பு

அழகான முறையில் பல சித்திரங்களுடனும் மூலர்ண மெய்க்கட்டிடமும் தயாராகியுள்ள இந்தச் சிறுவரைத் தொகுப்பில் காண்போம். ஆடர் கல்வி, அகிலன், கு. அழகி சாமி, கி. ராஜேந்திரன் ஆகியோர் எழுதிய ஏழு அருமைவான சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன.

‘பொன்னிலில் செல்வன்’ என்றும் தொடர்ந்து கவிபித பிரகாசனாகும் கதாவை சிவசுந்தரையா பொட்டி கல்வி நேயர் களுக்கு இந்தப் புத்தகத்தை அன்பளிப்பாகத் தர முடியுமென்றுள்ளது.

ஒரு சிவசுந்தரையா. துணி 15த் தேதி முதல் ஆண்டு 15த் தேதிவரை உள்ள ஒரு மாத இடைக்காலத்துக்குள் நமது காரியாவலத் துக்கு கல்விக்கு ஓராண்டுச் சந்தாத் தொகை அனுப்பி வைப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இந்தப் புத்தகம் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

ஒத்தகாலே நமது காரியாவலத்தில் கல்விக்குச் சந்தாதாரர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்தப் புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற முடியும். அதற்கு அவர்கள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள காலத்துக்குள் (15-7-65 முதல் 15-8-65க்குள்) தங்கள் சந்தாவை ஒரு வருடத்துக்குப் புதுப் பித்தும் கொண்டு போதும். அவர்களுடைய தற்போதைய சந்தா எந்தத் தேதியில் முடிவிறதோ, அதற்கு அடுத்த இதழி லிருந்து தொடங்கி மேலும் ஓராண்டுக்குப் புதுப்பிக்கப்படவும்தான் ‘மேலவாட்சத்திரம்’ சிறுகதைத் தொகுப்பும் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

ஓர் ஆண்டுச் சந்தாவை மாணேஜர், கல்வி காரியாவலம், சென்னை-10 என்ற விவரத்தைக் குறிப்பிட்டு மேலேயே மேற்படி தேதிக்குள் அனுப்ப வேண்டுமெனும், சந்தாத் தொகை அனுப்பும்போது “கல்வி சந்தா - புத்தக அன்பளிப்புத் திட்டம்” எனத் தவறாது குறிப்பிடவும்.

ஆண்டுச் சந்தா

இந்தியா : ரூ. 20 சென்னை : ரூ. 40
இலங்கை : ரூ. 25 (இலங்கை நாணயம்)

இவன் உட்கையிய தன் தன்மைதான் என்று எண்ணி தானமடைந்தான். எப்படியோ பார்த்துப் பெயிவிட்டு அவன் பார்த்ததைப் பெற்றவர்களிடம் வந்து சொன்ன போது அவர்கள் கவியத்தான் உயிருறு வேதனைபாக உருவெடுத்தது.

ஒரு நாள் சாய்பிசுத்துக்குக் கடிதம் வந்தது. ரிபீத்துப் பார்த்த போது, "இந்திரா ஏக்கரை. ஆஃ" என்ற பெரிய அச்சில் தகைப் பிடுக்த அதில், "விசுவாசிய புதிதானக் சர்க்கரை ஆஃ ஒன்று நினைக்க கொண்டுக்குப் தாகவும், இந்த வகுப்பை உட்படுத்தி தொடர்ச்சி எடுக்கும் அதில் பயங்கரஞ்சு சேரும் பெரிய உத்தியோகங்கள் கருகருக விட வந்தி செய்து கொடுப்பதற்குப் புட்டிக்குக் கிடக்கும் அவர் வீட்டைத் தர முடியுமா?" என்று கேட்டு எழுதிவிருந்தார்கள். "கவிய ரிப்போர்ட்டின் அவர்களே செய்துகொண்டு மாதம் ஐம்பது ரூபாய் கட்டணை தருவதாக எழுதிவிருந்ததைப் படித்து ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார் சாய்பிசுவம்.

சம்பா அய்யப்போது அறுபதுப் பணத்திடன் கிராமத்து வீட்டு கட்டணைப் பணம் ஐம்பது ரூபாயும் சேர்த்து வர ஆரம்பித்தது. அவர் திவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருந்ததைக்காரர் அந்த வகுப்பை நெல்லுக்குப் பதில் எல்லா வயல்களிலும் கரும்புச் சாகுபடி செய்யப் போவதாக எழுதிவிருந்தார். இத்தனை அமர்த்தகைப் தட்டும் அவரால் ஒரு தடவை வகுப்புக்குப் போய்ப் பார்த்து விட்டு வர முடியாமல் இருந்தது. தன்னாமை, கவிய சாகஸத்தின் பண விஷயத்தில் கவிய இவ் வாமல் வந்த தடவை சம்பா எவறு பெண் உருவத்தில் பெரிய கவியாகக் கழுத்தில் கட்டி விட்டாரே என்று ஏக்கலும் கவிய புமே அவர் மனசை வாட்டி எடுத்தது. அதேபடி நினைத்து நினைத்து அவருக்கு சம்பா என் தாயாகும் திரை நேரங்களில் தாக்கம் கொள்ளாமல் தவித்தார்கள்.

ஒரு நாள், தாளில் வந்த சம்பா என் கடிதத்தைப் படித்த சாய்பிசுவம் அவர் வீட்டு போலீஸ், அவன் கவியானம் கிட்டத்தட்ட நிச்சயமாகி விட்டதாம். எஞ்சியவர்கள் ஒருவர் அவனைக் காதுகிட்டுவாரம். பண விஷயம், அது இது என்றெல்லாம் அதிகமான பேச்சுக்கள் எழாதாம். அப்பாவும் அப்பாவும் அவ்வாறு ஒரு தடவை பார்த்துச் சம்பா தம் கொடுக்க வேண்டுமாம்.

சாய்பிசுவத்துக்கு எதுவுமே புரியாத புதிதாக இருந்தது. சம்பா என் கடிதம் பார்த்திரம் அல்ல. அடுத்த காரம் அத்தக் கடிதத்தின் தொடர்ச்சியாக அவர், மனசை, விஷய புடன் கொண்டுக்குப் போவதாம், திக்குத் திசை புரியாத அய்யனவு பெரிய கனரில் சம்பா ஒரு கைச் சொடுக்கில் தெருவில் போகும் டாக்ஸியை நினைத்தி அவர்களை ஏதற்கி கொண்டு எங்கெங்கோ அழைத்துக்கொண்டு போய் அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் அவருக்கு வர இருந்த கணவரைப் பார்த்த புடன் என்ன பேசுவது என்று புரியாமல் திகைத்த திகைப்பும், பிள்ளை கவியானம் எவிய முறையில் சென்னைவிலேயே நடத்த தாம் - எவ்வாம் ஏதோ கவியை நடப்பண மானியே அவருக்குத் தென்றியது.

சாய்பிசுவத்தின் அதிர்ச்சி அத்துடன் முடித்து போய்விடவில்லை.

எஞ்சியவரான சம்பா என் கவியர் விசுவாச சர்க்கரை ஆஃவிலே உயர்த்த அதிசயி வர வந்து சேர்த்தார்.

சம்பா புதிப்பிக்கப்பட்ட தன் வீட்டில் கம்பெனி கொடுக்கும் கட்டணைப் பணத்தை கவியக் கொண்டு, அதில் 'குடி' வீடுக்க ஆரம்பித்தான்.

4

சாய்பிசுவம் விசுவாசுக்குப் 'கென் வீட்டு'க்கு வந்திருந்தார். கவியுக்கு வந்திருக்கும் சர்க்கரை ஆஃ வேறு படி மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. டவுனுக்குப் பது தாரி போடு அமைத்திருக்கிறது. அதில் அடிக்கடி புடன் என் ஒன்று வந்து வணரத் தொடுகிறது. அவருக்கு நினைவு தெரிந்ததி லிருந்து நெல் வயல்களைத் தீர, வேறு பயிளரைய பார்த்திராத அவர் கண்களில் கைர் முற்றும் ஆர் உயர்த்துக்கு நெலாகக் கட்டணைக் கரும்புத் தொட்டங்கள் வளர்த்திருந்தன. தன் சேர்த்த வீட்டுக்கே மாதம் பிறந்ததும் கட்டணை வகுவிந்து.

பட்டாணியாரர் வீட்டுத் திவங்கையில் சீட்டாட்டக் கொண்டு முன்ன விட உற் சாகத்துடன் எடுப்பிடுக்கிறது. அதைக் கொண்டுபின் தருவாய்க்காக இப்போது முப்பது வயதுக்குள் தவியில் வகுக்கை விழுந்து தொற்றியும், தொப்பையும், திரைப் வேஷ்டி துருவியது தெரியாமல் காயிவிட்டுத் தொட்டும் புக்கவிடக் சாற்றைப் புறம் கையால் வழித்தபடியே கத்தரம் ஆட்டத் தில் வயித்திருக்கிறது. அவனைக் சுற்றியும் கழுத்திலும் மடியிலுமாக தாது குழந்தைகள் அப்பா சீட்டாட்டும் அழகைப் பார்த்து சசித் துக்கொண்டிருக்கின்றன.

சம்பா தாழ்வாரத்தில் வெவ்விதக் கண வாக வெட்டி வேர்த் தட்டியில் பணியான் தன்னால் கொட்டுவதைப் பார்த்துவிட்டு கவிச்சேரில் அமர்ந்து ஏதோ புத்தகத்தைப் படித்தவா இருக்கிறார். உட்கல் நாடுத்து கண்ணடி அலமாரிகளில் பெரியதும் சிறியது மாக - நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்கள் சம்பா என் கவியர் கண்ணும் படுவதற்காகக் காத்த கொண்டு இருக்கின்றன.

கவியே இரண்டு வந்த கணவருக்காரர் "மத்தியானம் என்ன புடன் செவ்வது?" என்று சாய்பிசுவம் கேட்டுவிட்டார். "அப்பா என் கேட்டு கொண்டு செவ்வர்கள்" என்று அவ்வாறு அப்பாவிடம் அறுப்பிடுகின் சம்பா.

அவருக்கு எப்போதோ ஒரு தடவை சித் தம்பா சேர்வனது மனசில் இருக்கிறது. "புகம் என்னும் பிரளயமும் இல்லை, ஆகிலைக் கிருஷ்ணனும் இல்லை. புகம் என்னும் நாம் காரணம் இதோ இந்த உலகத்தில் ஏற்படும் சில மாறுதல்கள்...."

சித்தப்பாணைப் பற்றி நினைத்ததும் சம்பா வுக்குக் கண்களில் கண்ணீர் பொங்குகிறது. கவியே நுழையும் கட்டணைப் பார்த்ததும் அவருக்குத் தெரியாமல் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்கிறது.

விடாக்கண்டன்

கொடாக்கண்டன்

சேர சோழ பாண்டியர் காலத்திலேயே இப்போ ஸ்கை. தமிழகத்தில் பிரபலமாக இருந்தது! அதுமட்டுமா? வேண்டி டான் ஸ்கைக்குடீ அந்த நாளிலேயே மதுரை வந்தது! இதைப்போலும் இத்தப் படத் தயாரிப்பாளர் தமக்கு வந்ததுதான்!

மகாராஜாக்களுக்கு இனி பாண்டியர் இவ்வளவு காவிரியை பாடிவெடிகை நீங்கவேறு. அவர்கள் இனி தங்களை மட்டுமே தங்கப் பதக்கம் உய்வதா? அதில் பாண்டிய காவிரி கொடியில் புளதக்கம் இன்ன செவ்வாய் நாளில் குறிப்பி ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதுதான் தொடங்குகிறது.

முடிவாகிறது ஒருமையாகிவிட்டது. இதை எடுக்கப்பட்ட படம் தமிழகத்தின் பெருமையாகிவிட்டது உதவாது. தமிழ் வளர்த்த முடிவாகிறது காவிரியை எத்தனை எத்தனை புலவர்கள் அவர்களின் ஒருவர் கூடப் புரட்சிதான் வெகுவேறுதான்— இப்படித்தான் இடம் பெறுவது போன்ற ஆபாசமான பாடல்களை எழுதுவதில்.

தெய்வங்குப் படத்திலிருந்து தமிழகம் செல்லப்பட்டு வந்துள்ள படம் 'விடாக்கண்டன்', 'கொடாக்கண்டன்' இத்தப் படத்தை எடரகட் செய்தவர் பி. விட்டா காவிரியா. என். டி. ராமராவ், தெய்வகவிதா தயாரிக்கும் படமாகியும் கவனிக்கவே.

நாட்டின் மக்கள் பணத்தைப் பொறுத்த வரை கொடாக்கண்டனா காவிரியை காவிரியை படாதிடுவதும் இது போன்ற பிடிமட்டமான படங்களை தயாரிப்பதில் விடாக்கண்டனா காவிரியை மட்டமாகவே.

எதிரும் புதிரும் (நீதி)

பெரும்பாலான படங்களில் காதலி ஒரு புதிர்: காதலன் ஒரு புதிர். தனக்கு இவ்வாறுப் போதும் எனினும் புதிர் எப்படியென்கூடும் விட்டுப் பிடித்துவைக்க பார்க்கிறோம், அப்படி காதலனை விட்டுப் பிடித்து, விட்டால் காதலன் காதலன் காதலன். இப்படி காதலன் கொடுக்கும் தோற்றிலே ரசிகர்கள் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் காதலன் சேர முடியாது. 'இடைவேளை'க்குப் பிறகுப் படத்தைவிட்டுச் செல்ல வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு அவற்றுக்கு உண்டாகுகிறதா?

'ஆம்பேனாம்பேனா' என்றும் இந்த லீத் திப் படத்தில் விட்டும். ஸ்ரீமதி டாகுரும் இப்பாண்டியத் திரைப்பட நிர்வாகிகளின் காவிரிமுடித்துக் கொண்டு 'விடை'முக்கு உதவிகள். அந்தக் கொடிக் முடிவிலாவது பிடித்துக் கொடுக்கிறது உதவிததா என்பதும், ஸ்ரீமதி டாகுர்தான் அதற்கும் தலைவைக்க வேண்டிய பிடித்திற்று. இவ்வாறு விட்டால் இவ்விதேயாத கவிதா கவிதா பிடித்திடுத்து தங்களைப் பிடித்துத் தள்ள வேண்டியவர்களுக்காக மேலு ஏறுவானா? தன்னிடம் விட்டது அவள் தப்பிய அதிசயத்தை என்னவென்பது? நல்ல கோரியாக அந்த அதிசயத்தைக் காட்டாமல் விட்டார் சினிமா. பிடித்திடுவோம்!

அந்த கவிதா வளரக் கிடைக்க அநிகரிக் வேண்டாமா? இம்மாதிரி ஒட்டிக் கவனம் மீளவில்லை கவிதா நெருக்கப் போகிறது. தயாரி விடைத்துவிட்டு விட்டே எப்பதற் காகக் கவிதா கவிதாவிட்டையால் மறைத்துக் கொள்வதில்லை. காவிரியிலாவது அவள் இப்படி ஒரு கவிதா செவ்வாய் அவள் அப்படிச் செவ்வாய்விட்டால் மீளில் தன் கவனம் கொடுக்காது கவிதா செவ்வாய் செவ்வாய் முடியுமா?

இப்படியாகக் குற்றம் குறைபாடுகளான இவர்களும் இவ்விதம் கவிதா கவிதா பிடித்துக்கும் பிடித்துக்கும் 'ஆம்பேனாம்பேனா'.

சினிமா

அமரர் 'கல்கி'யின்

பொன்னியின் செல்வனை

"மீண்டும் வருக! வருக!" என

லிப்கோ பதிப்பகம்

வாழ்த்தி, வரவேற்றிதது!

*

இப்பொழுதில்

இல்லாததானிருக்கும் விசேஷ சலுகையில் லிப்கோ வெளி
யீடுகளைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அறிமுகப்படுத்துகிறோம்:

1. குடித்தனப் பாங்கு (திருமதி ப்ருந்தா வரதராஜன்)
—183 பக்கங்கள் ... ரூ. 2.00
2. குழந்தை வளர்ப்புக் கலை (திருமதி ரங்கநாயகியர்க்காராஜன்)
—200 பக்கங்கள் ... ரூ. 2.60
3. குழந்தைக்குப் பெயரிடுதலும் சீராட்டுதலும்
—108 பக்கங்கள் ... ரூ. 1.30
4. குழந்தைக்கு வீட்டு வைத்தியம்
(வைத்திய விசாரதை T. S. ஜனககுமாரி) ரூ. 0.80
5. இயற்கை தரும் இன்மருந்துகள்
(வைத்திய விசாரதை T. S. ஜனககுமாரி)
—808 பக்கங்கள் ... ரூ. 4.00
6. ஆங்கில ஆசிரியன்—1-ம் பதிப்பு
—483 பக்கங்கள் ... ரூ. 3.60
7. ஸ்ரீ மதரா பக்த விஜயம் (திருமதி குகப்பிரியை)
—408 பக்கங்கள் ... ரூ. 3.50
8. தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கில அகராதி—2-ம் பதிப்பு
—704 பக்கங்கள் ... ரூ. 6.80
9. ஸ்கால் காரியாசத்தியும் ஸ்ரீ தேவீ பாகவதமும்
—184 பக்கங்கள் ... ரூ. 2.25
10. சுதோதரமாவை ... ரூ. 1.30

விசேஷ சலுகை :

மேற்கண்டவற்றில் எவையெனும் 3 பிரதிகளுக்கு ஒரே சமவத்தில் ஆர்டர்
தந்தால் தபாற் செலவு இலவசம். பூரா விலைவையும் முன் பணமாக 81-8-1988-க்
குள் பதிப்பகத்தாருக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். (V. P. P. இலக்கம்.)

பதிப்பகத்தார் :

தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி

தி. நகர் :: சென்னை-17

எம். தாமோதரம் & கம்பெனி, 108, கார்வோரோடுவான் பழக்க கடை, சென்னை-1 எனலும் கிணைத்திலும்
யற்றும் நூல்கள்வாங்கல் ரேஷியல் ஸ்டால்களிலும் கிடைக்கும்.

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

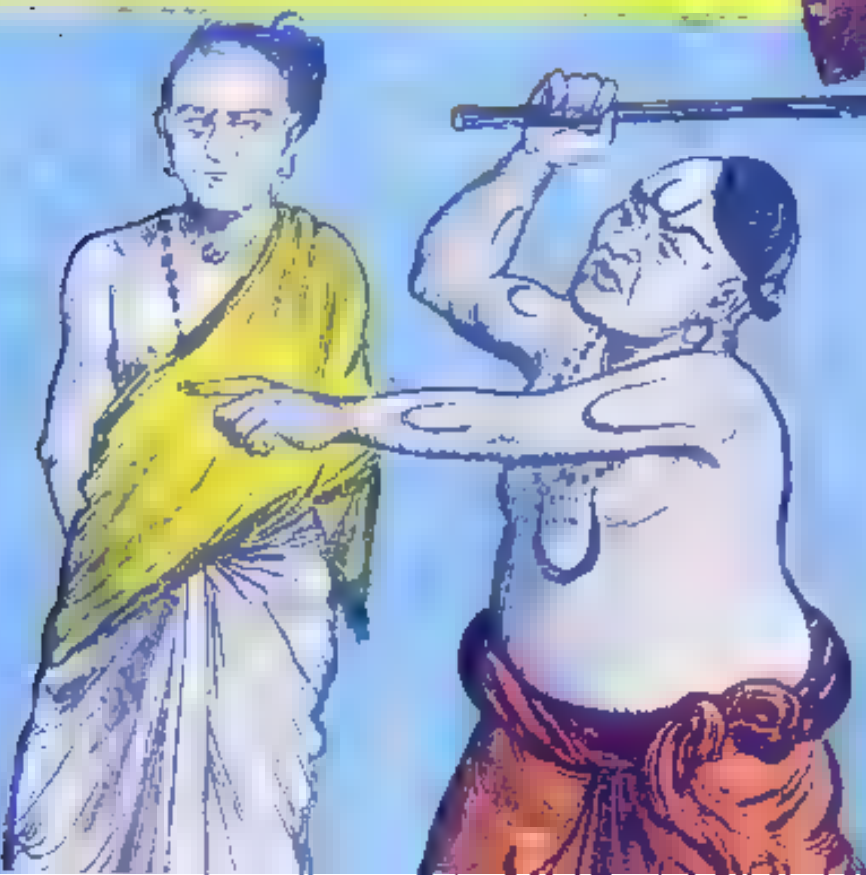
முதல் பாகம்

4 க்கு வெள்ளம்

வீர நாராயண ஸ்ரீ கங்கை பெயர். அது தெற்கு வடக்கில்
ஒன்றுரைக் காத நீளமுள், கிழக்கு மேற்கில் அவ்வாறு
அவ்வாறு உள்ளது. நாலாநிலைகளில் அதன் பெயர்
கிடைத்து இந்த நாயகி 'விராணத்து ஸ்ரீ' என்று
பெயரால் வழக்கி வந்திருந்து.

அவள் திங்கள் பதினெட்டாம் நாள் மூலம் மாலை
நேரத்தில் அங்கு வந்தால் வீரீந்து பாத்திருந்த வீர
நாராயண ஸ்ரீகங்கையினை ஒரு வாய்ப் வரம் மூதினா
ஏழாம் பிமாணம் செய்து கொள்ளுகுந்தாம். அவள்
தமிழகத்து வீர சரித்திரத்தில் புகழ்பெற்ற வானார்
குலத்தவள் மீட்டவன். வள்ளலாயன் வந்தியத்
தேவன் என்பது அவன் பெயர். கொடுத்துப் பிராணம்
செய்து அதுகூடக் கலைத்திருந்த அன்னுள் யாழ்ப்பாண
மேள்ள மெள்ள நாயுடு பென்று கொண்டிருந்தது.
அவதப்பற்றி அந்த இளம் வீரன் கிறிதும் கவனிப்பாட

இதைப் பார்த்த உடல்
கருண்டு கருண்டு செல்
தும் ஒரே கோடுபோல்
நீடுக்கும். அனல் நன்றாக
உற்றுப் பார்த்தால்
உயிரை விளக்கும். வட்ட
பத்துள் வட்டமாகப் பல
வட்டங்களாலானது இந்தக்
கோலம்.

உன்
கண்
உயிரை
ஏமாற்றினால்...!

இயற்கை விதோதம்

குதிரைகளால் தின்றுகொண்டே தாவக முடியும். படுத்துத் தாவலுமடை தின்றுபடி தாவும்போதுதான் அமைக
னாக நிம்மதியாகத் தாவ முடிவதென்று என்று ஆராய்ச்சியில்
என்புறுக்கிறார்கள். தைலநார்க்கின் கட்டுப்பாட்டுக்கும்
ஈரினியின் இயக்கத்துக்கும் நேரடியான தொடர்பு இல்லா
ததை குதிரைகளால் இப்படி தின்று தினவில் தாவலுமடைக்குச்
சாத்தியமாடுவது. தாக்கும் குதிரை
களின் தலைதார்க்கின் தாவலுமடைந்து.
அப்போது விதோதப்பான் கால்கள் மடல்
லுமடைந்து. அனல் குதிரைகள் தாக்க
நினைவேடு இதைச் சமாளித்துக்
கொண்டு விடும். தின்றுபடி தாவும்
குதிரைகள் சிறு விழுந்து கொம்ப
அபூர்வம். சில குதிரைகளால் மாதக் கணக்கில் சிறு
படுக்காமலே வாழ முடியும்.

குதிரையைப் பற்றி இன்னும் சில கவையான விஷயம்
களைச் சொல்லட்டுமா? உலகில் முதலில் தோன்றிய குதி
ரைக்கு இலோதரிபஸ் (Eoliphus) என்று பெயர். நாய்க்குட்டி
கையப்பாவத்தால் இயை இருந்தன. இப்போதைப் போல
இலோதரிபஸ்களுக்குக் குளம்புகள் இடைவாது. விரல்கள்
இருந்தன. இந்த இலோதரிபஸ்கள் காலப் போக்கில் வளர்ந்
தன. ஓடாவின் அளவு பெரிதானபோது இவற்றிற்கு மேலோ
தரிபஸ்(Merohippus) என்று பெயர். ஏறத்தாழத் தன்னுடைய
இன்றைய உருவத்தைக் குதிரை அடைந்தது அப்போது
தேரிலோ? இப்படி மிஸீலியஸ் அண்டுசுக்கு ஏழ்மூன்று.
அப்போது அதற்கு மெரிக்கதரிபஸ் (Merichippus) என்று பெயர்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

→	1		8	
→		6		3
→	6		3	
→		1		8

இந்த இயற்கை வட்டம்
கணித கவையான எழுதி
பிழக்கிறது. சில வட்ட
களைக் கவையாகக் கண்
னா. கவையான வட்டம்
கணித அவன் எழுதி
வட்டம் அந்த வட்டத்தை
தக்கபடி மாற்றி எழுதி
வட்டம் அதை வட்டம்
கீழ்க் மேற்றம் இரண்டு
வட்டம் குறுக்கேயும் வட்டம்
பலக் வட்டம்
கீழ்க் மேற்றம். வட்டம்
வட்டம் எழுதி முடியும்.

இதற்கும் ... அதற்கும்

குதிரைகள் 'மலர்ச்சி' அளவுகற்போது எழுதின
வாரியான்களால் சிறு உயர் இலோதரி. வட்ட
புத்திர குதிரை போலத் தோன்றினால் இ.ப.

பக்கத்தில் வட்டத்தை ஒப்பிடுகிறபோது வட்டம் வட்டம்
வட்டத்தில் வட்டம் வட்டம் வட்டம் வட்டம். அவை
வட்டம் வட்டம் வட்டம் வட்டம் வட்டம் வட்டம்.

விட்டே. அகண்டமான அந்த வீரநாராயண ஏரியின் தோற்றம் அவன் உள்ளத்தை அவ்வளவாக வசிக்கித்திருந்தது.

அடிப் பதின்னெட்டாம் பெருக்கன்று சொழ நாட்டு நதிகளிலெல்லாம் வெள்ளம் இரு களையும் தொட்டுக் கொண்டு ஓடுவது வழக்கம். அந்த நதிகளிலிருந்து தண்ணீர் பெறும் ஏரிகளும் பூரணமாக நிரம்பிக் களரின் உச்சியைத் தொட்டுக் கொண்டு அகிமோதிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். வடிகாவேரி என்று பத்தர்களாலும் கொள்ளிடம் என்று பொது மக்களாலும் வழங்கப்பட்ட நதியிலிருந்து வடவாற்றின் வழியாகத் தண்ணீர் வந்து வீர நாராயண ஏரியில் பாய்ந்து அடை ஒரு பொங்கும் வடவாக ஆக்கியிருந்தது. அந்த ஏரியின் எழுபத்து நாள்கு கணவாய்களில் வழியாகவும் தண்ணீர் குறுகுறாவென்று பாய்ந்து சுற்றுப் பக்கத்தில் நெடுந்தாரத்துக்கு நீர் வளத்தை அளித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஏரித் தண்ணீரைக் கொண்டு கண்ணாறுகெட்டிய தாரம் கழவிகளில்

உழவும் விரை தெலியும் நடவும் நடந்து கொண்டிருந்தன. உழுது கொண்டிருந்த குடியானவர்களும் நடவு நடட்டுக் கொண்டிருந்த குடியானவப் பெண்களும் இவிய இசைகளில் குதூகலமாக அங்கங்கே பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு வந்தியத்தேவன் களைத் திருத்த குதிரையை வீரட்டாமல் மெதுவாகவே போய்க் கொண்டிருந்தான். ஏரிக்கரை மீது ஏரியிலிருந்து அந்த ஏரிக்கு எழுபத்து நாள்கு கணவாய்கள் உண்டு என்று சொல்லப்படுவது உண்மைதான் என்று அறிந்துகொள்ளும் நோக்கத்துடன் அவன் கணவாய்களை எண்ணிக் கொண்டே வந்தான். ஏறக்குறைய ஒன்றரைக் காத தூரம் அவன் அந்த மாபெரும் ஏரிக்கரையோடு வந்த பிறகு எழுபது கணவாய்களை எண்ணியிருந்தான்.

ஆகா ! இது எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான ஏரி ! எத்தனை நீளம் ! எத்தனை அகலம் ! தொண்டை நாட்

புல் பல்வவப் பேரரசர்
களின் காலத்தில்
அமைத்த ஏரிகளை
வெல்லாம் இந்த
ஏரிக்கு முன்னும் சிறிய
ஞாய் குட்டைகள்
என்றே சொல்வத்
தொன்றும் அல்லவா?
வடகாவேரியில் வீணா
சுச் சென்று கடவிச்
சிலும் தண்ணீரைப்
பயன்படுத்துவதற்
காகமதுரைகொண்ட

பராத்தகரின் புதல்வர் இளவரசர் இர
ஜாதீந்தர் இந்தக் கடல்போன்ற ஏரியை
அண்டிக் கிணடும் என்று எண்ணி
னாரா? எண்ணி அனாத் சொனிலும்
நிறைவேற்றினாரா? அவர் எப்போத்ப்
பட்ட அறிவாலியாக இத்திருக்க
வேண்டும்? வீர பொருஷத்தியோசு
அவருக்கு இவ்வ வேறு யார்? தக்கோ
லத்தில் நடந்த போரில் தாமே மூன்
வியியில் யாக்கியது ஏறிக் சென்று
போராடினார் அல்லவா? போராடிப்
படைகளின் வேலை மாற்றியே தாங்
கிக் கொண்டு உயிர் நீத்தார் அல்லவா?
அதனால் 'யாக்கியோஸ் துஞ்சிய தேவர்'
என்ற நிறப்புப் பெயர் பெற்று வீர
சொர்க்கம் அடைந்த வீரர்தி வீரர்
அல்லவா?

இத்தச் சோழ குலத்து மன்னவர்
களே அநியமாளவர்கள்தாம்! அவர்கள்
வீரத்தில் எப்படியோ, அப்படியே அநத்
தியும் மிக்கவர்கள், அநத்தில் எப்
படியோ அப்படியே தெய்வபக்தியில்
நிறந்தவர்கள்.

இப்படியெல்லாம் எண்ணிக்
கொண்டு வீர நாராயண ஏரிக்கரைவின்
தென் கொடிக்கு வந்தியத்தேவன் வந்து
சேர்ந்தான். அங்கே வடகாவேரியி
லிருந்து பிரிந்து வந்த வடவாறு ஏரில்
வந்து சேரும் காட்சியைக் கண்டான்.
ஏரிக் கரையிலிருந்து வந்து தூரம் வரை
யில் ஏரிலின் உட்புறம் படுகையாக
அமைந்திருந்தது. வெள்ளம் வந்து
மோனும் போது கரைக்குச் சேதம்
உண்டாகாமல் இருக்கும் பொருட்டு அந்
தப் படுகையில் ஒருவேல மரங்களையும்
வீணா மரங்களையும் தட்டு வளர்த்திருந்
தார்கள். கரையோரமாக நான்கு
அடர்த்தியாக வளர்த்திருந்தது. தென்
மேற்குத் திசையிலிருந்து இருபுறமும் மர
வரிசையுடன் வடவாற்றின் புது வெள்
ளம் வந்து வீரநாராயண ஏரில் கலக்
கும் காட்சி சற்றுத் தூரத்திலிருந்து
பார்க்கும்போது அழகிய வானத்தோகை
போட்டதுபோல் காணப்பட்டது.

இந்த மனோகரமான தோற்றத்தின்
இனிமையையும் குதூகலத்தையும் அதி
சுப்படுத்தும்படியான இன்னும் சில
காட்சிகளை வந்தியத்தேவன் அவகே
கண்டான்.

அன்று பதினெட்டாம் பெருக்குத்
திருநாள் அல்லவா? பக்கத்துக் கிராமங்
களிலிருந்து, தந்த நிறத் தென்னங்
குத்துகளால் சப்பரங்கள் கட்டி இழுத்
துக் கொண்டு கும்பல் கும்பலாக மக்கள்
அங்கே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.
அவர்களும் பெண்களும் குழந்தை
களும் புதிய ஆடைகள் அணிந்து, வித
விதமான அவல்காரங்கள் செய்து
கொண்டு வந்திருந்தார்கள். பெண்
களின் கூத்தல்களைத் தாழ்த்தி, செவந்
தியில் பு, மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி,
செண்பகம் முதலிய மலர்கள் கொத்
துக் கொத்தாய் அவல்கரித்தன. கட்ட
டாக்குசோறும், சித்திராண்டளும் எடுத்
துக் கொண்டு பலர் குடும்பங் குடும்ப
மாக வந்திருந்தார்கள். சிலர் ஏரிக்
கரையில் தண்ணீர் ஓரமாக நின்று
கொண்டு, சித்திராண்டளம் முதலியவற்
றைக் கழுது மட்டைகளில் போட்டுக்
கொண்டு உண்டார்கள். இன்னும் சில
தையியசோளிகள் சிறிது தூரம் தண்ணீ
ரில் நடந்து சென்று வடவாற்றில்
கரையை அடைந்து அங்கு நின்றுபடி
சாப்பிட்டார்கள். குழந்தைகள் சிலர்
சாப்பிட்ட கழுது மட்டைகளைக் கண்
வாய்களின் ஓரமாய் எறிய, அந்த
மட்டைகள் கணவாய்களின் வழியாக
ஏரிக்கரைக்கு வெளியே விழுந்தாடித்து
ஓடி வருவதைக் கண்டு கைகொட்டிச்
சிரித்தார்கள். ஆடவர்களில் சில வம்புக்
காரர்கள் தங்கள் காதலிகளில் கூந்தல்
களில் குடியிருந்த மலர்களை அவர்கள்
அறியாமல் எடுத்துக் கணவாய் ஓரத்தில்
விட்டு ஏரிக்கரைக்கு மறு பக்கத்தில்
அவை ஓடி வருவதைக் கண்டு
மகிழ்ந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு
வந்து நோம் வல்லவரையான் அங்கேயே
நின்று கொள்கிறார். அங்கு நின்ற
பெண்களில் இவிய குடையுடைய
சிலர் பாடுவதையும் காது கொடுத்துக்
கேட்டான். அவர்கள் ஓடப் பாட்டும்,
வெள்ளப் பாட்டும், கும்பியும் சிந்தும்
பாடினார்கள். மிகுந்த குதூகலத்துடன்
பாடினார்கள்.

“வடவாறு யோக்கி வருது
வந்து பாருங்கள், பன்னியரே!
வெள்ளாறு விரைந்து வருது
வேடிக்கை பாருங்கள் தோழியரே!
வடவீ புரண்ட வருது
வண்ண வானங்கள், பாப்பியரே!”

என்பன போன்ற வெள்ளப் பாட்டுக்கள் வந்தியத்தேவன் செவிகவில் இன்ப வெள்ளமாகப் பாய்ந்தன.

வேறு சிலர் சோழகுல மன்னர்களின் வீரப் புகழைக் கூறும் பாடல்களைப் பாடினார்கள். முப்பத்திரண்டு போர்களில் கடுப்பட்டு உடம்பில் தொண்டூற்றது காயங்களை ஆபரணங்களாகப் பூண்டிருந்த வியாலய சோழனின் வீரத்தைச் சில பெண்கள் பாடினார்கள். அவனுடைய மகன் ஆதித்த சோழனுடைய வீரத்தைப் போற்றி, அவன் காவேரி நதி உற்பத்தியாகும் இடத்திலிருந்து கடலில் சேரும் இடம் வரையில் அறுபத்துநூறு சிவாலயங்கள் எழுப்பித்ததை ஒரு பெண் அழகிய பாட்டாகப் பாடினாள். அடுத்த ணுடைய மகன் பராந்தக சோழ மகாராஜன் பாண்டியர்களுக்கும் பல்லவர்களையும் சேரர்களையும் வென்று கழித்துக்குப் படை அனுப்பி வெற்றிக்கொடி நாட்டிய வரலாற்றை இன்னொரு பெண் உற்ராகம் ததும்பப் பாடினாள். ஒவ்வொருத்தியும் பாடிய போது அவளைச் சுற்றியும் பலர் நின்று கேட்டார்கள். அவ்வப்போது, “ஆ! ஆ!” என்று கோஷித்துத் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரை மீது இருந்த படியே அவர்களுடைய பாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் ஒரு மூதாட்டி கூர்ந்து கவனித்தான். “தம்பி! வெகு தூரம் வந்தாய் போலிருக்கிறது. மிகவும் களைத்திருக்கிறாய்! குதிரை மீதிருந்து இறங்கி வந்து கொஞ்சம் கூட்டாஞ்சோறு சாப்பிடு!” என்றான்.

உடனே, பல இள நய்கைகளும் வால்பப் பிரயாணியைப் பார்த்தார்கள். அவனுடைய தோற்றத்தைக் குறித்துத் தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டு களகல வென்று சிரித்தார்கள். வந்தியத்தேவனை ஒரு பக்கம் கொட்டமும் இன்னொருபுறம் குதிரைமேல் பிடுங்கித் தின்றன. அந்த மூதாட்டி கொற்படி இறங்கிச் சென்று அவன் தரும் உணவைச் சாப்பிடலாமா என்று ஒரு கணம் சித்தித்தான். அப்படிச் சேர்ந்தால் அங்கே தீவிர இள மரிகைமார்கள் பலரும் அவனைக் குழித்துக் கொண்டு பரிசுதித்துச் சிறிப்பார்கள் என்று பது நிச்சயம். அதனால் என்ன? அக்

தனை அழகிய பெண்களை ஒரே இடத்தில் காண்பது கலமாமா? காரியமா? அவர்கள் தன்னைப் பரிசுதித்துச் சிறித்தாலும் அந்த ஒளி தேவகாணமாகவே இருக்கும். வந்தியத்தேவனின் யௌவனக் கண்களுக்கு அந்த ஏரிக் கரையில் நின்று தங்கைகள் எல்லாரும் அரம் பக ளா கவும் மேனிகைகளாகவுமே தோன்றினார்கள்!

ஆனால் அதே சமயத்தில் தென் மேற்குத் திசையில் வடவாற்றின் நீரோட்டத்தில் தோன்றிய ஒரு காட்சி அவனைச் சிறிது தயங்கச் செய்தது. வெள்ளப் பாய்கள் விரிக் கட்ட ஏழெட்டுப் பெரிய ஓடங்கள் வெண் சிறகுகளை விரித்துக் கொண்டு நீரில் மிதந்து வரும் அன்னப் பட்டிகளைப் போல், மேலக் காற்றினால் உந்தப்பட்டு விசைத்து வந்து கொண்டிருந்தன.

ஏரிக் கரையில் பல்லவக் களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்த ஐயங்களை அக்

தனை மேலும் அந்தப்படகுள் வரும் நினைவையே ஆவதில் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

அந்தப் படகுகளிலே ஒரு படகு எல்லாவற்றுக்கும் மூன்றைதரகவிரைந்து வந்து ஏரிக் கரை வடக்கு தோக்கித் திரும்பும் மூலையை அடைந்தது. அந்தப் படகில் கூரிய பிரகாசமான வேல்களை ஏற்றிய ஆஜானுபாகுவான வீரர்கள் பலர் இருந்தார்கள்.

அவர்களில் சிலர் ஏரிக் கரையில் குதித்திறங்கி அங்கே இருந்த ஐயங்களைப் பார்த்து, “பொங்கல்! பொங்கல்!” என்று விரட்டினார்கள். அவர்கள் அதிகமாக விரட்டுவதற்கு இடம் வாயாமல் ஜனங்களும் அவரவர்களுடைய பாத்திரங்கள் முதலிய வற்றை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து கரைமேறத் தொடங்கினார்கள்.

வந்தியத்தேவனுக்கு இது ஒன்றும் விளக்கவில்லை. இந்த வீரர்கள் யார்? பிள்ளை வரும் பாய் விரித்த படகுகளில் யார் வருகிறார்கள்? எங்கிருந்து வருகிறார்கள்? ஒருவேளை அரசு மூடும் பட்சாதச் சேரித்தவர்களாக இருப்பார்களோ?

ஏரிக் கரையில் எங்கிலே கோல் பிடித்து நின்று பெரியவர் ஒருவரை வவ்வளையன் அணுமிதும், “ஐயா! இந்த வீரர்கள் யாரைச் சேரித்தவர்கள்? அதோ பிள்ளை வரும் ஓடங்கள்

யாருடையவர்? எதற்காக இவ்
வீரர்கள் மக்களை விரட்டுகிறார்கள்? மக்
களும் எதற்காக விரைகிறார்கள்?"
என்று கேள்விகளை அடுக்கினான்.

"தம்பி! உனக்குத் தெரியவில்
லையா, என்ன? அதோ அந்தப் படகு
கனவர் நடுப் படகில் ஒரு கொடி பறக்
கிறதே! அதில் என்ன எழுதியிருக்
கிறது, பாவி!" என்றார் பெரியவர்.

"பனைமரம் போல் தோன்றுகிறது."

"பனைமரந்தான்! பனைமரக்கொடி
பழுவேட்டரையர் கொடி என்று
உனக்குத் தெரியாதா?"

"மகாவீரர் பழுவேட்டரையராவரு
கிறார்?" என்று வந்தியத்தேவன் திடுக்
கிட்ட. நூரலில் கேட்டான்.

"அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.
பனைமரக் கொடியை உயர்த்திக்
கொண்டு வேறு காரி வர முடியுமா?"
என்றார் பெரியவர்.

வல்லவரையனுடைய சகலங்கள் அள
விலா வியப்பினால் விரிந்து படகுகள்
வந்த இசையை நோக்கின. பழுவேட்
டரையரைப் பற்றி வல்லவரையன் எவ்
வளவோ கேள்விப்பட்டிருந்தான். யார்
தான் கேள்விப்பட்டாமலிருக்க முடியும்?
தெற்கே நூற நாட்டிலிருந்து வடக்கே
கலிங்க நாடு வரையில் அண்ணன் தம்பி
களான பெரிய பழுவேட்டரையர், சின்
னப் பழுவேட்டரையர் என்பவர்க்
ளுடைய பெயர்கள் பிரசித்தமா
யிருந்தன. உறையுக்குப் பக்கத்தில்
வடகாசோரிகளின் வடகரையில் உள்ள
பழையர் அவர்களுடைய நகரம். விஜயா
யை சோழன் காவத்திலிருந்து பழுவேட்

டரையர் குலம் வீரப் புகழ் பெற்றிருத்
தது. அக்குடும்பத்தார் சோழ மன்னவர்
குடும்பத்துடன் கொள்வினை கொடுப்
பினை செய்து வந்தனர். இது காரண
மாகவும், அவர்களுடைய குலத்
தொன்மை, வீரப் புகழ் இவை காரண
மாகவும் பழுவேட்டரையர் குலம் அரசு
குலத்தின் சிறப்புக்களெல்லாம் பெற்
றிருந்தது. தனியாகக் கொடி போட்
டுக் கொள்ளும் உரிமையும் அத்தக்
குலத்துக்கு உண்டு.

இப்போதுள்ள பழுவேட்டரையர்
இருவரில் மூத்தவர் இருபத்து நான்கு
பொய்களில் ஈடுபட்டவர். அவருடைய
காவத்தில் அவருக்கு இளையான வீரர்
சோழ நாட்டில் யாருமில்லை என்று புகழ்
பெற்றவர். இப்போது சோழ நாட்டு
அரசாங்கத்தில் மிக உன்னதமான பல
பதவிகளை வகித்து வந்தார். அவர்
சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தருதிகாரி,
தாள்யாதிகாரி, தன் பண்டாரமும்
தாள்ய பண்டாரமும் அவருடைய அதி
காரத்தில் இருந்தன. அரசியலின்
தேவையிக்குத் தகுந்தபடி இறை விதித்து
வருவீக்கும் அதிகாரம் அவரிடம் இருந்
தது. எந்தக் சிற்றாசனையும், கோட்
டத் தலைவரையும், பெரிய குழுத்தனக்
காரனையும், "இவ்வாண்டு இவ்வளவு
இறை தர வேண்டும்!" என்று கட்டிய
யீட்டு வசூலிற்கும் உரிமை அவருக்கு
இருந்தது. ஆகவே, சுத்தர சோழ மகா
ராஜாவுக்கு அடுத்தபடியாகச் சோழ
சாம்ராஜ்யத்தில் இப்போது வன்மை
மிக்கவர் பழுவேட்டரையர்தான்.

அத்தகைய மகாவீரரும், அளவிலா
வன்மையும் அதிகாரமும் படைத்தவரு
மான பெரிய பழுவேட்டரையரைப்
பார்த்த வேண்டும் என்று ஆலய
வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளத்தில்
பொங்கியது. ஆனால் அதே சமயத்தில்,
காஞ்சி நகரின் புதிய பொன் மாளிகை
யில் இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் தன்
விடம் அந்தரங்கமாக அமர்த்திச்
சொன்ன செய்தி அவனுக்கு நினைவு
வந்தது.

"வந்தியத்தேவா! நீ சுத்த வீரன்
என்பதை நன்கு அறிவேன். அத்துடன்
நீ நல்ல அறிவாளி என்று நம்பி, இந்தப்
பொறுப்பை உன்விடம் ஒப்புவிக்க
கிறேன். நான் கொடுத்த இரு ஓலை
களில் ஒன்றை என் தந்தை மகாராஜர்
விடமும், இன்னொன்றை என் சகோதரி
இளைய பிராட்டியிடமும் ஒப்புவிக்க
வேண்டும். தஞ்சையில் இராஜ்யத்தில்
பெரிய பெரிய அதிகாரிகளைப் பற்றிக்
கூட ஏதேதோ கேள்விப்படுகிறேன்.
ஆகையால் நான் அனுப்பும் செய்தி
யாருக்கும் தெரியக் கூடாது. எவ்வளவு

மூக்கியமானவரா யிருந்தாலும் நீ என்னிடமிருந்து ஒகைகொண்டு போவது தெரியக் கூடாது. வழி யில் யாருடனும் சண்டை பிடிக்கக் கூடாது. நீயாக வலுச்சென் டைக்குப் போகாமலிருந்தால் மட்டும் போதாது. மற்றவர்கள் வலுச் சண்டைக்கு இழுத்தாலும் நீ அகப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. உள்ளுடைய கிரத்தை நான் நன்கறிவேன். ஆகையால் வலிய வரும் சண்டையிலிருந்து விவகிக் கொண்டாலும் கொளர வக் குறைவு ஒன்றும் உனக்கு ஏற்பட்டு விடாது. முக்கியமாக, பழுவேட்டரை யாக்கரிடமும் என் நிறிய தத்தை மதுராந்தகரிடமும் நீ மிக்க ஸூக்கிரதை யாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.”

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்துக் குரிய இளவரசரும் வடதிசைச் சான் யத்தின் மகாதண்ட நாயகருமான ஆதித்த கரிகாலர் இவ்விதம் சொல்லி யிருந்தார். மேலும் ஸத்தியத்தேவன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதங்களைப் பற்றியும் படித்துப் படித்துக் கூறிவருத் தார். இளையெயில்லாம் நிறைவு வரவே.

பழுவேட்டரைவரைப் பார்க்க வேண் டும் என்ற ஆவலை வல்லவரையன் அடக் கிக் கொண்டான். குதிரையைத் தட்டி விட்டு வேகமாகச் செல்ல முயன் றான். என்ன தட்டிவிட்டாலும் களைப் புறிவிருத்த அத்தக் குதிரை மெது வாகவே சென்றது. இன்று இரவு கடம்பூர் சம்புவரையர் மாளிகையில் தங்கிவிட்டு நாளைக் காலைவில் புறப் பறும்போது வேறு நல்ல குதிரை சம்பா தித்துக் கொண்டு விளம்ப வேண்டும் என்று மனத்துக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி

ஓ ரிக்கரையிலிருந்து கீழிறங்கித் தென்திசை சென்ற பாதையில் குதிரை யைச் செலுத்திய போது வந்திபத்தேவ னுடைய உள்ளம் ஏரி அலைகளின் மீது நடனமாடிய படைகள் போல் ஆனந்தக் கூந்தலாயது. உள்ளத்தின் உள்ளே மறைந்து கிடந்த குதிரைப் பொங்கித் ததுப்பியது. வாழ்க்கையில் வேறு யாரும் காணாத அசிய அருபவங் களைத் தான் அடையும் காலம் தெருங்கி விட்டதென்று அவனுடைய உள் ளுணர்ச்சி சொல்லியது. சோழ நாட்டை அணுகும் போதே இவ்வளவு ஆனந்தக் கொலாகலமா யிருக்கிறதே? கொள் ளிடத்தைத் தாண்டியிட்ட பின்னர் அச்சோழ நாட்டின் நீர் வளமும் நில வளமும் எப்படியிருக்கும்? அத்தாட்டில் வாரும் மக்களும் மங்கலமும் எப்படி யிருப்பார்கள்? எத்தனை நதிகள்! எத் தனை குளங்கள்! எத்தனை தெளிதீர் ஓடைகள்! சலிகளிலும் காலியங்களி லும் பாடப்பெற்ற பொன்னி நதியின் காட்டி எப்படியிருக்கும்! அதன் கரை களில் பூத்துக் குதூங்கும் புன்னை மரங் களும், கொள்ளை மரங்களும், கடம்ப

மரங்களும் எத்தகைய மிகுதரமான காட்சியா யிருக்கும்! தீரோடைகளில் குவளைகளும் குறும்புகளும் சன்னாட்டி அழைப்பதும், செத்தாமரைகள் முக மலர்த்து வரவேற்பதும் எத்தகைய இனிய காட்சியாயிருக்கும்! காவேரி யின் இருகரைகளிலும் சிவபக்திச் செல் வர்களான சோழ பரம்பரையினர் எடுப் பித்துள்ள அற்புத வேலைப்பாடமைந்த ஆலயங்கள் எவ்வளவு அழகாயிருக்கும்!

ஆகா! பழையாழை நகர்! சோழ மன்னர்களின் தலைநகர்! பூம்புகாரை யும் உறைஜரையும் நிறிய குக்கிராமங் கனாகச் செத்துவிட்ட பழையாழை! அத்தகைய உள்ள மாடமாளிகைகளும், கூடகோபுரங்களும், கடை விதிகளும், படை விடுகளும், சிவாயைக் கற்றனி களும் திருமாளின் விண்ணகரங்களும் எப்படியிருக்கும்? அந்த ஆலயங்களில் இனா வல்லவர்கள் இனிய குரலில் தேவாரப் பாடல்களையும் திருவாய் மொழிப் பாகரங்களையும் பாடக் கேட் டோர் பரவசமடைவார்கள் என்று வத் தியத்தேவன் கேள்விபுற்றிருந்தான். அவற்றையெல்லாம் கேட்கும் பேறு

தனக்கு விளையில் இடைக்கப் போயி
றது. வீரத்தின் வேலையும், அழகின்
மன்மதமையும் நிகர்த்த பராத்தக
கத்தர சோழ மகாராஜாண்ட தேருக்கு
நேர் காணப் போகிறான். அவ்வளவு
தானா? அவருடைய செல்வப் புதல்வி.
ஒப்புயர்வில்லாத நாரியணி சூத்தனவப்
பிராட்டியையும் காணப் போகிறான்!

ஆனால் வழியில் தடை எதுவும்
நேராமல் இருக்க வேண்டும். எத்தத்
தடை நேரத்தால் தான் என்ன? கையினை
வேல் இருக்கிறது. இடைவிடவே தொங்
கிய உறையினே வாய் இருக்கிறது.
மார்பிலே கவசம் இருக்கிறது. நெஞ்
கிலே உரம் இருக்கிறது.

ஆகவன் மறைவதற்குள்ளே கடம்
பூரை அடைய வேண்டும் என்ற கருத்
துடன் சென்று கொண்டிருந்த வத்

திவத்தேவன் கிறிது நேரத்துக்கெல்லாம்
வீர நாராயணபுர விண்ணகரக் கோயிலை
நெருங்கினான்.

அன்று ஆபத் திருமஞ்சனத் திரு
விழாவும் சேர்ந்திருந்தபடியால் கோயி
லில் கற்றியுள்ள மரத் தெரப்புகளில்
பெரும் ஜனக்கூட்டம் சேர்ந்திருந்தது.

பலாச் கட்டிகளும் வாழைப் பழங்
களும் கரும்புக் கறிதளும் பவலகைத்
திற்பண்டங்களும் விற்பவர்களே ஆய்
காரங்கே கடை வைத்திருந்தார்கள்.
பெண்கள் தடையில் குடிக்க கொண்டும்
மயார்க்கலையும் தேவபூஜைக்குரிய தாமரை
மொட்டுகள் முதலியவற்றையும் சிலர்
விற்குக் கொண்டிருந்தார்கள். தேவ
லயம், இளநீர், அரிசி, சத்தனம், வெந்
நீர், வெல்லம், அவல், பொடி முதலிய
வற்றைச் சிலர் குப்பல் குப்பலாகப்
போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆய்

கால்கே வேடிக்கை விநோதங்கள்
நடந்து கொண்டிருந்தன. ஜோசியர்கள்,
ஜோக சாஸ்திரத்தில் வல்லவர்கள், குறி
கொல்லுகிறவர்கள், விஷக்கடிக்கு மத்
திரீப்பவர்கள், இவர்களுக்கும் அங்கே
குறைவில்லை. இதைவெல்லாம் பாரத்
துக் கொண்டு சென்ற வந்தியத்
தேவன் ஒட்டத்தில் ஒரு பெருங்கூட்டம்
நின்று கொண்டிருப்பதையும், அந்தக்
கூட்டத்துக்குள்ளேயே கிறித்து யாரோ
சினர் உரத்த குரலில் வாக்குவாதம்
செய்யும் சத்தம் வருவதையும் கவ
னித்தான். என்ன விவாதம் நடை
பெறுகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள
அவனுக்கு ஆவல் பிறிக் கொண்டு
எழுந்தது. அந்த ஆவலை அடக்கிக்
கொள்ள அவனும் முடியவில்லை. கூட்
டத்துக்கு வெளியே சாலை ஓரமாகக்
கிறிஸ்தவ சீர்தந்திவிட்டுக் கிறி
ஸ்தவனான். கிறிஸ்தவ அங்கியை
திறந்துபடி தட்டிக் கொடுத்துச்
சமீபமானால் கொட்டி விட்டுக் கூட்
டத்தைப் பிணந்து கொண்டு உள்ளே
போனான்.

அங்கே விவாதத்தில் ஈடுபட்டிருந்த
வர்கள் மூன்றே பேர்தான் என்பதைப்
பார்க்க அவனுக்கு விடாய் ஏற்பட்டது.
ஆனால் விவாதத்தில் ஈடுபட்டவர்கள்
மூன்றே பேர்கள் எல்லாம், கூட்டத்தில்
இருந்தவர்கள் பலர் அளவப்போது
அவரவர்களுக்கு உகத்த வாதுக்கார
கின் கட்டிலை அதிர்ந்துக் கொண்டு
கிசுகிசுகி செய்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான்
அவ்வளவு சத்தம் எழுந்தது என்ப
தை வந்தியத்தேவன் தெரிந்துகொண்
டான். மிறகு என்ன விவாதம் நடை
பெறுகிறது என்பதைக் கவனித்தான்.

வா தமிழ் மூவரின் ஒருவர் கடம்
பெயர்வாடி ஊர்தயவுண்டரகமாகச்
சத்தனம் அணிந்து தடையில் மூன்
குடும்பி வைத்திருந்த வைஷ்ணவ பக்த
கிசாயன். கையில் அவர் ஒரு குறுந்தடி
யும் வைத்திருந்தார். கட்டைவாயும்
குட்டைவாயும் சைரம் பாய்ந்த திரு
மேலியுடன் விடப்பினார்.

இன்னொருவர் தமது மேல்பெயர்
காய் பட்டை பட்டைவாகத் திருந்து
அணித்திருந்த விவபக்தர்.

மூன்றாவது மனிதர் காவி வஸ்திரம்
தரித்துத் தடையையும் மூண்டனம்
செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்
வைஷ்ணவரும் அல்ல; கிசையரும் அல்ல.
இரண்டையும் கட்டத்தவரான அக்வைத
மேதாந்தி என்று தெரிய வந்தது.

சைவர் சொன்னார் : "ஓ, ஆழ்
வார்க்கடியான் தம்பியே! இதற்கு
விடை சொன்னும்! விவபெருமானுடைய

முடியையக் காண்பதற்குப் பிரம்மா
வும். அடியைக் காண்பதற்குத்
திருமாலும் முயன்றுக்கொ, இல்லையா?
முடியும் அடியும் காணாமல் இருவரும்
வந்து சிவபெருமானுடைய பாதங்
களில் சரணுகதி அடைந்தார்கள், என்
இவ்வையா? அப்படியிருக்கச் சிவ
பெருமானைக் காட்டிலும் உங்கள்
திருமால் எப்படிப் பெரிய தெய்வம்
ஆவார்?"

இதைக் கேட்ட ஆழ்வார்க்கடியான்
நம்பி தன் கைத்தடியை ஆட்டிக்
கொண்டு, "சரிதான் காணும்! வீர
சைவ பாததூளி பட்டரே! நிறுத்தும்
உம் பேச்சை! இவர்களை அராணியை
தகைப்ப... ராவணனுக்கு உம்முடைய
சிவன் வரங்கள் கொடுத்தனே?
அந்த வரங்கள் எல்லாம் உங்கள்
திருமாலின் அவதாரமாகிய இராம
பிராஸின் கோதண்டத்தின் முற்றும்

தவிடு பெரடியாகப்
போகவில்லையா? அப்படி
யிருக்க, உங்கள் திரு
மாலைக் காட்டிலும்
உங்கள் சிவன் எப்படிப்
பெரிய தெய்வமாவார்?"
என்று கேட்டான்.

இந்தச் சமயத்தில்
காசி வந்திரம் அணிந்த
அக்ஷைத சந்நியாசி தலை
விட்டுக் கூறியதாவது:
"நீங்கள் இருவரும் எதற்
காக எல்லிவ் வாதம் இரு
கிறீர்கள்? சிவன் பெரிய
தெய்வமா, விஷ்ணு
பெரிய தெய்வமா எனது
எத்தகை நேரம் நீங்கள்

வாதித்தாலும் விவகாரம் தீராது.
இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் வேதாந்தம்
சொல்கிறது. நீங்கள் தீழான பக்டிமாரக்
கத்தில் இருக்கிற வளையில்தான் சிவன்—
விஷ்ணு என்று சண்டையிடுவீர்கள். பக்
திக் கு மேலே ஞானமார்க்கம் இருக்
கிறது. ஞானத்துக்கு மேலே ஞானம்
என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த நிலையை
அடைந்து விட்டால் சிவனும் இவ்வை
விஷ்ணுவும் இவ்வை. சர்வம் பிரம்மமயம்
ஆகக். பூர் சங்கரபகவத்பாதாச்சாரியார்
பிரம்மசூத்திர பாஷ்யத்தில் என்ன
சொல்லி யிருக்கிறார் என்றும்...."

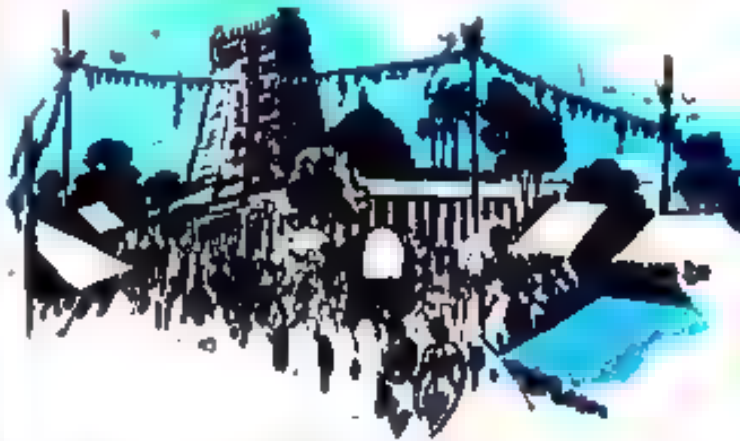
இச்சமயம் ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி
குறங்கிட்டு, "சரிதான் காணும்! நிறுத்
தும்! உம்முடைய சங்கராச்சாரியார்
அவ்வளவு உபநிஷதங்களுக்கும் பகவத்
கீதைக்கும் பிரம்ம சூத்திரத்துக்கும்
பாஷ்யம் எழுதி விட்டுக் கடைசியில்
என்ன சொன்னார் தெரியுமா?

"பது கோவிந்தம் பது கோவிந்தம்
பது கோவிந்தம் மூடமதே!"

என்று மூன்றுவாட்டி சொன்னார். உம்
மைப் போன்ற மொளையர்களைப் பார்த்து
துத்தான் 'மூடமதே!' என்று சங்க
ராச்சாரியார் சொன்னார்!" எனக்
கூறியதும் அந்தக் கூட்டத்தில்
'அதுதான்' காரணம், பரிசாசச் சிரிப்பும்,
கரகோஷமும் கலந்து எழுந்தன.

அன்று சந்நியாசி கம்மா இருக்க
விட்டே, "அடே! முன்னுடைய நம்பி!
நான் 'மூடமதி' என்று நீ சொன்னது
சரிதான். ஏனென்றால் உன் கையில்
வெறுத்தடியை வைத்துக் கொண்டிருக்க
கூட நீ வெறுத்தடியை ஆகிறாய். உன்
பைப் போன்ற வெறுத்தடியினுடைய பேச
வந்தது என்னுடைய மூடமதியினால்
தானே?" என்றார்.

"ஓம்! கவராயிகளே! என் கையில்
வைத்திருப்பது வெறுத்தடியல்ல, வேண்

டிய சமயத்தில் உம்முடைய மொட்டை
மளையையை உடைக்கும் சக்தி உடை
யதுங்காணும்!" என்று கூறித்
கொண்டே ஆழ்வார்க்கடியான் கையில்
இருந்த குறுத்தடியை ஒங்கினான்.
அதைப் பார்த்த அவன் கட்சியார்,
'ஓயோ!' என்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

அப்போது அக்ஷைத கவராயிகள்,
"அப்போ! நிறுத்திக் கொள்! தடி
உன்னுடைய கையிலேயே இருக்கட்டும்.
அப்படியே நீ உன் கைத்தடியால் என்னை
அடித்தாலும் அதற்காக நான் கோபங்
கொள்ள மாட்டேன், உன்னுடன் சண்
டைக்கு வரவும் மாட்டேன். அடிப்ப
தும் பிரம்மம்: அடிபடுவதும் பிரம்மம்.
என்னை நீ அடித்தால் உன்னைவே அடித்
துக் கொள்கிறவனாவாய்!" என்றார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி, "இதோ
எவ்வோரும் பாலங்கள்! பிரம்மத்தைப்
பரப் பிரம்மம் நிரூபித்துச் சாத்தப்

போகிறது. என்னை நாளை தடிக்கொண்டு தாக்கப் போகிறேன்!" என்று தடியைச் சுற்றிக்கொண்டு சுவாமிகளை நெருங்கினான்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வயல்வளையானதுக்கு ஒருசொன்ம அந்த மூங்குமேயி நம்பியில் கைத்தடியை வழிமறித்துப் பிடுங்கிக் கொண்டு அவளை அந்தத் தடியினால் நாலு திருச்சாத்துச் சாத்தலாமா என்று தோன்றியது.

ஆனால் திடீரென்று சுவாமியாரைக் காணும்! கூட்டத்தில் புருந்து அவர் மறைந்துவிட்டார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வைஷ்ணவகொஷ்டியார் யோலும் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் வீரசைவகுடைய பக்கமாகத் திரும்பி, "ஓம், பாததூவி பட்டரோ! நீர் என்ன சொன்னீர்? மேலும் வாதம் செய்ய விரும்புகிறீரா? அல்லது சுவாமியாரைப்போல் நீரும் ஒட்டம் எடுக்கிறீரா?" என்றான்.

"நானா? ஓடு நாலும் அந்த வாய் வேதாந்தியைப் போல் ஒட்டம் எடுக்க மாட்டேன். என்சையும் உம்முடைய கண்ணன் என்று நினைத்திரோ? கோயி லார் விட்டில் வெண்ணெய் திருடி உண்டு மத்தால் அடிபட்டவன்தானே உம் முடைய கண்ணன்!..." என்று பாத தூவி பட்டர் சொல்லுவதற்குள், அழ்வார்க்கடியான் குறுக்கிட்டான். "ஏன் காணும்? உம்முடைய பரமசிவன் பிட்டுக்கு மண் கமந்து முறுகில் அடிபட்டதை மறந்து விட்டிரோ?" என்று கேட்டுக் கொண்டு சைத்தடியை உச்சி கொண்டு வீர சைவர் அடக்கி நெருங்கினான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் நல்ல குண்டாடு குண்டான். வீர சைவராமிய பாததூவி பட்டரோ சற்று மெனீந்த மனிதர்.

மேற்கூறிய இருவரையும் விவரித்த தில் உற்சாகப்படுத்தி எந்தவரிகள் தாய் கூனும் கைகலக்க ஆயத்தமாகி ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

இந்த மூட்டர் என்மையைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வயல்வளையல் மனத்தில் உண்டாகியது.

அவன் நின்ற இடத்தில் இரு சற்று மூங்குல் வந்து, "எதற்காக நான் நீங்கள் சண்டை போடுகிறீர்கள்? வறுமையே ஒன்றுதான் உங்களுக்கு இக்காரம்? சண்டைக்குத் தீவை எடுத்தால் சூர நாட்டுக்குப் போவதுதானே? அங்கு பெரும் போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே?" என்றான்.

தம்பி சட்டென்று அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து, "இவன் யாரடா. நியாயம் சொல்லவந்தவன்?" என்றான்.

கூட்டத்திலே இருந்தவர்களில் சிலருக்கு வந்தியத்தவனுடைய வீரத்தோற்றமும் அவனுடைய அழகிய மூக விளாசலும் பிடித்திருந்தன.

"தம்பி! நீ சொல்லு! இந்தச் சண்டைக்காரர்களுக்கு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லு! உனக்குப் பக்கபலமாக நான்கள் இருக்கிறோம்!" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

"எனக்குத் தெரிந்த நியாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். சில பெருமானும் நாராயண மூர்த்தியும் தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சிநேகமரகவுழ் கருகமாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த நம்பியும் பட்டரும் எதற்காகச் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும?" என்று வயல்வளையன் கூறியதைக் கேட்டு, அந்தக் கூட்டத்தில் பலரும் நகைத்தார்கள்.

அப்போது வர சைவபட்டர், "இந்தப் பிள்ளை அதிவாளியாகவே தோன்றுகிறது. அனால் வேடிக்கைப் பேச்சினால் பட்டும் சீவாதம் தீர்ந்து விடுமா? 'சென் பேரிய தெய்வமாய், திருமால் பேரிய தெய்வமாய்' என்ற கேள்விக்கு இவன் விட சொல்லட்டும்!" என்றார்.

"செனும் பேரிய தெய்வந்தான், திருமாலும் பேரிய தெய்வந்தான். யாரை வேண்டுமானாலும் தொழுது கொள்ளுங்கள். சண்டை எதற்கு?" என்றுச் வல்லவரவான்.

"அது எப்படிச் சொல்வான்? செனும் விஷ்ணுவும் சமமான தெய்வங்கள் என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் என்ன?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் அதட்டிக் கேட்டான்.

"ஆதாரமாய் இதோ சொல்லுகிறேன். 'சென்று மாலி வைகுண்டத்துக்குப் போயிருத்தேன். அதே சமயத்தில் பரமசிவனும் அங்கே வந்திருந்தார். இருவரும் சம அணத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய உரையும் ற்றாகவே இருந்தது. அயினும் ஐயத்திற்கு இடமில்லாது என் சையினும் ற்றும் போட்டி இருவர் உயரத்தையும் அளந்து பார்த்தீர்கள்...."

"ஆ! பிள்ளையா! பரிசாரமா செய்கிறாய்?" என்று அழ்வார்க்கடியான் கிண்கிணிய செய்தான்.

கூட்டத்தினர், "சொல்லு. தம்பி! சொல்லு!" என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

"அவரது பார்த்ததில் இருவரும் சமமான உயரமே இருந்தார்கள். அதோடு விடாமல் செனையும் திருமாலையும் தெரிவெயே கேட்டுவிட்டேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? 'அரிமும் சிலனும் ஒன்று, அறி

வாதவர் வாயிலே மண்ணு' என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் சொல்லி, தங்களைப் பற்றிச் சண்டை போடுகிற வர்களின் வாயிலே போடுவதற்கு இந்தப் பிடி மல்கையும் கொடுத்தார்கள்!" என்று கூறிய வல்லவரையன், முடியிருந்த தனது வலக் கையைத் திறந்து காட்டினான். அதற்குள்ளே ஒரு பிடி மண் இருந்தது. அதை வீசி உதறினான்.

கூட்டத்திலிருந்தவர்களில் பலர் அப்போது பெரும் உற்சாகம் கொண்டு தலைக்குத் தலை தரையிலிருந்து ஒரு பிடி மண் எடுத்து, நம்பியின் தலையிலும், பட்டர் தலையிலும் வீசி எறிய ஆரம்பித்தார்கள். இந்தத் துராக் ரகச் செயலைச் சிலர் தடுக்க முயன்றார்கள்.

"அடே! தூர்த்தர்களா! நாஸ்திகர்களா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் தன் கைத் தடியைச் சுழற்றிக்கொண்டு கூட்டத்துக்குள் பிரவேசித்தான்.

ஒரு பெரிய கலவரமும் அடிதடி சண்டையும் அப்போது அங்கே நிகழும் போலிருந்தன. நல்ல வேளையாக, அந்தச் சமயத்தில், சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய சவசலப்பு ஏற்பட்டது.

"ஓராதி ஓர், வீரப்பிரதாபர், மாற பாண்டியன் படையை வீறு கொண்டு தாக்கி வேரோடு அறுத்த வெற்றிவேல் உடையார், இருபத்து நாலு போர்களில் சண்டையிட்டு, அறுபத்து நான்கு விழிப் புண்டனைப் பெற்ற திருமேனியர், சோழ நாட்டுத் தஞ்சைநகரி, தாவிய பண்டார நாயகர் இறை விதிக்கும் தேவர், பெரிய பழுவேட்டரையர் விஜயம் செய்கிறார்! பராக்! பராக்! வழி விடுங்கள்!" என்று இடிமுழக்கக் குரலில் கட்டியம் கூறத் தொடங்கினார்.

இவ்வாறு கட்டியம் கூறியவர்கள் மூதலில் வந்தார்கள். பிறகு முாக் அடிப்பவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் பண்டாரக் கொடி தாங்குவோர் வந்தார்கள். பின்னர், கையில் வேல் பிடித்த வீரர்கள் சிலர் கம்பீரமாக நடந்து வந்தார்கள்.

இவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த அவல்கரித்த யானையின்மீது ஆணாணு பாகுவான் கரிய திருமேனியர் ஏதவர் வீற்றிருந்தார். மத்தகஜத்தின் மேல்

அந்த வீரர் வீற்றிருந்த காட்சி, ஓர் மாமலைச் சிகரத்தின்மீது கரிய கொண்டல் ஒன்று தங்கியதுபோல் இருந்தது.

கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் சாடையின் இடபுறத்திலும் வந்து நின்று போல் வல்லவரையனும் வந்து நின்று பார்த்தான். யானையின் இருந்தவர்தான் பழுவேட்டரையர் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டான்.

யானைக்குப் பின்னால் பட்டுத் திரையினால் மூடப்பட்ட சிவனை ஒன்று வந்தது. அதற்குள் இருப்பது யாரோ என்று வல்லவரையன் சிந்திப்பதற்குள்ளே, செக்கச் சிவந்த நிறத்துடன் வாயால் அணிந்த ஒரு கரம் சிவனைக்குள்ளேயிருந்து வெளிப்பட்டுப் பல்வகின் பட்டுத் திரையைச் சிறிது விலக்கியது. மேகத்தினால் மூடப் பட்டிருந்த பூரண சத்திரன் மேகத் திரை விலகியதும் பளிர்வென்று ஒளி வீசுவது போல் சிவனைக்குள்ளே காந்திமயமான ஒரு பெண்ணின் முகம் தெரிந்தது.

பெண் குலத்தின் அழகைக் கண்டு களிக்கும் கண்கள் வல்லவரையனுக்கு உண்டு என்றாலும், அந்தப் பெண்ணின் மூகம் பிரகாசமான பூரண சத்திரனை யொத்த பொன் முகமாயிருந்தாலும், எக்காரணத்தாலோ வல்லவரையனுக்கு அம்முகத்தைப் பார்த்ததும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றவில்லை.

அதே நேரத்தில் அந்தப் பெண்ணின் கண்கள் வல்லவரையனுக்கு அருகில் உற்று நோக்கின. மறுகணம் ஒரு பிதி கரமான 'கிரீச்' என்ற கூச்சம் கேட்டது. உடனே சிவனையின் பட்டுத் திரை மூன்போல் முடிக்கொண்டது.

வல்லவரையன் தன் அக்கம்பக்கத்தில் கோக்கினான். தனக்கு அருகில் எதையோ யாரையோ பார்த்துவிட்டுத்தான் அந்த மாத 'கிரீச்' விட்டு விட்டுச் சிவனைத் திரையை மூடிக்கொண்டான் என அவன் உள்ளுணர்ச்சி சொல்வற்று. எனவே, கற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஆழ்வார்க்கடியான் தனக்குச் சற்றுப் பின்னால் ஒரு புனித மரத்தில் சாய்ந்து கொண்டு திற்பதைக் கண்டான்!

அந்த வீர வைஷ்ணவ நம்பியினுடைய முகம் சொல்ல முடியாத விகாரத்தை அடைந்து கோர வடிவமாக மாறி இருப்பதையும் பார்த்தான்.

வல்லவரையனுடைய உள்ளத்தில் காரணம் விளங்காத திகைப்பும் அருவருப்பும் ஏற்பட்டன. (தொடரும்)

தேம்பப் பிரச்சனை

பச்சைக் குழந்தையைப் பாதுகாப்பது எப்படி?

குழந்தை வளர்ப்புத் துறையில் தீயனரான டாக்டர் லி. பாலகோபால்ராஜு சென்னை அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் குழந்தை மருத்துவப் பிரிவில் இயக்குநராகவும், பேராசிரியராகவும் பணியாற்றுவார். அவர் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் நமது தாய் மான்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகும். முதிர்ந்த அதுபவம் பெற்றுள்ள டாக்டர் ராஜு பாரதக் கலாச்சரத்தைப் பெரிதும் போற்றுவார். நமது பண்பாட்டில் நன்கு உலர்த்தித் தீர்த்தவர்.

தாய்ப்பால் உயர்வின் எடுத்துரைக்கையில், "குழந்தை பிறந்து ஒன்பது மாதங்கள் வரைக்குமாவது அது தாய்ப்பால் அருந்த வேண்டியது இன்றியமையாதது. தாய்ப்பால் வெறும் போஷாக்கு அளிப்பதோடு

நின்றுவிடவில்லை. நோய்களைத் தடுக்கும் எதிர்ப்புச் சக்தியையும் இது அளிக்கிறது. செவின் உடம்பில் ஒரு சிறு காயம் அல்லது கொப்புளம் ஏற்பட்டால், அந்த நோய்க் கிருமிகளை எதிர்த்துப் போராடி அழிக்கும் போர் ஊராகவே (Anti bodies) தாய்ப்பால் விருந்துதான் குழந்தை பெற இயலும். இந்தச் சக்தியைப் பசும் பாலிலிருந்தோ புட்டிப் பால்களிலிருந்தோ பெற முடியாது. பிறந்தது முதல் கமார் ஆறு மாத காலம் வரை இச்சக்தி குழந்தையின் உடலில் இயல்பாகவே இருக்கும். இத்தோய் எதிர்ப்பு அணுக்கள் (Anti bodies) ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு மறைவத் தொடங்கும். 1, 2, 3 என்று 10 வரை இலக்கமிட்டு, முதலில் தாய்ப்பால் உக்குறிப்பிட்டு, அடுத்தபடியாகச் சிறந்த உணவுகளைக் குறிப்பிட்டு வேண்டுமானால் இரண்டு முதல் ஆறு வரைவுகள் இடங்கள் காலியாகவேதான் இருக்கும் 1... பசும்பால், புட்டிப் பால் இவை எதுவுமே இந்த இடங்களைப் பெற இயலாது! தாய்ப்பாதுக்கு இன்னவாஸ்தோ அல்லது அடுத்த படி ஏறக்குறைய இன்னவாஸ்தோ எதுவுமே வில்லை" என்பதற்கு டாக்டர் ராஜு.

"தாய்ப்பால் இல்லை என்றால் பசும் பாலோ அல்லது புட்டிப் பாலோ லாங்கிச் சொடுக்கத்தானே வேண்டும்" என்று கேட்டதற்கு, "தாய்ப்பால் இல்லை என்பது வின் பிரமை! உதாய்மார்களின் அறிவாண்மையே இந்த 'பிரமை' தோன்றுவதற்குக் காரணம். தாய்மார்களின் மார்பகம் ஓர் அட்சய பாத்திரம். சிலவின் தேனெக் கேற்பக்

தாய்ப்பால் விடச் சிறந்த உணவு குழந்தைக்கு வேறு ஏதும் இடையாது என்ற பாலுணவு தயாரிக்கும் கந்தவஸந்திரனரே தாய்க்கு தாய்மார்களுக்கென்று பிரசுரித்தவன் குறிப்புப்பட்டகங்களில் உறுதிப்பதன்.

படம் உதவி :

அருள் பாலுணவு தயாரிப்போர்

கணிந்து கரக்கும் தம்
மையையிடுவற்கை அதற்கு
அளித்துள்ளது. குழந்தைக்கு ஒரு தடவை
பால் கொடுத்தால், எஞ்சியுள்ள பாலைத் தாய்
மார்களை வெலியேற்றி
விட வேண்டியது அவ
சியம். ஒற்றும் காலி
யால் இடத்தில் மீண்டும்
பால் கரக்கும். இங்
னென்றும் குழிப்பிட்டு
வேண்டும். காலைப்
குதல் தடவைபாச இடது
மார்பிக்குந்து பால்
கொடுத்தால், அடுத்த
தடவை வலது மார்பி
லிருந்து முதலில் பால்
கொடுப்பதே சிறந்தது.
இத்து நிமிடங்களுக்குப்
பிறகு குழந்தையை இடம்
பக்கத்துக்கு மாற்ற
வேண்டும். பால் சரி
யானபடி கரப்பதில்
தடை ஏற்படாதிருக்க,

இரட்டிப்பு மதிப்பை எப்படி இதுதான்?

படம் உதவி: கிளாசெல், ஆக்டர்மீக்
பால் உணவு தயாரிப்பவர்

★

குழந்தைக்கு சிவகன் தரக்கூடிய சிறந்த
'டாஸி' உய்கள் அங்குப் வெளிப்படை
பாகக் காண்பித்துக் கொண்டதற்காக.

படம் உதவி: ஜான்ஸன் அண்டு ஜான்ஸன்
குழந்தைப் பராமரிப்புக் கருவிகளின் தயாரிப்பவர்

இப்படி மாற்றி மாற்றிப் பால் கொடுப்பது நிறைந்த வழியாகும்.

ஒரு நாளைக்கு அறு தடவைகளுக்குக் குறைவாகவும் குழந்தைத் தொட்டித்து பால் கட்டித் கொண்டு வருமானால் நிச்சயம் பால் கறக்கும். எனவே, "பால் இயல்பு" என்பது தாய் தன்செய்யும் ஏமாற்றிக் கொண்டு குழந்தையை ஏமாற்றுவதாகும். விசேஷமாக அம்மை, வைகுரி முதலிய நோய்கள் அனுகூலமாக இருக்கும் ஆற்றல் தாய் பாலுக்கு உண்டு. வயிற்றுப்போக்கு குழந்தைகளுக்கு அடிக்கடி கஷ்டமாக வருக்கிய வியாதி. தாய்ப்பால் அருகிதும் குழந்தைக்கு வயிற்றுப்போக்கு வருவதில்லை, தாய்ப்பாலில் உள்ள அமில சத்து வயிற்றுப் போக்கு காரணம் தடுக்கிறது. பசுவின் பால் "ஆய்லி" நிறைந்தது. எனவே, வயிற்றுப் போக்கினைத் தடுக்கும் ஆற்றல் அற்றது. தவிர, தாய்ப்பால் தானே மலிவானது? பசுப் பால், புட்டிய்பால் எல்லாம் என்ன விசேஷ தெரியுமல்லவா?" என்றார்.

"ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு தடவை பால் கொடுக்கவேண்டுமாம். குழந்தைக்கு உண்டா?" என்று என் சத்தெதனை வெளியிட்டேன்.

"இயல்பு, குழந்தை பரி காரணமாக அனுகூலம் நேரக் கணக்குப் பார்க்கவே வேண்டாம், இரவு ஒரு மணிவரை இருந்தாலும் தாய்ப் பால் கொடுக்கலாம், புட்டிய் பால் கட்டப்படுகையில் மீது 'இரவு பத்து மணிக்குப் பிறகு பால் கொடுக்காதே' என்று எதிர்த்துக் கொண்டு வரண்பதும், கவனித்திருக்கிறீர்களா?" என்று சிரித்தவாறு கேட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்து டாக்டர் ராஜா, "இரவில் பரிக்கக் கூடாது என்று சிலருக்கு உதி எதுமில்லை, இரவையிலும் சரி, பசுவையிலும் சரி, பால் கொடுத்தவுடன் குழந்தையைத் தாய் தன் தொண்டின் ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு தடவை ஏப்பம் விடுவதால் சாத்திக்கொண்டு சில நிமிடங்கள் எழித்துத் தொடர்ச்சியில் ஈக்களித்துப் படுக்க வைக்க வேண்டும். மல்லாந்து படுப்பது குழந்தைக்கு ஆபத்து. ஈக்களித்துப் படுக்க வைப்பதிலும் இடது பக்கமாகப் படுக்க வைப்பது நிறைந்த பால் குடித்த குழந்தை உடனே மல்லாந்து படுத்தால், அதைப்போலப் பால் வார்த்தியெடுக்கும்போது அது நுரையிறுக்கும் போய் விடும் ஈக்க மூட்டித் திணித்து சில நிமிடங்கள் குழந்தையின் உயிருக்கே ஆபத்தாக முடியும்" என்று எதிர்த்துவிட்டு, தம் தம்பர் ஒருவரது குழந்தையின் முதல் ஆண்டு நிறைய விழாவை இப்படி ஒரு போக ஏற்பாடு ஏற்பட்டதென்றே குறிப்பிட்டார். ஆண்டு நிறைய விழாவில் பலர் தூக்கிக் கொஞ்சி விளையாடியதன் காரணமாகக் குழந்தை களைத்துத் தூங்கிவரும். பெரிய அக்காரி ஒருவர் இரவு ஒரு மணிக்கு (அப்போதுதான் அவரது அலுவலர்கள் ஓடித்து ஓய்வு விடத்த தாம்) குழந்தையைப் பார்க்க வந்தாராம். தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையைப் பெற்றோர் எழுப்பினர். அந்த அக்காரி தாம் கொண்டு வந்த பரிசுப் பொருளைக் கொடுத்து விட்டுக் குழந்தையைப் பார்க்குவிட்டுத் திரும்பினார். குழந்தை அன்று கொண்டு வந்தபால் அத்தனும் பால் புட்டியிலிருந்து மல்லாந்து படுக்க விட்டான், சில நிமிடங்களுக்குள்

குழந்தை காத்தி எடுத்துப் பால் நுரையிறுத்துக்குள் துணித்து குழந்தை மூக்கில் குடியாமல் திணித்த... பெற்றோர்கள் கண் மெலிடுமெய் உயிர் தந்த கோக நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டு, "இவ்வளவு ஆக்கபத்தியில் இப்படி திகழ்ததால் உடனே நுரையிறுக்கும் செய்ற பாரினை உறிஞ்சி வெளியே எடுத்துவிட வசதிகள் உள்ளன. ஆனால் வீடுகளில் இந்த வசதிகள் ஏது?" என்றார்.

"செய் குழந்தைகளுக்கு என்னெனப் தேவத்துக் குளிப்பாட்டுகிறீர்களே - அது அகலிபத்தானா?"

"தெவ்விலினை, கண்ணிலும் கூடாது கவிதும் வறிய வழி என்னெனவ கூற்றி வதால் ஒரு பாலுமில்லை. குழந்தைக்குத் தொந்தரவும், கண் கரிப்பும் தான் மிச்சம், பெண் குழந்தைகளாலும் எட்டு ஒன்பது வயதுக்கு மேல் தலைக்கு என்னெனப் தேவது உவாம். கூத்தல் பண்புடைய பால் 'சொம்பு' போட்டது போலாகும். சிறு குழந்தைகளுக்கு என்னெனப் தேவத்துப்போது தாய் மார்கள் ஒரு பெரும் தனது குறைக்கிறார்கள். கொடுக்கும் செலந்தைக் குழந்தையின் மீது வலிந்துகொள்ளு - அதனைத் தான் கொடுத்து விடுவன். குழந்தையின் நெய் சிலப்பாலும் வலு தருக குழந்தையுடனே இந்தச் சித்திர வசதிக் காரணம், குழந்தையின் உடலில் உள்ள குடு எவ்வளவோ அந்த அளவு வேறு வேறுபாடாக உள்ள நீர்தான் குழந்தைக்குக் கூந்தலு. ஒளிப்பது குழந்தைக்கு ஒரு உடல் பூர்த்தியாகவும் கடைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். தலைமீது கூற்றிய நீர் குழந்தையின் மூத்திக் கட்டுத்து கூட்டும் விடக் கூடாது. ஒரு மென்மையின் நீர் சரப்பி அதில் குழந்தை சேர் தலைமைய் சற்றே காந்திப்பி பட்டித்துக் குளிப்பாட்ட வேண்டும், என்னெனப் தேவத்துக் கண்ணிப்பாட்டியதும் குழந்தைக்கு உவம்பு போரொழிவு முதலிய காரணம் பொருளைக் கொடுப்பதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்" என்றார்.

"குழந்தையைக் குளிப்பாட்டுவதே ஓர் அக்காரி போலிருக்கிறது" என்னெனப் வேறுபது குறிக்கட்டு. என் கண்ணெய் புட்டிக்கொண்டே, அது தெவ்வதானா? தலை மயப்பதா?" என்றோன்.

"விளக்கென்னென் குடலில் தவிர்த்துத் தீயு விளையும் என்று மக்கள் கருதுவது பிழை. எனினும் விளக்கென்னென் உட்கு வது அவசியமுமில்லை. தவிர்த்தப்பட வேண்டும். மலக்கிடைக்கும் தாய்மார்களுக்கு உண்மை நிலை இப்படியில்லை. போதுமான தரத்தில் தன் பால் இயலாததாலேயே குழந்தைகளுக்கு மலக்கிடை ஏற்படுகிறது. ஆட்டுப் புருக்கை போல் இறுகலாக மலப் பிரசித்தி ஆனதால் குழந்தைக்கு மலக்கிடை இருக்கிறது என்று கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். தாயின் அடித்து விக் கெட்டது குடல் உவம்பு ஏற்படுகிறது.

"தமது தாய்மார்கள் குழந்தையிடம் அன்பு கொடுத்துவதிலும் பராமரிப்பிலும் எடு இயைவற்றவர்கள் என்பதைப் பற்றுகை வடிகள் தான் உறுவென். அறிவானவரை காரணமாகத்தான் தாய்மார்கள் பல தவறுகளைச்

செய்திருக்கிறார்களே ஒழிய அவர்களிடத்திலும் அல்ல. குழந்தைக்கு தாய்க்கு அல்லது தந்தை மாதங்கள் விளங்குவதுடன் கடித்துச் கவரத் துப் புரிக்சுக் கூடிய உணவு எடுத்தவு அன்றாடம் கொடுப்பது நலம். பாலில் துவைத் தெடுத்த இட்டி, தண்ணீர் பிசைந்து தெய் கலந்த சாதம் முதலிய உணவு வகைகள் கொடுக்கலாம்.

பகற்பாலில் திசைபத் தண்ணீர் கலந்து குழந்தைக்குக் கொடுப்பது தவறு. சிறிதளவு கலந்தால் போதும். அவ்வப்போது குழந்தைக்குத் தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதும் அவசியம். கோடைக்காலத்தில் இது இயற்கையையாதது. தாய்மாமர்கள் பருக்கு இறு தெரிவதில்லை. உடலிலிருந்து நீர் போய் மூலம் பல வகையில் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இரப்பதால் பருவதற்கு நீர் கொடுப்பது அவசியம். வசதி இடக்காதவர்கள் 'மிளரப் வாட்டர்' கொடுக்க வேண்டாம். 'மிளரப் வாட்டர்' கொடுத்தேய் டாக்டர்! குழந்தை அருவாத திறத்தவே இல்லை! என்று எழுகத் தாய்மாமர்கள். பனர் பிரதாபிப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். மிளரப் வாட்டருக்குப் பதில் பால் கொடுத்திருந்தால் குழந்தை அருவாதை திறத்திருக்கும்! 'குழந்தைக்குப் பரி. பரிக்கு மிளரப் வாட்டர் ஒரு உணவாகுமா?' என்று தாய் அறிவுறுத்துவாள். குழந்தைகளுக்குக் காப்பி, தேநீர் கொடுப்பது தவறு. அதை திறத்திலும் குழந்தைக்கு தண்ணீர், பனாடம் மிச்சம். குழந்தைக்கு வயிற்றுப் போக்குக் கண்டால் டாக்டர்கள் ஆரோகுட் (Arrowroot) கலிசெளக் கொடுக்கச் சொல்வார்கள். ஆனால் இதனை ஒன்றிரண்டு தாக்கத்தால் கொடுக்கலாம். தொடர்ந்து பல நாட்கள் கொடுப்பது தவறு. ஆரோகுட் குழந்தைக்கு தண்ணீர் கொடுக்கிறது. அதில் புரதச் சத்து இல்லை. வயிற்றுப் போக்கு உள்ள குழந்தைக்குப் பருக திறைய நீர் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

உடை விசுப்பத்திலும் கைனம் தேவை. அநியமான துணி மணிகளைப் போட்டுக் குழந்தையின் உடைய மூடக் கூடாது. உடலில் அதிகம் விசுப்பை பெருகாமல் கைனித்துக் கொள்ள வேண்டும். தண்ணீர் கொடுத்தேய் டாக்டர்!

தேவை. கம்பலியால் போர்த்தி, காணல் கை மூடி கவர்த்துக் குழந்தையின் உடல் விசுப்பையால் தொடாமல் நனைப்பது மிகக் கூடாது. குழந்தை பிறந்து மூன்று மாதம் கையில் அப்பைத் தடுப்பு வரையும், 4, 5, 6 வது மாதங்களில் 'பிரிங் ஆண்டிஸ்' கலியும் இரப்பினால் வாதம் வராமல் தடுக்க 'போலியோ புராயஸ்'ம் கொடுப்பது அவசியமாகும்.

"உர்ப்பின்கைக் கைனம் குறைவால் குழந்தையின் தலம் கேடுமல்லவா? அது பிறந்தவுடன் பெரியவர்கள் அறிவுரைகள் வந்திருக்கும் தவறு என்று நினைக்கிறேன். டாக்டர்!" என்று கேட்டுக் கொண்டதும், டாக்டர் ராஜா கூறினார் "குறுங்குட தாய்மாமர்கள் முதல் மூன்று மாதங்களுக்குச் சென்னை, மதுரை போன்ற கண்ணப் பிரதேசங்களிலிருந்து உதகமண்டலம், கோடைக் காலம் போன்ற சூலிப் பிரதேசங்களுக்குப் போவது தக்கதன்று. மன விபரம் கவனம், கோபதாபங்களும், தாய்ப்பால் போதிய அளவு கரப்பதற்குத் தடைவாக அளையும். தண்ணீர் கொடுத்தேய் டாக்டர்! பருக வேண்டும். விர புருஷர்களின் வரலாறுகளில் படிப்பது தக்கது. விராஜிஸ் தாய் எல்லாத் தாய்மார்களுக்கும் இவ்விஷயத்தில் தலம் எடுத்துக் காட்டாக விளக்கியவன். 'பிரிங் தாய்ச்சி' விரும்பிக் கேட்டதைக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று பெரியவர்கள் கூறுவதுண்டு. காணாங்கும் குழந்தைக்கும் பெரியவர்களுக்கும் உணவு மாடத்து விட்டுக் கண்டவியல் எஞ்சி வதைப் புரிந்து மெறிவதுதான் நம் பெண் களின் பண்பாடு. அதில்தான் அவர்கள் மன திறவு பெறுகிறார்கள். இதல் பவருகப் போதிய போஷாக்கு குறுங்குட தாய்க்குக் கிடைக்காமல் போய்விடும். இதல் போருட் குடாள் மேற்கண்ட அறிவுரை ஏற்பட்டது. தாய்க்கு அவிக்கும் சத்துணவுதானே வயிற்றி தான் வசுக்குப் போஷாக்கு! எனவே இது பவனுள்ள அறிவுரை" என்று டாக்டர் ராஜா.

"நீங்கள் கூறியதனைத்தும் தாய்க்கு வம் வரவேற்றும் சிறந்த அறிவுரைகள் அல் லவா?" என்று டாக்டருக்குக் கலி வரகர்கள் காணில் தவறி கூறி விடை பெற்றேன். — 'பகனக்'

கார்த்திக்குப் பிடித்தமான ஒரு குழந்தை பிள்ளை பாடலின் வரிகள் பின்வருமாறு :

ஒரு குவளைத் தண்ணீருக்குப் பதில் ஒரு வேளை விருத்தனி: அன்புடன் கூறும் முகபனுக்கு அர்வத்துடன் பணித் து வணங்கு: ஒரு காக உணக்கு அளித்தவனுக்கு ஒளிர் போல் கொடுத்து பகிழ்: உன் உயி ரைக் கார்த்தவனுக்கு உயிர் அளிச்சத் தயங்காதே: இங் னனம் அதிஞர் உரைகளைவம்

பிடித்த பாடல்

செய்க்களையும் மறித்து நட: ஒவ்வொரு சிறு தொண்டுக்கும் பதின்மடங்கு பரிசுபெறுவாய்!

ஆனால் உண்மையில் பெரி யோர், மகப்பதைவை ஒன் றேன உணர்த்தோர் இழைக் கப்பாட்ட இனங்குப் பதில் தன்மை செய்து பகிழ்வின் றனர்!

ஆதாரம்: சத்யசோதனை

தகவல்: சி. ச. அகதேவன்

தமிழ்ப் படத்துக்குத்

வழக்கம்போலவே இந்த ஆண்டும் தமிழ்ப் படத்துக்குத் தங்கப் பதக்கம் கிடைக்கவில்லை. துறையினரின் தங்கப் பதக்கத்தை நாம் பெறவே முடியாதா? தமிழ்ப் படங்களும் புதிய திருப்பம் உடையவர்களாகிறோம்! — 'மொழிவாழ்வு' இதுவரைத் தரவில்லை.

இது பற்றித் திரு ஏ. பி. நாகராஜன் அவர்களைக் கேட்டபோது அவர் கூறியதாவது :

தமிழ் நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் தமிழ்ப் படங்களில் துறையினரின் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெறும் தகுதியுள்ள படங்களும் இல்லாமல் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் துறையினரின் தங்கப் பதக்கம் கொள்ளி மூலமாகப் பாராட்டுப் பத்திரங்களைத் தரமுள்ள இந்தியப் படங்களுக்கு வழங்குவதற்கென ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அக்குழு நீர்மாலித்துத் தேர்ந்தெடுக்கும் படங்கள் பலிக்கப் பெறுகின்றன. அக் குழுவிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் தமிழ்ப் படங்களைப் பார்த்து தங்கக் பரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு பத்து அவர்கள் 'விரபாண்டிய கட்டப்பெயர்மன்' படத்தை நமது நாட்டுச் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்ட வீரனின் கதையை ஏராளமான பொருள் செலவில் படமாக அருமையாக எடுத்திருந்தார். அந்தப் படம் எடுத்து நாட்டில் தடைபெற்ற சர்வதேசப் பட விழாவில் பலி பெற்றது. மொழி தெரியாத வெளி நாட்டவர் நமது இந்தியத் தமிழ்ப் படத்தைப் பாராட்டிப் பலி வழங்கினார்கள். ஆனால் ஏனோ அந்தப் படத்துக்கு இந்தியாவில் துறையினரின் தங்கப் பதக்கம் கிடைக்கவில்லை. மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம் இது.

ஒரு மனிதனின் ஒன்பது விதமான குணங்களைத் திரு விவாதி கணேசன் ஒருவரே ஒன்பது விதமான பாத்திரங்களாக ஏற்று, 'நவராத்திரி' படத்தின் மூலமாகத் திறம்பட வெளிப்படுத்தினார். ஒருவரே ஒன்பது விதமான வேடம் தாங்கி நடிப்பது என்பது சாதாரணமாவது அல்லவே! அவருடைய தடிப்புக்காவது 'நவராத்திரி' படம் தங்கப் பதக்கம் பெறும் என்று நம்பி யோம், எங்கள் நம்பிக்கை பொய்த்துவிட்டது.

மகாமொழியில் பதக்கத்திற்கென படம் தங்கப் பதக்கம் பெற்றுள்ளது.

■ சினிமா சிந்தனை

நமது இந்திய நாட்டுக் கலாசாரம், பண்பாடு இவைகளுக்கெற்பு அதிகாரப் புராளங்களில் உள்ள கதைத் தொகுப்பில் ஒருவிவசயத்தைத் 'திருவிளையாடல்' படத்தின் மூலமாக எடுத்திருந்தோம். மேலுட்டுப் பாணியில் தமிழ்ப் படங்கள் உருவாகி வெளி வந்து கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் எங்கள் படத்தை வெளியிட்டோம். படமும் மக்களிடையே அமோகமான ஆதரவைப் பெற்று, வெளியிழாவுக் கொண்டாடியது. மக்களின் ஆதரவு பெற்று இருபதே தந்தி வாரங்கள் நின்றதே வருஷமே ஒரே! 'திருவிளையாடல்' படத்தின்பின்னால் கட்டி துறையினரின் தங்கப் பதக்கம் பெற மத்திய சர்க்கார் குழுவிற்கு அனுப்பினோம், பலன் ஏமாற்றம்தான். இந்த ஏமாற்றத்திற்குப் பிறகு நான்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டோம். என்ன முடிவு தெரியுமா? இனி எங்கள் படத்தை அதாவது நான் தயாரிக்கும் தயாரிக்கும் படத்தை துறையினரின் தங்கப் பதக்கம் பெற வேண்டி மத்திய சர்க்கார் குழுவுக்கு அனுப்புவதில்லை என்ற! மனம் மிகவும் கொந்து விட்டேன். இப்போது நான் தயாரித்துள்ள தில்வானு மோகனய்யாசேஷம் தமிழரின் கவிச் சிறப்பை - பரதம் நாடகவரம் இவற்றின் உயர்வை - எடுத்துக் காட்டும் நோக்கத்துடனேயே உருவாக்கினேன்.

இருமலா?

க்ளைகோடின்

சாப்பிட்டதும் போய்விட்டதே!

சற்று முன்புதான் அவள் இருமலால் கலித்தக கொள்கருந்தை எவளும் கம்புகின்றா! இதற்கு க்ளைகோடின் சாப்பிட்டான் க்ளைகோடின் அவள் இருமலை வெகுநேரம் பூரணமாக நிறத்திலிட்டது

**பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு
க்ளைகோடினுக்கு இன்ன எதுவுமில்லை!**

பாதிக்கப்பட்ட சுவாச பகுதிகளிலிருந்து இருமல் விட்டபடிக்க மருத்துவரீதியாக அம்பிவிக்கப்பட்ட க்ளைகோடின் புதிய டாக்டர்கள் சொல்லிவந்து சம்பாட ஏனது மாறுபடும்:

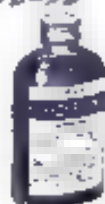
தொண்டையில்—
சளி அடைப்தை அகற்றி,
சளிச்சுவல் சமைப்படுத்துகிறது

நுரையிரல்களில்—
அடைத்தக கொள்கருத்துக்
கோளாறுகளை தளர்த்தி,
சளிவை வெளிப்படுத்துகிறது.

மூளையில்—
இருமல் வெகிறத்தக
கட்டுப்படுத்துகிறது.

மார்பில்—
இறுதிய நாளாங்களுக்கு
இதனால் து உயம்பக
கவரலிக்க உதவுகிறது.

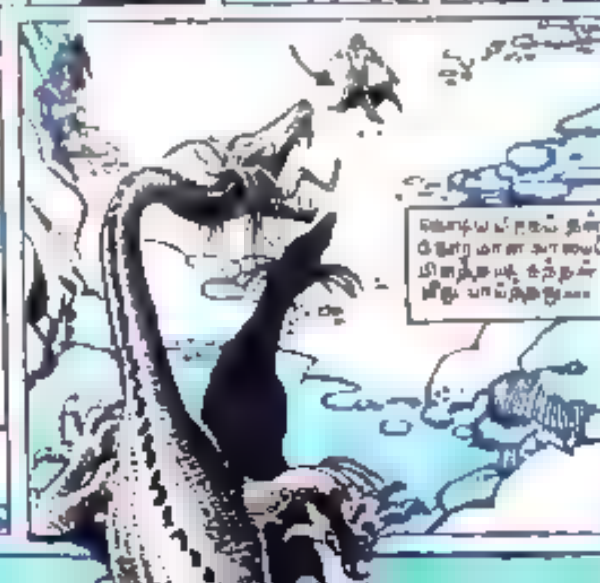

க்ளைகோடின்

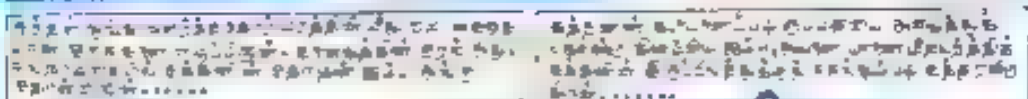
பெரும் வசாகாக

இருமல்களுக்கு, மிக அதிகமாக
யிற்பனையாகும் கட்டு நிவாரணி
அமெரிக்க மெயிகல் ஒர்க்ஸ் கோ. லி., பரோடர்-3

[illegible]

தமிழ்நாட்டின் பழங்காலப் பகுதிகள் கருநாடகம்
தமிழ்நாட்டின் பழங்காலப் பகுதிகள் கருநாடகம்
தமிழ்நாட்டின் பழங்காலப் பகுதிகள் கருநாடகம்

யார் சொன்னது
லக்மே
டால்கம்
விலையுயர்ந்-
தது
என்று?

தூலித் தூலி
மகிழுங்கள்
மேனிமுழுதும்!

தூலித் தூலி
மகிழுங்கள் ஆனாச
தீர். மகரந்த மாரி
பொருட்கட்கும்
மெய்குளிர.

நாளெல்லாம் நேசக
கதை சொல்லும் நறு

மணம். விரும்பிய

மாத்திரத்தில் கைக்

கெட்டும் விலைநயம்.

லக்மே டால்கம்- உரிமை

கொள்ளீர்கள் உடலா?

உபயோகித்து மகிழ்ச்சி

கழலிசை திரைக் 'லக்மே

கரணம்' நறுமண வசிக

கள் நாளிது பேலெண்

1.8, நிர்வாண, வெட்டி

பேலர், சந்தனம்.

லக்மே
டால்கம்

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

பிறகு, யுதிஷ்டிரன் அருக்கனாக நோக்கி, "உனக்கு எந்தத் தொழில் அமர எண்ணம்? அப்பனே! நூலிக்க முடியாத உன் விநியத்தை எவ்வாறு ஒளிப்பாய்?" என்று, இவ்வாறு அருக்கனாகக் கேட்டும் போது அவனுடைய பிரதாப காமியங்கனையும் கீர்த்தியையும் எடுத்துச் சொல்லப் புகுத்த யுதிஷ்டிரன், நீறுத்த முடியாதவனாக இருந்து கலோகங்கள்வரையில் தம் பிணை வருணித்துக் கொண்டே போகிறான். புகழுக்குத் தகுந்தவன் அருக்கனாகப் போல் உலகத்தில் வேறு யார்?

"அண்ணல்மார்க்களே! வில்லின் நான் தேர்ந்துத் தழுப்பு ஏறிய என்னுடைய கைகளை யாகும் பார்க்காத படி எப்போதும் ரவிக்கை தறித்து அரசனுடைய ஸ்திரீகளுக்கிடையில் அவர்களுக்கு வேலை செய்யும் நபுயனாக நான் அமர்ந்து என்னை மறைத்துக் கொள்வேன். இவ்வாறான சர்பமும் என்னை ஊர்வலி தந்திருக்கிறார். இந்நிரலிடம் சென்றிருந்த போது என்னை அளவ் விகுப்பிய காலத்தில் நீ எனக்குத் தானையப் போன்றவன் என்று நான் மறுத்தேன். அவன் கோபம் கொண்டு நீ புகழைத் தள்ளையை இழப்பாய்" என்று என்னைச் சபித்தார். அந்தச் சர்பர் நான் வேண்டும்போலுது ஒரு வருஷ காலம் மட்டும் என்னை அண்டும் என்று இந்நிரன் அனுக்கெறித்திருக்கிறான். அது இப்போலுது உதவும். வெண் சந்திரன் செளயப்பட்டு வரையல்களை அணிந்து ஸ்திரீகளைப் போல் திரையிரைப் பின்விவிட்டுக் கொண்டு பவிக்கை தறித்து, வீராடன் அந்தப்

புகுத்து வேலைகள் இழிதொழிலில் அமர்ந்து மறைவேன். ஸ்திரீகளுக்கு உரித்தனம், கானம் கற்பிப்பேன். சதிஷ்டிரனுடைய அரசன் மகையில் திரெளபதிக்குப் பரிசாரகம் செய்து பழக்கப் பட்டிருக்கிறேன் என்று வீராடன் அந்தப்புகத்தில் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளக் கேட்பேன்" என்று சொல்லித் திரெளபதியைப் பார்த்துச் சிரித்தான் தனஞ்சயன்.

யுதிஷ்டிரன், "ஹா! உலகத்தில் கீர்த்தியிலும்தம் பராக்கிரமத்தாலும் வாகதேவருக்குச் சமமானவன். பரதவம்சத்தில் உதித்தவன். மேரு மலை நயப் போன்றவன், வீராடனிடத்தில் 'நான் நபுயனாக; எனக்கு அந்தப்புக வேலை தா' என்று கேட்கப் போகிறாரு? இதுவும் நம் விதமா?" என்று பிள்ளும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தான்.

பிறகு தருமபுத்திரன் நகுலசக தேவர்களைப் பார்த்தான். "அப்பா, நகுலனே! அழகிய சியாமள நிறத் தவனே! ககாணுவவத்துக்குத் தகுந்தவனே! துக்கத்துக்குத் தகாதவனே! நீ என்ன வேலையில் அமரப் போகிறாய்?" என்று மாத்ரியை நினைத்துக் கொண்டு பரிதாபத்துக் கேட்டான்.

"நான் வீராடனுடைய குதிரை வாயத்தில் வேலைக்கு இருக்கப் போகிறேன். குதிரைகளைப் பழக்குவதிலும் பார்த்துக் கொள்வதிலும் என் மனம் சத்தோஷமடையும். குதிரைகளுக்குச் சேவக வேண்டிய வைத்தியமும் நான் தன்னுயிப் படித்திருக்கிறேன். எந்தக் குதிரைத் தட்டினவையும் என்னும் அடக்க முடியும், ஏறிச் சவாரி செய்து பழக்குவதிலும், வளம்படி, தேர் முதலிய வாகனங்களில் ஈட்டிப் பழக்குவதிலும் நான் சாமர்த்தியம் பெற்றிருக்கிறேன். பாலிடலர்க்கிடத்தில் நான் குதிரைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் என்று சொன்ன வீராட ராஜஸிடம் வேலை சம்பாதித்துக் கொள்வேன்" என்றான்.

"பிரஹஸ்பதிக்குச் சமமான புத்தி படைத்த சகதேவன், நீதி சாஸ்திரத்தில் கக்கிரன் போன்ற நியுணன், மத்திராலோகங்களில் ஒப்பற்ற இவன் என்ன செய்வான்?" என்றான் யுதிஷ்டிரன்.

"நகுலன் குதிரைகளைப் பார்க்கட்டும். நான் மாடுகளைப் பார்த்து வரும்

வேலையில் அமரவரம் எவ்நிறுத்திறன். விராடனுடைய புகைகளையும் காண்களையும் நோய்களாவது காட்டு மிருகங்களாவது அண்டாமல் காத்து வருவேன். மத்திய ராஜ்யத்தினுடைய பசுக்கள் எல்லாவிடங்களில் பெருகி புஷ்பயாக வளர்த்து நிறையப் பால் தரும்படியாகப் பார்த்து வருவேன். காடிகளின் வட்சனங்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்" என்றார் சக தேவன்.

"மிருஷ்ணயே! நீ என்ன வேலை செய்ய முடியும்?" என்று திரௌபதியைக் கேட்ட நினைத்த தருமபுத்திரன் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட முடியாத வனுக்குத் திணைத்தான். "பிராணிகளைக் காட்டிலும் பிரியமானவன். பெற்ற தானைப் போல் பூஜித்துக் காப்பாற்றத் தக்கவன். மிருதுவான தேகத்தைக் கொண்ட அரசுமாரி. எத்தச் சேவக வேலையில் எவ்வாறு அமர முடியும்" என்று திணைத்தான்.

"ராஜேந்திரவே! என் காரணமாக நீர் சோகத்தில் நிகல்க வேண்டாம். என்னைப் பற்றி மனக் கவலைப்படாமல் இருக்க வேண்டும். பிரபுவே! நான் விராடனுடைய அந்தப் புரத்தில் வேலைக்கு இருப்பேன். ராஜ ஸ்திரீகளுக்குத் தொழிலாகவும், பரிசாரகம் செய்யும் வருவேன். என் கதத்திரத் தையும் கற்பையும் காப்பாற்றி வருவேன். எவ்நிறுத்திறனுக்கு இந்த உரிமை உண்டா. தலைமயிர் பன்னுவதிலும் அந்நிபுர ஸ்திரீகளுடன் சந்தோஷமாகச் சம்பாஷனை செய்து காலம் கடக்கச் செய்யும் வேலைகளும் நான் இருப்பேன். யுதிஷ்டிரனுடைய அரசுமையில் திரௌபதி இதற்கு இவ்வளவு பரிசை செய்து பழகியிருக்கிறேன் என்று சொல்லி விராடராஜனுடைய மனவிழிப்பு வேலை சம்பாதித்துக் கொண்டு இருப்பேன்" என்றான்.

"கல்யாணி! உன்னுடைய குலத்துக்குத் தகுந்த மங்களகரமான வார்த்தையைப் பேசினாய்!" என்று யுதிஷ்டிரன் திரௌபதியின் கைகிபத்தைப் பாராட்டினான்.

இவ்வாறு பாண்டவர்கள் தீர்மானித்த பிறகு தேனமயர் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, அவர்களுக்குப் புத்திமதிகளும் சொன்னார். "நாளுக்கு நொகத்தில் வேலைக்கு இருக்கிறவர்கள் ஐக்கிரகையாக இருக்க வேண்டும். அதிகமாகப் பேசாமல் அரசனை உபாசிக்க வேண்டும். கேட்ட பின்னரே யோசனை சொல்வ வேண்டும். கமாமல் ஒருபோதும் அரசனுக்கு யோசனை சொல்லப் புகலாகாது. சமயம் பார்த்து

அரசனைப் புகழ வேண்டும். அந்நிபுர காலமாயினும் அரசனிடத்தில் தெரிவித்தே செய்ய வேண்டும். அரசன் மலித உருவம் கொண்ட நெருப்பு ஆவான். அதிகம் கிட்ட நெருங்கக் கூடாது. அவர்சியம் செய்கக் கூடாது. எவ்வளவு நம்பிக்கையும் அதிகாரமும் பெற்ற போதிலும் எந்த சமயமும் உடனே நீக்கப்படலாம் என்று வாயினைப் பார்த்தவன்மாமாகவே எப்போதும் இருக்க வேண்டும். அரசனை விடத்தில் நம்பிக்கை வைத்தல் மூடத்தனமாகும். அரசனுடைய அன்பைப் பெற்றுவிட்டதாக எண்ணி, அவனுடைய வாகனத்திலாவது ஆரனத்தி வாவது ரகத்திலாவது ஏறக் கூடாது. அரசனிடத்தில் சேவை செய்வதெவன் சோம்பலற்று மனத்தை அடக்கினவனாகவே இருக்க வேண்டும். அரசனுக்குக் கௌரவிக்கப்பட்டாலும் அவமதிக்கப்பட்டாலும் சந்தோஷமாகவது மனவருத்தமாகவது காட்டக் கூடாது.

"ரகசியமாகச் சொல்லப் பட்ட வார்த்தைகளை வெளியில் பேசக் கூடாது. குடிகவிடமிருந்து எந்தவிதமான பரிதாபமும் வரக்கூடாது. வேறொரு வேலையைப் பார்த்துப் பொருமைப்படக் கூடாது. அறிவுள்ளவர்களை விட்டு மூடர்களை அதிகாரத்தில் அரசன் வைப்பான். அந்தக்

கண்டு மனக் கசப்பு அடைவக் கூடாது. அரண்மனை ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் மிகவும் தூக்கிரஸ்தையாக இருக்கவேண்டும். அவர்களிடத்தில் நேசம் பாராட்டக் கூடாது."

இவ்வாறு ராஜசேவகர்களுக்கு வேண்டிய இவ்வினம் அநேக எச்சரிக்கைகளைத் தெளையார் உபதேசம் செய்துவிட்டு, "பாண்டவார்களே! ஒரு வருஷம் விராடனிடத்தில் சேவக விருத்தியில் இவ்வாறு பொறுமையுடன் இருந்து முடிந்தீர்களானால், பிறகு உங்களுடைய ராஜ்யத்தை அடைந்து நகரமாக வாழ விரீகன்" என்று ஆசிரிஸ்தந்தார்.

44. மானம் காத்தல்

தருமபுத்திரன் சந்தியாசி வேஷம் தரித்தான். அருக்கன் ஒரு நயம்ஸனாகவே மாறிவிட்டான். மற்றவர்களும் தோற்றம் மாறி யாரும் கண்டு கொள்ளாதவாறு ஆளுர்கள். உருவம் மாறி இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இயற்கையான வசிகரத் தோற்றமும் தெலுகம் பழையபடி இருந்தன. ஆனகையால் விராட ராஜனிடம் வேலையில் அமர்வதற்காகப் போன காலத்தில், இவர்கள் அரக புரியும் யோக்கியதை படைத்தவர்களாகக் காணப்

படுகிறார்கள், குற்றேவல் செய்வத் தகுந்தவர்களல்ல என்று ஒவ்வொரு வரைப் பற்றியும் எண்ணி வேலைகளில் அமர்த்திக் கொள்ள விராடன் முதலில் தயங்கினான். ஆயினும் பாண்டவர்கள் வற்புறுத்தியதின் பேரில் எதரியம் கொண்டு, சந்தோஷமாகவே அவர்கள் செட்டுக் கொண்ட பணிவிடை ஸ்தானங்களில் அவரவர்களை அமைத்தான்.

புதிதேயுடன் விராடராஜனுக்கு ஆஸ்தானத் தோழனாக இருந்து கொண்டு அவனுடன் கொக்கட்டான் ஆடிக் கொண்டு காலம் கழித்து வந்தான். பிரம்ம மண்டப்பள்ளித் தலைவனாக வேலை செய்து வந்தான். அவ்வப்போது ரேகித்திபெற்ற மல்லிகனாட்குள்ளி பிடித்தும் துஷ்ட மிருகங்களைச் சமாளித்தும் அரசவை மகிழ்வித்து வந்தான்.

அருக்கன் பிருகங்ளனை என்ற பெயருடன் அந்தப்பரப் பெண்களுக்கு, முக்கியமாக விராடன் மகள் உத்தரைக்கும் அவளுடைய தோழிகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும், நிகுத்தியமும் காணமும் வாத்தியங்கள் வாசிக்கவும் கற்பித்து வந்தான். நகுலன் குநிரைகளைப் பழக்குவதிலும் அடக்குவதிலும் அவற்றின் நோய்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வதிலும் பாதுகாப்பதிலும் மிகுந்த

திறமை காட்டி விராடனுக்குச் சேவை செய்து வந்தான். சகதேவன் பக்கச்சையும் காண்களையும் கவனித்து வந்தான். பல தாளிகையுடைய பணிவிடையைத் தான் பெறத்தக்க ராஜகுமாரியான பாஞ்சாலி, விராடன் மீது கதேஷ்ணனுக்கு ஊழியம் செய்து கொண்டு, அந்தப்புர ஸைரத்திலிருந்து காலம் கழித்தான். பர்த்தாக்கையுடைய சத்தியப் பிரதிக்கையுடைய காப்பாற்றும் பொருட்டு மனத்துக்கு ஒவ்வாத குற்றமெல்லாம் பணிகளில் ஈடுபட்டான்.

சகதேஷ்ணியின் சகோதரன் சேகன், விராடனுடைய சேனைத் தலைவர். அவனும் அவர்களுடையவரும் விராடனுடைய படை வீரர்களாக இருந்து விருத்தமான விராடராஜனுடைய பலத்தை மிகவும் பெருக்கினார்கள். மந்திய தேசத்துக்கு உண்மையான அரசன் மிழவன் விராடன் அயல், சேகனை என்று பாமர ஜனங்கள் சொல்வதைத் தாங்கள், அவனுடைய செயல்களுக்கு அய்வளவு ஒப்பியிருந்தது.

அந்தக் சேகன் தன் பலத்தாலும் அரசனிடம் தனக்கிருந்த செயல்களாலும் சேருக்கூடாது மதி இழந்தவனானான். திரௌபதியைக் கண்டது தவறிகொண்டு காமவிசாரமடைந்து, இவன் ஒரு வேலிக்காரிதானே, இவன் எனில் அடையலாம் என்று எண்ணிப் பல தடவை முயற்சி செய்தான்.

சகதேஷ்ணியிடமாவது மத்தவர்களிடமாவது இதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ளத் திரௌபதி கூச்சப்பட்டாள். தன்னை யாராவது அவமதித்தால் அவர்களைத் தன்னுடைய பதினானை சுத்தர்வர்கள் சகதியமாக வதம் செய்து விடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தான். அவனுடைய ஒழுக்கத்தையும் தேஜஸையும் பார்த்துக் சுத்தர்வர்களைப் பற்றி அவன் சொன்னதை எல்லோரும் தம்பி வந்தார்கள். ஆனால், சேகன் சுத்தர்வர்களைப் பொருட்படுத்தவில்லை. பல தடவை திரௌபதியை அடைய முயற்சி செய்தும் பயன்பெறாமல் கடைசியில் தன்னுடைய சகோதரி சகதேஷ்ணியிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தான்.

"உன்னுடைய ஸைரத்தினியைப் பார்த்தது முதல் எனக்குத் தூக்கமில்லை. கனம்மில்லை. அவளை எப்படியாவது என்னிடம் நீ சேர்ப்பீர்கள் வேண்டும்" என்று சகோதரியைக் கெஞ்சினான்.

சொல்வ வேண்டிய புத்திமதியும் நல்வ வார்த்தைகளும் அவன் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். சேகன் கேட்க வில்லை. மூடிவிட்டுக் கதேஷ்ணன், சேகன் சொன்னதை

ஒப்புக் கொண்டான். இருவருமாக வந்த சேய்து திரௌபதியை வயலில் கிடை வைக்கத் தீர்மானித்தனர்.

ஒரு நாள் இரவில் சேகனுடைய வீட்டில் விசேஷமான பணிவாராகவும், மதுபானமும் தயார் செய்து அந்தச் சமயம் கதேஷ்ணன் ஸைரத்தினியைக் கூப்பிட்டு. "நீ தம்பி சேகன் வீட்டுக்குப் போய் இன்று அங்கே பக்குவமாக இருக்கும் மதுபானத்தை இந்தப் பாத்திரம் திறைய வாக்வி வா" என்று கூறி ஓர் அழகிய பொன் கலசத்தை அவனிடம் கொடுத்தான்.

"நான் இந்த நேரத்தில் சேகன் வீட்டுக்குத் தனியாகப் போகமாட்டேன். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. வேறு யாரையாவது அனுப்புகள். எத்தனைவோ வேலிக்காரிகள் இருக்கிறார்களோ" என்று சொல்லிப் பலவாறு உத்திரௌபதி வேண்டிக் கொண்டாள்.

சகதேஷ்ணன் கேட்கவில்லை. கொடுத்தக் கொண்டவன் போல் நடத்து. "நீயே போக வேண்டும், வேறு யாரையும் அனுப்ப முடியாது" என்று திரௌபதியை அனுப்பினான்.

சேகன் வீட்டில் அவன் பவந்தவரே நடந்தது. காமவெறி கொண்ட அந்த சேகன், திரௌபதியைக் கெஞ்சியும் வற்புறுத்தியும் தொத்தரவு செய்தான்.

"ராஜ குலத்தைச் சேர்ந்த நீ சிறு சூதுமயச் சேர்த்த என்னை ஏன் விரும்புகிறாய்? அதர்மத்தில் ஏன் பிரவேசிக்கிறாய்? கணவனைப் படைத்த ஒரு கந்திரியை ஏன் தீண்டிப் பூர்க்கிறாய்? தரித்துப் போவாய். எனக்குக் காலவாக இருக்கும் சுத்தர்வர்கள் கோபம் கொண்டு உன்னை வதம் செய்து விடுவார்கள்!" என்று அவன் விருப்பத்தை மறுத்தித்தான்.

எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் திரௌபதி கேளாததைக் கண்டு சேகன் அவனுடைய கையைப் பிடித்து இழுத்தான். திரௌபதி தன் கைவினருந்த பாத்திரத்தைக் கீழே போட்டுவிட்டு அவனை உதறித் தள்ளி வெளியே ஓடினான். சேகன் கோபம் மேலிட்டு அவனைப் பின்தொடர்ந்தான். ராஜ சபையிடம் முறையிட்டுக் கொண்டு ஓடின அவனை அதிகாரத்தினாலும், செயலத்தினாலும், மதம் கொண்டு யாரையும் மட்டியம் செய்யாமல், "ஓ! தாமி!" என்று சொல்லிப் பல பேரும் பார்க்கக் காலவாக உதைத்தான். விராடனைத் தன் வசப் படுத்திக் கொண்டு சகல அதிகாரமும் பெற்றிருந்த சேனைத் தலைவனைக் கண்டு எவ்வளவுக்கும் பயம். அவன் அங்கிர மந்தைத் தைரியமாக நின்று கண்டிக்க யாரும் முன்வரவில்லை. (தொடரும்)

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

சென்னை சாந்தி (மலர்ச் செஞ்சுறவு)
கிரௌன் புவனேசுவரி
 மற்றும் தமிழகமெங்கும்

சீலாஜி கணேசன் அனீக்கம்

யக் விஜயலக்ஷ்மி பிக்சர்ஸ்

தில்லாஸ் மாகனம்பாள்

பாடல்கள்-கவிஞர் கண்ணாமூசன் • இசை-M.V. மனோகேசன் • ஒப்பந்திவு-குரகாதி
 கலை-கங்கா • நிகரடி • சீலாஜி • ச. சிவசுந்தரி
 எடுக்கியா-சாரதா (தலைவரின் அம்மைகளின் சாட்சியங்கள்)
 பராமணி • சித்திரை • கையினி எடுக்கியவர்கள் கவர் சாபட்டி
 முகக்கலை-கணமணி (கருத்தம்மங்கலம் கட்டி)

நீரைக்கதை, வசனம், தைரக்கலை
A.P. நாகராஜன்

2x2 பாப்ளின்கள் கோட்டிலும்
 உங்களைக் குளுமைப்பதன்
 மையப்பதற்கே! அனிய எலிதான்.
 பராமரிக்க இயற்கையான பரட்டை.
 டெரீன் பருத்தி கலப்பு கெசவு;
 சொற்ப அளவே இனித்தித்
 தேவையான கசங்காத கிளம்புமிடம்
 ஸான் பெரனாண்டு பாப்ளின்கள்-
 எல்லாம் உங்களை சக்திக் கேற்ற
 விடுகனியே. எவர் விடும்படிதற்கும்
 ஏற்ற திண்கள், கயீன வண்ணங்கள்.
 இப்ப வண்ணங்கள்.

அழகான துணிகளிலே
 எடுப்பான பிரிண்டுகள்

TATA *Textiles*

© 2000 TATA

அரசியலில் இனியவாதிகள், மிகவும் அதிகம் என்று இருப்பது போல மினகாய் உலகிலும் உண்டு.

காரம் குறைந்த 'பாப் ரிகா' என்ற வகை மினகாயைப் பெயின், யுகோவிலோ வியா, ருமேனியா ஆகிய நாடுகள் பயிற்சி, அண்டை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றன.

மற்ற நாடுகளில் மினகாய் பவிரா வதில்லை என்று பொருள் இல்லை. அங்கே வெவ்வேறு உள் நாட்டுத் தேவைக்குத்தான் போதுமானதாயிருக்கிறது.

பாரதத்திலும் அப்படி யொன்றும் தேவைக்கு மேல் அபரிமிதமாக விளைந்து மிகுவிட்டது. நூறு மினகாய் காங்கத்தாய் அதில் தொண்டாற்றி ஏழு மினகாய்களை தாமே சாப்பிட்டு விடுகிறோம். ஏற்றுமதிக் காக மிகுவித்து மூன்று மினகாய். இந்த மூன்று மினகாயிலும் கிட்டத்தட்ட இரண்டே புகளால் மினகாயை அண்டை நாட்டான இலங்கைக்குதான் இதுவரை அனுப்பிக் கொண்டு வருகிறோம். நாம் அனுப்பும் அளவு இலங்கையின் தேவைகளில் சரி பாதி தான். மறு பாதினா இலங்கை மற்ற நாடு களிலிருந்து வரங்குவிறது.

இந்தப் பரவித் தேவைப் பூர்த்திக்கும் பங்கம் ஏற்படலாம் என்று பாரதம் அச்சப் படுகிறது. காரணம் கீழேயும், பாபிஸ் தாளும் விவசாயக் குறைந்ததுத் தங்கள் ஏக்கரைத் தன்னைத் தவிராக இருக்கின்றன.

இதனால் 1964-65ல் அனுப்பியதை விட கூடுதல் மட்டத்து அதுவரை 1966-67ல் பாபிஸ்தான் இலங்கைக்கு மினகாய் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறது.

சென்னை என்டிடி பங்களிப்பு காரணம் நகரகாரி உட்பெயர்ந்து, அந்த மினகாய் வற்றல் காரிசைத் தீர்த்து நகரத்தவர் விவசாய அளவாக ஏ. கோவிந்தாமி அவர்கள்.

மினகாயாவது இனிப்பதாவது? இதென்ன தப்பு அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கக் கூடிய தலைப்பு? என்று மினகாயைக் கடித்தவிட்ட வர்கள் மாதிரி வாகைகள் சேறலாம்! அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு! மினகாயைப் பற்றிச் சில இனிப்பாளர் செய்திகள் செவிகளில் வீழத்தான். அதனுடைய இந்தத் தலைப்பு. இந்தத் தலைப்பிலும் மினகாயின் இயற்கைக் காரத்ததைக் குறைத்ததுவிட முடியாது, மறிப்பை உயர்த்தலாம்!

அந்நியச் செல்லாவனக்கு வழி செய்கு கொடுக்க இந்த மினகாய் உதவுகிறது என்பது பொருளாதா ஏற்பன்னர்களுக்கு இவ்விதம் செய்தி இயல்புதான்?

மினகாயின் ஸைட்டிள்கள் 'ஏ'யும், 'எ'யும் இருக்கின்றன என்ற கண்டுபிடிப்பு, ஸைட்டிள்கள் மாத்திரமாகவோ அல்லது பாகெட்டி யும் வாகிவிடும் வகையிலானதா என்ற மக்களுக்கு இனிப்பான செய்தி இயல்புதான்?

ஸ்டாண்டிஸ்டிசில் சில பகுதிகளில் முற்றாக இடத்து போதாதென்று மினகாய் ஏற்றுமதி மார்க்கெட்டிலும் தமக்குப் போட்டியாகத் தன் சரக்கை மூன் கொண்டு நிறுத்தி, சேறு முற்றாக இருக்கிறது என்ற சமாளாரம் அரசியல்வாதிகளின் மேனாடப் பேச்சுக்கு உகத்த செய்தி இயல்புதான்?

இனிக்கும் மினகாய் என்று தலைப்புக் கொடுத்ததில் தவறு இல்லைதான்!

மினகாயைப் பற்றி இதோ மேலும் சில செய்திகள்:

காட்டிமரண, கார மாஸ் மினகாய் உற் பத்தியில் பாரதத்துக் குத் துணையாக மெக்ஸிகோ, ஐப்பான், எதி யோப் பி வ ரு, ஸ்காண்டி, நைஜீரியா, தாய்லாந்து, துருக்கி இந்தோனேஷியா, சீனா, பாபிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் திறக்கின்றன.

பாரதத்தின் ஏற்றுமதி அளவு 1954ல் அதிகமாக இருந்தது. (15,414 டன்சுள்) அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் மிகவும் குறைந்தது. 1967ல் ஏறத்தாழ மூலாவிரம் டன் அதிகரித்து 8434 டன்சுள் எட்டியது.

ஏற்றுமதியின் அளவு நுப்பாவில் கூடத்த சில ஆண்டுகளாகக் குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. உற்பத்திக் செயல் அதிகரித்ததும், உள்நாட்டுத் தேவை பெருகியதே இதற்குக் காரணம்.

பாரத மின்காய் ரகம் இப்போது சற்றுக் கூடுதலாகவே அமெரிக்கா செல்லும் வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. காரணம், இதுவரை நுப்பாவிலிருந்து அங்கு போய்க் கொண்டிருந்த சர்க்கிள் அளவு குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

ஆனால் அமெரிக்க இறக்குமதியாளர்கள் இந்திய மின்காய் விவரபாரதத்திற்குப் பல நிபந்தனைகள், கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் விதிக்கிறார்கள். காய்ப்பு இயல்பு மின்காய்கள் அவர்களுக்குத் தேவையாய். பக்குவமான காலத்தில் காய்ப்புகள் அகற்றி மின்காய் வளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அப்படிப் பாதுகாக்கவிட்டால் உள்ளே இருக்கும் விதைகள் சிந்தியும். விதைகள் சிந்தியால் தீவர குறைவும். தீவர குறைத்தால் பணமும் குறைவுமே! மேலும் அவர்களுக்கு, ரகம் ரகமாகப் பிரித்துக் கள் கவரும் விதத்தில் 'பரக்' பன்னி அனுப்ப வேண்டும்!

அமெரிக்கா, கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகள், பிரக்கு ஆசிய நாடுகள் முதலிய

வற்றில் நம் மின்காய் விவரபாரதத்தைப் பெருக்கும் வழிகளை ஆராய ஒரு துணுக்குமே சமீபத்தில் புறப்பட்டிருக்கிறது.

மெக்ஸிகோ மின்காய் ரகம், மெக்ஸிகோ நாட்டுத் தொப்பி மாதிரியே பெரிதாக இருக்கிறது. சேன் லொபு மின்காய் நம் பக்கத்துச் சாத்தூர் மின்காய் வத்தலைப் போல இரண்டு மடங்கு பெரிதாக இருக்கிறது. நுப்பா நாட்டு மின்காய் ரகத்துக்கும் நம் நாட்டு மின்காய்க்கும் இடையே அதிக வித்தியாசமில்லை.

வைட்டமின் 'ஏ' மின்காய் வத்தலில் அதிகமாகவும் வைட்டமின் 'ஸி' பச்சை மின்காயில் அதிகமாகவும் இருக்கின்றன. புரதச் சத்து பச்சை மின்காயில் இருப்பதை விட வத்தல் மின்காயில் ஐந்து மடங்கு கூட இருக்கிறது.

மேலே சொன்ன விஷயங்களைல்லாம் சமீபத்தில் சென்னைில் நடந்த மின்காய்க் கருத்தரங்கத்தில் சேர்த்தவைதான்.

'மின்காய்க்கு ஒரு கருத்தரங்கமா?' என்று பிரமிக்காதீர்கள்!

ஏற்கனவே ஏலக்காய், புகைவிள, மின்கு ஆகிய மூன்றாக்கும் கருத்தரங்குகள் நடத்தி அனுபவப்பட்ட ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் குழுதான் இந்தக் கருத்தரங்கத்துக்கும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. பிற நாட்டு மின்காய் வற்றல்கள், பண்டங்கள் கொண்ட கண்காட்சி ஒன்றையும், தயார் செய்திருந்தார்கள். இவ்வாறியல் மெக்ஸிகோ மின்காயைச் சென்னையில் பார்க்க முடியுமா?

பின்வாந்து நாட்டினர் தங்களுடைய தாய்மொழியில் பற்று மிகுந்தவர்கள். அதே நமயத்தில் தங்களுடன் கூடவே வாரும் கவிஷங்காரர்களின் தாய் மொழிக்கும் அவர்கள் உரிய மதிப்பு அளிக்கத் தவறியதில்லை. பின்வந்தில் தலைநகர் தைலன்ஸிஸியில் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய அஞ்சல் நிலையம் ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அங்கக் கட்டிடத்தின் முகப்பில் பெயரிடுவது பற்றி ஒரு சிறு சர்ச்சை ஏற்பட்டது. நகரின் மக்கள் தொகையில் கவிஷங்காரர்கள் பத்தில் ஒரு பகுதியினர். ஆள்கயால் அவர்கள் கட்டிடத்தின் முகப்பில் தங்கள் மொழிப்படி 'போஸ்ட்' (Post) என்ற சொல்லையும் வைக்க வேண்டும் என்றனர். பின்வந்தினர் மொழியின்

படி 'போஸ்டி' (Posti) என்ற சொல் தாக்கு அஞ்சல் என்று பெயர். 'இந்தக் கட்டிடத்துக்கு போஸ்டி என்ற பெயர் ஒன்று மட்டும் இருந்தால் போதும்' என்று பின்வந்துக்காரர்கள் கூறிப்பார்த்தார்கள்.

ஆனால் கவிஷங்காரர்கள் இதற்கு இணங்கவில்லை. ஆகவே, இரு சாரருக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வழி ஒன்றை நகரசபை கண்டுபிடித்து அஞ்சல் பிராங்கி செய்தது. அதன்படி கட்டிடத்தின் முகப்பில் நியான் விளக்கு கிரைக் கொண்டு போஸ்டி (Posti) என்ற பின்விஷ பெயரை அமைத்துவிட வேண்டும். மக்கள் தொகையில் கவிஷங்காரர்கள் பத்தில் ஒரு பகுதியினர் அல்லவா? ஆகவே, பத்து விநாடிகளுக்கு ஒரு முறை போஸ்டி என்ற சொல்லிலுள்ள (i) என்ற எழுத்து அகலத்து அகலத்து எவிரும்படி செய்துவிட வேண்டும். அப்போது கவிஷங்காரர்கள் விரும்பியது போல் போஸ்டி என்ற பெயரை மும் வைத்து விட்டது போல் ஆகிற அல்லவா? இந்தச் சிபாரிசுப்படிதான் இன்றும் தைலன்ஸிஸியில் மொழி ஒற்றுமை வளர்ந்து வருகிறது!

தகவல்:

ஆதாரம்: தகவல் தயாராக்கப் பட்டது

A black and white photograph of a woman wearing a sari with a bold, geometric pattern. She is looking towards the camera with a slight smile. The sari is draped over her left shoulder, and the pattern consists of large, interlocking shapes.

cali-cloth®

காலி-க்ளாத்தின்
புல் வாயில் புடவை
காலி-க்ளாத் விற்கும்
எல்லாக் கடைகளிலும்
கிடைக்கிறது

வசீகரத்தையும், பெருமிதத்தையும்
கொடுக்கும் நறுமணம் உங்களுக்கு
பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்
உபயோகிப்பதால்.

உங்களுக்கு மிகவும் மிகத்தயான
செய்முறை—உங்களுக்காவே பின்னும்
உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன!
ஒரு காலத்தில் உங்களுக்குச் சொந்தமாக
இந்த இடத்தில் செல்லப்பட்டாலும், உங்க
ளுக்கு மிகவும் மிகத்தயானவையாக
செய்முறையில் இனி தங்கள் தனித்தனியாக
உங்களுக்கு... இன்று பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்
பெருமணம் உங்களுக்கு வசீகர உதவணத்தையும்,
பெருமணத்தையும் உங்களுக்குச் சொகுசு
உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு
உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு
உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு
உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு
உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு உங்களுக்கு

எப்போதும் புத்துணர்ச்சியுடனும்
நறுமணம் குடித்த அருகுடனிருக்க
பாமாலிவ் லவண்டர் டால்க்.

புதிய, நவீன
காணொழி புன்!

எப்போதும்
புதிய புன்!

7.00 ரூ.

புதிய பாமாலிவ் டால்க் உங்களுக்கு —

மயக்கும 17 கெண்டுகள் அற்புதமான கவன

திமீர் நடிப்பு

திமீர் இட்டிவி, திமீர் சாம்பார் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இது என்ன திமீர் நடிப்பு?

தாரா ராமநாத சாஸ்திரி இந்தக் கலையில் நிபுணர். ஒங்கோம் கலி. எஸ். ஆர். சர்மா கல்லூரியில் தெலுங்கில் விரிவுரைவாளராகப் பணியாற்றும் சாஸ்திரி அவர்களிடம் ஏதாவது ஒரு கதையில் குறிப்பிட்ட கட்டத் தவறு சொல்லிவிட வேண்டியதுதான். உடனே அந்தக் காட்சிக்குரிய வசனத்தைத் தாமே தயாரித்து, நடித்தும் விடுகிறார் ஒரு சில நிமிஷங்களுக்குள்.

குஸ்டிரில் 1932ல் பிறந்த இவர் தெலுங்கில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றுள்ளார். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களில் நடித்து அனுபவம் பெற்ற பிறகு இந்தப் புதிய ரக நடிப்புத் துறையில் இறங்கினார். 1954-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக இந்தப் பாணி வகை வசனங்களுக்கு மேடை ஏஜென்ட் உடனடிக்குடல் பிரபலமாகி விட்டார்.

சபையில் உள்ள ரசிகர்களில் ஒருவர், "தங்கப் பதுமையாக சிதைவை நிறுத்திவிட்டு அகவமேதவாகம் செப்பும் ராமநாதைய மனநிலையை விளக்குகிற விதத்தில் நடித்துக் காட்டு" என்று ஒரு சிட்டு அனுப்புவார். ஒப்பனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் பத்து நிமிஷங்களில் சாஸ்திரி அந்தக் கட்டத்துக்

கான் வசனத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு மேடைக்கு வந்து நடிப்பார்.

இப்படிப் பிரபலமான அல்லது புராணக் கதைகளில் வரும் காட்சிகளைத்தான் நடிப்பார் என்பதில்லை. அவர் இதற்குமுன் படித்தே இராத ஒரு தாவரில் வரக்கூடிய ஒரு கட்டத்தை விளக்கி, அந்தக் காட்சியை நடித்துக் காட்டுமாறு சொன்னால் அதையும் நிறம்ப உடனடிக்குடல் நிறைவேற்றுவார். ஒரு சில நிமிஷங்களில் வசனத்தைத் தயாரித்து, ஒப்பனை செய்து கொண்டு மேடையில் தோன்றிக் சபையோரைக் கவர்ந்து விடுவார்.

கலி சம்ராட் விசுவநாத சத்யநாராயணு, இளரப்பட நடிகர்கள் ஜெயராஜ், நாகேசுவர ராவ், பிருதிசிராஜ், ஆந்திர நாட்டு நாடக உலகில் பிரசித்தமான க்தானம் தரமிம்மராவ் முதலியோர் இவரைக் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டத்தை நடிக்குமாறு முன் அறிவிப்பீன்றிக் கேட்டு, உடனடிக்குடல் அவர் அபாரத் நிறமையுடன் தங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதைக் கண்டு திகைத்திருக்கிறார்கள்!

வசனகர்த்தாவாகவும், நடிகராகவும், ஒப்பனையாளராகவும் ஒருங்கே ஒரே சமயத்தில் விளங்கி யின்னல் வேகத்தில் செயலாற்றும் ராமநாத சாஸ்திரி, தமது புது முறை நாடகக் கலைக்குக் குட்டி இருக்கும் பெயர் நாட்டியரவதானம்!

— ஜகத்காந்தி

உழவர் பெருமக்களுக்கு

செய்தல் வேலை...

தண்ணீர் துறைக்காய்ப் பெட்டு, கல்லு உண்
பூச்சி கொல்லி மருந்து, ஓசைக்கட்
முதுவியைவகை வகை விவசாயிகளுக்கு
குறைந்த வட்டியில் கடன் வழங்குகின்றோம்.
காடு தண்ணிகறவு பெறு விவசாயிகளுக்கு
உலாவடிபுண் உதவி செய்கின்றோம்.

செய்தலுபயன் அறவகை, சிறுத வகை...
உலாவடி பணத்தினை உலாவடிவகை பெட்டு
அதிக வகை பெறுககை.

செய்தலுபயன் உலாவடிபுண்கு 6%
பிகை உலாவடி 8% வகை
செய்தலுபயன் உலாவடி 8% வகை
வட்டி அளிக்கப்படுகிறது

தஞ்சாவூர், பரமனெண்டி, பாங்கு, விமலிடி.

புதிய அலுவலகம்: 1007, பி.சி.சி. ரோடு, தஞ்சாவூர்.
K. V. சாதினாசாமி ஸ்வாமிநாதன், செயலாளர்
P. N. சாதினாசாமி, செயலாளர்

VSK/176/AG-1

உங்களுக்கும்

உங்கள் நண்பர்களுக்கும்

மகிழ்ச்சி அளிப்பது.....

புத்த புத்தவகை விவகை

Priya
PERFUME

பிரியா

வாசனை

புத்தம் புதிய மலக்காரின்
வாசனைக்கு ஒப்பாளது

பெங்கால் கெமிகல்

கங்கைதா ■ புத்தபய ■ காங்கூர் ■ கெமிகல்

வனத்துப்
பூங்குயில்
கொத்தமங்கலம் சுப்பு

65

காகவே இருக்கட்டும். இருந்தாலும் என் அழகைப் பார்க்க யார் இருக்கிறார்கள்? இந்த அழகோடு இளவரசருக்குமுன் நிற்கப் போகிறேனா? நின்றுலாம் ஏறெடுத்துப் பார்ப்பாரா?

“அடி மடனே, நீ நல்லா இருக்கோ” என்று கிருஷ்ண கந்திப் போட அம்மா இருக்கிறாரா? அந்தக் கிழவி ஒன்று தான் ஆசையோடு பார்க்கும். “அடி ஆத்தா” என்று கட்டிக் கொள்ளும். ஒரு முத்தமிடும். அந்தச் சந்தோஷத்துக் காகத்தான் இந்தச் சுமையைச் சுமக்கிறேன். இப்ப நேரே விட்டுக்கூடப் போக வேண்டியது. கிழவிக்கு முன்னாலே ஒரு தரம் நிற்க வேண்டியது. உடனே இந்த வகைவகைக் கழற்சி - பாலம் சிவ்வாம்பா. அது அப்பாவி. அவ் வறக்கு வகைக் கடை யிலே வேறே அதை ஏமாந்திட்டேன். “இந்தா, சிவ்வாம்பா வகைக்குத் தங்க வகைவகை” என்று வகையகைக் கழற்சி அதன் கைகளில் போட்டுவிட்டு உடனே கம்பி நீட் வேண்டியதுதான். அதுக்கு மேலே ஒரு நாழி அந்த விட்டிலே தங்கக் கூடாது. ஆத்தா! பாவி மாமன் வந்தான் அவன் கைகளிலே சிக்கிக் கொள்வோம். முன்பு அறையில் தள்ளிப் பூட்டினான். இப்ப காலிலேயே பூட்டிப்போட்டுவிடுவான். “இவர் யாரா, என்னை விடுகிறார்? நான் என்ன எருமை மாடா? கன்றுக்

ஆளுவி அப்போதும் குழம்பாத ஒரு சிந்தனை வரவே திடும் என்று சிரித்தான். “இந்த வகையாலும், பட்டுப் பட்டவையும், பார்த்தவுடன் அந்த மாமன் என்ன நினைக்கும்? என்ன கெட்கும்?”

“பத்தனிப் பெண்ணே, பத்தனிப் பெண்ணே, பட்டுக் கோடு ஏதடி?”

பத்தனிப் பெண்ணே, முத்து ஏரே பண்பை ஏன் ஏதடி?

கூட்டியா. இவர்க இருக்கும் போலே விடுக்கு விற்கப் பெண்பிள்ளை அழகைப் பேசுறது; அவளைப் பற்றிப் பாடுறது; ஆம்பிளை ஆளையைக் கிளப்பறது; அதில் துட்டு சேர்க்கிறது என்று சில பேர்வழிகள் இருக்கிறார்கள். மாமனார் மாமன். இவன் கண்ணில் நான் ஏன் அகப்பட்டேன்?

“ஆனால் அவனை விட்டிலே இருந்தால்?” அவளுக்கு உடம்பு நடுங்கியது.

உத்தமர் பேண்டே. உத்தமர் பேண்டே.
உத்தமர் சாயம் ஏதடி?
ஊரை கத்தா போலாய்ப்பே
உத்தமர் சாயம் ஏதடி?" என்பான்.

"அது புத்தி அப்படித்தான் போதும்! அந்த விட்டில் பிறந்ததாய்ந்தாலே என்னுக்கு உட இத்தச் சத்தேதகம் வருவதது" என்று சிரித்தான்.

"என்ன குயிலி? தாயே சிரிக்கிறே?" என்றான் சின்னத்தம்பி.

"இப்ப அது நம்மிட்டே. எவ்வாறு பிசாதுடா?" என்றான் முத்திரிக் கொட்டை.

அந்தப் பையன்கள்கூட அவனிடம் இப்போது ஒரு மாதிரியாகத்தான் நடந்து கொண்டார்கள்.

சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு என்பது நன்றாய்க்விட்டேயே கூடப் படுத்தும் என்பதைக் குயிலி இதற்குமுன் உணர்ந்த இயல்பு. ஏனையாகவே இருந்துவிட்டான். "இத்தத் திமரீப் பணமும் வெண்டாம். திசை மாறிய போகவும் வேண்டாம்" என்று அவளுக்குத் தோன்றியது.

"அடே, சின்னத் தம்பி, நியப் பட்டாளமெல்லாம் என் கூடவே வாங்க. எங்க விட்டுக் குப் போயி கிழலியை ஒரு பாரிவை பார்த்துவிட்டு உடவே கிளம்பி விடுகிறேன். அங்கே என் மாரம் இருந்தாலும் இருக்கும். ஏதாவது முண்டிக்கு உடவே புரட்டி எடுத்துருங்க." என்றான்.

இந்த ஒரு யார்த்தையில் தான் அவன் கூட்டத்துக்கு எத்தனை சத்தொலையும்! "குயிலி நம் குயிலிதான்" என்று குதுகலத்தில் பிசுக்கப்பட்ட நாட்டோம் அவனை" என்று கூச்சமிட்டார்கள். "நீ யப்பாபேத, குயிலி!" என்று ஆறுதல் கூறினர் எவ்வேளையும். குயிலி சிரித்தான். இவ்வாறு தாங்க முடியாத சத்தொலையில் அவர்கள் நடந்து செல்வதில் முன்னும் பின்னும் திரை போட்ட ஒரு குதிரை வண்டி வெகு வேகமாக அவர்கள் அருகில் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து ஓர் ஆள் கீழே குதித்தான்.

"அப்பா! குயிலிவந்தது நீங்க தாயே? உங்க பாரட்டி சின்ன பேண்டைப் பெண்ணைமா சாகக் கிடக்கிறது. உங்களைக் கையோட கூட்டி வரச் சொன்னாங்க. சித்திரக்காரர் வீட்டிலே போயி தேடினோம். இங்கிருந்து நீங்க போகிறீர்கள் என்றார்கள். உடவே வைத்தியஸரையும் கூட்டிக்கிட்டு உங்களைத் தேடி வந்தோம். இக்களை நேரம் என்ன அச்சோ தெரியலை!" என்று, வண்டியிலே! "என்று படபடப்பாகக் கவகியுடன் கூறினான்.

குயிலியின் கண்கள் குளமாகிவிட்டன. கண்ணீரைக் கொட்டினான். "பாட்டி!" என்று அவரினான். பையன் கணைப் பார்த்தான். "ஏழிக் கொன், குயிலி! நீ போ. தாங்க வண்டி கூடவே ஓடி விரோம்!" என்றான் சின்னத்தம்பி. ஆயின வண்டியில் ஏறினான். குதிரை கிட்டாகப் பறந்தது. ஆனால் குயிலி வீட்டுப் பாதையில் போகாமல் தும்ப கொணம் காலைவில் திரும்பியது. கூடவே ஓடி வந்த பையன்கள் திணைத்துப் போய் நின்றார்கள்.

வண்டியில் இருந்த குயிலி, "துயிர்" என்றான். அவன் தலையில் பலமாக அடி விழுந்தது. திரை மூடப்பட்டது. அவன் மூக்கில் ஏதோ செடி அடித்தது. குயிலி மூர்ச்சையானான்.

மலைமேல் நின்ற குயிலி போல்
 அவன் வண்டிக் குன் கிடந்தான். வண்டி போதும் வேகத்தில் காற்றில் மறுபடி உள் மனம் துளைத்தது. இனி ஏதாவது வேலி அவன் கையால் மறுபடியும் ஓர் அடி வாங்கினால் உள்ள சுமாரையும் போலிவிடும். ஆதலால் கள்ள கிடப் போய் என்று கிடந்தான். கூட்டக் கிடந்தாலும் உள்ளம் கிடந்தா? சிந்தனையை அடக்க அவ்வளவு பெரியவனா அவன்?

"இத்தப் பாலிகள் நம்மை எங்கே கொண்டு போகிறார்கள்? இவர்கள் யாராக இருக்கக் கூடும்!"

"இவன் நமது மராமலில் ஆளாக இருக்குமோ? புதுசாகவந்திடம் கொண்டு போகிறானோ? அப்படி இருந்தால் கஞ்சையை விட்டு ஏன் வெளியே கொண்டு போகிறான்? ஒருவேளை சாயி மாலையில் தானி கட்டக் கொண்டு போகிறானோ? இருக்காது! நம் மாரமனுக்கு இவ்வளவு போசனை தோன்றாது. அவன் கள்ளுக் கூடையில் தானி கட்டினாலும் கட்டுவான். உத்தம் கோயில் வரை அவன் மூரிக் போகாது.

"நன்றி அவனுடைய ஆளாக இருந்தால் வண்டியில் கொள்ளு நாற்றமும் புகழாக் கூட்டாகவுமா இருக்கும்? கன்னுள் புலாடும் அல்லலா கலந்து விசும்? இது அவர்கள் வண்டி அவன்! "ஒரு சமயம் அரண்மனைச் சிப்பாயாக இருக்குமோ?" என்று கருதியவுடன் அவன் மனம் கடுகலவ்வினது. அரண்மனைக்குக் கொண்டு போகவில்லை. வண்டியிலே போவதில்லை. சிப்பாயாக இருந்தால் செவ்வாயே அதிகாரம்? உருட்டுவான், மிரட்டுவான். "உட்காரு, சரியாம், கையைக் கட்டு" என்று உத்தரவிடுவான். "வீதியிலேயே ஓரத் திலே நட" என்பவன் வண்டிக் குன்னே உட்கார விடுவானா?

உங்கள்
உள்ளம்
கவர்த்த
அற்புத
நாவல்

தில்லாநு மோகனும்பாள்

கொத்தமங்கலம் கம்பு எழுதியது
அழகிய முறையில் வெளிவந்துள்ளது
இரண்டு தொகுதிகள் ■ 25

இது ஒரு
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்
வெளியீடு

சென்னை - 14
திருச்சி - 2
செலம் - 1
கோயம்புத்தூர் - 1

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office : Jetalpur Road, BARODA

Makers of

Photo Paper

BROVIRA
LUPEX
AGFASTAT
COPEX

- for enlargements
- for contact prints
- for documents copying (camera)
- for document copying (contact)

In collaboration with :

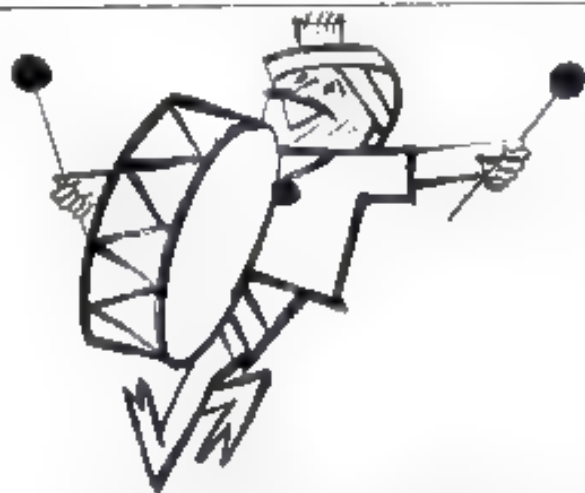
M/L AGFA-GEVAERT AKTIENGESellschaft, LEVERKUSEN, West Germany

Factory :

Bombay Agra Road
Mulund, BOMBAY-80

Bombay Office :

Industrial Assurance Buildings
Opp. Churchgate Rly. Station, BOMBAY-1

**சிமெண்ட் உபயோகிப்போர்க்கு
ஓர் நற்செய்தி!**

தேன ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர்,
புதுச்சேரி, பாலக்காடு, கண்ணனூர்,
கேரளிக்கோடு, தேற்கு கனரா ஜில்லாக்களில்
நங்கள் வேகுவாக விரும்பும

சங்கர் பிராண்ட் சிமெண்ட்

இப்பொழுது தாராளமாகக் கிடைக்கிறது.

எம்மு சங்கர்மக் சங்கரி தொழிற்சாலைகளில்
உற்பத்தி பெருக்கியதன் மூலம் உங்களது தேவையை
எங்களால் பூர்த்தி செய்கிறோம்.

ம... 41 மெட்ரிக் டன் எடிரூப்டெட் விவரணபிக்கவும்

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்
சென்னை, கரிகல், தாமிரவரு
தேவன், சவுதி, கோவை, 2
கோவை, 3
கோவை, 4 (தென்னாற்காடு)
கோவை, 5 (தென்னாற்காடு)

இது சிப்பாயுமல்ல. வேறு யார் ?
 பாராவது திருடனாக இருக்குமோ?

திருடன் இந்த நாட்டில் குதிரை
 வண்டியில் வர மாட்டானே! தீவட்டிக்
 கொடு அவ்வாறு வருவான்? நன்றி
 திருட்டு! யார் நம்ம ராகாங்கத்திலே
 விடலாத்தே! குடிகளிடம் சொதவைத்
 சோ விட்டால் திருட்டில் தொத்தரவு செய்
 வாள் என்பதற்காகவே அத்தனை மா
 யும் வரி போட்டு அதிகாரிகள் வாங்கிடு
 வாங்கினோ! திருடனாக இருந்தால் இந்த
 நேரம் ஸ்காலாஸைக் கழற்றி இது
 பாசே? இவன் திருடன் இல்லை.
 சிப்பாய் ஏன் தூக்கிட்டுப் போனான்?
 யாரோ ஆணை உன் பொறுத்தவர்
 கொண்டு வந்த கட்டத்திக்கு கொண்டு
 போகிறார்!

"அடி கிங்கரினன்! அவன் யாருடா
 அப்படித் துணிஞ்சவன்? நமஸ்கம்.
 பங்குமர் அழகுக்காகவா இருக்கு ?
 நறுக்கி எறிஞ்சுடமாட்டேன்? இந்தப்
 பயல்களுக்குப் புத்தி சொல்லணும்னு
 எங்களுக்கு நெடு நாட்களா ஆகை."

"பொட்டைக் குட்டிவங்க கண்டால்
 பிள்ளுவேயே வரிறது. தெத்தினம்
 பாடிறது. சிட்டி அடிக்கிறது. அகலா
 தங்கச்சிகளோ பொறக்காத பங்குமர்
 இருத்துச் செவுறு தெர ஏன் ஓடி
 ஓடித்துட்டாத் தெரியார். அப்பறம்
 நெருங்க மாட்டான். அப்படி பிடிக்கிற
 ஸ்க கண்ணத்திலே கொடுத்தா எப்படி
 இருக்கும்? அடி. மாவன் போய் சைரி
 காவலா? எங்கே கொண்டு போனாங்க
 பாரப்போம்?" என்று ஒரே கத்தி
 யால் பெண் புலி பதறிக் கத்திக்கு
 வதுபோல், புயலில் படுத்திக் கொள்
 தால் குயிலி.

"வண்டி பணயில் போகிறது. சக்க
 ரத்திலிருந்து சகலம் வென்று சத்தப்
 பிட்டுகிறது. இது வடவாறு" என்று
 நிச்சயம் செய்து கொண்டான் ஆனந்த்.
 நிஜம் செய்தாலுன் குதிரை அலைக்
 கிறது. அப்பாவி ஏன் இப்படி அடிச்
 சிறுக்க? குதிரை தண்ணீரில் போகிறது.
 வண்டி பிதக்கிறது. இது வண்ணாருக
 இருக்குமோ? இங்கே ஏது நாண்டைத்து
 ஆறுகள்? குதிரைவென்று காற்றடிச்
 சூதே? கரும்பு மணக்குதே! கண்டால்
 கோரையிலே சம்பாதானே மணக்குதே?
 இது கண்டியூர்ப்பாஸைதான். தூரத்தில்
 வயலுக்கு நடுவே நாடகரம் கேட்கிறது.
 இஞ்சிவெட்டி இருக்காங்ககொரே! மூக்கில்
 மணக்குதே! நெஞ்சிலே உணரக்குதே!
 அதோ ரஸ்தாஸிப் பழம் வாடைவந்து.
 வானமக் குதிரையே அனில் விடையாடி
 இருக்குது. திருவையாத்துப் பாஸை
 தான் இது!" என்று அவன் இரு

"உயர்த்து கொண்டு கொண்டு போய் பார்த்து
 துறம் சூடி காய்க்குமெல்லாம் தீயே தேடுகிறான்
 என்னைதான் வருகிறான்? அந்தெய்யா?"

"என்னைதான் தன் பறவையாகக் கைத்திலிருந்து
 உறையவே விடுகிறான்? சொந்தத்திலே வளக்குத
 தேவியா?"

கண்ணையும் மூடிக் கிடந்தாலும் இது
 வத்தால் பாஸைதான் அறிந்தான்.
 கொங்கை மணிகள் தின்று விட்டன.
 அடிப்படி புலக நாற்றம் வரவில்லை.
 தாய்க்கு கண்ணிலிருந்து நளம், நளியும்
 கத்துகிறது. தலையிலிருந்து குரல் 'ததித்
 கிணத்தேரம்' வங்கிறது. அரிக்க
 சாமம் ஆகியிட்ட குரலால் இருக்கிறது.
 வளர் அடங்கியிட்டது. மூதல் கொழி
 கூவியில்லை. ஆகவால் இது நடுநிலி.

"ஐயோ! எங்கு கொண்டு போகி
 றார்கள்? நயது கூட்டம் நம்மைத்
 தொட்டித்து வருமா? பாவம், இந்தக்
 குதிரையின் ஒட்டத்தை அவர்களால்
 மாட்டிப் பிடிக்க முடியுமா? நான் அகல்
 பட்டது போதாதா? அவர்கள் வேறு
 அகப்பட்டிருக்கட்டா பாவம்! அந்தப்
 பைசாக்களைக் கொண்டு விடுவார்களே!
 என்னைக் கொல்ல மாட்டார்கள். என்
 னிடம் ஏதோ பிழிபார்க்கிறார்கள்.
 அந்தப் பைசாக்களால் யாருக்கு எவ்வ
 லாயம்? இது என்ன சொதனை?
 இந்தப் பட்டுப் புடவைகளும் பாஸை
 தனையும் இல்லாவிட்டால் நம்பை
 அவன் தூக்குவானா? நெற்றுவளையிலே
 தெருவியே நின்றுகூடுதேன். சாகி
 ஓரத்தில் படுத்துக் கிடந்தேன். என்னைப்
 பேசுகட்ட..."

சூயில் கடுங்கினான். சாராக்கோயில்
 திணை வந்தது. அந்த ஆனில் ஏவ
 வாது இருக்குமோ?

வண்டி பங்குதில் இறங்கி 'தக்!
 தக்!' என்று தின்று குயிலியில் உடல்
 யில் குயிலித்த காற்று விரியது. குயிலி
 வெட வெடவென்று நடுங்கினான். திம

ரென்று இவ்வளவு குளிர்தான் ஏது? என்று அவன் எண்ணும்போது, 'சொ' என்று ஒசை முழக்கிக் கொண்டே காளிரி ஓடுகிறான் என்று அறிந்தான். வண்டி ஓடத்தின் பீது ஏறியது. இரண்டு படகுகளுக்கு நடுவே ஸ்தம்பிவ் களைப் பரப்பிய அழகான தெப்பப் ஒன்றின் மீது குதிவை பயந்து தடப் பது தெறித்தது. 'பாஷிகன்! முதலி லேயே எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வலுவான இடத் தில்தான் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்ற அச்சம் வந்தது.

நிறுவையாற்றில் காடுவளிக் களையில் ஒரு மாபெரும் மாளிகைக்குளில் ஓடம் லீண்டது. அந்தக் கட்டடத்தில் காளிரி நீர் வரை நுழைபடிக்கட்டுகள் அழகாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

"ஏய்! ஏழுத்திரு! 1" என்று ஒருவர் குரலில் மயங்கியவன் போல் ிடந்தான். உடனே இரு பணியி் செண்கள் குயிலினையக் கையால் தாங்கி மாடிக் கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். அவன் தலை தொங்கியது. உடல் துலண்டது. அவனை மாடியில் ஒரு பறிகளையில் ிடத்தினார்கள். பஞ்சு மெத்தைவில் போட்டவுடன் அவனாக் ிச் சிரிப்பு வந்தது. ஆயினும் விழிக்கா மல் ிடத்தான் அவன்.

வண்டி வந்து கொண்டிருக்கையில் குயிலி் தன் குயிலிய் முடித்த பூவை ஒன்வொன்றாகப் பிடித்துக் குதிரை வண்டியில் உட்புறச் சட்டத்தின் இடைவெளிகளின் வழியே கீழே போட் றிக் கொண்டு வந்தான்.

"அது கீழே விழும். ஏதது பையன்கள் நம்மைத் திட்டிக் கண்டுபிடித்து விடு வார்கள். அடையாளத்தை வைத்தே வண்டியைத் தொடர்ந்து வந்து விடு வார்கள்" என்று அவன் எண்ணினான். ஆனால் அவன் எண்ணியது போல் நடக்க வில்லை. பூவின் பெரும் பகுதி வண்டிக்குக் கீழே தொங்கிய புல் வைக்கும் கொணியி் விழுந்து கொண்டேயிருந்தது.

வண்டிக்குப் பின்னே ஓடிவந்த பையன்கள் வண்டி போன திசை தெரியாமல் விழித்தார்கள். அப்போது "அடே, அதோ பூவு" என்றான் சின்னத் தம்பி.

உடனே, "அதைத் தொடராதே!" என்று அவ்ருனும் முத்திரிக் கொட்டை, இதைச் சொத்துர்ப்பொழித அவன் ிடத்திருக்கிறது....

"யாரேனும் காடுக்கழத்தி பர ிவாகம் போயிருப்பான். பூவும் பொரி யும் அவன் போகும் வழியில் விழாத் திருக்கும்! பாவம்!" என்றான் அவன்.

சின்னத்தம்பி எதிர்பாராதிதான்....

ஆனால் ஒருவன் இவ்வளவு பயமுறுத் தும் போது இருட்டில் அவன் எதிரியம் வெளிவரவில்லை. மேலும் நடந்தார்கள்.

மறுமடியும் ஒரு இருளில் வெள்ளை யாகத் தெரிந்தது. குனிந்து எடுத்தே விட்டான் அவன். முத்திரிக் கொட்டையோ, "காக இடைக்கும் தேடுமா!" என்றான்.

சின்னத் தம்பி எடுத்த பூவைப் பார்த் தான். அவன் வாங்கி வந்த சாதி அழகுதான் அது. "அடே, குயிலிவை இத்திப் பக்கமாகத்தான் கொண்டு 'பாஷிடுக்காங்க' என்று விருட்டென்று நடந்தான். பையன்கள் கூடவே தொடர்ந்தார்கள்.

சிறிது தூரம் சென்றவுடன் ஒரு பெருங்காற்று அடித்தது. காடையில் ிடந்த சகுருகன் பார்த்ததோடு இவர் களின் அடையாளமும் பறந்துவிட் து. கிறவர்கள் இளைத்தார்கள், பரிவேறு குடைய வறுத்தது. மற்ற நாட்களாக இருந்தால் பசியின் ஜூப்பம் இவர்களிடம் பலிக்காது. ஆனால் ஒரு வாரமாக வேளைக்குச் சொறு போட்டு வயிற் கெற்றுப் பழக்கப்படுத்தி விட்டதால் இப் போது, "கொண்டா, கொண்டா" என் றது வயிறு. ஒட்டமுப் நடைபும் கால் களை வலி எடுக்கச் செய்துவிட்டன.

சிறிது தூரம் வட்பதற்குள், சின்னத்தம்பியின் காலில் ஏதோ வழி வழிவென்று தட்டுப்படுவோ "ஐயோ, பாம்பு!" என்று அவரிக் கொண்டு ஒரே துள்ளாய்த் துள்ளினான். முத் திரிக் கொட்டையும் மற்றவர்களும் ஒட்டமாய் ஓடினார்கள். அந்த இடத் தில் ிடந்த வரளை மட்டை இவர் களைப் பார்த்துச் சிரித்தது. சின்னத் தம்பி அழுதான். எல்லோரும் அதைப் பார்த்து அழுதார்கள். ஆனால் ஒருவ ராவது "அம்மா" என்று அழவில்லை. எல்லோரும் "குயிலி" என்றே அழு தார்கள்.

"அட, ஏண்டா அழறீங்க? அழுதா குயிலி அகப்படுமா? அருதைப் பயனுக் காம். ஆத்தா அப்பன் யாரோ? அங்க நம்பனைக் கவனிக்கல்ல. நமக்கு ஆத்தாவும் அப்பனும்மா அதுதான் இருத்திச்சு. இப்ப அதையும் யாரோ கொண்டு போயிட்டான்."

"நம் நிலைமை ஒன்னும் குறைஞ்சு போகலை. அன்னிக்கும் அனாதைதான். இன்னிக்கும் அந்த நிலைக்கு வந்துட் ிட்டாம். இவ்வளவுதான்! வாங்கடா எல்லோரும் ஆத்தியே விழத்திரு வோம்" என்றான் முத்திரிக் கொட்டை.

"நீ குதி, நாஸ் தூக்கி விட்டுட்டுறேன்" என்றான் சின்னத்தம்பி. (தொடரும்)

டன்லபில்லோ வசதி மிக்கது

அதன் விலை நீங்கள்

நினைப்பதைவிடக் குறைவு!

லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதைப் பயன்படுத்துவதில்
வியப்பொன்றுமில்லை

- டன்லபில்லோ தீவிர குழப்பம் விட நீடித்திருக்கிறது. அதன் அமைப்பும் இலக்கற்ற மாதுவதில்லை.
- டன்லபில்லோ தன் உட்களில் உபயோகத்திற்குரிய விகிதமான கைப்பாட்டினைக் கொடுத்து, கொடுத்து.
- டன்லபில்லோ ஆண்டு முழுவதும் குழப்பம் விடாமல் பிழைக்கிறது. உட்களில் உபயோகத்திற்குரிய விகிதமான கைப்பாட்டினைக் கொடுத்து, கொடுத்து.
- டன்லபில்லோ தன் உட்களில் உபயோகத்திற்குரிய விகிதமான கைப்பாட்டினைக் கொடுத்து, கொடுத்து.
- டன்லபில்லோ தன் உட்களில் உபயோகத்திற்குரிய விகிதமான கைப்பாட்டினைக் கொடுத்து, கொடுத்து.

மிகை மிகை - நியமிக்கப்பட்ட
18.40 மிகை - நியமிக்கப்பட்ட
11.03 மிகை - நியமிக்கப்பட்ட
மிகை - நியமிக்கப்பட்ட

டன்லப் இந்தியா லிமிடெட்

டன்லபில்லோ

குடியிருப்பு • நியமிக்கப்பட்ட • மிகை - நியமிக்கப்பட்ட

10/10/10

(செந்தாமரையின் அழகத்தைப்பற்றி) ஐயங்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

பாதிசை. பார்த்ததும், உட்காரிடுகிறதற்குள்
பெரியா. மாலைப் போல் விழுந்து கொண்ட
புரங்கும். சாஸத்தின் தம்பி இவ்வகைத்
தூயிற்றுப்போகத் தேவகாவே பிணங்குத்து
பெய்திப்பட்டு, பிறழ்வதின் (பா. 11)
உதிர்க்கும் மனங்குத்து.

நிதிநூத்து லாபக்க கார்த்துப் போவ டும
கவரீங் மணங் மயிப் பரவாதுவக கூடது
புத்தது. கொடுவன்புறம் இறங்கி ஒவ்வாயிப்
பெரும் அலுவலீங் புத்தம் காற்றத்து. கொடுங்
நெருத்திங் பணி புங்க வடிவாய்த் தொந்தி
ளிடும். எவ்வையாங் இவ்வயிங். கா. ர்த்துதிங்
இவ்வீங் கருத்திங் படிங் ஆறம்குதுவாங்

ரங்கி நிறுப்பி வர மணி எழு - ஆறு. கொள்ளை ஊசி குழிகள் கிழி முண்டியடிப்பு. கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மேசைமேலே வரும் 'ஜீப்' பின் சுத்தம் கேட்டும். அப்போது ஊசல் கேட்டதைத் திறக்கும் ஒலி எழுதப் பாயின் துளர்மீட்டைத் தொடர்ந்து. பாய் நெய்மாவால் அலுத்த அத்தட்டும் தரல் தொடரும். அலுத்த எழுத்து வாசல் விளக்குகள் போடுவாய்

[illegible]

அத்து இயல்புகள் அருவிக்குதான். அவற்றுக்கு என்னவாயிற்று? வெள்ளம் மூலமாகவும் வெள்ளத்தின் காரணமாக நதிப் பாய்வுப் பாதையாகிவிட்டது. மேலாகிய உயிர்களுக்கும் தேரத்திலும், மானாவிலும் கருவிகளின் மூலங்களும் இதனால் சீராகாவிட்டமையால் மிகவும் துருண்டதில்லை. அவன் அப்படிக்குதான் தன்னை மறந்து தின்று விடுவான்.

கீழ்க் கண்டவர்களைத் தவிர்த்து இவர்களுக்கும் மனித உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். மனிதநிலைப் படிப்படிசைகள் கட்டப்பட வேண்டும். பிழைகளைத் தவிர்த்து நியாயங்கள்.

அவன் முதல் முதலில் அங்கே நடத்தினான். அந்த வந்த சாட்சாதி - அது. அவன் பதில் வந்து சாட்சாதிக்குள் இறங்கி இறங்கி வந்தபடியிலே. சாட்சாதி எடுத்து மண்ணில் பதில் பதிலிட்டு திறந்தவன் வந்தவர்களை பதில் வந்தவர்களை பதிலிட்டு கொண்டு வந்தான்.

“எனக்கு இருக்கிறது நம் அரண்மனை?”
அவ்வளவு கொஞ்ச நேரம் பதில் சொல்ல
வும்கூட மூடியவசிகளை படிப்படியாகக்
கீட்டி ரீயர் குத்துவது, மரம் பலகைகளும்
கண்ணாடிகளும் சேர்த்து அமைந்தது. நித்திரம்
சொஞ்சு ரீயர் கூரைக்குப் பின் சாமரங்கள்
அவையும் சலி ரீயர் மரங்கள். மரம் தெந்
புறம் படர்ந்து விற்ற கொடிதான். தொண்டை
மேல் சேர்த்து விடத்த வேண்டியது
இருக்க.

அவர் கீர்த்தன் அவர் பற்றியுள்ளதெல்லாம், அவர் பற்றிப் பாரீரென்று. மெழிச்சி குழம்பும் முகம், அவருக்கு மிகவும் பிரத்திபந்தம்.

பார்க்கு. இம்மாதிரி அங்கிலாந்துக்குள்; குழந்தைகளை விடுவதற்குப் போகும், பறித்துக் கொள்ளும் அம்மாதிரி, ஆய்வகம் வாரியல் செலவுகள், பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற காவலில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை அல்ல அது. நீர் விருத்தியை, குழந்தைகளை, சமையகம், சிமென்ட், இவ்வகைகளையும், அவைகள் இருந்திருக்கின்றன, அங்கிலாந்து பார்த்தால் ஒரு வாரத்தில், அங்கிலாந்து ஸ்ரீ அமைப்பாகத்தான் இருக்கிறது. வேலையிலிருந்து திரும்பும்போது, அவைகள் வியப்பைக் காட்டுகிறது.

இதற்கு மண்ணாக அங்கு வந்த அறுபதாம் மட்டும் அகம். அது. அதன் இயல்பு அங்குக்குப் புதுமைபாக இருந்தது. செங்கடையில் அங்கு 100 மீட்டர் கிட்டில், குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் நடுவெடிகளாகவும் அடங்கிய வளர்ந்த பழக்கம் அங்கு. திவ்யம் வரவேண்டும் அருந்தாஸ்கின் வந்தவர்களுமாக இருப்பார்கள். வந்தவர்களை "பொருத்து" இருந்தாலும், அது வளர்வதாகத் திரும்பி வரும்.

உணர்ச்சிகள்
மாறும்

எஸ்.லட்சுமி சுப்பிரமணியம்

குளிப்பில் குன்றாத ஆனந்தம் பெற

காவேரி சூப்ர் சோப்

எனது கனம்...எனது ஆரோக்கியம்!!
விவரணை காத்தும் அனைத்து,
குளிர்ந்த கனம் பெற காவேரி சூப்ர்.
சாவுநிலை சுதலம் கவர்த்து.

மேட்டோ மேட்டோ & நுனடாட்டியம்
காசப்பாடேஷன் கிண்டெட்
மேட்டோ & நுனடாட்டியம்
மேட்டோ & நுனடாட்டியம்
மேட்டோ & நுனடாட்டியம்
மேட்டோ & நுனடாட்டியம்

Criterion-MC-1132

வருங்காலத்தை உருவாக்குவதற்காக சேமிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள் அவர்களுக்கே!

அவர்களுக்குக் கவியில்லாத வாழ்வு, நாளைக்கோ ?
வருங்கால உணர்வை அவர்கள் உளளத்தில் புகட்டுங்கள்.
சேமிக்கக் கற்றுக் கொடுங்கள். ஆம், ஸ்டேட் பாங்கிலே.

**சேவை மரிவதற்கே
ஸ்டேட் பாங்கு**

LPE-Adverts 5 371 EM

பக்கத்தில் இருந்த தூய்மையில் குதிரைகளைப் திரும்பிப் பார்த்தான் ரவி. அவர் தூய்மையான பிறகு அவர்விட்டதே தவிர பின்னி நின்று அக்காரம் உணர்ச்சிகள். அவற்றின் பிரதிபலனம் தெருவிலே துடிப்பு, ஆனால் அங்கே ஒதுக்கத்துக்கு அவர் பங்கு உண்டா? தயிர்மே பம்பிட்டுப் போனது தன்னைப்போ, அவரின் பக்கம் பின்பு அவர் போனது. அந்த வேட்டை அடித்து விட்ட போன்ற திணி.

அவர் மார்பில் பறித்து விட்டேன் முகம். காதுகளை அவர் போகக் கேட்டது. "குழந்தை நம்மை விட்டு இருப்பதை? நாம் அவரைப் பிரித்து இருக்க முடியுமா?" மணிக்ருத் துணைபாட தீவிரமாக நகுந்தது அவர்களிடையே தோன்றுவதற்கு தான் விரிந்து. அம்மா சொல்வது உண்மையானது. ஆனால் அந்த எதிர்பார்ப்பின் இந்த ஏன் பின்னிடையே ஒதுக்கிவிடுவது காத்திரவமா?

மீதம் நேரம்.

விஜயா உண்மையாகவே எழுந்திருந்தான். பிற்பகலில் சற்றுத் தலைவலி ஏற்பட்டது. அழுத்த பிள்ளும் இவ்வாறு மண்கிடையிடு இருந்தது. பூமியில் காய் பறிவாததொரு மிகப்பு இருந்தது.

படுக்கை அன்றலில் மணி தூய்மே மருத்த அடைபாளம் அப்படியே இருந்தது. தன் வலியைப் தன் அழுத்திப் போட்டு. காசுநாறுமர சிறுவன் காசுநாறில் அடிக்க கொண்டிருப்பது கருக்கம். அங்கே அவன் இல்லை. பூட்டுதொட்டதில் மூன்றுகை அங்கு மண்ணில் கட்டாயம் கண்ணில் பறிய கைத்தட்டம் கொண்டு விளையாடுவான். அப்போதும் அவன் இல்லை.

சட்டென்று ஒரு பரபரப்பும் பிதிலும் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டன. விட்டுக் குதினையும், கற்றிலும் தேய்வாவி விட்டது. குழந்தை எங்கேயும் இல்லை. பக்கத்தில் விடுக வில்லை. சரிவாக இறங்கும் ஒலியைப்போ மனிதர் பாய்க. அந்தக்கு அப்பால் மாதாஸமாக மடித்து விடவே திரும்பும் பக்கம். "தெரு" என்ற இவ்வாறுதான் அதன் காசுமயில் புரண்டு செல்லும் கருநீர் தீர் வெண்ணை.

நேரம் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. திரும்பத் தொடங்கி விட்டது. விஜயின் உணர்வு இருக்கலாம். உட்காரத் தொடங்கும் விட்டுக் குதிப்போதும், வெளி போதும். கற்றிலும் பிதிலும் பிடித்தாற்போல அவைத் கொண்டிருந்த தான். விபரீதமான சந்தேகங்கள். இதன் விளைவுகளால், ஒன்றிவிடுவது மட்டுமே நாயப் புறங்கொண்டு அவரை கவனித்துப் பின்புக் கொண்டன.

அமுதம், பலகையின் தெரியும் செடிக்கம், அடர்ந்த புதர்க்கம், காலில் திரிந்து அவையும் மரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சதி செய்வதுபோலத் தோன்றியது. புன் வெளியின் பக்கவாதிதும் பாலகையில் கரைவதும் ஒரு பால்கரைப் தெரிந்தது. அருவிவாசுர் போயிடுத்து சென்று திரிப் போவாவிடம் லுக் குதிரைப் புறங்க விரிந்து. கற்றிலும் அதுவளையில் மெருகை மாகத் தெரியுதல் இருக்கலாம். உண்க முடியாத கொடுமையுடன் இவன் பந்தாவிக் கண்க் கொண்டிரு அவன் மீதம் கவித்தது.

விஜயக்கு விஷம் உண்டு நினைவு...
"அம்மா! அம்மா!"

காப்பகாராதுவின் குரம்தான் அது. அவன் கையில் மணி இருந்தான். அமுத அமுத தூய் மிப் போயிருந்தான். பாம்புத் குழந்தைமயப் பிடுங்கிக் கொண்டான். முகத்தை விரல் கண்க் தாங்கி தெற்றியில் மூத்தயிட்டான். லுக் விட்டது. அவரைக் கற்றி இருந்தவையாவும் கற்று அது கிணம்.

"குழந்தை அவரை தெரிவான்மே (நினை) பாசுதலில் இறங்கிப் போய்க்விட்டு இருந்த தான். பன் கிட்டுக் கவி கொண்டு விட்டேனே வெளிக்கு. அமுதக்கு நம்மா துருத்தமைய அடைபாளம் தெரியாது. மர்ப்படியம்மா! இந்த மாதிரி புன்னைமே விட்டு மரம்." மணிமே மருத்திவாசு முகம் அமுத்த கைத்துக் கொண்டிரு அமுத கொண்டு இருந்தான் விஜயா. மேலெழுவோ அமுதக்கு ஞாயகம் இல்லை.

காசுமே போழுது.

ரவி சித்தவந்து எங்கிட்டுக் கொண்டிருந்த தான். அவன் விடிக் உட்கார்த்திருந்தான்.

"உண்கக் கேட்க வேண்டும் என்று இருந்தேன். தெரு வீட்டுக்கிரமியர் வந்திருந்தான். இவ்வெண்ணெய்க்கு. எங்கே சென்றாக் காசுநாறத்துக்கு அத்து வேலை ஒப்புக் கொண்ட முடியா என்று கேட்டான். தான் பிற்போடுகதும் பிதில் போவாவிடம்."

"ஏன்?" என்று கேட்டான் விஜயா.

"உண்க இருந்தேன்மே கற்றிலையும் என்னைப் பிடித்த கற்றிலை என்று பக்கத்துத் தெரிவாத விட்ட."

"பரவாயில்லை. அதை ஒப்புக் கொண்டு விடுவான்."

"என்னது?"

"அம்மா. இங்கே இருக்காவிற்று; அன்று பவித்தாவிரிற்று. இது போதும். இங்கு வெளியுக்கம் வந்து இருக்க முடியாவிடம். குதிரைத் தம்மோடு இருந்து படிக்க முடியாது. நவீனமாக இருக்க உண்கக்குத் தெரியும் இவ்வெண்."

ரவி மெனமையானும், அவன் பார்வை தரக் காட்சியில் அமுத பறிந்து நின்றுது. உண்மையானது: இனி அத்தப் பின்னல்க்கும் போடுகதும் நினைதான். அந்த அமுத க்கும் உண்கக்களுக்கும் இடம் இவ்வெண் தான். வயதும் மருமரம் மாறுமீரொது, உண்கக்களும் கூட மாதிரி வறுமையான உண்கமை, குழந்தையை, காழ்க்கையை, அக்கிரமியவாசியைப் பார்த்தும் கண்ணெழுட்டும் மாதிரிவிட்டதான் சொல்லிடுவது.

அந்த அமுதம் இவ்வாறு அமைதி இவ்வெண் அமைத்து. அத்தக் கண்ணையில் மிரமிதியாக் காசு நுராவாவிடம் அமைதாய், அவர்களுக்கிடுவெண் இவ்வெண்மே, விட்டற்றக் பிரித்த கைத்திரத்துக்கும் அதன் இவ்வெண்மே கட்டெண்ணை வந்து விட்டது இவ்வெண்.

அது வார்த்தையில் விட்டம். மணிதர்க்கம் மட்டும் மருமரத்திலே. இடம் மாறுவது, பக்கம் புறம் மாறுவது. அந்தப் பின்னல்க்கின் பொருளும் மருமரத்தே. அந்த மாதிரி தான் இவ்வெண். அந்த கைத்திர அடிப்படியும் கைத்திரத்தும் எங்காமல் மர்ப்பு இருப்பது? தெருநுட்டன் விஜயா என்னவிரித்து இருப்பது? அவரை அதுவாசும் அவன் இவ்வெண் தனித்திருந்தான்.

"கூட்டும் விட்டி!" எவ்ருன் ரவி.

பிரபல நடிகை ருத்ரா ராமன்-ன் மனைவி சிவிதா அகலா அனலியின் பேரார் வினாவி. அவர்க்குள் மேலும் 2 பேர் தொடருதல் போயுது. ருத்ரரின்ய் கழுவில் ராமனியவுன் சிலகல்சொடியும் அவர்கன் மனைவியுடன் சிலி ராமகிருஷ்ண அலகாகுரு புருஷன் மனைவி மலர். மேலும் துலகி.

துயரம் காட்டாதினாற்பாடின் துறைய கரம்
வந்தியம்பாடின் 'காப்பா'யும்' என்னும் குறும்

மேல்கூறிய அந்நிலை, பின்புள்ள
கருத்துக்களில் உள்ளன. அவை
பாடகரின் புகழ்க்கு, அவை
நிகழ்ந்து வருகிறது.

[illegible]

அங்கு பத்திர பூர்வமாகத்

[illegible]

வருத்தினர் அமைதி அளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. நூற்றுக்கணக்கான பிழைகளை அழித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. நூற்றுக்கணக்கான பிழைகளை அழித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. நூற்றுக்கணக்கான பிழைகளை அழித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

உதவி பொருளியல், அபிவிருத்தி
அமைச்சுக்குள்ளுள்ள அமைச்சு முதலிய
பலகை உட்பகுதிகளிலும் வசதி
பெறாமல் இருந்து, அதற்கு அவர்
பொருள் உதவிபுறம் பெற முடியாது.

[illegible]

இருவரும் 'காங்கிரஸ்' மக்களின் விருது கிரகமாகக்
கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். அப்போது இருவரும் 'பிரதம' சித்திரத்தின்
மூலம் 'பிரதம' மன்றத்துக்கு எதிராக இருவரும் மக்கள்
மேலும் மக்களிடம் இருவரும் 'பிரதம' சித்திரத்தின் மூலம்.

இவ்வாறு ஸ்டீவ் கீசர், தனது மகள்
குழந்தைத் தேயில் கீசர் இயோனா அஸ்ஸி
மரணத்தின் விவரத்தை தெரிவித்து, மிகுந்த
தாடிமையாக அந்த அந்நியமயம் கதை
இது ஒரு கலாச்சார இயல்பு நிகழ்ச்சி அல்ல
எனார். இவர்

18. துறை மாறுகிறது

ஸீஸ்ஸியின் கேள்விக்குச் சிலையா
வான் எவ்வித விடைமீது கூற முடிய
வில்லை, அவன் இமை ஓங்குகையில் தீட்டிய
மையின் கரிய பளபளப்பு உருவிக்
கரைத்துவிடும் போலிருந்தது. மா
மாரி, வாய் போல றுடிசாமல் ஆதி
யிடும் போலனம்! அந்தப் பிளையின்
சிறுத்து மீண்டும், அவளால் தரலாகின்
களுவனையச் சந்திக்க முடியவில்லை.
சின்னி அருகில் உட்கார்ந்து அச
ஸ்காடய் தோள்களை மெல்ல வகுத்து
... "ஹி" என்று திஸ், மய வசவம்?"
உறையையும் சிறுத்த கேள்வியில் நாம்
தோய்நிலைமையைக் கருவியைப் பாவத்
தோகத் திறுத்து விடவில்லை.

சீலியா கொஞ்சம் வதிகுத்தோடு,
"அவ் கூப் படிக்கும் மாணவர்..."
என்றாள்.

“இந்தப் படம் உள்விடம் ஏன் வந்தது?”

“பாரதி கொடுத்தான் மம்மி. எங்க
காபேஜ் ‘மாக்ஷி’-ம் ‘பிரீண்ட்’ பஸ்ஸை
வந்திருக்கிறது.”

விண்ணி இதற்கு உடனே பதில்
அளிக்கவில்லை.

“இந்தப் புத்தகமோ நம் வீட்டில் இருப்பது. இதில் அது எப்படி வந்தது? இதை எடுத்து நீ ஏன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?”

சென்னை: சீமங்குமாக்கப் பிரபலப்
திரு. கே.பி. பொம் தனித்தான் சீமங்கு
மாக்கப் உட்கொடுத்த முடிவாகத் தீர்
புத்துவம் விட்டது. சீமங்கு மாக்கப்
சீமங்குமாக்க கொண்டான்.

இத்தனை தூரத்துக்கு வந்துவிட்டதே. நீ முதலில் செயல்படும் காரியம் அப்பாவிடம் இவரை அறிமுகப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டியதா?

இது என்ன? இத்தலை நிராசரம் தரவில்லை
சுரளிமிருத்த உருவம் வெளியாகா? அது

கள்ளக் குரலா? பிழியப் பிழிய அழுத
கண்ணீரோ துளி துளியான நயங்கொத்து
மாரியாலி மயங்கித்து போய் சிவியா
சந்திதாஷன் கச்சனிடம் வந்தார்.

தாயாரை அழைக்க அந்தக் கொக்
கிவிவ திவ்விய குவிவா மணம் படிநா
விதகித்து மணந்து.

மம்மி! திவ்விய திவ்விய அமர்
வந்த அமர்வா அழைக்க கொத்து
நயங்கொத்து.

ஒட்டுதலான, ஒட்டுறவான கள்ள
காண்பிடுக் மச்சை அளத்தான் சின்னி.
அளத்தே நான் துளசி இத்த சின்னி
வந்து வாழ்வியல் சிவியாவுக்கு வாய்
வித்த மச்சை விவாதி மச்சை மச்சை
செய்வா கள்ள வாய்ப்பு கத்தி விட்டான்.
இவ்வாறு சிவியா மச்சை மச்சை
மச்சை மச்சை கத்தித்து துளசி இவர்
பிழைக்கக்கூட இவ்வாறு வாய்ப்பு
கொடுக்காது. அதை விட்டே அமர்வா
வாய் வந்து திவ்வியாவுக்கு விவாதி
மச்சை மச்சைகள் அழைக்கத்தான்
கள்ள சிவியாவுக்கு அளத்தே அமர்வா
வாய்ப்பு குவிவாண விவாதிதலான

[illegible]

மாளிகையின் கட்டட அமைப்பும், விளக்குகளின் அமைப்பும் அவனுக்குத் திகைப்பூட்டின. கவர் வண்ணங்கள் அழகும், தளரலும் பதிக்கிடுக்த 'மொசைக்' கற்களின் எழிலும் நவீன முறையின் அம்சங்கள் கொண்ட சோபாக்கள், கண்ணாடிகள், பனீச்சிட்டு நுழைக் கழுவும் தொட்டிகள் முதலியனவும் அவனைப் பேச விடாது பிரமைஓட்டின. சாளரங்களின் எழில்களும், வசதிகளும் படியின் திறைச் சீலைகளும் படபடத்து அவனை வரவேற்றன. விட்டின் தடுப் பகுதி ஹாலில் மேசை மீது மேனாட்டுப் பொனியில் விருந்து பரிமாறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. சரஸ்வதியும், துவளியும் அனாத் மேற்பார்வை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். மீனாட்சிகந்தரம் அவர்களைச் சந்தித்தார். அருகே வந்ததும் அவர்களை வசத்தாக்குச் சம்பிரதாயமாக அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். வணக்கங்களும், பதில் வணக்கங்களும் பரிமாறித் கொண்டப்பட்டன.

"குழலி எங்கே?"

"மாடியில் இருக்கிறான். அழைத்து வருகிறேன்" என்று கூறி சரஸ்வதி அம்மகள் சென்றாள்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் தானம் குழறப் படியிறங்கி வந்தாள் குழலி. அருகில் வந்ததும் மீனாட்சிகந்தரம் வசத்தனை அவளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

"இவ்வந்தரம்மா வசத்தன். முதிய பரிக் பெற்றவர். ஹவுஸ் மாஸ்டராக இருக்கிறார். வசத்தன் - இவ்வந்தான் என் ஓரே மகள் குழலி. பி. ஏ. இரத்தியாண்டு படிக்கிறாள்."

"வணக்கம்."

"வணக்கம்."

மீனாட்சிகந்தரம் துறைவோடு சரஸ்வதியைப் பார்த்து. "சீலியாக எட்டுக்குச் சாப்பிடும்படி இங்குக்கும்" என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பி நடத்தாள். வசத்தன் அவரைப் பின்தொடர்ந்து தனது பழைய இடத்துக்கே வந்து நிர்மலனோடு அமர்ந்து கொண்டான். அதே வேளை போகன் குழலித் தொடரக் சீலியா ராகவனோடும், கிண்ணியாரும் உள்ளே வந்தாள். எடுத்த துணி வசத்தனோக் கண்ணாட்டில் உள்ளப் பரவசத்துடன் அவன் மேதுவாக அன்ன தடை நடந்தான். அந்த இருவரின் பின்னணியில், மின்னி அளசத்து வரும் அவள் பேரெழில் யானை உணராமல் அல்லும் ரசித்துக் கொண்டாள். ராகவன் மூல் பக்கமே நின்று கொண்டான். விண்ணு மூன்றை உள்ளே சென்றான் நடைபின் தயக்கத்தில் உலகி வந்த

சீலியா அவன் அருகே வந்ததும் நின்று தாமதித்தான்.

அவன் பார்வையின் நேசம் அவன் மனத்தை ஊடுருவி உள்ளே நிறை வித்தது. அடி உணரா ஆழங்காண ஆசைகள் அனைத்துப். கண்களில் பூனைத்து தின்றன. "நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்களா?"

வசத்தன் துள்ளினான். "ஆம்" என்ற பாவனையில் தலை மட்டும் அசைந்தது.

"அப்பறம்.... கடைசியில் நான் உங்களை அப்பாவாக அறிமுகப்படுத்தி விடுவேன்." திரும்பக் கூடவே உட்கார்ந்திருப்பதைக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் பரிவங்கமாகப் போகிற விஷயம் தானே என்ற ரீதியில் அவன் அங்கிருந்து நகர்ந்தான்.

ரன்னை சரஸ்வதிக்கும், துவளிக் குர் உதவும் வேளையில் கிண்ணியா சென்றுத்துக் கொண்டான். சீலியா ஆழங்காண மாடிய்படி ஏற முயன்ற போது மீனாட்சிகந்தரம் அவளை அழைத்தவாறே உள்ளே வந்தார். சீலியா அவருக்காக நின்றாள். அருகில் வந்ததும் சன்னமான குரலில், "குழலி வயக் கொஞ்சம் கேட்டுப் பாரம்மா. அந்தப் பையனை அவளுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா என்று!" என்று காதோடு காதாகக் கூறினார்.

"கேட்டுக் கொள்கிறேன், பெரி யப்பா!" என்றவாறே சீலியா குறுகல்தோடு மாடிய்படி ஏறி ஓடினாள். ஆழன் மூகம் சிவக்கச் சீலியாவை எதிர்த்துக் கொண்டு அழைத்தாள். அவன் முகத்தை இரு கைகளாலும் ஏந்திக் கொண்ட சீலியா, கூசியும் கேசியும் கவந்த குரலில், "இந்த ஏற்பாட்டை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்பதமா, குழலி?" என்று கேட்டாள்.

குழலி ஓரக் கண்ணால் அவளைப் பார்த்தவாறே சீலிப்பை மறைக்கப் பார்த்தாள். பூரிப்பின் பிரதிபலிப்பு மங்கி விடவில்லை.

"குழலி, நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு ஒழுங்கான பதில் தேவை. புகிறதா? இது எதுக் கண்ணாணி? அல்லது....? உச்சிப்பார்க்கு ரொம்ப தாளாகிறதே, கொல்லும்மா....!"

"ஐயே, போதும்! சல்லாம் அப்பா ஏற்பாடுதான்!" அவன் மூகம் தங்கும் மாகச் சிவத்தது.

"த் அவரோடு பேசினாயா, குழலி?"

"ஊஹும்...."

"எதற்குத் துறைப்பட்டுக் கொள்கிறது? ஆவனமுழுதும் பேசப் போகிறேன். நீயே என்ன?"

ஜடெக்ஸ்
அழகு, நா தவறாதீர்கள்

ARAVID LABORATORIES
POST BOX NO. 1414 CHENNAI 11

காலம் கடப்பதற்கு முன்
இப்பொழுதே இன்ஷூர் செய்யுங்கள்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரிபாஸம்: பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, கோவா, தஞ்சை, கோயம்புரம்
கோயமுத்தூர், கோச்சி, கோல்கட்டா

"என்ன சீனியா இது?" என்று சிணுங்கிக் கொண்டாள் அவள்.

"போகட்டும். எப்பொழுது திருமணம் நடக்கும்?"

"எனக்குத் தெரியாது. போ! பரிட்சைக்கு அப்பறந்தான் இருக்கும்."

"ஓ! அப்போது தீர்மானமாக முடிவாகி விட்டதென்று சொல்."

"அது போகட்டும். சீனியா, நீ அவரைப் பார்த்தாயா?"

"யாரை...? ஓ... அவரையா...? ஏன்...?"

"உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?"

"நான் பார்க்கவே இல்லையே! நீ கண் குளிரக் கண்டவர் எங்கே மறைத்து கொண்டிருக்கிறார்?..."

"வெளியில்தான் இருக்கிறார்."

"ஆமாம். எனக்குப் பிடிக்கிறதா என்று கேட்டாயே, எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது நீ மறுத்துவிடுவாயா?"

"ம்...ம்...ம்..."

"ஏன், அதற்கு மனம் வரவில்லையே!"

"நீ எழுந்திரேன். காட்டுகிறேன் அவரை..."

"காட்டியவர காட்டு... அதற்குள் உன்னை இப்படி உலக்கி விட்டாரே, பெரியாடாகக் கூட உன் சுயமதத்தைக் கேட்டுச் சொல்லுமாறு சொன்னார்."

"நீ என்ன சொல்லப் போகிறாய்?"

"நான் என்ன சொல்வ?"

"அது உன் இஷ்டம்!"

"அப்போ குழுவிற்கு இதில் அவ்வளவுகூட விருப்பமில்லை. கலகல்ப் பாகவே இல்லை என்று கூறியிருக்கிறேன்."

"அப்படி நீ பொய் சொல்வதை நான் தடுக்க வரவில்லை."

"அப்படி வா வழிக்கு. அது பொய் என்றால், நிறும் எது என்று சொல்கிறவரையில் உன்னை விடப் போவதில்லை..."

"ஏன் உன்விடம் சொல்வதற்கு என்னவாம்?"

"சொல்லேன்."

"எனக்கு அப்பாவின் ஏற்பாடு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது."

"கற்றி விடுக்காதே! நேரடியாகவே போக..."

"இது என்ன வம்பு இது?"

"திருமணம் என்றால் கம்மாவா?"

"என்ன சீனியா இது? நீ அவரைப் பார்த்து உனக்கு அவரைப் பிடிக்கிறதா என்று உன் அபிப்பிராயத் தைக் கூறேன். எழுந்து வாயேன்..."

"குழலி அவளை உரிமையாகக் கையைப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு பாக்கனி யோரம் வந்தாள்."

"எங்கே குழலி?"

"அதோ... ஓ... அந்த இடத்தில் காணும்... அதோ... அதோ அப்பா யாகுக்கோ அவரை அதிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்... நீயப் பூக்கவசம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மோசையருகே, உயரமாக, சிவப்பாக, முழு நீளக் கைகளுள்ள இளநில ஷர்ட் அணிந்து நிற்கவில்லையா?... அவரே தான்...!"

"குழலியின் குரலில் குழுவிற்கும் மகிழ்ச்சி, குழையும் குரலில் கூடி நிற்கும் உற்சாகம், ஆவல் எல்லாம் சீனியாவின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி எதையும் போட முடியாமல் ஆக்கிவிட்டது."

"ஆனாலும் அந்த நம்பும் திறனற்ற குரலில் அவள், '.....ஓயிட்டேயோ!...' என்றும், 'புது ஷர்ட்டுமாக நிற்கிறாரே, அவரா? அவது கைகல்கூடக் கூடகாரம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறாரே, அவரா?'" என்று நடுங்கிவயாடுரு கேட்டாள்.

"எக்ஸாட்லி சீனியா!" அவள் தலையசைப்பில் அழகின் முழுமை விகிதம்

பார்த்த மகிழ்ச்சி!

தகதக ராமன், சீதாராமன், கண்ணாராமன், கோதண்டராமன், கார்த்திகன், மடவராமன், சேதுராமன், கௌசார ராமன்... இவை ராமன் அண்டு ராமன் எல் லுமினா கத்தினா நங்கள் பங்களுக்கு இட்டுள்ளோம்! பெங்களூர், ரூபிவாரு பஸ்சினும் அந்தப் பெருகு மடமும் காணப்படுகின்றன. -எம். எல். லீ.

தது. அவள் தோள்களைப் பற்றியிருந்த சீனியாவின் விரல்கள் நடுங்கின. இது வரையில் ஆனந்தத்தில் துடித்து வந்த அவளது அதரங்கள் நடுங்கின. எரி மலைக் குழம்புக்குள் அமிழ்ந்து போவது போன்ற சித்திரவதை ஏற்பட்டது.

இதயத்தை இரத்தம் கொட்டச் சொட்ட ஒரு பயங்கரமான கை பிடுங்கி எடுத்துத் தூரப் போட்டது போன்ற அவஸ்தை. விதிவின் கரங் களோ அவை?

"சீனியா! உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?"

தான் என்றே இல்லாமல் கரைந்து விட்டு வல்லமையற்று விட்டவளாய் அவள் நின்றாள். திருக்கிடும் இழப்பும், திகைப்பான திடுமூடிய உலகத் தகைக் காகப் படைக்கப்பட்டிருந்த ஒன்றே ஒன்றை இழந்த அவஸ்தையில் நின்றாள் அவள். நெஞ்சடைக்கும், திணறவில் குழறினியே வெறிக்கப்பட்டிருந்தது. பெரு மூச்சையும் கண்ணீரையும் அடக்க வெகு பாடுபட்டாள் அவள்.

“என்ன சேயா இது?”

“ஒன்றுமில்லை, குழனி! மாடிபோரம் நின்றதால் மயக்கம் வரும் போல் இருந்தது. அவரை எங்கே யிகவும் பிடித்து விட்டது.....” உள்வத்தின் ஒலத்தை உள்வாக்கியவாடி கூறியவர் சேயா.

வாங்கித் தர ரத்திரன் என்னவிக் கடல் கண்ட. உள்வாடி ஆவிவிட்டதா? கொஞ்ச நேரம் முன்பு கவனிகுப்பி யோடு வசத்தனைக் கண்டுவிட்டு வந்த மலிழ்வை அழித்துவிட்டு ஆவிரம் மடல் காக்கப் பெருகிய துறாய் பிடிபட்டது. பணித்து. சண்டித்து சரமாவெட்டி. திணைவுக் கூடம் இதுவந்ததைக் கூங்க ளவத்தது. அவன் ஆசையில் விழுந்து விட்ட. கரும்புள்ளி கண்டதுக்குக் கணம் பெருகி மன உருவையே அழித்து மறைத்துவிடும் போல் விளங்கித்தது.

தள்ளாடியவாறே சோப்பாவில் வந்து அமர்ந்தவன் அடில் விடத்த திணை டி எடுத்து மடிமீது வைத்துக் கொண்டு முழங்குகககா அடில் அழுத்தப் புதைத் துக் கொண்டு முகத்தைக் ஒரு ஸககனா லும் பக்கவாட்டில் அணைத்துக் கொண் டான். குழனி மேலே போய்க் குடாகக் காப்பி கொணர்ந்து கொடுத்தான். அந்த மறுக்காமல் பருகிய சேயா, நெற்றியில் விபரித்த விவரவை முந் துக்கிவா துடைத்துக் கொண்டான்.

“இப்போது பரவாவிக்கியா, சேயா?” என்று ஆதரத்துடன் கேட்டான் குழனி.

“இப்போது தேவன், குழனி! ஆனால் இவசாகத் தன்னை வளிக் கிறது. கொஞ்ச நேரம் படுத்துக்கொண்ட டான் சேயாவினிடும். நான் விட்டுக்குப் போகட்டுமா?”

“அதற்கு விட்டுக்குப் போவானென்? இப்பேசே படுத்துக்கொள், சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் போகவேண்டும். விருத் தில்லியா இன்னதற்கு?” என்றான் குழனி.

“விருத்து... விருத்து... யார் எனக்கு உரிமையாக வேண்டியோ, அவர் வேறு ஒருத்திக்காக நிச்சயமாகப் பிரிந்து விட்டபோதும் இந்த விருத்தை நான் சாப்பிட்டு வேண்டுமா? இப்படி என் உள்வமெவ்வாம் தொந்து. புண்ணாக நான் என்வ பாவம் செய்கேன்...” இந்த வெறுமையான ஒலத்தில் “சட்” டென ஒரு நம்பிக்கைப் புள்ளி விழுந்தது. இதற்கு வசத்தன் ஒரீய் விட்டாரா? அல்லது அவரைக் கயக்காமலே இது நடக்கிறதா? பிறர் உணருமளவு பிரச் தாபிக்கப்பட்டப் போவதின்னை என்று காணவில். அப்பா சொன்னபிர. ஒரு வேளை பெரியப்பா அப்படி என்வர் விருக்கலாம். அவரது விருப்பத்தை இன்னும் கேட்டிருக்க மாட்டார்களே, என்னவோ? இப்படித் தோன்றிய

கணமே அதன பாதாளத்தில் விழுந்து விட்டவருக்கு மேலேறி வர ஒரு மறச் சொப்பு நீண்டது போல் நம்பிக்கைகள் ஆவச வடிவெடுத்தது. இதைத் தடுக்க வாட்டான வசத்தன் என்வ நினைவ ஆசையும் அடித்துக் கொண்டது.

பெர்ண யிகவும் சகலமாவ நிலையில் ஆரம்பிக்கவேண்டி சேயா பெருவியை குரலில், “என் குழனி? உங்களுக்கு முன்பே அவரைத் தெரியுமா?” என்றான்.

“தெரியும் சேயா. இப்போது உள் விடம் ஒரு சகலமம் கூறப் போகிறேன். யாருக்கும் தெரியாது. அவருக்கே அது திணைக்குருமோ என்னவோ?”

“யாருக்கு, வசத்தனுக்கா?”

“ஆம். ஒரு மூறை படினுக்கு என் தோழி ஒருத்தி விட்டுக்குச் சென்றிருந் தேன். திரும்பும்போது நேரமாகிவிட் டது. எனவே பூங்கா ரயில் நிலையத் தில் மின் வண்டிக்காக வந்தேன். நான் விட்டவுகி அடைத்தபோதுதான் ஒரு ரயில் வண்டிக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் காத்திருந்ததால் அதிக நேர மாகிவிடும் என்று ஒரம் ரயிலி லேயே ஏற மூவன்பேன். அப்போது இதே இவசிரதான் என்னை ஏறவேன் டாம் என வேண்டிக் கொண்டார்.. நான் அதை மதிக்காமலேயே ஏற ஆரம் பித்தேன். “சட்” டென்று என் இரு ககககையும் பற்றி அவர் என்னே இறத்த துக்கொண்டார். இவ்வையெல்லாம் அன்று “ஆக்கிடெண்ட” டாகி விருக்கும்...”

“சாப்பிட்டு உள் வகககாம் பற்றி இடித்து விட்டாரா?” என்று ஒரக்குக் கேட்ட சேயாவின் குரல் தழுதழுத்தது. “அந்த ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியைத் தொட்டது இப்படி ஒரு பெரிய ஆசையை விருப்பமிருளே. இந்தக் குழனி!” என்று நினைந்து சிறு பொருளம ஏம் தோன்றியது. “ஆமாம்! பெரியப் பாவக்கு இவரை முன்பே தெரியுமா, ஆம்?” என்று கேட்டான்.

“தெரியுமாம் சேயா, அப்பா மனத் தில் கெடுநாட்களாக இந்த என்னைம் இதுக்கெடுதென்று தேற்றிக் காணாதான் என்னையும். அம்மாள்வையும் வைத்துக் கொண்டு விவரங்களைக் கூறினார். அவ ரது அம்மா சாண்டோரியத்தில் இருக் கிறார்களாம். அவர் அப்பாவிடம் உதவி கோர வேண்டிய நிலை வந்ததாம்...” குழனி கூறியதிலிருந்து வசத்தன் எத்தனை தூரம் மீளுப்பிகந்தாக்குக்குக் கடமைப் பட்ட இன்னான் என்னத்தைச் சேயா புரிந்து கொண்டான். அந்தக் கணமே துவி கும்பிக்கை ஏற்றிருந்த மனம் துயிடக் கட்டிட்டு விட்டது. சொற்களின் அடி யால் அது மின்னும் ரத்த விளாசுக மாதிரிவிட்டது. (தொடரும்)

சாலைச் சின்னங்கள்

எந்த மொழி எழுத்துமே இயல்பாய்
சாலைச் சின்னங்கள் தயாரிக்க முடியுமா?
சாலை அமைப்பு விபவங்கள் யோசித்து
வருகிறார்கள். பரிசீலனையில் உள்ள
இந்தச் சின்னங்கள் குறிப்பது என்ன?

முதலில் தோன்றிய எண்
எனம் இந்தப் பக்கத்தில்...

சரியான விளக்கம் 85-ம்
பக்கத்தில்.

(1) நெருக்குற்று இயானல்.
இதிலும் மூன்று நுன்தான்.

(2) தேதி காதுபதா? இது
என்ன மாகம்?

(3) அரை விளக்குக் காதுகல்,
யோதுமா?

(4) பிடியுங்கள், பிடியுங்கள்!
எப்போது எப்போது காதுபதா
துக்கினிடி ஒடாது?

(5) மூன்றுபிடி, தேரை
ஒட்டி உறுது காது
யோதுகிறார்.

(6) புதுதான் எங்கள் மிட்டு
வாதுகிறார் இருக்காம். வாரது
வாரது தோதுபடி மார்த்திறுக்கம்.

(7) மிட்டுகட்டு மீளாது எட
படி மார்த்து மூன்று மீளாது?

(8) காது மீள இன்னும் வறு
யோதுகிற, தெரியுமா?

(9) 'மீள' வாரது மூ
இருக்கி தைர வாரது இன்ன.

(10) இதுமே மீள வாரது
காதுமே மீள வாரது.
ஒட்டி மார்த்து இருக்கிறாது
வாரதுமே?

(11) எப்படி வாரதுமே மார்த்து மூன்று இருக்கும்? — மீளாது

கிரேஸ் மணி பத்திரகத்தும்; கமதி வீட்டுக்
 குள் ஏதோ வேலையாக இருந்தான். அந்த
 நேரத்தில் 'போல்' மணி ஒலித்தது. வீலா
 பேசினாள்.

"டாக்டர் இருக்கிறாரா?"

"இங்கியே... ஏதோ ஆபரேஷன் என்று
 டீதாதினிலேயே போல் விட்டார்... என்
 டீமா?" கமதி கேட்டாள்.

"ஓரளவில்லைய... டீமா நங்கலத்தான்
 பார்க்க வேண்டும்."

"என்னவா?" கமதி ஒரு விஷய நயம்
 வினா.

"ஆமாம்!"

"காபேஷ். நான் வீட்டிலிருந்து இருக்
 கிறேன். வெளியில் எங்கும் வீலா இல்லை."

"வீலா ஒரு கணம் காய்கலம் சீர்... அகா
 டிருக்கிறாரா?" என்று கேட்டாள்.

"யார்? அங்குள்ளைக் கேட்கிறார்?"

"ஆமாம்!"

"அவரும் இங்கே... மாதிரி வெளியில்
 போயிருக்கிறார்."

"அப்படி வெளியில் நான் இப்போதே அங்கு
 வந்தேன்."

"சரி... வா, வீலா!"

போல் முடித்தது கமதி சொல்கிறான்.
 வீலா இங்கு வரவேண்டிய காரணம் என்ன?
 நிச்சயம் அவள் காரணமில்லி இங்கு வர
 மாட்டாள்... அப்படியெல்லாம் அது என்ன
 காரணம்?

கமதியில் அண்ணன் சகன் வீலாவின்
 பிசிக் கொண்டிருந்தான். எங்கெங்கோ
 அவனுடன் கற்றுவிடும் என்று இரண்டி
 னைக்கருத்த முடிபுதான் பட்டிர் என்
 கமதியில் சண்டை அவளிடம் போயிருவர்.
 இப்போது வீலா இங்கு வந்தது அந்த வீலா
 வந்ததைக் குறித்ததாக இருக்கிறார். அதுவாக
 இருந்தால் இவளிடம் நான் என்ன இருக்
 கிறேன்? அவள் தன் போற்றோக்கிட மல்லவா
 நான் வேண்டிய காரணம் ஒருவர் போல்
 போல ஓட்டிவிட, நிச்சயமாக வீலா வந்து
 விட்டிருக்கிறாள்வருவதில் ஒன்றும் இல்லை.
 அதனால் அவன் பிரபலம் ஒரு வக்காலக
 அமைந்து விட்டான்.

நல்ல வேலைகளாக வீலா அவளை அதிக நேரம்
 காக்க வைக்கவில்லை. வந்து விட்டான். அவ
 ளுடைய காரில் எதிர்த்துக் கேட்டவர்கள்
 கமதி வாயிலுக்கே போல் விட்டான். அவளை
 வந்தேற்க, வெளியே இருந்துப்பெண்ணல்லவா!

ஒப்பந்தம் சித்திரமும். அவள் கூட
 எதிர்த்து ஏதோ அறித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்
 என்பதை வீலாவின் முகம் தெளிவாகக் காட்
 டுவது. கமதிகும் அது தெரியாமல் இங்கே.
 இருவரும் முன் தரவில்லை அமைந்தனர்.

"ஒரு முக்கிரமம் விஷயத்தில் உங்கள்
 வேலையைக் கேட்க வந்தேன்..." என்றார்
 வீலா. அவள்தான் முதலில் சொல்வாள்.

"என் வேலையை? வேலையை சொல்வாக்
 கடிய அளவுக்கு நான் தாதி பொறுத்திருக்
 கிறேன்?"

"உங்கள் விஷயத்தில் நீங்கள்தான்
 எனக்கு வேலையை சொல்ல வேண்டியது!"

கமதி சொல்கிறான்.

"இப்போதே யோல்கை ஆரம்பித்து
 விட்டிருக்கா? நான் இன்னும் விஷயத்

தையே சொல்லவில்லையா?" வீலா சிரித்
 தான். சிரிப்பில் நிதானமில்லை. என்ன துறை
 இதற்குப் பெண்ணுக்கு?

"சொல், டீமா... என்ன விஷயம்?"
 கமதி கேட்க வேண்டியிருந்தது.

"சொல்லுகிறேன்... சொல்வதற்கான
 வந்திருக்கிறேன்... நான் உங்களை நேர்வது
 நேர்வதுவோடு நேர்வதுவோடு அவர்
 வந்திருக்கிறேன்..."

"ஆமாம்... இவ்வளவுக்கு நேர்வது..."

"உத்தரவாசலில் அப்படி ஒரு காரணம்
 அங்கே போயிருந்தேன் நான். உங்கள் வீலாவை
 போடி பார்க்கி அண்ணனையும் அங்கே நான்
 வந்திருக்கிறேன்..."

"காரியிருந்து வந்த அப்படி அவர், அவர்
 வந்ததும் அங்கே அமைத்துப் போய்...
 என்னுடன் தெரியும்... ஏதாவது இருக்கிறது."

இங்கிலா? என்று சொல் வேண்டுமென்று எண்கூறு போசனை சொல்லுங்கள்!" என்று விளா சொன்னார்.

"உன் முடிவென்ன?" கூட்டு அண்ணனே நிரூபிக்கிறேன்" என்று.

"சொல்லிவிட்டு வேண்டும் என்பதுதான்."

"பொய்ச்சொல்லு..."

"பொய்ச்சொல்லு... அதுதான் உன் உண்மையான நிலை. அதே மனத்தோடு சொல்வதால் இப்படி நல்ல விஷயத்தையும் தான் உணரமுடிகிறது....."

"அதற்காக..."

"நீங்கள் இந்த விஷயத்தை அவசரம் விளக்கமாகச் சொல்லி விடுங்கள்.... விவரத்தைக் கேட்ட பிறகு அவர் மன்ன சொல்லு கிறார் என்பதையும் நீங்கள் வணக்கச் சொல் லுங்கள். அவர் மன நிலை என்னுக்கு தெரிய வேண்டுமென்பதா? அங்குப் போவதுதான் தான் உன் முடிவும் அங்கு வேண்டும். இவ்வுதான் எங்கள் நிரூபணத்துக்கு அவர் உண்மையாக இருக்கார். விவரத்தைக் கூறாமல் எம்மக்குவதக் கொடுத்து விட்டால் என்ன? போய் ஒரு கிராமம் எங்கும் இருக்கவே முடியாது என்பது என் அபிப்பிராயம்! அதே சமயத்தில் உன் விவரத்தைத் தவிர வேறு என்னவும் நடவராக இல்லை. உன் முடிவும் சொல்லுங்கள்? அந்த உத்தரவு எங்கள் வேண்டுகோளாக இருக்கிறது. உத்தரவு எங்கள் நான் காது வழங்குகேன். எங்கள் உதவி சொல்லிக் கொள்" என்று விளா, மறுபடியும் அவன் கண்ணில் நீர் சொடுக்கெடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அவனால் அதை அடக்க முடியவில்லை.

கமலின் அண்ணனிடம் "அந்த" விஷயத்தைப் பற்றிப் பிழைக்காமல் சொல்லி, அவரின் நிரூபணத்துக்குத் தவிர சொல்லச் சொல்லு கிறேன் இதுதான் வேண்டும்" என்று அவன் விஷயமாகவா போய் விட்டான். இப்படி ஒரு பெண்ணை எண்கூறு இருப்பினும், அதை வெளிப்படுத்தாமல் விளாவினம் சொல்லிவிட்ட முடிவாக! இவரின் பற்றியே எங்கிலும் போனால், அவளுக்கு உன் உணர்வுகள் என்று மட்டும் சொல்லி விட்டால், அவள் விட்டு விடுவாள். அதனவே இவளுக்கும் பதிலாகச் சொல்லி விட்டால், காசினம் முடிந்து விடு கிறது. கமலி அப்படிப்பட்ட முடிவுக்குத் தான் அப்போது வந்தான். அவன் மெனத்ததை விளா கண்டதான்.

"என்ன போசனை? உன் சொல்லு நீங்கள் எண்கூறு உங்கள் அண்ணனிடம் போகிறதான் ஆக வேண்டும். முடிவு உன் முடிவு. இதுத் தான் உன் அவதர் பற்றிக் கவனிப்பா டிவிடு.... எவ்வளவுது ஒன்றை ஒப்புக் கொள்ளத்தானே வேண்டும் என்பதில் போல் உன் பெண்ணை?" என்று விளா கிட்டமுக் கிட்டியே.

"நான் இதைக் குறித்து அண்ணனிடம் பேச மாட்டேன்" என்று கமலி சொன்னான். விளா அப்படியே உட்கார்ந்து எத்திராக்கொடம் செய்து விடுவான் போகிறாள்.

ஒருவேளை முடிவுக்கு வந்தது போல், "சரி சொல்லுகிறேன்" என்று கமலி சொன் னான். மிகவும் சிரமத்துடன். அதற்குப் பிறகு விளா அதன் பேசாமல் அவனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டான்.

விளாவு அப்படிப்பட்ட ஒரு சொல்ல முடி வாது - அழகிதான். பணக்காரக் குடும்பத் தின் குறை வானது அவன். அவன் தந்தை டாக்டர் கத்தரோன், நகரில் உள்ள பெரிய தர்சனியோரின் பிறந்த டாக்டர். அதில் தான் கமலியின் கண்ணின் டாக்டர் ரசினும் வேலை பார்க்கிறான். இப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொள்ளச் செய்து கொடுத்து உத்தரவிடுதல் வேண்டும். ஒரு சர்க்கார் உத்தரவிடக்கூடியது இவ் வளவு வசதி மிக்க இடத்தில் சம்பந்தம் விடைக்கமா? விடைக்கிறது என்றால் அதை முடிவாகக் கொள்வது வேண்டியது உண்மை ஆகும்.....

கமலிக்கு மன நிலை வேண்டியது. அண்ணனிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி பிறகு, நான் கொண்டு காணின் கிணியால், சீவா வைத்தான் திருமணம் செய்து கொள்வான் என்று முடிவு செய்துவிட்டான்? கமலி என்ன, அண்ணன் போய் அவரின் போர் வந்தாலும், அவனுக்கு முடிவாக மாற்ற முடியாது. அவன் பிழைத்தவரின். இதுவரை கவனமாகச் செய்து கொள்ள முடியாது என்று கண்டிப் பாக்க சொல்லிக் கொண்டு வந்தவன். இப் போது ஒரு பெண்ணை மணந்தவனாகவும் மண வசதிக்குள் எங்கும், அப்போல் பெரிய விஷயத்தான்! ஆனால் அவன் அப்படிப்பட்ட முடிவு?

கமலியால் அந்த நிலைதான் பார்க்கவே முடியவில்லை. ஆனால் அதே போலிருக்க காரணமாக கமலித்தான் தன் கண்ணுக்கு அந்தப் பிரபலமான தர்சனியோரின் வேலை பார்க்கக் கொடுத்தான். ஆனால் இப் போது சரி இருக்கும் உயர்ந்த நிலைக்கு விளா தான் காரணம்.

முடிவு முடிந்து. அங்குபற்றிப் பற்றினால் முடிபற்றியே தர்சனியோரின் அவக்க வேண்டுமென்று சரி இருப்பப்பட்டான். கமலி வேண்டாமா? கமலிக்கு சம்பந்தம் படித்து முடிந்த அவன் பெரிய இடத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டிருந்தாலாவது, மாண்புத் தர்சனியோரின் வைத்துக் கொடுத்திருப்பார். நடத்ததோ காதல் திருமணம். வசதியில்லாத குடும்பம். வீடு மட்டும் விடைத்தது. அவனுக்கு இல்லாக் கவலு என்னவென்பது கமலிக்குத் தெரியும். ஆனால் அவன் என்ன சொல்வான்? கமலிக்குப் பணத்தை காங்கி ஆள்பத்தி கிட்ட அவன் தவிராக இல்லை. விட்டில் இருந்த ஏன்வேண்டிக் கூட்டி வந்தால் போதும் என்று அவன் இருந்துவிட்டான். கூட்டமும் வந்தது. கமலி டாக்டர் என்ற நல்ல போர் அவனுக்கு. இருப்பினும் அதில் சம்பந்தித்து தர்சனியோரின் கூட்டக் குறைந் தது பத்த உத்தரவாகவது ஆகும். கமலிக்குத் இருப்பி இல்லை. திருமணம் ஒரு நடவடி யாவது அதைப் பற்றிப் பேசும் தன் கண்ணு னின் மனத்தில் எப்போது இருக்கிறது என்பது அவனுக்கு அந்தமுடிவு. ஆனால் அவன் என்ன செய்ய முடியும்?

அந்தச் சமயத்தில்தான் நகரில் இருக்கும் பிரபல தர்சனியோரின் ஒன்று நடத்தும் பெரிய தர்சனியோரின் இருக்க டாக்டர் ஒருவர் தேவை என்பது விஷயம் கமலியின்

உங்கள் சேமிப்பு இலாபத்திற்கு உங்களுக்கென வாய்ப்பு உண்டாகும். இவ்வாறு பள்ளிப் படிப்பு, உயர் கல்வி, கிருமணம் — இவை அடங்கியிருக்கும் பணச் செலவு ஏராளமாகும். எனவே, பணத்தை விரைவில் செலவின்ற யூகோ பாங்கில் இலாபக்காகப் பணம் சேமித்துவாருங்கள்.

உங்களுடைய எல்லாச் சொத்துகளும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு உங்களுக்குச் சொந்தமாகும்.

உங்கள் மகள்
வளர்ந்து
வருகையில்
மதிப்புச்சி
யுடனிருக்கச்
செய்யுங்கள் !

தங்கையா அல்ல அல்லது
நீங்கள் பணம்
சேமிக்க முடியும்
யூகோ பாங்க்
உங்களுக்கு
உதவி புரியும் !

It's the cloth that matters!

Buying an umbrella? Make sure it works!
(and is colour-fast, strong, keeps its shape)
It's easy—make sure the cloth is Century's!

Century's umbrella cloth is used for all the best umbrellas made in India because umbrella manufacturers know that it is the cloth that matters. Century's umbrella cloth starts right with superior cotton and a special construction which makes the fabric strong and not only water-proof but shower-proof. The fabric is dyed with a special process which makes it guaranteed colour-fast. It is finally mercerized and schremer calendared to give that smart silky finish. At every stage of manufacture, the fabric goes through rigid quality control tests. The result is a cloth that really protects you from rain or sun.

**Umbrella shops everywhere stock
umbrellas made with Century's cloth—
buy one of these—they are the best.**

Century's
UMBRELLA CLOTH
your guarantee
for quality

காநிலம் விழுந்தது: ரவிபே அனாதப் பற்றி அவனிடம் பேசினான்.

“பொம் சம்பாதிக்கு வேண்டாம் என்று எல்லாம் டாக்டரிக்கும் நினைத்து நானிடம் ரெறாம் கட்டிவிட்டோம். நகரில் ஆஸ்பத்திரிகள்தான் அதிகமாக இருக்கும். வருடம்படி இருக்கிறது. பொம் சம்பாதிக்கும் என்னைப் இருப்பானது? பொம்பேய், டாக்டரிக்களுக்குச் செலவு மாவா? என்னமாயும் இருக்க வேண்டும். கமதி, என்ருக்கூட இப்பொதெல்லாம் இந்த எண்ணத்தையும் மறத்தின் அடிக்கடி தோன்றுகிறது... பார... அந்த நாளில்தொடங்கி டாக்டர் தோளா என்று கேள்விப்படுகிறேன். என்ருது மட்டும் அதில் இடம் கொடுத்தான்? ராம் பொதுமீ? அதில் கொடுத்து என்ருது மறந்த அளவுக்குச் செலவு செலவு கொண்டு, இந்த என் புகம்பெய்ச்சியில் வரும் வரும் படிவில் நன்றாகப் பிழைத்துக் கொள்ள முடியும்.”

“என் அதில் கொட்டிவை அல்லவது கடிப்பா?”

“பிறகு... எனிதென்று நினைத்துவிட்டு ராம்? என்ருது என் போல் புகழுகது ஆஸ்பத்திரிப் டாக்டரிக்கும் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு? இராம் டாக்டரிக்கு நான், நீ என்று போய்ப் போய்க் கொண்டு அங்கே போகிறார்கள், நான் முயல்வதுதான். அங்கு வந்தால் இம் கொள்வது பிடிவது கடிவது” என்றுள் ரவி.

“உங்களுக்குத் தன்னை போல் இருக்கிறதே... அது விண்ணப்பம் போட்டு வளையும்கொண்.”

கமதினா ரவி வந்திருர் பார்த்தான். மகிழ்வி கண்டவருக்குத் மகதியைச் சொல்லு கிறாள்?

“என்ன கமதி, விண்ணப்பம் மட்டும் போட்டு விட்டு ரம் பொதுமீ? அதற்காகச் சிலவற்றைப் பார்த்து முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? என்ருகொ ரவினா மயிதர்கள் வளையுமே தெரிவருகே.”

“தெரியாது வேண்டாம். அதிர்ஷ்டம் ஒன்று இருந்தால் கொடுத்து விட்டுப் போகிறது.”

“சரி அந்தக் குளம் மட்டும் என் இருக்க வேண்டும்? போய்க் குதான் வைக்கிறேன்.” இப்படித்தான் அந்த நாளில் வேலாழகரு டாக்டர் ரவி முதலில் விண்ணப்பம் போட்டான். ஆரம்ப கமதிக்கு நிச்சயம் தனது கண் வாய்க்கு அந்த வேலை விடைத்துவிடும் என்று நினைக்க இருந்தது. எப்படி?

ஒரு வாரத்துக்கு முன் நாயும் மகனுமாக இளவர் டாக்டர் ரவினாய் பரந்த அலன் புகம்பெய்ச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். அந்த அம்மாள்தான் நாளில் வேலாழகரு நினைத்து வருகிற டாக்டர் கந்திரேசனின் மகிழ்வி காமாட்சி என்பதும். அவருடன் வந்திருப்பது அவன் மகள் வினா என்பதும் பிறகு தான் கமதிக்குத் தெரிய வந்தது. அவர்கள் டாக்டர் ரவிபேய் வந்த வேலைபோ?

அக்டாந்து பிறகு கமதி நேராகப் போய்க் காமாட்சினைப் பார்த்தான். பேசினான். பத்திர தாட்களில் ரவிக்கு ஆர்டர் வந்து விட்டது. அவன் அனாதப் கொண்டு வந்து அவனிடம் காட்டியபோது அவனும் மயிழ்தான். ஆனால் தன்னுடைய அவனுக்கு அந்த

புதிதான ரவிபே கிணங்கன்

அளர்த்தங்களுக்குச் 'சரியான அர்த்தங்கள் :

1. அனாதத்திற்கு எல்லை 2. புகழ்க் கூடம் 3. கரமுரடான சாலை 4. 20 வண்டி விழுந்த இடம் 5. இவ்வளவு வேகம் போகலாம் 6. ஒடும் விடப் படும் 7. ஆபத்தான சாலை ஏற்றம் 8. கைகளைப் போகக் கூடாது 9. ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள் 10. ரவிபேய் பிராசிய 11. நுட்பமான சாலைத் திருப்பம்: வலப்புறம், இடப்புறம்.

சத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் அவன் அவனிடம் சொல்லவில்லை. எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

இரண்டு வாரங்கள் முடிவடைந்தன. அந்த சத்தியோகத்துக்குக் காரணமாக இருந்த வினா இப்போது மீண்டும் எந்திருக்கிறது. கமதியின் அம்மாவின் கண்களில் காதலியாக... வருகியாக மகிழ்வதாக வருவதுதற்காக? என்ன? கமதிக்கு வேலைவாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து பார்த்து விடுவாறுமில் வந்திருக்கிறது. வந்த இடத்தில் காதல் வாய்ப்பு விட்டால்... வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். ஆனால் அம்மாதே தடுத்திருக்கும் போன்... இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு விண்ணப்பம் அனாதக்கு அம்மனியாக வரவேண்டும்! அவனார் தன் கண் வளங்கு வேலை கொடுத்து, அவன் நிம்மதி வாக... இருக்கிறது என்பதையும் அதற்காகச் கமதி முதன் சொந்த தாயாராக இல்லை. அதற்காக வேறு ஏதாவது கேட்கப்படுகிற... என்ரு கேட்டாலும், கேட்கா விட்டாலும் அவன் தடுத்தே தீர வேண்டும்... இவ்வளவு என்று ரவிபேய் சொல்லியவது இதை நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று முடிவு சொல்ல கொண்டான். ஒரு விதத்தில் அது தான் சிறந்த வழிவகையும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. விண்ணப்பப் பற்றி அவனுக்கு என்ன கவலை?

பிற்பகல் ரவி வீட்டுக்கு வந்தபோது, கமதி முதலில் பேச்சை ஆரம்பித்தாள்.

“அப்படியா? நான் சத்தியோகப்பட்டது சரி தான்... தொத்திரவே இல்லை... இருவருக்கும் திருமணம் சென்று விட வேண்டியதுதான்” என்றான் ரவி மயிழ்க்கி பொம்மன்.

கமதிக்குப் புரியவில்லை. “விண்ணப்பத்தித் தெரிந்தவள்! அவரை இப்படிச் சொன்னால் எல்லாவற்றையும் பெறும் போக்காகப் பார்த்திருரா?”

“அத்துப் பொன் வினா...” என்று அவன் மெதுவாக ஆரம்பித்தான். ஆனால் முடிவாக விடவில்லை. அதற்குள் ரவி பெர் ஆரம்பித்து விட்டான்.

“மிகவும் தலை பெண். படித்த பெண். இவ்வளவு அடக்கமாகவும் பண்புடனும் நடந்து கொண்டதை நான் பார்த்ததில்லை.

36

குயராங்கள் உறங்குவதில்லை 'மகரிஷி'

குயராங்கள்

தரத் தேயிலைத் தூள்களிலே தனிப்பேருமை வாய்ந்தது

லிப்டன்ஸ் ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் டீ

தனாமும், தனவாழ்வு விகிதம் கொண்டிருக்கும் ஒரு கைபெரு
சிகரத்தில் இருந்து தேயிலைகளைப் கொண்டு ஆநிலமான
காய்க்காய்பெருவோடு கூடுதலாய்வுகளை உருவாக்கி வசிகர
புருவிய பருவங்கள்—உலகம் விருந்தாக்காததும் கொடுவதை
அதன்மூலம் இவ்வாறாகித் தேயிலை மதிப்பாகும்—ஆம்—
அவற்றுடன் உலகம் விருந்தாக்காததும் நாடு தேயிலைத்
தூள்களில் லிப்டன்ஸ் ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் டீயில்
பெருமை வாய்ந்தது உலகமெல்லாம்.

லிப்டன் என்றாலே நல்ல தீ

இப்போது! அதிக லாபமடைய கால்கேட் டென்டல் க்ரீம் ஸூப்பர் சைஸ்

**கால்கேட் ஸூப், வாய் -
நாற்றத்தைத் தெடுத்து எண்ணெய்
பற்றிவிடுதலை எதிர்த்துதிடுங்கள்!**

வினா:
கூடுதல் நேரம் நியமனமாக டென்டல் க்ரீம்
வாய் நாற்றத்தைத் பற்றிவிடுதலை -
என்கிறதா மிடுகின்றது 80 ரூப
யிலிதான் விலை அளவறுகிறது.

விடை: 10 ரூபாய் மட்டும் விலை வந்ததால்
உடனடியாக அளவறுகிறது. உலக உடல்
மேம்பாட்டு மையம் கால்கேட் டென்டல் க்ரீம்
விலை 10 ரூபாயில் இருந்து 80 ரூபாயாக உயர்ந்த
தேவையாகிறது. ஏனெனில் கால்கேட் க்ரீம்
கொத்து பதிகத்து தடுக்கப்படுகிறது எனது
வினாவுக்கு விடவேண்டுமென்று.

அதன் விளைவாக: கால்கேட்
தனி கால்கேட் டென்டல் க்ரீம் மென்மீ
தாதுதலை தடுக்கும் பதிகத்து மிடுகின்றது
விடவேண்டும்!

தொடர்ச்சியான: இது நுகர்வோர் மேம்பாடு
வாய் நாற்றத்தைத் தெடுத்து எண்ணெய்
பற்றிவிடுதலை - விட உலக உடல்
மேம்பாட்டு மையம் பதிகத்து தடுக்கப்படுகிறது
உலக உடல் மையம்.

தேவையான: இது நுகர்வோர் மேம்பாடு
வாய் நாற்றத்தைத் தெடுத்து எண்ணெய்
பற்றிவிடுதலை - விட உலக உடல்
மேம்பாட்டு மையம் பதிகத்து தடுக்கப்படுகிறது.

100 0 30 100

“இப்போதான் உங்களுடன் எதற்கு வரேன்?” என்று குறுப்பித்துடன் சந்திரா கேட்டாள்.

“சாவித்திரி இதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை. அவன் வழக்கமாக பண்ணுக்கு வந்து நிற்குமிடத்தில்தான், பஸ் வந்தது. சந்திராவை முன்னே ஏற்றிவிட்டு விட்டுத் தாழவும் எதிக் கொண்டாள்.

மணலும் ரோடும் ‘ஸ்டாப்’ ஒலியில் பஸ் நின்றுவிட்டது. சந்திராவை முன்பே இறங்கச் செய்வதிட்டு அவள் பீம்பே இறங்கினாள். குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் காலை அவசரத்தில் செல்லும் காந்திராவுக்கு கடத்து எதிர்ப்புறம் வந்ததான்.

சந்திராவுக்குச் சாவித்திரியின் செயல்கை பதிராக இருந்தது.

தன் அலுவலகத்திலுள்ள துணைகட்டி யுழைத்த சாவித்திரி கண்ணாடிக்கு கதவு வழியாக வெளியே நிற்கும் துணைகட்டிக்குக் காட்டித் தன் பிழைக்குத் தலைவிரிக்கும் விஷயம் கேட்டு வராமல் கொண்டு வெளியே வந்தாள். பிறகு கூடும் போல் செல்கிறாள்.

இருவருக்குமிடையில் கடற்கரைக்குச் சென்று வந்த ஓரமாக உள்ள நிறுவல் துணைகட்டி வந்து அமர்ந்தாள். முடிந்தபடியும் கொஞ்சம் தங்கிவிருப்போல் நன்றிப்பாளை. அதற்கு அவர்கள் நெடுங்காலம்.

காலை நேரத்தில் இந்த விதம் குறுப்பமாக மனைவியோடு இந்தக் கடற்கரைக்கு வந்தது இப்போது முதல் தடவை.

கண்ணாள் ஏதிரே மீண்டும் கடல் மேல் வயிற் றிட்டுக்கொண்டு சாவித்திரி துணைகட்டிப் பார்த்தாள். அவள் சந்திராவைப் பார்த்த போது அவன் குறுக்கம் குட்டித் தாண்டி வந்தது பதில்து விரவால் மணலில் எதையோ எழுதி எழுதித் தவிர்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“இது குறுக்கிடுகின்றது கடல் பார்வையில்தான். இன்று நாம் இருக்கிற நிலைமை கண்ணாளுக்கு தெரிந்ததுதான். பரிந்துத்தான். இவ்வெழுதல் வந்து பரிவாளைக் கண்டுபிடிப்பதில்லை. சித்தப்பா, சித்தி இவர்களுடைய மனோபாவங்கள், சித்தப்பாவின அளவிலான அடக்கம். இவர்களுக்கு நடுவே நாம் படுகிற அவதி, அவமதிப்பு எல்லாம் கண்ணாளுக்குத் தெரியும்...” தயவுசெய்து அடக்கம் கொண்டு சாவித்திரி பேசிக்கொண்டு போனாள். பிறகு மற்ற ரேரம் அளவிலுடன் செல்லிச் செல்வதை நிறுத்தப்படுத்திக் கொண்டவள், “...கண்ணாடைய இந்த நிலைக்கு காரணமாகவல்லவா? சொல்ல முடியுமா?” என்று நேரிடையான கேள்விக்கு வந்தாள்.

தயவுசெய்து ஒரு பதிலற்றியவதாக எதிராக சந்திராவின் போக்கு அவளை ஆழிர்வின் பிழைக்குத் தள்ளி விட்டது.

“தெரியும்” என்றவர் சந்திரா கொஞ்சம் வெட்கம், பதில் கவந்த குரலில்.

“சார் அந்தப் பண்ணையாள்? அப்படி அவளிடம் கொஞ்சம் கொண்டு கண்ணாடைய இரக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவளிடம் என்ன கண்டாய்?” திரைத்திரையிடவே சாவித்திரி சிந்தித்துக் கொண்டாள்.

இந்தக் கேள்விக்குச் சந்திரா பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை. இவர்களைப் பார்த்த சாவித்திரி நேரிடையான கேள்வி மூலம் பதில் வர வசைப்பதை விடப் பதில் ரூபமான கேள்வி

மீன்களுக்குப் பாட்டில்!

இரண்டு விஞ்ஞானிகள் ‘மனிதக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பது போல் திரை மனைவிகளைச் சீரடிப் பாட்டில்களில் மீன்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமா?’ என்று ஆராய்ந்தார்கள். திரை மனைவியைப் பாட்டில்களில் வைத்தி மீன்கள் உறிஞ்சுவதைப் பற்றிப் பற்றாக ஏதும் முடிவாகியதைப் பற்றிப் பாட்டில்கள். இரண்டு மனிதர்களுக்குத் தட்டையான ஆக்குப் பாட்டில் மனைவியை மீன்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர்களுடைய நுட்பக்கலைஞர் போகவில்லை. பாட்டில் மனைவியைச் சாப்பிட்ட மீன்கள் மற்ற மீன்களை விட விரைவாக வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு கொழுமையாக ஆகிவிட்டன.

ஆதாரம்: ‘ஸ்டான்லி டூட்’
காவல்: சிறைத்தொகுதி

கனிய் தேவையான விஷயங்களை மெதுவாகப் பெறவாம் என்ற கண்ணாடையின், “கண்ணாடிக்குக் கொடுக்கிறாயா? கண்ணாடிக்குக் கொடுக்கிறாயா?” என்று.

“இப்போது” என்று தயவுசெய்தாள். “இரண்டு மனிதர்களுக்கும் மத்தியில் நாம் ஆய்விட்டு விட்டுக் கொடுக்கிறாயா? கண்ணாடிக்குக் கொடுக்கிறாயா? அப்படிப் போகப்போது ஏற்பட்ட சித்தையா?”

“ஆமாம்...”
“என்னவது கேள்வி செவ்விரை? அல்லது கண் குழந்தை கண்ணாடி? அவர்களைப் பற்றிய விஷயம் ஏதேனும் முடிவாகத் தெரியுமா? இப்போது அப்படி குறுக்கிடுகின்றது தெரிந்ததுதான்”
“பெயர் என்ன?”

“முடிவிலேயே தெரியாது. சொல்லதாகக் சொல்லி விடுகிறாயா. ‘மாதவன்’ என்று பெயர்.”

“வேலை?”
“ஆட்டோ டிரைவர் ஒட்டுகிறார்.”
சாவித்திரி நினைக்கிறாள்.

“இது சொன்ன இந்த விரைவதைக் கொண்டு அவன் இருப்பிடத்தை இந்தச் சொல்லித் தான் சமூகத்திலே கண்ணாடிக்கு விட முடியுமா? அதற்குக் கொட்டிவிட்டு அவன் வந்திருக்கிறான் என்று சொன்னது தெரியுமா?”

“தெரியும்...”
“எங்கே?”
“யூனியன் டிரைவர் ஆடம் தெரு சந்தியே...”

“என்று தெரியுமா?”

“தெரியாது. அவர் சொன்ன விவரம் இதுதான். அவன் வீட்டுக்கு முன்னால் ஒரு குப்பைத் தொட்டி உண்டாகும். மறு பக்கம் ஸ்டார் லாண்டரிஸ்தான். அந்தச் சேதில் வந்தால் வீடு என் அடக்கமாக இருக்குமாம்.”

“அவனை எப்படிப் பழக்கம்?”

“படிப்போடிரால் காலேஜைக் குடிவாழ்க்கைமாசுப் பெண் ஒருத்தியைத் தன் லாண்டரியில் நான் போகிற நேரத்துக்குக் கொண்டு வந்து விடுவார்.”

காதல் எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை இதைக் கொண்டு புரிப்பது சாத்தியமாகக் கூடியதாக இருக்காது.

“அவளுக்கு உன்னுடைய இந்த நிலை தெரியுமா?”

சத்திரா முதன் முறையாக மெனமொன அழுதாள்.

“தெரியாது.”

உயரமாக எம்சீக் குதித்த அலியோன் ஈரத் துரத்தில் தற்பெனாகப் பார்த்தான் சாத்திரி.

“தெரியாது?”

“தெரியாது.”

“ஏன், நீ சொல்லவில்லையா?”

“சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் பார்த்திருக்கிறேன். அவரைக் கொஞ்ச நாட்களாகக் கண்டேன். இவன் அந்த ஆட்டோவில் வரும் போல் இப்பொழுதெல்லாம் வேறு ஆட்டோவில் வருகிறான். அவரிடக் கேட்டேன். “தெரியாது. திடீரென்று திரைப்படம் தான் வேறு ஆட்டோவை நிரந்தரமாக அடைந்திக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று சொல்லி விட்டான்.”

“அதன் பின் அவனைப் பார்த்த நீ முயற்சி செய்யப்போய்விடுவா?”

“இல்லை.”

“ஏன்?”

“எனக்குக் கொல்லத் தெரியவில்லை.”

“இப்பொழுது உன் நிலை உனக்குப் புரிகிறதல்லவா? இனி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிகிறதா? இப்பொழுது நீ எந்த அளவு ஓர் உன் கட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறாய் என்பதை உணர்வாயாது நிராணி இருக்கிறதா? கொஞ்சம் நினைத்துப் பார். இன்று தாழ்வு வர வேண்டாம். ஏதோ உன் பண்ணிவந்திய் எனக்கு வந்தி யோகம் இதைத்தொடர் வேறத்தொடர், இக்கியெய்யுமாம்.”

சதோதிரின் இப்போது நடைபாளையில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். பேசிக் கொண்டே வந்த சாத்திரி திடீரென்று மெனமொன நடந்தான். அவளுடைய பார்வை குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஓடும் வாகனங்களின் மேல் அடிந்து கொண்டிருந்தது.

“அவர் எப்படி அவளுக்கு மீறியே அவராக இருந்தார். என்னைக் காணும் ஒன் கொரு திறமும் ஒன்வொரு புது நாளாகத் தோன்றுகிறதாகக் கொல்லுவான்.” - சத்திரா ஒருவித வலிப்போடு ஆரம்பித்தான்.

பேசுகின்ற நேரத்த தருணமென் லார்த்தை களைக் காணில் வாய்க்கிக் கொண்டே நடத்தான் சாத்திரி.

“அவர் ஓட்டும் ஆட்டோ அவருக்குச் சொந்தம் இல்லையாம். காடகையாம்.

தான் ஒரு தொகை அதன் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு மேல் வருவதை இவர் எடுத்துக் கொண்டவராம். உடைய சிக்கிரமே சொந்தத்தில் ஒரு ஆட்டோ வாய்க்கி விடுவான் என்றார். அது விஷயமாகத் தான் பணத்துக்கு அளித்து கொண்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான் அவரைப் பார்த்து முடிவாகியது. எப்படியும் அவரைச் சந்திப்பேன், என் நிலை அவருக்குத் தெரியாது. அடுத்த முறை சந்திக்கும்போது நானே சொல்லுவேன். அவர் எனக்கொரு வழி சொல்லாமல் இருக்க மாட்டார். அவரைப் பார்த்தால் ஏமாற்றக்காரராகத் தோன்றுகிறேன். அந்த நம்பிக்கை எனக்குத் தோன்று....” என்றுச் சத்திரா, அவன் வாரித் தைகளில் அவன் தன் நிலையில் வருகின்றனதைத் துக் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை சாத்திரிக்கு எரிச்சலூட்டியதாக இருந்தது. கடுகிட்டுப் புடல் துள்ளுவதை இரும்புப் பார்த்தான்.

“நீ அவரைச் சந்தித்து எத்தனை நாட்கள் ஆகிறது?”

“நிட்டத்திட்ட ஒன்றரை மாதமாகப் போகிறது.”

“நீ இன்றும் அவர் வருவார் என்று நம்பிக்கையுடன் எனக்குக்கூடத் தெரியாமல் கடற்கரையில் வருகிறாய். காத்திருந்து. காத்திருந்து. நீன் ஏமாற்றத்துடன் இந்த ஒன்றரை மாதமாக வீடு இருப்புகிறாய். உன் உணர்வுதான் பரந்தவதிக் கிடக்கலியைத்துடன் புது புது மனவற்றை உனக்குள் நீ சொல்லிக் கொள்ளும் போலி மொதலான போலியை எனக்கும் கொல்லுகிறாய். போலித்தனமாக அதை நீ நம்புவது மாதிரியே தானும் நம்ப வேண்டுமென்று நினைக்கிறாய். இல்லையா? உமா தாளும், நம்பிக்கையும் என்னைவிட உனக்குத்தான் அதிகம் வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவன் நீ. உன்னுடைய பாதிப்பால் தான் இன்று பதைப்பதைக்கிறேன். வேறும் உமா தாள்களால் மட்டும் நீ திரும்பி அடைவதாக இருந்தால் இன்று ஆரம்ப மொதலான உன் என்னைக் கொல்லும் முடியும். ஆனால் அவன் உனக்குப் பரவாயில்லை. இன்று இவ்வளவு பரவாயில்லை. இந்த விஷயம் சித்தப்பாவுக்குத் தெரியாது. தெரிய வேண்டும். அளரிடம் இதை எக்காரைத் தைக் கொண்டும் மனறக்க முடியாது. மனறக்கக் கூடாது. அதற்கு நான் சம்பந்திக் கூட மாட்டேன். அப்படி அவருக்குத் தெரியாதுமேபோது ஏற்பாடும், ஏற்பாடு போகும் விஷயங்களுக்கு ஒரு கொடுக்க நீ தவாரை இருக்க வேண்டும். மது தோல்வியை அவரிடம் எதிர்த்துப் போகது போல் இல் விஷயத்திலும் பேசினால் துடிக்கில் போல் அழுதுகொண்டு உட்கார்ந்தேவிட முடியாது.”

“நீ சித்தப்பாவிடம் கொல்லிவிடப் போகிறாயா?” - சத்திரா கையரம் குறித்த பார்வையொடு சாத்திரியைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

“சொல்லத்தான் வேண்டும். கொல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. இதை மனறக்கவோ வேறும் தாமதப்படுத்திச் சொல்லியோ நான் உடன்பட மாட்டேன். அவர் பெரியவர். நம்மை மறக்கிறாரோ, நம் மேல் அக்கறையுடன் இருக்கிறாரோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம். செத்துவிட்ட பெரிய

தவத்தை அவரிடம் கொள்வான் எனதப்பது
விவசாயியாகச் செயல்."

இதற்குள் பன் ஸ்டான்டு வந்துவிட்டது.
சொல்லிவந்ததாற்போல் பன்னும் வந்தது.
இருவரும் ஏழிக் கொண்டனர்.

திரைக்குத் தயங்கி விழுவதைச் சித்தப்பா
விடம் சொன்ன போது அவன் எதிர்பார்த்த
பிரளயம் மெதுவாக உருப்பெறத் தொடங்
கியது. சாவித்திரி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்
யோது வெய்யில் சொல்லித் தந்த போன்றம்
யான் வந்துவிட்டேன். "இரண்டு பேரின் எதிர்ப்பு
மூலமாகத்தான் நடுவே நான் எப்படிச் சமா
யிக்கப் போகிறேன்? இது சும்மை ஏன்
கொண்டு போய் திருத்தப் போகிறதோ?"
என்று நடுங்கினான்.

சாவித்திரி சொல்லி முடிக்கும் வரையில்
பொறுமையுடன் கோட்டவண்ணம் இருத்த
சித்தப்பா கண்களில்கூட சந்திரன் படுத்
திரும்ப அனுகூலம் வந்து தின்று.

"சந்திரன், எழுந்திரு!"

"சந்திரன், எ எந்திரன்? நீ
எழுந்திரு."

முகத்தில் விழுந்து விட்ட மயினை
இடது கன்னங்களிலும் விவக்கிக் கொண்டே
எழுந்து உட்கார்த்தான் சந்திரன்.

"நீ இனிமேல் இந்த
விட்டில் இருக்கக்
கூடாது.....!"

"சித்தப்பா.....!"

பின்னாலே விழுந்து
சாவித்திரி சத்தமிட்
டாள். அதை அவள்
பாடும் வாங்கிக்கொண்
டதாகத் தெரியவில்லை.

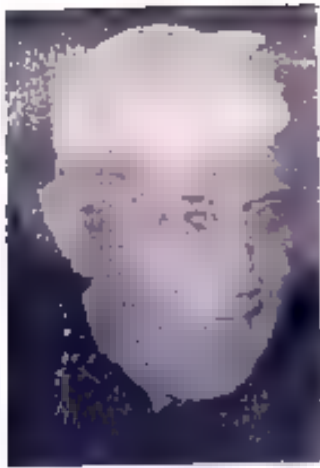
"உங்களுக்கு இனி
இந்த விட்டில் இட்
யில்லை. நடக்காத

கோட்டைகளையெல்லாம் கட்டிக் காக்க நான்
தயாராகிறேன்."

"சித்தப்பா...! கொஞ்சம் நிதானியுங்கள்.
அவ்வோட இன்றைய பரிதாப நிலைக்கு
இன்னிக்கும் பரிவு வேண்டும். அவள் செய்தது
சீவானதுதான்னு யாரும் வாதாட மா
மாட்டா. நானும் அவள் செய்தது சரி என்று
சொல்லேன். தப்பாதான். சொல்ப மோசனம்
வந்துதான். அதை நான் மறுக்கலாம். ஆடி
மறைக்கலாம் நயாலில்லை, அதுக்காக அவளைத்
தனியே வெளியே அழைப்பதற்குமோ இங்கே
விடுத்து விட்டேன். அதையோ நான் எற்றுக்
கொண்ட மாட்டேன். அவன் செய்த
தவறு என்னவோ பெரிசுதான். ஆனால்
அவன் விட்டை விட்டு விட்டான். நது சரியான
தண்டிக்கலாகாது. அதுக்குப் பரிசாரமும்
சூதாது."—சாவித்திரி பேசிக் கொண்டிருந்த
போது கண்களில்கூட அந்தச் சின்ன விட்டில்
இருந்து போன மாதிரி உட்கார்த்திருந்தார்.

வகையெழுத்தின் தகையெழுத்து !

[illegible]

ஆசிரியர்: 'மெய்யின் சிறப்புகள்' தலைப்பு: வினாக்கள்/பதிலங்கள்/நூல்கள்

ய்தோடு அவர் மெனனம் சாவித்திரியும்
யோந்து வெளியேற அங்கிராஸ் அணிபுது
பொய்வே தோய்ந்து. உங்கட்டில் கெதிர்
பொரிந்து தன்னைக் கொண்டு, துறவர்.
ரொம்பக் கீழ்த்தரமான வார்முதகமாக
பொதுவாக குற்றங்காட்டு மாநிலி இல்லாம
யும். நேரிடலாகத் தாக்கமதும் இவ்
மறை சுயமாக இறைந்து கொள்ளுகிறதான்.
கூறு கொடுக்கும் கேட்கச் சலிபாமல்
சாவித்திரி சிறிது நேரம் மெனனாக இருத்
தான். உண்டவடிக் கத்தமீறும் கெதிர்க்கும்
14-நிம் சொய்யக் கெதிர்மா முய்யும்பொதெய்
வார் லங்கையால் சுருட்டி மீர்ப்புத் தடை
யோடு வந்தால் சாவித்திரி.

[illegible]

சென் ஐதரயில் உட்கார்த்திலுத்த சந்திரா வெஸ்பே வந்தாள். பரபரப்பில் சங்கரா டுடாணாகிரையம் தவ் பெட்டியில் எடுத்துக் கையத்துக் கொட்டான். அந்த அளவு பட்டப்பட்டு செவ்வது போல் தோன்றினதும், மிகுந்த சிதாஸ்த்து: ல் தன்முடையதையும், சாவித்திரியாடபமதையும் எடுத்து வைத்துக் கொட்ட விறம் அவரைப் பற்றப்படும் மகன் புகழவர் போலவே தோன்றியது.

விட்டு மாநிலம் முழுவதும் அரசுப்
நின்று பேசுகின்ற பார்த்தும் கொண்டுள்ள
பாதி, பாதி பாதி, பாதி அரசியல்.

“வாடி” — கவித்திரிபுய சேந்தக்கேசரி
மீதத்து நிரைத்தான் எந்திரை. “எப்போ பார்த்த
தாயும் எழி வாங்குற எண்ணத்தோடும் கப்
படிவாயது துரத்திலடிக்கதறும் என்னும்
என்னை மிட் டிக் கொண்டேயிருந்திருளை
கிட்டை நீ எத்தனை நாளைக்கு தீயம்பிளாக
கிடுக குழியும் வா. போகணும்”

[illegible]

மீடல் மணி இத்திருமேனி ஆகியிருப்பது, தீராதவரின் நிலையம் காலத்திலிருந்து எத்திராவும் வெளிப்படுத்தும் தவறாத குறையாகத் தன்னாபட்டினர், பரதராயம் எனினும் ஒட்டாமலும் விரைவாகச் சென்று மறைவும் எத்தனையோ தெரிவாத முகம் கண்கள் நடுவே குறிக்கோள் எதுமின்றி மென்மையாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். இந்த மீடல் மன்றமும் அவர்கள் எங்காவது இரே இடத்தைத் தேடிவரக் வேண்டுமென்ற துடிப்பு இருவரிடையிலே இருந்தது. தாங்கள் தெரிந்த தன்மையே வேலை செய்யும் இரண்டு முறையே அதேஇருவரே தீர்வைக்கற்றவர் காலத்திலே. ஒரளவு அவர்கள் நிலைமை அவ ன்குத் தெரியாதவராக அவர்கள் எத்தனை தவறு போகும் என்னத்தை அவன் கிட்டி விட்டான்.

புதுதலை நோக்கியும் நடந்து கொண்டே
வந்த சாக்ஷி, திடீரென்று "சக்திமா,
மாதவன் வீடு அடம் தெரு வய்து-தாயை
சொல்லு" - பதத்து சித்திரங்குய்யின்
எழை முடிசுக்கு வந்தவரை அடக்கி, என்.
..அவள்.."

1981 லா, அந்தே போகலாள். மாதல்
யி ல உத்தரகாண்ட் தாங்கலாள். விளக்கி
உய்கை ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் கேள்
கொள்ளுதல் போல் அவர் நம்புவதாக
இந்தத் உய் மேல் அக்கறை கொள்வது
மாகவும், ஏமாற்றும் எண்ணம் இல்லாதவ
ராகவும் இத்தாள் உய்கை ஏற்றுக் கொள்
யட்டும். அதுமேல் என்னை? பற்றி நான்
முடிவு செய்து கொள்கிறேன். பற்றில் உய்
காண்ட உய்கை திரியலாம் தெரிந்ததா?
என் சொக்கமே?"

"சரி சாமித்திரி, உன் கிருப்பம் எதுவோ, உன் முடிவு எதுவோ அதற்குக் கட்டுப்பாட நான் தயார்."

சந்திரா ஜெனவ்மர்சு துடந்தான்.

ஈஈடி தூதர்களை நடைபிழையும் பாதி
தூரத்தில் ஈஈடி ராஜ்யமாவது கடந்து
மலிவாபிழை ஆடம் தேருவை அடைந்து
சந்திரன் சொன்ன அடையாளத்தைக்
கொண்டு அந்தச் சந்தையும் கண்டுபிடித்து
விட்டை அனுபவம் போது நன்றாக இருட்டி
விட்டது. சந்திரன் திருப்பத்தின் மாரித்து
கொண்டிருந்த மிஸ்தான் விளக்கின் ஒளியை
விட சிறைமாவது நுழைந்தமேல் இவ்வீழ் மலி
தங்கள் குடிமேல்வாங்கினார் வரும் சந்தேகத்
ளதத் தரும் விதத்தின் இறந்த ஒரு விட்டின்
மரன் வந்து தீன்றுபெற்று சாந்திநீரில்
நிறுங்கும் தாய்கொண்டிருந்த வேதகையுடன்
அடித்தது.

4. இதுதான் 'உறுதி'.

41. $\frac{1}{2} \ln 2$

“இதில்தான் அவர் இருப்பார் என்று எப்போதும் நினைப்பார்” என்ற ஆதாரம் இடக்கூடுதே!”

விட்டைச் சுற்றி நுழைவதற்கு உதவியாக
தூர்தொழுவும். சுற்றிப்பாருக்களின் கையிற்சுழுகு
மூடப்படும் நூற்றுப், கரைய்து என்செய் இதுகண்
ஏராளமாக ஐதூங்கியிருந்தது. இரவுக்கு விதி
களின் கமார்க்குக்கு நடுவில் உள்ள அடர்ந்திய
சுற்று வீடாளையால் அருது விறகணிய றுண்டல்
சுற்றிய எதிர்ப்புடும் துண்டல்கள்தான் ஏராள
மாக கயிற்றை அடைத்துக்கொண்டு விட்டது.

"பயனற்றக் கொடும்பிடி"

விட்டபின் தான் என்னைத் திரும்புகொண்டு வருகிறாய் கேட்டது.

“இந்த விட்டிக் கொள்கை மாநிலம் எல்லாம்
இருக்கிறது.”

“ஆமாம்! இதைத்தான். ஜாஸ்யம் இப்போதுள்ள இங்கிலாந்து. தொழில்மேல் இருக்கான். அங்கேயே அம்மாத மனையம்மா இருக்காங்கோ.....”

“மாநிலம் ஜெயிச்சே திருச்சுரா?”
சாஸ்திரி நிமித்தவளாகக் கேட்டார்.

பி. எஸ். சிவசுப்ரமணியம்

ஆமாம். அவன் ஐட்டிக்கிடிற இடத்தில்
எரி. வக ஆட்டெய்வைத் திருச்சிமீசை
கோவண்டு பொய் கித்யுமிட்டிப் கொள்கிறேன்
மாட்டிக்கிடான். கேள்வி நூ. துதி ௪
எருமன் உயர்வார் கொட்டுட்டாங்க.
துருத்தி நாய் அவன் ..."

“நீங்கள் யார்?” கேள்வி இரண்டொரு
நாடிக் காலத்தினின்றும் வந்தது.

“அவர்களைப் பார்த்து வந்திருக்கிறோம், தெரிந்தவங்க.”

“அவ்வளவுதான் வரலாறு அம்மாதான் இருக்காதிருக்காது. வெளியே சென்ற தொழைப்பாளர்களுக்கு போய்விட்டார்கள். நான் அங்கேயே இருக்கிறேன். அப்படி எட்டு மணிக்கு வருவார்கள்.”

சதிர் சதிரே இரத்த ரோஷரே ஜங்ஷன்
கரூம் பூரூக் கொண்டு எட்டின, அவர்
காங்க்ஷய் அக்ஷா ரேக்ஷா பதிவேதிர்.

* 19. பின்னர் தான் என்னைச் சொல்வாறுது
எனக்கு ஏன் இறுமீர். பரிசாய்க்கிற, மனதாய்க்கிற
என்னைச் நினைக்க முடியாதுமே, அவர் தெரியு

தங்குப் பேராயிட்பாராமே, இவங்க சொல்ற
எதப் பார்த்ததாய்...'' - சத்திரா அமுதாஸ்.

1. அமைச்சரப்பட்டு எந்த முடிவுக்கும் வராதே. அவருடைய தர்பாராதினும் இரகசியத்தோடு என்று நான் சந்தேகிக்கப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறேன். எதுகியதற்குத் தக்கவிடாதே. அவருடைய தர்பாரம் வந்தவர்கள் எதிரியமாகப் போக. ஆத்திரப்பட்டமையால் அவருடைய முடிவிலே உண்மையான எடுத்துச் சொல்லு. அவர் எதாவது முடிவெடுத்தால் அவர் சொல்வதில் சந்தேகம் போட்டால் மட்டும்தான் போகாதே. இல்லாவிட்டால் முடிவிலே எதாவது நிபந்தனைகள் என்று வைத்துச் சொல், அப்பொழுதும் போகாதே.

“நீரேய் முதலில் பேசு. நான் அருகில் நின்றுகொள். வெட்கப்படாமே எல்லாத்தகதையும் எடுத்துச் சொல். அவருடைய மறுபிழைப்பை மனோகாண்டம். பதில்கள், இனங்களைப் பற்றியதாகக் கொண்டு நான் துடிக்கிறேன். பண்ணு”

[illegible]

சாதித்தியியின் கண்கள் கரகரவினாற்று கண்ணினா ஈதிர்த்துள். துள்ளக்கூகா நாட்டு மய்யாளம் தன் கித்திய வாழ்க்கையையும் எண்ணித்தான் கண்ணீர் டதிர்த்தான்.

தள்ளாடித் தள்ளாடி ஓர் ந.ருவம் சந்தில்
கிணர்ச்சி வந்தது.

“அதேர் அலர்தரன் போலி-நக்திருது !”

“யா: 3.1.1” கேட்டுக் கொண்டே
தெருவிலே வந்தால் மாணியாடலாகும்.

புதியேழைப் சொல்லாமல் இரவுபூம் வந்த னிட்டு தின்றனர். உட்டுத் துறாநிலை கொண்டே வந்த அந்த வயதானவன் திரிபு. பரமேஸ்வரமாக இருந்த மின்சார விளகிலின் ஸ்கிரீனாகப் போட்டான். நொம்ப மல்க வான ஒளியைப் பார்ப்பும் படுக்கை வாயின் மிசைப் பரப்பு ஒன்று காலைத் தோறும்பு. மல்கவான ஒளியில் அவர்களைப் பார்த்ததன் அந்த வயதானவன். அறுபத்தைத் தாண்டிய தெகை. வேலையெடுத்துத் திருப்பிடு க்கொண்டிருக்கிறோம் உடம்பினோர் காலம் முடிய விடலாம். பறக்கப்பட்டதொரு 'கடவு' போல் தோன்றினார்.

புடனாகத் தகராழிக்கு முடிவிற்குத் தொங்கிவிட்டு
கொண்டிருந்த காலடியாகக் கொண்டு சுதானவத்
திரைத்துவிட்டு க.எஸ்.எஸ். நுழைந்து மத்திய
பிளாகர வீரத்தனாகவும் போட்டி என்.

நீங்கள் "நீங்கள் யார்?" என்று கதிரைப் பார்த்துச் சிரித்தீர்.

“என் திட்டம் அளித்திரு, இதை என்
கண்ணில் பார்த்து” என்னை அளித்திரு.

“உம் தங்கள் போட்ட கடுதாசி துண்டை
மொசாபாயம் வந்தது. ஓரளவு எம்சாக்ஷன்
வும் அதிலே எழுதியிருந்தே. காலிகம் எனக்கு
வந்ததில்லையோடா. அவன் வெளியே வர
கின்றனம் ஒரு வருஷம் பிடிக்குமே. அதுவரை
யிலே அரைப் பீலிக்காள் எப்படி இருக்கிறார்
ஆகட்ட என்னுட்கு தெரிந்தே இத்த ஸ்டி
யிளாசுத்துக்கு அளவுக்கேள் எங்கேயோ இது
வரைவிலே காலிகமே வந்தது மொசாயாது
சொம்ப அழகம்மா கந்திதென்பது பீலித்து
பார்க்கிறது.”

கந்தர் அலங்காரம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பொழிவுகள்

✽

நிகழ்த்துபவர் :

ஸ்ரீ அம்ருதானந்த யோகி

இடம் :

சென்னை, பூக்கடை சென்ன மல்லீஸ்வரர் கோயில்

அனுபூதி மண்டபத்தில்

(நேராராஜ ரதலீத் தெரு)

நேரம் : இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை

காலவரையறை : ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் தேதி வியாழக்கிழமை
தொடங்கி, ஆகஸ்ட் மாதம் 31-ம் தேதி முடிய.
முடிபத்தோரு நாட்கள் நடைபெறும்.

அன்பர்கள் யாவரும் பெருந்திரளாக ஒய்வோரு நாளும்
குழும், அறுமுகச் சிவனாரின் பெருமைகளை, அருணகிரிநாதரின்
அருமையான வாக்கின் சிறப்பை, ஸ்ரீ அம்ருதானந்த யோகி
யாரின் ஆழதயையுடைய சொற்பொழிவுகளின் மூலம் செவி
மடுத்துப் பெரின்பப் பேராழியில் திளைப்பார்க்கலாக.

கந்தர் அலங்காரம் சிறந்த அருள் நூல் : உலகியல்
நலன்கள் வாவற்றையும், அங்ஙனமே கடவுளின் பப்பேற்றையும்
ஒருங்கே அநுளவல்வது.

✽

ஸ்ரீ வித்யா குருமண்டலி

4. ஜகதம்பாள் தெரு - தியாகராயநகர் - சென்னை-17

யாவற்றிலும்
முதன்மை

- ★ கச்சிதமான நுயல்
- ★ ஒப்பற்ற சுவை
- ★ முரமுரப்பான புதுமை
- ★ ஈடினையற்ற போஷாக்கு யாவற்றிலும் முதன்மை—

பார்வே க்ளூகோ

பிஸ்கட்டுகள்

பார்வே க்ளூகோ இத்தியானிமேயே உணவுத் தின்பனியுள்ள பிஸ்கட்டுகள் மிகவும் நுகர்வதில் உதவுகின்றன!

பார்வே க்ளூகோ பிஸ்கட்டுகள்

“நான் முன்னு கடுதாச போட்டேன்.”

“நீ எத்தனை போட்டியோ என்னமோ எனக்கு வந்தது ஒன்றுதான். அதுவும் தபால்சாரன் தேடித் தந்ததிக் கொடுத்தான்.”

சாவித்திரி விளைய தான் அந்த வீட்டின் உள் அமைப்பைப் பார்த்தான். துண்டியல்கள் மூலம் புனை மண்புத்திரிக்குள் புது புது தராலும் இருப்பனவு உலர்த்துக்குத் தபால்சாரன் எழுப்பி மற்றோர் அளவையும் திருத்த சளமலம், சாப்பாடு குவிசல் எவ்வாறு அதிக் தாள்போலிருக்கிறது. நெதம்பா வீட்டின் அளவேதான். அங்கே இன்னொரு தனி அளவையும். மற்றப்படி எவ்வாறு புர மாதிரி ஏழைக் குடியதான். சதா வீடு கொண்டிருக்கும் துந்தாரத்தால்த் சித்திக் கொள்ளப் பழகிவிட்டால் நுந்திய ஒன்றுப் பெறுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்காது.

கவரின் நடுவில் உயர் கொஞ்சம் பெரிதான அமலாசிரிசு சாமி படங்கன் இருந்தான்.

“உங்க ரெண்டு பேருக்கும் இப்போ என்ன வேணும்?” என்று மணிமயமான எடுத்த எடுப்பில் கேட்டான்.

சாவித்திரி சற்று நேரம் நினைவுமூலியான். பொய்யலன் இவ்வளவு மிளையித் தெரிவி யான் கேள்வியைத் தொடுவான் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அது நெடுமலை. “உங்க ரெண்டு பேருக்கும் என்ன வேண்டும்?” என்ற கேள்வியில் உயர் எடுப்பில் “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?” என்ற தொருவியலித்தது.

“நான் உங்க மகனும் ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகப் போகிறேன்.....”

மாதவனின் தாயாரின் கேட்கியதும் சத்திரை வெட்டித்தடை வீட்டுப் படுகில் சொல்லும். மணி அம்மாவின் முகத்தையும் பார்த்தான். அந்த முகத்தில் எத்தவீதமான உணர்வின் அதிர்வையும் காண முடியாமல் இது அதுகில் மிளியல். அவள் இவளை. இவளை இவ்வளவு ஒன்று இவளை வேறு நான் முகத்தால் அங்கே நிதானப்படுத்தி தெரிந்தது.

“இவள் செய்ந்து தவறுதல்” அல்லது உங்கன் மகன் செய்தது தவறுதல் என்று தாக்கம் செய்ய தான் உயராக இவ் இவ்வளவு அடக்கியித்த தன்மையை நிகரன் கண்டித்தால் அதை தான் உயர் புரவலாக ஏற்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். “நினை” என்று சமாதானம் பேச தான் மூதபட போட்டேன். தீவந்தவையெனக்கு வகுத்தப்பட்டுள்ளது தமக்கே நிக்க தமக்கு அலகாசரிக்கே. இவ் வரப் போகிற வீடுவது என்னுடைய ஒரு பரவரம் தேடிவரும். பெரிய மனம் மகன் இவனுக்கு தீவதான் வரி செய்யலாம். உங்களைக் கொண்டு கேட்டேன். தாயார் மாதிரி நீசாகக் காண்கிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே மணிமயமானவன் காக்கனில் வீழ்ந்தான் சாவித்திரி.

“நான் என்ன செய்வனும்இறை” இப்போ மாதவன் நெய்விடே இருக்கான். தெரியுமா?”

“கேள்விப்பட்டேன். இவன் நீங்க மகன் துக்கனும், அவர் வரும் வரையில். அதுகல் புது சகவரன் வீட்டவரி. அவர்கள் ரெண்டு பேரையும் ஒன்று போதது உங்க. எதாவும் ஒரு வரி பத்திரகனும். அதுவரைமே இவன் நீங்க வலக்கக்கனும்.”

“பெரிய உயரான இவ் மகனமோ நீங்கள் ‘மகனமோ’ மாதவனிடே எந்தவழமும் விதிக் கொள் உயரானமோ? எவ்வளவு விதிகளையுக்கு இவ் மகனமோ கொடுத்தது?”

“நான் என் இவன் மகனக்கனும்? இவ்வளவு. அவன் என் மகனா இவ்வளவு என் மகனா மணிமய சத்திரையோ வகுத்த மகன். பெத்தது என்னமோ நான் தான். அந்த ‘உயர்’ அவன் சரிவாக் செய்கில். மன் மகனாவது உயர் நினைவையும் மனம் நினைவையும் கொக்கிக்கெடுத்துக்கு ஏத்தயாமிரி அவன் நடத்துக்கில். தத்தாரி நான் போலிட்டான். என்னை அவன் கவலிக்கிறதே மகன். உயர் மகன் வந்த வரம் இந்த கருத்த உயர்மே. ஒரு இடத்திலே வாரியல் செய்து வலக்கத்த கருது வேண்டி விடுகது. நினம் நினம் என்னேனே போகத்த வெவ்வாம் அந்த அந்த முறையில்தான் சொன்னி அத்தகிலிரேன். எனக்கே வரத் திரை ரெண்டு தான் வயித்துக்குக் விடக்கிற திரை. தரிவலி காக்கவிய்வு மருத் துண்டுட்டா கதலவத் தட்டி உன்னே வந்து வேத்தி வக்ககொடுக்க தரிமிய்வாமே இருக் கேன் இது திரைமே இவனை நான் எப்படி ஏத்துக்க முடியும்? அவன் மிகளால் அவன் தாறுவக்க வேண்டியதுதான்.” - மணிமயம் மனின் உயர்வன் கண்ணிசுடல் மனவனத் தன். அந்த விரோதிக உள்ளத்தின் சொகம், வார்த்தைப் போராட்டம். இவ்வளவுக் கேட்டபொது சாவித்திரியின் நெஞ்சமும் சொகத்தால் அடைத்துக் கொள்ளாது. பிறகு பாட்டி நிதானமாகப் பேசினாள்.

“நீ சொன்னதை நான் நம்பிறேன். அவன் இவனைக் கொடுத்திருப்பான் என்பது வளத்தலமாக இருக்கலாம். அவன் அப்படிப் பட்டவன்தான். கொஞ்சம்கூட தன்வ உயராமே இவ்வளவுதான். படிக்கிற வயசிலே படிக்காமே. படிக்க வலக்கனும் வளர் சுத் திரை இருத்தாடு இவ்வளவுக்கு ‘காவி’ எனத் திரைவரு. அவன் தான் அடக்கின் வல வேக்கமே போலிட்டது. என்னை அவன்

தமிழோட தரகாரரது மதிகிதவிதிகமே. தானும் அவனைச் சட்டை செய்வாதிங்கே. அவனையே ஏன் மனை இல்லைப்பிற போது இவியே அதுமுகாக எப்படி ஏதற்குது?" மனையம்மாவிடம் இருக்கின்ற துவளமக்கு அப்போது ஈரந்தும் காரணம்மடை எப்படிதக கூண்டுகளில் சாமித்திரி. இவரது நொய் அத்த மனை சமஸ்தைக் கூண்டுகளே மாறும் சில அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளும் காரணம் என்கின்றது கூண்டுகளாகச் சத்திராணம் பக்கம் திரும்பினாள். அவளும் ஓர்வது மனை மாதிரியின் துவளத்தக கூணித்து கொண்டு. அவரதுகே சாட்டிக் கொண்டுள்ளார். அது அதுமி ஈரமியி மனையிவகே தெரிந்தது.

“நாங்கள் காட்டிராததேயும் அங்கிலா. இந்த வயதில் உயர்த்திவை எவ்வளவு நாள் கவனித்திருக்கிறோம். நீங்கள் சென்றது வேலையாக நாங்கள் சொல்ல எவ்வளவுப் பரந்திருக்கிறோம்.”

சாதித்திரி தங்கமலர் பதினாறு முறை
திரும்பியமைந்ததாம். அந்தச் சந்திரபதி
சங்கரர் கோலேனாடுமே அப்பாதுப் பிற்
விட்டார் என்பதில் அளவுக்குமா? பரம சந்
பிரகாசம்.

[illegible]

“ஆபத்தினை கொடுக்கிற உத்தரவாத மில்லை இது. உயரணுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக் கூடிய அளவுக்கு நான் என்ன செய்ய வேணும்பதிரேனோ, அதைச் செய்யத் தயாராக இருப்பேன். ஏபீதா சம்பிரதாயமாகச் சொல்வது ஒவ்வொன்று வார்த்தையாகினால் சொல்” என்ற நம்பிக்கையை மேலாணையங்கள் முடியுமாறுதான். என்னை நம்புவோம். என் நடத்தையோ நிற்கன் பார்த்து அதன் பின் நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளுவோம். இந்தச் சாத்திரத்திலே உலகநிலை திருப்பிப்படுத்தியவர்களுள் எந்தவரும் சொல்பா மாறாது.” — சத்திரா கரகாத்த தொலிப்பில் மனோராமபாண்டி சொல்லுவார். அளகத் தொடர்த்து காலத்திற் பிறிவாய்.

[illegible]

நாளை அம்மாநாட்டும் நீண்ட மௌனம் நிலவியது. மாடப்பிளாஸில் இருந்த கவாயினை அடிக்கடி இதழ்ப் பார்த்தான். வாசநம்படி தாண்டி வெளியே பார்த்தான். சாஸ்திரியிலையும், சத்திராஸையும் மாறிய மாறிய பார்த்தான்.

“உம். ஆனால் என்ன சொன்னோ? உம்
இல்லையா?”

மேனவமரகம் சத்திரா தலைமை ஆட்
பெறுள்.

¹⁴ **நி. இராஜேந்திர கமலினகபர ?**¹⁵

இரண்டு கேள்விகளுக்குப்பின் மீண்டும்
முனியம்மாண்டம் நெனையி நீண்டது.

[illegible]

கயிலாசார்... காலணிகவர்!

ஆளுநர் சொமத் கன்ஸலர். 'சான் லிடர்' 137 பூட்டிவைகள் உள்ளவை, சொத்துக்காரர்களின் ஆபாசமான கருத்தினை எதிர்த்துப் போராட்டம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மை சொமத் லாரர். வங்கு செர்தித் தாங்கலியிளவாம்பம் செய்துள்ளார்கள். இந்தக் காலங்களில் இலாகாவுக்குப் பாய்வுக் கிடைத்தவை தெரியுமா? நீங்கள் குவாத்தாலாவுக்குப் போனாற்போழுதிதற்குமார் மிகு திரைபுகாசவாஸிஸைக் கண்டித்தி கொண்டு வந்த விதிமுறையால், இவரது நாய். இந்த நடத்தை காரணமாக.

എ.ജി.എസ്. റ്റുവേ, ബോംബെ: ഐ.എ.എസ്.

செய்த சாப்பிடறேன். என்னோட கழுக்கப்
களிசை எப்படி பாருங்க பங்குபெற வரதில்
கைலா, அதே மாதிரி இந்த லேஷவத்திலே
கேள்வி கேட்க வரதைக்கும் விரும்பமாட்
பேன். எனக்கு நியாயமாப் படறதைக்கும்
நான் துணியுக்கு செல்ல எனக்கு உரிமை
ஏதோ... ஆனால் ஒவ்வொரு... நம் நிச்சயமாகத்
சொல்பேன். இங்கே நீ கூப்பா உட்கார்த்து
கொண்டு சாப்பிட முடியாது. வேலை செய்வ
தும், வேலை. ஏதாவது கொஞ்சேதான் நீர
தான். அதுக்குச் சம்பந்தமானதுதான் இங்கே
இருக்கலாம். அது முடியாது என்று நீ இங்கே
இருக்கிறதும் முடியாமே போய்டும். கண்
மூடாமல் கண்மூடாமல் போய்டும். நிகவேன். என்
பேயை எழுதிக்கொடு' நான் பிரமோசனமில்லை.
என்று என்னுடைய இப்போதெல்லாம் அங்கமா
பேயை செய்வ முடியாதுதான். உட்கார்ந்து
ரொம் அந்தப் போய்விட்டேன். இந்த நிலை
யிலே உட்கார் உட்கார்த்து வக்கப் போட
வெள்குச் சக்தி போராது."

சாவித்திரி இவ்வாறுச் சொல்கிறாள். மணி
யாள்மணிச் சொல்லிப்படிப்பாள் வார்த்தை
அவளுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக இருந்தது.

இரவு நேரம்.
அந்த இரவில் பாட்டி கொடுத்த ஆகா
ரத்ததைச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்துவாள் சாவித்
திரி. அந்த இரண்டாம் பட்டும் அங்கே கழித்து
விட்டுக் காணியில் தங்கும் பதறிச் சென்றது
கொல்லாவாள் என்று எண்ணினாள். தன்
ளக்கு ஒரு புறமேயும் விடாது பதறி
மனம் ஆறுதல் பட்டது.

இரவு மணிப்பாடலில் இவ்வாறு பாக்கி
விடுத்து விடுவாள்மனமும் சாவித்திரி சொல்லி
விட்டாள். தந்தை தங்கும் இருவரையும்
சித்தப்பாவிடக் கொண்டு வந்து விட்டது.
எவன் கொடுத்தது. தந்தை இறந்தான். போ
சித்தப்பாவிட மலையாற்றம், சத்திராவிச்
புறப்பு பாறையில் நின்று. தான் வேலைக்குப்
போகத் தொடர்வான். என்று இப்படி ஒன்று
யிடாமல் விவரித்தான். சித்தப்பா சத்தி
ராவன் விட்டு விட்டு வெளியேற மனம்
சொல்வது. அதைத் தொடர்ந்து அவளுக்கு
வந்தது -- என்று என்னவாயினதும் அவள்
கொள்கிக் கொண்டு போனாள். ஆனால் மணி
யாள்மணிச் சந்திரி எந்த விதமான மனம்
தரவாய் கரண முடியவில்லை. இந்தநேர எவ
தில் உவமையம் விவாசிக்கவில்லை அவள்
அவள் நகு சகிப்புத்தான் அவள் இத்தனை
மாக மாற்றிவிடுக வேண்டும் என்று தனக்
கும் எண்ணிக் கொண்டாள் சாவித்திரி. அன்று
தான் வார்த்தையோ, மாற்றப் போகலை
கொள்வதும் மாற்ற அவள் எதிர்பார்த்தான்.
முகத்தின் போல் உள்வாரம் மறந்து
விடந்ததை மணிப்பாடலின் மௌனத்தி
விடுத்து உணர்ந்தாள்.

6. "நான் போன் வரட்டுமா?"

கண்களில் கண்ணீர் குளமாகத் தென்படு
தற்குச் சத்திரா மௌனமாக நின்று. சாவித்
திரி தனக்குத் தேவையானவற்றை ஒரு
பையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு புறப்
படத் தயாராக நின்று.

"இப்போ நீ எங்கே போய்த் தங்குவிய?"

கூடப் போனார்கள் விவாசயி
தேய்வாய் இவன் ஒரு சமயம் தன்
குறியீட்டுதோடு காற்கவாக்குத் தென்
து. அப்போது மாடாகம் - கடைக்குத் து -
தண்ணீரில் இறங்கி மாறுத்தான். கார
ணம் கடல் நீர் மிகவும் குளிர்ச்சியாக
இருந்ததுதான். தேய்வாய் உடனே கடை
யில் ஓர் அருமையான சட்டிக் கெட்டியில்
கொஞ்சம் தண்ணீரைக் கொதிக்க
வைத்தாள். அதைச் சிறுபி பார்த்துக்
கொண்டிருக்கலாகியேயோ கடல்
கூறிவிடாள். அவளுக்குத் திருப்தி ஏற்
பட்டு விட்டது. அப்போதே தாய்க்
கிணறிக் கடல் நீரில் குளிக்க இறங்கி
விட்டாள்.

ஆதலால்: எக் கூடர் தி எந்த
விவாச நிரலும்; தகவல்: "மணி"

"எங்கேயோ போயிருேன். எனக்கு புரி
வாமல்தான் கவிக்கிலே. மீண்டும் சித்
தப்பா விட்டுக்கொடு போகப் போக்கி."

"அதுக்காக... நீ... ஒரு நிரந்தர இ-
யில்லாமல் தங்கிக் கொடுவாய் என்னைப்
பதறிச் சொல்லியே. வேண்டாம். எப்படி
யானதும் என்னை நான் சரிப்படுத்திக்கொள்
நீ அவருடைய வெளியே மாருமே அறிமுக
யில்லாத இந்தச் சித்தப்பாவை என்னைவிட
அது போதாதுமா? இப்போது தான், மணிப்பா
தாலும் என்னைவிட இப்போது நான், மணிப்பா
போதும் ஒரு இ-யிலே இருப்பேன். என்னை
வது ஒரு குழை கொட்டக்கொடு போதும்.
எதிர்ப்பாவு இறுக்கக் கத்தலுண்டுடா என்னை
இப்போது என்னை?"

"வேண்டாம். அப்படி சொல்வாய் சொல்
வாறுமே மணிப்பாவிடே. எப்படியோ இந்த
எதிர் சித்தப்பா மாற்றத்தாகையோ நான்
போய் விடுவேன். பெய்லாவிடே மாற்றி
பயன் வக்கிருக்கேன். மாற்றி என்னத்தை
தான் எடுத்துவந்து கொடுவோம், எதுக்கும்
அதைப்பாடமாடுதே. ஏதாவது கொடு
அவையாள் அவளாய்வு என்னோட அப்போக்கு
மா? விந்து அப்போதே, மாற்றியோட அவர்
கூப்போடு வேலைக்கெல்லாம் போ. மாற்றோடு
அதிகமாகப் போக வக்கக்கூடு. என்னை
இவ்வாறு முடிப்போடு மனம் மாற்றோடுக்குப்
போக முடியாது என்று நினைக்கிறேன். மாற்றிப்
போக மாற்றிக்கொடு எப்படி இருக்கு என்று
தான் என்னு. தாலும் அடிக்கடி வந்து போகத்
தக்கேன். என்னை நான் மாற்றமா?"

பின் அவனுக்கு வேலை ஒட்டிக்கிட. கொஞ்ச நேரம் இருந்து அதுவரை இட்டுக் கொடுத்த அப்பனத்துக்கு மட்டுமான் கவியைப் பெற்றுக் கொண்டு மணியம்மாவிடம் போய்ச் சாவினையே கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு விட்டுக்கு வந்துவிட்டான்.

சந்திராவின் உடம்பு நுணுங்கிக் கொண்டிருந்தது. மணியம்மாள் உள்ளே நுழைந்தவுடன் அவள் அழுவதைப் பார்த்துத் திறந்தேரம் திறந்து.

"ஏன் அழறே?" மணியம்மாள் அனுதாப மிக்க ஆத்திரத்துடன் கேட்டாள்.

"விட்டுப் போன அப்பனக் கம்பெனிலே பல்பேர் பல விதமாக தேர்விகள் கேட்குது. காம்பு போனது. கேட்கச் செக்கம். வரவர செக்கம். கேட்கும் அதிகமாகப் போச்சு." என்றான் சாவிப்பெருந்தி.

"உங்களை மட்டுமான் நான் பேர் தான் விதமாகப் போற மாடுகளை இங்கே இப்போதே தெரிவாடுகாண்டி. உங்களுக்கு தவிரப் போனது இதைப்போலப் கேட்டுக் கொள்ளத்தான் வேண்டாம். உங்களைச் சொல்லாமல், அதை நான் பேர் கேட்கக் கூடாதோ? நீ யாரா இருந்தா என்சென்ன? யார் செஞ்சாலும் தப்பத் தராததான். எப்போ கல்பாணம் ஆரம்பித்த பத்தி இப்படி கள்ளு பிடித்து விண்ணு இருக்கிறதுக்கு மட்டும்தான் துணிவு இருக்கோ. அப்போ இதைதான் தாங்கிக்கொண்டு துவங்க வேண்டும். தெரிந்துக்கொள்" என்றான். கொஞ்ச நேரம் வெறுமையே இருந்துவிட்டு, "உங்களுக்கு அங்கே போகப் பிடிக்காண்டி திரும்பு. அப்போது, இவ் வாய் அனக்கு என்று சொல்லிவிட்டு என்னைக் கூட்டிக்க வேண்டாம். பிரத உன் இஷ்டப்படி செலுக்கோ" என்றான்.

பற்றுதலே இல்லாத கார்த்திகன், நம் பிள்ளைகளின் சிறை அடித்துக் கொண்டு வந்தான். இந்த சரமற்ற நெருங்கி இருக்கவே யன்றதா? அனைய திறந்த இந்த வெளும் முகத்தில் அன்பின் இளமையேதோன்றது!

பிணியாம்பாவிடம் அவை கவனம் புரட்டாத பின் அவனுடைய வரவுகள், வரவுகள் அங்கே மான் மாறுதலாக, எதிர்பாராத சேழியோ கண்டபாதி விடவில்லை. அங்குதத்திக்குத் திண்டாமாநிரியான ஒரு நிற நிழலுலகத் தவிர வேற எந்தவித இயல்புதையும்தான் அவன் அழகுபடுத்தியுவிட்டான். மணியம்மாளுக்குத் தெரியாமல் சேறியிருக்கும் மாதவன் மணத்தில் நினைத்துக் கொண்டு, ஒரு தான் ஒரு மஞ்சள் கலித்திரம் கிற மஞ்சள் துண்டாக் கட்டி அவளாகக் கழித்திக் கட்டிக் கொண்டான். அதை அவன் கட்டிக் கொள்ளாமலேயே அயலுக்கே கொடுக்கச் செக்கம். மஞ்சள் இல்லாத அந்தச் சைவப் பெண் பிறியப் பிறிய அழகான்.

"சந்திரா சென்று கொண்டிருக்கிறாள்"

இரண்டு இடங்களில் கிறித்து பின் செத்த அந்த வெளியே தெரிவா வண்டியை கட்டிக் கொள்வதில் பிரயாசனம் உண்டாம். கட்டிக் சந்திரா, சாவித்திரியின் குழைவாகக் கட்டிக் கிறித்து வந்தபோது விவரம் மெய்க்

கட்டிக் கொள்ளுகிறதே பற்றி புடனவரை அன்பி மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு வரவருக்கு வந்து விட்டான்.

"விட்டுப் போன அப்பனக் கம்பெனிலே போய் விசாரித்தேன். நீ இன்று அங்கே வரவில்லை என்பதைக் கொள்ளுகள். ஏன் இன்று அங்கே போகவே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சாவித்திரி உன்னை வந்தாள்.

"உடம்பு முழுவதும் அசதியாகவும் பாடப்பட்டு வந்தது. போகவே."

"உடம்பிலும் உடம்பைக் காட்டிவந்து வரவா?"

"அவ்வாறும் விடைப்பெறாமல் போனேன். வேறியே போவதுக்கு விடைவா இருக்கு."

தான் கொண்டு வந்திருந்த பல்பை அவ் விடம் நின்றுதான் சாவித்திரி.

"பு இருக்கு எடுத்துக்கொள். தேத்திக்குக் காலகால் வந்தது. உனக்கு ஒரு தாய் புடனாவ பிறிசைவ ருபாய்க்கு எடுத்தேன். என்னைக் கொண்டு எடுத்துக் கொண்டேன்."

"சத்தப்பா வந்தாரா?"

"தேத்திக்கு வந்தார். அதற்கு முன் தினம் ஆரம்பிக்கு வந்தார். 'அங்கே எடுத்து' என்று கெளுதிரு. அவரைப் பார்த்து துக்கும் கல்பாணத்தான் இருக்கு."

"என்னைப் பற்றிக் கேட்டாரா?"

"கேட்கும். நானுத்தான் சொன்னேன். புடனவரைக் கட்டிக்கொள். அப்படியே திகுறியோ வேற ஏதேனும் செய்தி என்னடா? மாதவன் எங்கே இருக்காரென்று விசாரிக்கவா? எப்போ வரவாரு தெரியுமா? ஏதாவது தகவல் கிடைக்கதா?"

"இல்லை."

"நான் தான் பார்த்து. அவர் இருக்கிற இடம் தெரிந்து காணும் போடயாப்பா?"

"வாள் கிட்டே போய் எப்படி விசாரிக்கிறது? ஒவ்வொரு நாள்வாள் ஒவ்வொரு கண்டமாப் போக்கிவிடுகாண்டி." புடனவரை தன்னுட்க் கட்டிக் கொண்டவன், தமக்கே கொண்டு வந்த பூச்சரத்தின் அயலுக்கு ஒரு சான் தருக்கிக் கொடுத்து விட்டு, தன்னுள் கவந்திக் கொண்டு, சாவித்திரி காலகால் கொண்டு வந்த புடனவரைப் பார்த்துவிட்டுப் பெட்டிக்குள் வைத்துக் கொண்டான்.

"சந்திரா காலமாயிருந்தே, சாவி விளக்கு எத்தனையா?"

வெறுப்பில் படிக்கவதைக் கவித்துக் கொண்டு சந்திரா.

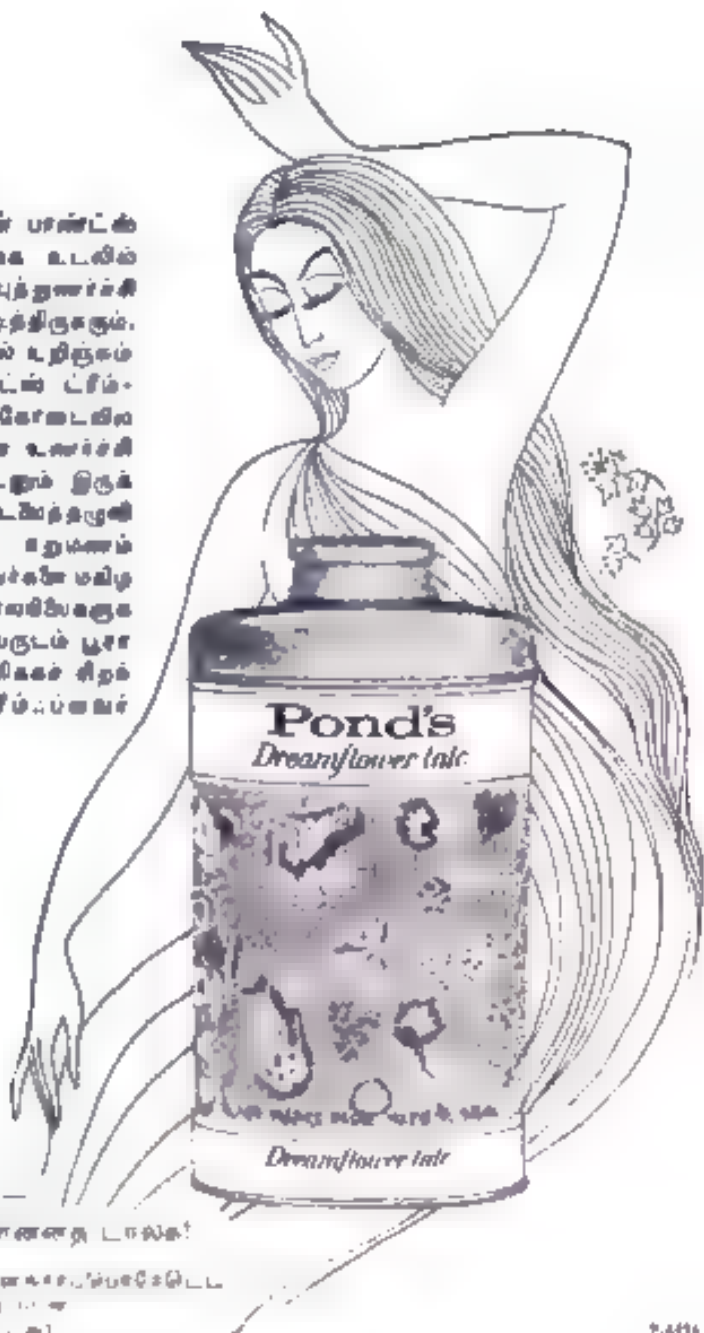
"கோவித்துக்குப் போயிவா எழுகின்றான் அரம்பத்திருந்தே இல்லை. அதெல்லாம் சென்னைப் பெண்ணை இருந்தபோதுதான் இல்லையா?"

"நடக்கவேண்டி இருக்கிறது நித்தியப் பிரசுரத்தி மத்திரே சென்னைவான் பத்தி, சென்னைவான் உடவன் விவரம் என்பதைக் காலகால் எங்கே வரவாப் போறது?" சந்திரா கொண்டே கூறினான் சந்திரா.

"ஒன்று மட்டும் தெரிந்துக்கொள், சந்திரா தான் இப்போதுவான் இரம்பக் காலமாவ நுண்ணிலை. இப்போட்டிக்கு வந்தியிலே அன்பிலும் பற்றுக்கே காலகால் நம்மிடமிடே வந்திருக்கிற இந்த மாதிரி அநாதைமான் பற்றக் காலகாலத்தான், நம்முடைய கார்ப்பு

காலைப் புத்துணர்ச்சியை மாலை வரை நீடிக்கச் செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்ததின் பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க்கை உடலில் தூயிக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மணிக்கணக்கில் நீடித்திருக்கும். சிபர்கவையை விகரவில் உறிஞ்சும் தன்மையுடைய பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்கை கடுங்கோட்டையில்கூட உங்களை இதமான உணர்ச்சி புடனும் உலகாசத்தடனும் இருக்கச் செல்பும். உங்கள் உடலுத்தழுவி நிற்கும் டிரீம்ப்ளவர் எழமானம் உங்களைச் சூழ்த்துள்ளவர்களை மகிழ வைக்கும். எல்லா காலநிலைகளுக்கும் ஏற்றதாகையாக வருடம் பூராவும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறந்தது பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க்!

பான்ட்ஸ்

டிரீம்ப்ளவர் டால்க்—

மென்னம மிகக் மனோகாண்ட டால்க்!

சீஸ்பிரோ பான்ட்ஸ் இன்கார்பரேட்டெட்
[வங்காளநகரம், இந்தியா]
உ. எஸ். ஏ. சி.ஸ். இன்கார்பரேட்டெட்]

9-4994

എൻ കേൾ, താൻതന്നെ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിച്ചു?

Information disclosure

[illegible]

பொதுமக்கள், ஏனையோர் முதல்கட்டமாக, கொத்திப் பரந்த அளவிலான உணவுகளை உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உணவுகளை உற்பத்தி செய்வதில் அந்தந்த நாடுகளில் உள்ளவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸாஸ்பாய் க்ரூப்

பி. பாரவிநாத் பில்ஸ் சிபிஎஸ்சி.

4) ராப்பப்பூச் மரணுபாக்கரின் கும்பெணி விழித்தது.

4. அனோகா மில்ஸ் வியாபாரம்.

தி. ஸாக்கப்பாபுர் கில்ன் கிரிடிடெட்.

தி அருளு மின்ன லிமிடெட்.

திரு. கமலாபாதி ரிபு காட்.என்.

• பித்தன் கூய்மீயுள்ளி விதிமுறை

திருத்தாதித்யா மிஸ்திரா மிமிக்கரிட்ட.

கைபோட பின்னாறியைப் பூசிக்கொடு. அந்தே ஏதாவது இருக்கிற தீயதிலை ஓரளவாவது கடைப்பிடிக்கண்டு போனாக வாழ்க்கை அதிகமாகத் திசை திரும்பிப் போய்விடாமல் பாதுகாக்க முடியும். நூலகம் வாக்கங்கோ, செல்வநு தயர்வற்றவெல்லாம் பொழுது மனவசம் கட்டிவிடுத்துச் சிட்டுட்டி முடிவிலே விரக்திப்பட்டுவிட்டா அனாதைப் பைத்திலக்காரத்தனம் ஒன்றுமே இல்லை."

"கடவுள்பகிடு என்பது வெளியேப் பிரச்சித்தேவியும் தடுப்புச் சுவர் அகல். உனக்குள் நிலிப் போட்டுக்கிற மூய்க்கிளி. நீயைவிடக் கிடும். அந்த மட்டுமே நீ சரிவான முறை வீடுவ உனக்குள் தீ பிளவிக் கொள்ளவிலை எவ்ளும் புனிதமான மனசு காக்ககூடவாக தாற்றமெடுக்க உறம்பிக்கடும். பிறகு அனாதைச் சத்தம் செய்விய முடியாது. வெளியேப் பார்க்கிற ஆரவாரத்தையும் தப்பிப் பிரகாரத்தையும் பெரிசு எடுத்துண்டு மயல் காதே. ஆரம்பத்திலிருந்தே தீ இப்போது தான். கோவிலுக்குக் கப்பிட்டால் அரமட்டாம். கடற்கரைக்கு ஓடுவாய். காயி விளக்காக எத்துள்ளு முண்டிக் கொண்டே போயே. ஆய்க் எண்ணம். ஆய்க் சித்தன் என்பதெய்வமாம் கொஞ்சம் கூட முண்டிபாடுவது மனசை முடிவே வக்கண்டு வந்திருக்கே. இவ்விதகு இயக்கை துன்பப் பட்டும்கூட உனக்குப் புத்தி வரலை."

சாவித்திரி ஆத்திரத்துடன் பேசினாள். துயரத்துடன் தமக்கையைப் பார்க்கதான் சத்திரா.

"என்னை... மனசை சலிச்சிடுவோடி. நீயும் பேசித்து கொண்டு அனாதைச் சங்கமடக் கண்ணுக்காதே. நான் எதுக்குமே வீரோதியில்கே. ஆரம்பத்திலே அப்படிபெண்ணம் இருந்திருக்கலாம். இருந்திருக்கிறேன். தான் நீயே வென்று செயல்வலிவோ. அதுகேக்கோடி கூட பலமான காரணம் எதுவும் சொல்லத் தெரீவாது. அங்கப்போது உண்டாவின வாழ்க்கைப் பிரச்சினையோட மனே விகாரங்களுக்கு ஆட்பட்டு அகி மொதுறதியே எதையும் ஒரு விவரணையாக் கடைப்பிடிக்க முடியாமே போய் விட்டது. அது வேறு. இது வேறு..."

மணியம் மான் தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே உன்னை நுழைத்தான். சாவித்திரி கையப் பார்த்துவிட்டு, ஓன்றும் பேசாமல், உன்னை பிரிவிட்டாள்.

"சத்திராணை அழைத்துக் கொண்டு போய் டாக்டரம்மாவிடம் காட்டிவிட்டு, கொண்டு வந்து விடுகிறேன்."

திரும்பாமல் உள் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற மணியம்மான் தன்னை மட்டும் ஆட்டினாள்.

"விளம்பு. உன்னை டாக்டரிடம் காட்டி விட்டு நான் அப்படியே போகிறேன்."

விளம்பு நனசை நிரூபித் திட்டது. தெரு விளக்குகள் எரியத் தொடங்கின. சத்திராவுமே சாவித்திரியும் வெளியே புறப்பட்டனர்.

அருகில் மிகக் குறைவாக 'ரேட்' காரங்கும் மிகச் சாதாரண ரேடி டாக்டர் என்று அழைக்கப் படுகிறவாசிடம் சத்திராவின் உடம்பைப் பரிசீலிக்கச் சொன்னாள். அவன் சத்திராணைப் பார்க்கு விட்டு ஆடும் சொல்வது போல எதோ சொல்லும். ஒரு மக

அதற்குப் பெற வேண்டிய அளவுக்கு அந்த மிகச் சாதாரண டாக்டர் வார்த்தையின் மொதுமானதாக இருந்தான்.

சத்திராணை அழைத்துக் கொண்டு வரிக் கடைக்கு வந்து இருந்து கைகள் நிலைபாடு கண்ணாடி கண்ணிலை அருக்கி விட்டான். "மொனமாதமே வரவிலக் கொடுக்கணும்போது நீகாத்தென். முடியவில்லை. கைமக்கைப் போல தானே. அனாமில்லப் பார்த்திரம் வரவிலக்கிட்டு. பணம் சரியாகிவிட்டது."

"ஆமாம். இதுக்கு இப்போ என்ன அவசரம் வந்தது?" - சத்திரா கை கண்ணில் கிணத் தூக்கிக் காட்டிக் கேட்டான்.

"ஏதோ கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற தார்மிக சத்திரா. தியாவப்போ நடத்திருந்தா உனக்கு இப்போ கண்ணாடிப் நடத்திருக்கணும். இது எட்டாவது மாதமில்லையா? அப்பா காரிராடு இருந்து நாம் இப்படி. அதாவது... ஓக்கப்போய்க் இருந்து உனக்குக் கண்ணாடி, 'கண்ணாடி' இருந்தாக் கோயல் பெரிதான முறைவீச இக்காலே உட்கும் விட்டாடாவினும் இது என்வா நடத்தி நகம். எதுக்கும்தான் கொடுத்து கைக்கண்ணாடி. புதுவிளாட்டமா வேண்டியே வந்ததெனும். என்னமோ மனா கொள்வதற்கு ஒதுக்கிற இடமாட்டமா ஒதுங்கி வருகையோ... அங்கவாதுதானே? திரத்தா மான் புகலிடம் என்பது நமக்கெல்லாம் எவ்வளவு தெரிவினது இருக்கோ? எங்கே இருக்கு வன்றே தெரியவில்லையே. அங்கே தோக்கி எப்படி எத்தக் திக்கிலே பயணம் தொடங்குகது?" - சாவித்திரி பெருமூச்சு விட்டு அந்த விஷயம் சத்திராவுமே பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே நடத்தான்.

"நான் போய் வரட்டுமா?"
"ஓஹ்..."

"உடம்பைப் பார்த்துக்கோ. மணியம் மான் அதிகமாகப் பணக்கக்காதே. எது கோருவது சரி. சரி என்று இருந்தது. எதிர்த்துப் போனும் என்ரு. மகம் குறுகி அத்திரப்பலிகா முன்புட்கே. நான் போய் வரின்" என்று சொல்லி அவன் முகத்தை நீர்ந்திப் பார்த்தான். பிறகு போய் விட்டான்.

பரபரப்பான இரவின் முன்னேரத்தின் ஸுயப் பிசுவத்தின் அவன் சாயல் புலப்படுகிறவரை, புர்த்துவெள்ளுறவரை பார்த்துக்கொண்டிருந்து விட்டு விட்டுக்கு வந்தான் சத்திரா.

விட்டபுறது நுழையும்தான் மணியம்மான் படுக்கை கொண்டு விட்டான்.

அவமானச் சிவனம் என்பது நாளடைவில் தனக்கே முடியாத வளர்ச்சியாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தபோது அவமானச் சிவனம் என்ற பெயர் இவ்வசை மாதிக் கொண்டு வந்தது. விக்கோலியா அப்பணக் கம்பெனிப் பெண்ணன் திடீரென அன்பு பாராட்டி ஆரம்பித்து விட்டார்கள். மனாறமுகமாகக் கூறிக் கிருத்த சில அபிஷகமான சொற்கள் அறிவத் தொடங்கின. மணியம்மான் தன் விட்ட மட்டும்தான் இருப்பு மனமாய், வேறும் முகமாக இருக்கிற என்னு நீகாத் திருத்த சத்திராவுக்கு மணியம்மான் வேலி யிலும் அப்படித்தான் என்பதை அறிந்த

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(சம்பந்தம் இல்லை)

(நிதிநிலை)

சுத்தியம் உருவானதையும், பிராணிகளையும் தடுத்து நெகிழ்ந்த ஒரு திருமுகமாயும், பன்னாண்டுகளும் அழிந்தும் ஒரு ஒப்பாற்ற சுத்தியம் வந்ததும், பாவ உலாந்த அநிதிகளாகக் கொண்டிரு தவாரிக் கப்பாட்டது. எழியும் தன் துயரிக் கொடுத்தது, உதாராக தத்தியை அதிகரித்து, கண் வரிக் கொடுத்தது, அத்தகைய எழியும் திருமுகமாயும் பிராணிக் திம்மதி உலாவி தித்தியை அழித்தது.

செய்தகாரன் பட்டம்

நாங்கள் போராட்டம் நடத்தும் கட்டிடங்களிலிருந்து ஆளங்களை முற்றப்படி வென்று வந்தால் நீங்கள் உடல் வலியு போன்று ஆதிரைகளுக்காக வாழ்வீர்கள்.

வினா எண் 1. (தொடர் அச்சுறு உத்பா -)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்ளோ 25. வணிகியல் கார்டுகள் தெரு. மதராஸ் - 3
பேரன், 34258

சாமிநாதன் சென்னை ஆபீஸில் பிஸ்காசை வசூலிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பதாக

கூருஷன்

எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு' இருக்கச் செய்கிறது

திரைப்படம் கி.மு.தான் எழுப்பிட்டு வந்ததும் இவ்வகையிலேயே விளங்கி வருகிறது. கருத்துப்போக்கு சரிதவறுதல்கள் தேர்ந்தெடுக்கவும், சரியாயினால் அதை நிரூபிப்பதற்கும், தவறானதாகவும், தவறுதலாகவும், எதையெதற்கும் எழுப்பியிருப்பதைக் கேட்கப்படுவதுடன், சில விவரங்கள், பின்புடி வரல்கள் முதலியவற்றைப் பாராட்டவும் துணைக்கூறுகிறது.

கருகூர் உங்களை இளமையோடு வைத்திருப்பதன் விதம் இதுதான் : மூத்தர்ப் பங்காளிகளுக்கிதே - சரஸ் நயனம் இயக்கம் செய்திருக்கிறது. இரத்தந்தை சந்திரமணி உதவிக்கிறது. மலர்ச்சித் தயக்கம் உதவிக்கிறது - தீரன் சவுதையப் பெருக்குகிறது. பரிபூரணம் வைக்கிறது. மூட்டுவதற்கு அருகில்

பலிய புரணையில் உள்ள இடையோடு விவங்க
கிடைக்கிறது. ஒரு ஸ்பூன் கஞ்சன் எப்பிடுங்கல்.

தெய்வ நிலை
மனத்திலும்,
நிலையா அப்ப
சுப்ப பற்றிக்
கண் கண்ணு
ள் தவறாத

[illegible][illegible]

தலைநகரங்களில் மூலக் கிளைகள் அமைந்துள்ள
புதிய கோவைத்திட்டத்தை மேலும் மூன்று
மாறுதல் ஏற்பாடுகள் மூலமாக 1947-48-ம் ஆண்டில்
இந்த வாரியத்தினால் தோற்றுவிக்கக்கூடிய
காயுதுரை, அம்பல் மலைத்திட்டத் துறையால்
சுருது கிழை நுளிக்காய்கள் கொட்டிகள் கொண்டு
தொகுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன
தொகுக்க உத்தரவு.

1941-42-ம் ஆண்டில் சென்னை மது பிரச்சினை கண்டு வந்ததற்கிடையில்தான் உணர்வுக்கொள் சந்திரன் பரிசுத் தீவனியை துவங்கத்தொடங்கினார். உணர்வுக்கொள் சந்திரன் தம்முடையே மது விற்பனைக்காகத் தயாரிக்கும்பதில் வறுஞ்சு அடைத் பற்றியே மற்ற சிறல் சிறந்த வள்ளல்களின் எதிர்ப்பை உணர்வுக்கொள்கிறார்.

121

அதில் இருபது இருக்கா? போலும் பார்த்துக்களாம். எங்கிட்ட ஏதோ கொஞ்சம் இருக்கு. முப்பது, நாற்பது தெளும். எவங்கு

தமிழ் மூலக்கோவை நூல்கள் பற்றித் துறையும் தனக்கென நூல்கள் வெளியிட வந்தது விட்டபடி எவ்வளவு காலம் நிகழ்ந்தது சிலகாலம் விரும்பி. இந்தக்கோவை நூல்கள் நூல்கள் துறாவில் தாழ்வுகள், ஏறாற்றங்கள். வாழ்வின் சரிவுகள் எவ்வாறன்றையும் எவ்வாறு பாபகரமான பொருள்களாகத்தான் கண்ட அளவாக எடுத்து கொள்ளுது விட்டோம். பிறகு 1913 ஆகத்து அல்லாஹ் கொண்டு வந்து போய்து. காலம் பாபகரம் பறக்கும்படி புண்ணியங்களையும் கண்டிப்பாக அழிப்பதற்காக வந்ததோடு பேரீச மயத்தையும். அதாவது என் வாழ்வின் சந்திப்புகளும். பாபகரமும் வேரில் செல்லாது. தாழ்வுகளும் மிதப்படுதேன். நினைவ் விஷய நூல் போய் படிக்க ஒரு பாபகரமையாமல் சென்றே போனதுக்குச் சட்டிச் சட்டி அழைத்துத் தோய். மிகக் காலம் போய் இப்பக்கம் கொடுத்தோன். நான் வாழ்வாங்கோம் வந்துத் தோய் வந்துவிடுவியாம் அந்தக் கருவிகளாகத் தான். பாபகரம் அப்போதுதான் அழைத்து அழைத்துப் போகிறது புதிய பாபகரம் அதுவாகத்தான் இருக்கப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். அதை வேறுபாடுபாடுகள் காற்றிலும் திரும்பப் போகிறது - என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். ஒருவேளை மலையாளமான்ஸ் பூதங்களாக அல்லாஹ் காத்துக் கொண்டு எவ்வளவு வாய்க்கித் தந்துதாக்கக் கூட - அது இருக்காமை என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். தனக்கே நூல்கள் வெளியிட அவர் வந்தவுடன் அவ்வாறு நம் வாய்ப்புக்குத் கூட இது பலப்பலதான் என்று. திரும்பாக்கிறோன். இவ்வளவு எதிர்பார்ப்பு இப்போது நான் என் புதிய நினைவுகளைக் காத்தேன்வந்திருக்கிறேன். நம் வாழ்வின் துயரம் எதுவுமே நிபந்தனையாக அப்படிதான். நான் எதிர்பார்த்தபடியும் தப்பி விடியதான். ஆனால் என்ன தக்க வேண்டுமென்ற நம் செயல்களை நூல்கள் கொண்டு எதிர்பார்த்து வந்திருந்தது என்று எதிர்த்திருக்கிற அன்றைக் கட்டிவந்தது ஒரு சிலம் வந்தது என்றுதான். மனத்திருப்பதன் எவ்வாறு புண்ணையும் நேரில் காணும்பொழுது கொல்லுமாய்விடும். இப்போது எழுதி மனத்தின் துன்பம் ஆற்றிக் கொண்டுள்ளேன் சத்திரன்.

தகவிய் ஓயாது மனந் பேய்து கொண்டு நுத்த
நாய் அயர்ந்து அபந்தனை கொண்டு வந்த
1971-இருந்தது. தெற்குக்கரையில் 1971-இருந்தது.
கார்த்திகை. தெற்குக்கரையில் மனந் பேய்
பட்டால் பேய்து கொண்டு நுத்தது. தகவிய்
நிமிசரென பேய் மனந் பேய்து கொண்டு வந்தது.
நிமிசரென மனந் பேய் மனந் பேய்து கொண்டு வந்தது.
நிமிசரென மனந் பேய் மனந் பேய்து கொண்டு வந்தது.

செவ்வீரன் ஐந்தாண்டுகள் சிறையிலிருந்து
தப்பி ஈடுபட்டார். அதன் பின்னர் அவர்
புதுச்சேரிக்கு வந்து விலைக்கு விற்பனை
செய்தார். அவர் தப்பி வந்ததை அறிந்த
புதுச்சேரி காவலர்கள் அவரை கைது
செய்தனர். அவர் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர்
அவரை காவலர்கள் திரைப்படம் காட்டுவது
மூலமாக அவரை கைது செய்தனர். அவர்
கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் அவரை
காவலர்கள் திரைப்படம் காட்டுவது
மூலமாக அவரை கைது செய்தனர்.

விட்டால் அவர் பிரசுரத்ததை வதவிய
மாகப் பார்த்துக் கொண்டு விட்டான்.
“அப்பேத போய்ப் பிரசுரத்ததுக்காகப் படுத்துக்
கொண்டாய் வரவயக்க பிராநாயக்க எல்லாப்
கேள்வி கேட்டபாபு. பதில் சொல்லிவந்து
இருக்க அபுரமமா? என்ன பதில் சொல்லுமோ?
அதாவதுதான் இங்கேயே இருக்கிறதான்.
இதை” என்று எழுதித் தீர்மானம்
பதில் கூறிவிட்டான். எத்திராவதும் அபே
பதில் கூறவில்லை!

மாநிலப் பரிந்துரைக் கொண்டு பிறத்திருந்
தால் போகும்?

மணி:யம்பாளத்தான் தாய்க்கும் சேல்க்கும்
 ஓயோரத்தி செத்தான். அன்றைய இருக்கும்
 அப்போது எந்தெங்கு நுழையும் எவ்வகையால்
 கிணையமாக, உடம்பு விதாரிப்பதன் அபாய
 கணிதும் கொண்டுது சுத்திராணின் மனத்
 துக்கு அளவாய் அகையெய்தத் தந்தது.
 மணி:யம்பாளத்தான் அளவின் உயி
 ல் சுத்திரா ஒரு பீரோலினை அழாந்தது நூற்
 தான். பக்கமுது அகைய விட்டுக்கொடு
 விட்டு அகையது மரம் அகிவி நுயியலா
 மையதும் புண்ணியாகயவந்திடுந் தந்தது.
 மணி:யம்பாளத்தான் துறந்ததற்குத் துறப்போ மன்று
 நொய் மையத்தான். எல்லாவற்றையுமே மணி
 யம்பாளமில் இழைத்ததற்கே விட்டு விட்டுத்
 தான் அனையகை கொண்டுத் கொண்
 டுப்பெய்திடு துறத்திக் கொண்டு விட்டான்
 சுத்திரா. சாவித்திரி ஒருத்திதான் உறவு
 மூன்றாகப் புண்ணியாகயவந்ததற்கு வந்
 திருத்த விருத்தினி. வேறு பாரையும்
 மணி:யம்பாளத் உப்பிடென்கிற.

மாணியம்மாசாமி இடம்பெயர் கொண்டு
அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று கண்டு
பிடிப்பது கடினமாகவே இருந்தது சாமித்
திருப்பதி சத்திராங்குலம்.

குழந்தை பிறந்து மாதம் ஒன்றுக்கு
மேலாகி நாட்கள் ஈழநாடு நுழைவதற்குத் திரும்
பிக் கொண்டு இருக்க. அப்போதுமே கல்
விசியு முழுவதையும் மணிமேகலே ஏற்றுக்
கொண்டு விட்டதாம். அதைப் பற்றியும்
மேலும் விவரித்துரைக்க. பரமபரிபுஷ்ண
கூதியை பரம சத்திதாசனும், வெறும் பிராக
யோககலாவக ஒரே கருக்கம் கண்டிருந்த
அந்த ஒருவன் இப்போதுதான் பிரித்துக் கொண்
டிருக்கிறது. ஐந்தாம் பிற்பாடும் நுழைந்தபின்னர்
சாயிஸ் போடும் இக் கொண்டு துள்ளி செல்வ
தாய்மையாக வந்ததுமே. இப்போது அதுவாராக
வந்ததுமே. இப்போது அதுவாராக வந்ததுமே.
மேலும் மேலும் கண்டிப்பாகவாம்.

அவர் எப்போதும் நிறு வாய்நிலை இறந்த
தாய். அக்கோயில் மாதவியையும் 'கண்ண
செயல்' மேலும் வளர்க்கத் தெரியாமே
கண்ணம்மா. இவ்வகோயில் கொள்ளை
ஆவாய்ந்து. ௧௯௨௩ ஆகஸ்தாள் அவர்
கேட்டுவதற்கு காரணமாயிடுத்து. செல்லம்
கொடுத்துக் கொடுத்தது கெடுதலாகப் பட்ட
செயல். இவ்வகோயில். மேலாட்டில், காளி
தெய்வம் மட்டுமே போன்றதும் இருந்ததுமே
கொண்டிருந்தது. ௧௯௨௩, ௧௯௨௪, ௧௯௨௫, ௧௯௨௬
எனும் ஆண்டுகளில் மட்டும் வாய்நிலை
பயம், கெடுபட்ட நஷ்டம் ஆகியனோடும். மட்டும்
அவ்வாறுமேயொன்றும் வாய்க்கு வந்ததுமே
வாய் மீது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர் மேலும்

ஒவல்டின்

புரதம்

பொருள், வைட்டமின்கள்,
ஃபாஸ்பேட்டைடுகள், எருகட்டிய
புத்தம்புதிய பால், முதிர்ந்த
பார்லி மாஸ்ட் ஆகியவை
வளப்பமாக அடங்கியது.

உடல்நலமும், வலிமையும், தென்பும்
உருப்பெற இவை யாவும் உங்களுக்குத் தேவை

உடல்நலமும், வலிமையும், தென்பும் உருப்
பெற உகந்ததற்கு இன்று உயிம பாகு எல்லா
வாட்டிய பொருள்களும் செறிந்தது ஒவல்-
டின். மாத்திரமல்லாமல் சேர்க்கும்பேரது,
நிலகா சேர்ப்பது இன்கலை மட்டுமல்ல
—உடல்நலம், வலிமை, தென்பு.

மாத்திரமல்ல
இன்கலைபிக்க **ஒவல்டின்**
இன்றும்... நாளையும்... என்றும்!

ASP JI 22, 7cm

ஒவல்டின் பால் உருப்பெற உகந்ததனாகிய பார்லி, மாத்திரமல்ல,
வைட்டமின்கள், ஃபாஸ்பேட்டைடுகள், எருகட்டிய பொருள்களும்
செறிந்தது இன்றும்... நாளையும்... என்றும்!

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கார்த்திக் திருப்பி வந்து
வரும் கார்ட் புகார்.

“அவர் செத்தபொழுது இவர் தறுதலையாக
புலிவிட்டான்” என்று திறுத்தெழுதி....

மாட்டியைப் பதித்திருந்த கந்தையகம் இவ்வாறு அழகாகும்.

அவ்வீத மருமகன் கொண்டு குவித்து
அவ்வீதப் பார்த்தான். மீதகு நீதனாமாகக்
கரையிட்டான் கரையிட்டான் கொண்டு.

“நீயாவது அவனைத் திருத்து. குத்துப்பாயா? உயிரினைப் பார்த்தாயது அமை. இன்னமும் குத்துப்பாயா இருக்கட்டும். உயிரினைப் பார்த்தாயிரியா. அவன் தன் தந்தை தண்டனையாளனாக வாழவில்லாதிருந்து நியாயவாது மாறிவிட்டானாளுதல் உவமக்கொரு நல்ல அபிபிராயினைப்போல, எவ்வாறு யாது நியாயம் உண்மையாகவா, உயர் அய்யமாக்கித்து ஒரு நயம் புகழினை விளைவிப்பாடுகிறது.....”

“...புத்தரம் அடுத்ததொருபுறம் எதிரொலித்த
விட்டால், கூடா பிழைமயிற்று விழித்தபொழுது
காலும் போது நல்ல காலமாக இருக்கும். நம்ம
மனதில் காலம் இருக்கிறது. நம்ம காலத்தில் நம்ம
ஆகாசம் இருக்கிறது. நம்ம காலம் நம்ம காலம். நம்ம
காலம் நம்ம காலம். எதிரொலித்தால்...”

மாணியம்மாள் கூர்வோ புறந்து கொண்
டிருந்தியெம்மோடு இகழ்க்கண் கொண்டு விரு
டாக் கொள்வோருந்தாய்.

[illegible]

7. இவ்வாறு, இவ்வாறு காந்தியை வகைப்படுத்தியிருப்பதற்குக் காரணம் இன்னும் இன்னும் சொல்லப்படாதது. தனது இவ்வாறு வகைப்படுத்தியிருப்பதற்குக் காரணம் இன்னும் இன்னும் சொல்லப்படாதது. தனது இவ்வாறு வகைப்படுத்தியிருப்பதற்குக் காரணம் இன்னும் இன்னும் சொல்லப்படாதது.

நீர் ஆண்டு முடிந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு
மேலாக இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகி
விடுவதன்.

ஆங்கா இம்மொன்று எனம் பார்க்கத்
தென்படி விட்டான். ஆத்தியா அடிகர்
வைத்திருக்கிறார். சத்திரங்கையம் போய் துறை
யைக் கழறாக்கலாம். துறைமுகம் கட்டி
தூது. கட்டைப் பாலம் கட்டலாம். இப்போது
பெரியவை இருக்கின்றன. முகந்தியை ஒரு
கூறுமூன்று தெரியவில்லை. நாலுக் கட்டை
பாலம் தெரிந்தது. போட்டால் போட்ட
தான். கிட்டி கூப்படியை கட்டலாம்.

[illegible]

தலைநகராகவும் புகழ் மாதவன் வராத
தென்வாழ் நாதம் துயங்காவே இந்தத் து
தேவியாயினார். தாடல் செவ்வர் செவ்வ
வளியும்பாதும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம்
மகாக் இரங்கத் தொடங்கினார்.

“அவன் ஏன்விட்டிருந்தான். எதைக்கீழ்ம சரி யாகச் செய்தவையிலும், பிறருக்குத் தொய்வை உண்டாக்கவும். பிறர் அளவறிவால் வாழிக் கவும், அளவறியே வாழுகின்றவராகவும். அளவற அளவறியே உலகத்தாருக்குத் தொய்வை ஏற்பிட்டு, உலகம்” என்று மணிவாசகராயர் பிறகு நினைத்த மன வகுத்துத்தொட்டு கொஞ்சம். அளவறி இறந்தவனாகச் சத்திராஸ்டில் மலம் விட்டுப் போனான்.

“ உயர்நீதித் தீர்மானமுக்கு எப்படி வந்ததோ தெரியவில்லை. ஆகவே ஒன்றையே மட்டுமே சொல்வோம், கணமாய்க் போட்டுக்கோ. இவ்வகத்து இயங்காவிட்டாலும் இவ்வினோர்தான் கைக்கு அளம் திரும்பி இங்கே வந்துதான் போய். ” இங்கே இருந்த அய்யனர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க தயாளமில்லை. நீ இங்கே இருக்கிற தெரிந்திருக்க இருந்தா நூத வேலாயுதத்தையாவதுபுடைய தோர வந்திருந்தால் நேரே சொன்னால் அப்படி ஒரு நாள் வந்தால் அப்போதுதான் உண்டாயிடலாம் அப்போது நமக்கும் அவர்கள் மீதேயுமா. அப்போது நமக்கும் எவர்களுக்குத் தெரியும். இங்கும் அவர்கள் 24 மணி நேரம் எதுவும் இயங்காதுவாம் அவர்கள் மூலம் இருந்தே உண்டாயிடலாம் தீர்மானம் இருக்க உண்டான வந்தது. இங்கேயுள்ளவர்கள் கூறியும், குந்தகம் என்னவாம் அல்லாது இருந்திருக்கிறார்களே. இங்கே அவர்கள் எவ்வாறாக இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமலே இப்போது விட்டால் வந்தேயு. இங்கேயும் உண்டாகும் எவ்வாறு இருப்பாராதுதே சொல்லி வைக்கவேண்டும். குடியாற் வந்தவர்களை குந்தகப்படுத்தலாம் உண்டாகக்கூடிய வந்திருக்கப் போகும்.....”

12-வது பிளட்-ஓரங்களை கணிதம், இயல்-திருத்தி
இயல்-திருத்தி-ஓரங்களை

[illegible]

வாசலில் 'மாதவன்' நிற்பனதக் கண்டு
திடுக்கிட்டுப் போய் விட்டான். கிரீப்பும்,
அருளையும், வெட்கமுமாக நவனாக் கொண்டு
நிழலாய் வருவது போலக் கொண்டு வந்த
தொழில். நாட்களுக்கிடையில் பார்ப்பதற்கு என்
டாஸ் குடிப்பனபலிட, தாய்மைவாகத் தாய்வு
வந்து செதிக்கிற குழந்தைதான் அதிகம்
இருந்தது.

மகன் பார்த்துக்கொண்டு
இருந்தான். ஏற்று அந்த வாய்
கவியை எடுத்திருந்தான். மகன்
தன் இளந்தாய் மகனாகத்
அதிகமாக ஏறாட்டிக் கவியை

ஏறிவிருந்தது. உடம்பில் அழுக்கடைந்த
நாளுக்கு முற வேஷ்டியும், மூண்ட பனியுறும்
-மகன் போல் வெங்குது துண்டுதான் விடத்
தான். பழம் கைக்குமேயே தொள் பட்டை
கள் கீழ் கதைவில், துண்டிக் கோடுகள் பட்டை
வீட்டிருக்கன. காலெய்வாய் ஒரே பழந்து
தலையில் அதிக ரசியாக இருப்பதும் கவந்து
விடந்தது. கைகளில் ஒரு வெங்குதான்

பார்ப்பது அப்போது கவந்து
வேறு தெரியவில்லை.

"நீ இப்போது இருக்கோ
நீ என்டி. இப்போது வந்தே?"
சத்திராவன் பார்த்து
வந்தான். அவன் கை
பெரிய கையிலே வந்தது.

சத்திராவிடமே பார்த்து
வந்தான். பார்த்து அதிர்ச்சி
வந்தான். பார்த்து வந்தான்.
"அவன், அவன், வந்தான்."
அவன் வந்து விட்டான்...
வந்தான் சத்திராவிடமே
வந்தான் ஒரே வந்தான்.

மாதவன் தரையில் அரு
கில் வந்து நின்று.

மாதவன் வந்து நிற்ப
வந்தான். அவன் வந்தான்
மேலும் வந்தான். உட
கார்த்தவன்மே பார்த்து
வந்தான். அவன்
செய்கைகள் வந்தும் தன்
பிசுனைக்கு வந்தான் இப்போது.

மாதவன் பார்ப்பதும்,
கேள்வியும் சத்திராவன்
சத்திராவன் குழந்தை காணப்
பட்டான். பார்த்தான் ஒரே
ஒரே வந்தான் இப்போது
கொண்டிருந்தான்.

குழந்தைமே அவன்
மேலும் வந்தான். அவன்
சத்திராவன் வந்தான்
கொண்டிருந்தான்.

"அவன் வந்தான் இப்போது
கொண்டு" என்று வந்தான்
கொண்டு இப்போது வந்தான்
மாதவன்.

குழந்தைமே அவன்
மேலும் வந்தான். அவன்
சத்திராவன் வந்தான்
கொண்டிருந்தான்.

"இப்போது வந்தான்"
சத்திராவன் சத்திராவன்
மாதவன்.

"இப்போது தெரியுமா
தெரியுமா வந்தான்?"

அப்பறம் என்ன கேள்வி? நீ விதைத்த விதை செடியாக வந்திருக்கு.."

அருவிய் வந்து நின்று எத்திராவின் தலை மயிசை ஆசிரோஷத்துடன் மந்தி நிமிர்ந்த இவன்.

அவன் என்னை அழகன்!

"குழந்தை உங்களுடையது. உங்கடிக் கொள்ளுங்கள்.."

மாதவன் நிர்த்தரன்.

"குழந்தை என்னுடையது? மார்பிட்டே கமத் அள்கிறே? நான் உங்களைப் பார்த்த தை இல்லை...."

சத்திரா குழறனுடன் அழுதான்.

"எங்கே நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? எத்திராவா? சொல்லுங்கள்...."

"அவருக்குள்ளே ஆரீம் சத்திரா பங்குதான்.. என்று மணிபம்மாள் முனாறுத்தான்.

"என்னமோ இதெல்லாம்!" தாயாரைப் பார்த்துக் கத்தினான்.

"என்னிடம் சந்திரன், உன் சொந்த பெற்றோட விஷயம் உட்குத்ததானே தெரியும்? உங்களுமாவிடம் பெட்டா என்னதெரியும்?.."

"எங்கே யார் இங்கே வரச் சொன்னது?"

"நாளுக்கதான் வந்தேன். நீங்கள் இப்படிப் போலீஸ்களையே தேர்வுக்குத்தான்...."

"தெரிஞ்சு இருந்தாய் என்ன செஞ்சு இருப்பே?"

"தவறுசெய்து மனம் பண்ணிடுங்கியாப் போனதிங்க, எல்லாம் காலமா உங்களைட வகுனக்காளாகத் தவமிருக்கேன் தான். ஆகையால் கலந்து கொண்டு கொஞ்ச நாட்கள் உங்களைமே எதப்பட்டதைக் கலந்துண்டு கொஞ்ச நாட்கள் இருப்போ இங்கே வக்கனாடு காத்துக் கொண்டுக்கொண்டேன். சுத்ததும் வராதுதான் நீங்கள் இப்படி எங்கே ஏமாத்த நினைக்கிறது அடியாளம்.."

"அம்மா! இவன் ஏதோ கைது போனான். இவ் சொல்லுது அத்தகையம் போய், இங்கே நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஏதோ ஒரு டிபுட்டே பரிசைக் காண்போம். அங்கையுதான்; என்னுடைய ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிட்ட தாக இவன் கருகாதெல்லாம் கைதுப் போய்.."

"ஈயோ, உடவுமே.....! இங்கேயம்மா! இவர் சொல்வதை நம்பாதீர்கள். ஏனோ தெரியவில்லை. இவர் இப்படிப் பேசுகிறார். இது இவர் குழந்தைதான். என் கார்த்தனாக நம்புங்கள்.."

மணிபம்மாவிடம் கேளுகிறான். அவன் மொனையாக அமிர்ந்திருந்தான். அவன் மாரி கார்த்தகன் நம்புகிறான். கார்த்தகன் கார்த்தகன் தாய்க்கிள எப்பதை அவனது மொனையத்திலிருந்து சத்தாசிக்க கடியாய்க்கிள சத்திராசிறும..

"இது என்னுடையது என்பதை நான் எப்படி நம்புறது? நான் உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேன். இது என்னுடையது இங்கே... நீ அம்மாவுக்கும் என்னை? என்னை? ஏமாற்றப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்...."

சத்திரா வாய்க்கிட்டு அழுதான். தன் னுடைய பிந்தையம் ஒரு முரடன் மூங்குக் கண்ணாடி கொண்டிருப்பதாக எண்ணினான். அந்த அனாதைக்கு மூன்றாம் தாய் ரொம்பவும் பணிவிப்பட்டு ஏழாவதாம்

உணர்ந்தாள். மணிபம்மாவின் தீர்மானமைய இப்பொழுது கணிபுது வகுமமாகத் தோன்றியது. அவன் இங்கே அங்கம் தலைமையாக வையும் பார்வைகாளாக ஒதுக்கி அமர்ந்திருந்த மாதிரி தோன்றினான்.

"தவறுசெய்து எங்கே விரட்டி விட்டார்கள். எங்கள் வேறு புகைமே மொடையது. இப்படியே போய் சொன்னீயோ, தவறச் செய்திருக்கிறீர். அவன் உதை உங்கள் மேல் பாரி போட்டோ இங்கே புகைமே தெ. வேண்டிய நிப்பத்தியிடுக; அவையுமும் இங்கே. செய்வதைப்பெல்லாம் சொன்னீயுட்டு இன்று எங்கே தெரியவே தெரியாது என்று சொன்னீர்களே! இது என்னுக்கு தீயாய்மாவப் படுகிறது? கடற்களையிலும், கடற்கரை மடகு மறைவிலும், உங்களை அடிப்பதிலும் இரவு வேலைகளில் தாய் தவித்து இருந்ததில்லை? எங்கே நீங்கள் அறுபத்தித்தமிழ்? தெரு முகையாள எங்களைக் கொண்டு வந்து விடுவீர்களே. நீங்கள் இங்கே இட்டக் கொண்புருக்கிறது வாய்க்கை அப்போதெனக் கொடுத்து விட்டுப் புதிதாக ஒன்று வாய்க்கப் போவதாகச் சொன்னீர்களே! உங்கள் இஷ்டப்படி நான் இருந்ததில் ஒரு தள தளக் கண்ணாத்திதப் பற்றிக் கேட்டவுடன் 'அடட்டும், விவரமில்லை கோயிலில் மூலம் மாதிரிக் கொண்புரு' என்று சொன்னீர்களே, திணைக்கொண்டீர்!"

மாதவன் பாய்க்கறமாகச் சிரித்தான்.

"சொல்வதை வெகுவாகச் செய்துவிட்டு ஒன்றுமே நடக்காதவர் போல் சிரிப்பார், மாதவன் அம்மா! நீங்களாவது சொல்லுங்கள்.. மணிபம்மாவின் பார்த்து அருது கொண்புரு.."

மணிபம்மாவை அணைத்து கொடுக்கவில்லை.

"இத்தனை நாட்கள் எங்கேயோ இருந்தீர்கள். இங்கே விட்டுவிட்டு விட்டுக் கட்டுவதுதான் சொல்வது போல போலு கய்ய! என்று சொல்லிக் கொண்டு. தாயாரைக் கொடுத்துடன் தோக்கிவிட்டு வெளிப்போ இருந்தாங்க மணிபம்மாள்..! மேல், அப்போதென, நின்றுடா!" என்று அழைத்து நிறுத்தினான். அமர்ந்திருந்த இடத்தைவிட்டு எழுந்து வந்த மணிபம்மாவின் அவன் மூன் வந்து நின்று..

"நீ இப்போ எங்கே போறே?"

"எப்போதோ போறேன், உண்கொண்டீர்?"

"இவ்வாறு வாய்க்கச் சொல்லி விட்டுப் போ! இங்கே நீ ஏத்துக்கப் போறியா இங்கேயோ? தெரியாதே கேட்டுக்கொண்டீர். பதில் சொல்லு.."

"இங்கே எனக்குத் தெரியாது. இவன் சொல்வது அங்கையுமே போய்.."

"உங்களுக்கு இங்கேத் தெரியும். இங்கே யாரைமே வைத்தியமாகக்கொண்டீர். அங்கே இங்கே உங்களைப் போக மட்டா.... அவ்வாறு போகச் சொல்லும் முடியாது உன்னுடைய. நீ யாரை அணைப்பாய் வரமு விட்டுக் கொண் வயசிற்குத்தே? நீ எனக் கொஞ்ச தாகமாய்ச்சே. அதே நரகத்தை இப்போ இவனும் அறுபத்திக் கைக்கப் பார்த்திருக்கிறே. அதுக்கு நான் இடத்தரமாய் கொண்டு. நீ இங்கே ஏத்துக்கப் போறியா இங்கேயா? இங்கே ஏத்துண்டு குடியும் குடிக்குண்டாய் நீ இருக்கப் போறியா இங்கே"

கேயா ? உன்னை எப்போட வாழ்க்கையிலே கண்டித்த தரமா கேட்கிறேன்."

"நான் இவனை ஏதேனும் முடிவாக, நான் இவனைப் பார்த்ததென்பதில், என்னும் இவனுக்குக் குற்றத்தை சேர்த்திருக்கிறது என்பதும் நம்ப முடியாதது."

"நான் தவிரேன். இவனுக்குப் பிறந்த குழந்தை உன்னுடைய பிறந்ததுதான். இந்த அப்பாவின் பெயர்தான் நீ கொடுத்திருக்கே. கொடுக்கக் கூடியவன் தான் நீ. நான் சொல்பேன், இது உன்னைக் குழந்தைதான்னு!" என்றான் வேகமாக உள்ளே சென்று சமைத்து அருமையாக எங்கோ ரூபாயில் அழகிக்கொடுத்த தகரப் பெட்டியிலிருந்து ஒரு மணி பரிசை எடுத்து வந்தான். அது ஒரு தபால் காட்டு அளவுக்குப் பெரிதாக இருந்தது. அதற்குள்ளிருந்த போட்டோ ஒன்றை வேகியை எடுத்தான், அதோடு ஒரு வேலை கடிதமும் இருந்தது. அது மாதவனுக்குச் சத்திரா தன் நினைவை விவக்கி எழுதிய முதல் கடிதம். போட்டோவை அவன் முன் தீட்டினான். "உனக்குச் சத்திராவைத் தெரியாது. இம்மையா ? அப்படியானால் இந்தப் போட்டோ உன் பரிமாக்குவதின் எப்படி வந்தது? இந்தக் கடிதமாக உனக்கு வந்ததுதானா?"

சத்திரா விடப்பு மேலிடப் புகைத் தெம்பு பெற்றுள்ளதாக மலர்ந்த கண்ணென்பு மணியம் மாரியப் பார்த்தான்.

மாதவன் நடுமுகப் பார்த்தான். "இவனுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டுப் போ....."

"என்னைப் பதில் நான் முடிவாகவே சொல்லுவார்க்."

"உன்னைப் முடிவான பதில் அதுதானா?"

"ஆமாம்."

"வேண்டாம், எனக்குத் துறவகம் கொடுத்துப் போகாதீர்கள்!" - சத்திரா அருதான். மணியம்மாள் சத்திராவைப் பரிதாபமாக மாகப் பார்த்தாள். பிறகு இடம் பெற்றவனாக உள்ளது ஆசாயங்கத்திலிருந்து விளித்ததுக் கொண்டு நிரிந்து விளையும்.

"சரி, உன் முடிவு அதுதான்னு நீ இனிமேல் என்னைப் பதில் இல்லை. போ, வேகியோ, இவனை உன்னுடையவனாக ஏதேனும் கொண்டு இருக்கிறான் இருந்தா இப்பே இருக்கலாம். இவனை என்னால் நீ இப்பே துண்டிவிடலாம், எவர்க்கு மகள் இல்லை, 'மகள்' இருக்கா. ஒரு பேரன் இருக்கான். அவர்களைப் பாதுகாக்க எனக்குத் தெம்பு இருக்கு. அருமம் பாள் பேரனை உன்னைப் பார்க்கவே படாமல் நல்லவனு வளர்ப்பியன். நீ போ இங்கிருந்து. உனக்கு இனி இப்பே வேலைவில்லை."

மாதவன் மெதுவாகத் திரும்பி நடத்தான். அவன் போவதைப் பார்த்ததுக் கொண்டு குழந்தையுடன் தின்ற சத்திராவின் தோன் மட்டையைய முதன் முறையாக அப்படித் தொட்டுத் திருப்பினான் மணியம்மாள்.

"இவனை இனிமேல் திருத்தவே முடியாது. உன்னைப் பிறகாவதும் குஞ்சப்பாவினோடே பிறகாவதும் நன்னு இருக்கலாமென்ற தெரிதலதப் போனக் கொண்டிருக்கிற இவனை இப்பே ஒதுக்கி வைக்கட்டுத் தவிர இருக்க பழக்கம் பண்ணிக்கொ. அதுதான் நம்முடைய உனக்கு. எப்போ இவன் உன்னைப் பார்த்ததே

இடைநீக்கம் இல்லை

இவன் விளக்கு வந்த ஒருவரிடம் இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

"முயற்சிக்குத்து சூரியன் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது?"

வந்தவர் சிறிது சிந்தித்தார்.

"சூரியன் எத்தனை தொலைவில் இருக்கிறதென்பதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால்

ஒன்றை மட்டும்தான் உறுதியாக என்னும் சொல்ல முடியும். எனக்கு இந்த வேலைவை நீங்கள் கொடுத்தால்.... நான் வேலை செய்வ

தற்கு இடை-நீக்கமாக இருக்கிறதூரத்தில் சூரியன் உன்வதாக நான் கருதவில்லை."

அவருக்கு அந்த வேலை இடைத்து விட்டது. - இரணியன் 'கலை'

இவ்வளவு சாதிக்கிறோடு இவனு உன்னுடைய பிறகாவதற்குக் கைகொடுக்கப் போகிறான் அப்படி எதிர்பார்த்து எமாத்து போய் விட்டேன். நான் இருக்கும் வளரையிலே உனக்கொரு அருமை நான் இருப்பியன். அவன் உன்னை உதறிவிட்டுப் போகிற மாதிரி நான் செயல் மார்ட்டென். அதோ, அந்த வேலைகளைப் பிடி மேலே ஆணையா சொல்பேன். நீ என்னுடைய மகள், இவன் என்னைப் போகட்டும்" என்று காதல்கையுடன் சத்திராவை அழைத்துக் கொண்டான்.

சாதித்திரி அங்கு வந்து மெனமமாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

"இதற்கு முன்பே இருந்த என்னைப் பதில் நினைவது இப்போ இருக்கிற மாதவன் வேறே. உனக்குத் தான் சொல்லியேன் சாதித்திரி, என்னை உத்திரவசை நினைக்காதே. நிறந்த மனசோடே போறேன். உன்னை நான் இப்பே இரு என்று சொல்லவில்லை, அப்படிச் சொல்வதற்கு எனக்கு இருந்த எத்தனையோ விவகாரங்கள் தான் காரணம். மனசோ ரொம்ப குழப்பமடைத்து விட்டது. இப்போ தெவியா விவகாரங்கள் புரிகின்றன. இனி நீயும் இவனோடே இங்கேயே இருக்கலாம். ஒதுக்களுக்கு ஒதுக்கிச் சகாயமாக இருந்து வார முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு" என்று கூறிய மணியம்மாள் சாதித்திரியின் முகத்தில் சம்மதத்தின் சாயல் தென்படுகிறதா என எதிர்பார்த்த வண்ணம் தின்றது.

குஞ்சப்பா சத்திராவின் தோளில் உறுப்பிக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்குத் துரைய்கள் இல்லை. அவனுக்குத் தந்த உறக்க முடியும். ஆனால் சத்திராவின் துரைய்களுக்கு....?

அப்படி ஆறம் பேரும் இடத்தில்தான், வாய்க்கவையிப் பரிசுமம், ஆனால் ஆற மிக்ஸாத இடத்திலே வாய்க்கவையிப் பரிசுமம் என்பது திரந்தரமாயே உறக்கமிருந்தது.

இருமலும் நலநோஷமும் உங்களை புகழ்விப்படுத்தும். இது கோங்கு, பாதிக்க இடமளிக்கும்

வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட்

சிலப்பு வேடுகி

**நிவாரணத்துடன், நோய்களை எதிர்க்கும்
சக்தியையும் தருகிறது!**

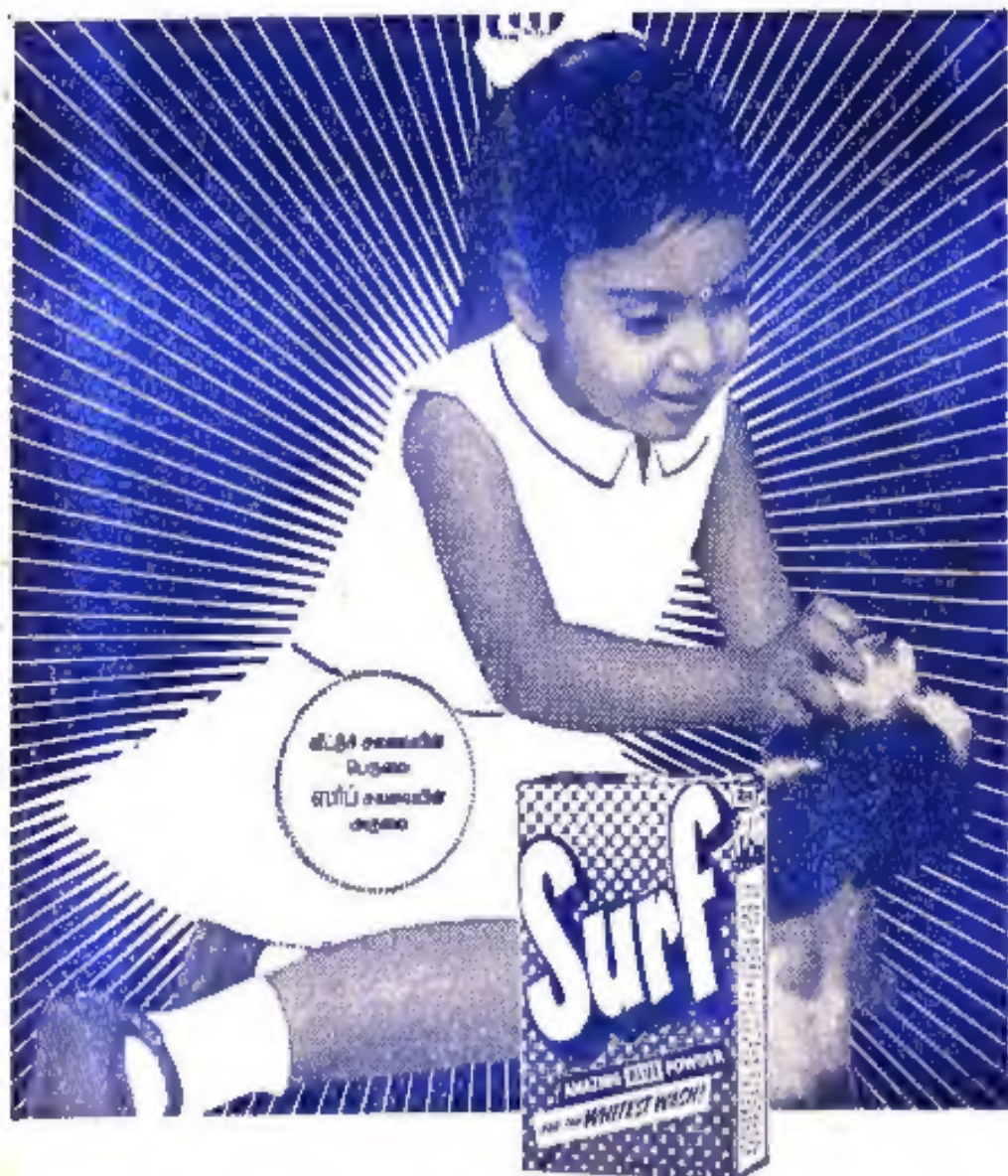
இருமலும், நலநோஷமும் உங்களைப் புகழ்விப்படுத்தி, உங்களை உடலில் கோங்கு எதிர்க்கும் சக்தியைக் குறைக்கும். இதனால் இது கோங்கும் உங்களை எளிதில் பாதிக்கக்கூடும். ஆகவே, இருமலாக வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் சாப்பிடுவதை.

பலியைத் தான். இறந்த சக்தியை மீட்டளித்து, உடலுக்கு நோய்த் தடுப்புச் சக்தியை அளிக்கக்கூடிய, உடலுமளிக்வும் பொருளை அடங்கியது வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட். அறிவுள்ள கிறிஸ்தோவரட மற்றும் கய்யலாஸ், இருமலிலிருந்தும், நலநோஷத்திலிருந்தும் நிவாரணம் அளிக்கின்றன.

**சக்திக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்
வாடர்பரீஸ் காம்ப்வுண்ட் அருத்துங்கள்!**

வாடர்பரீஸ்-தமிழ்நாடு விநியோகம்

கண்ணைப் பறிக்கும் வெண்மை! கச்சிதமான தூய்மை! எல்லாம் ஸர்ப் செயல்...அதன் எல்லை கடந்த வல்லமை! ஏராளமான நுரை, சலவையே வெகு எளிது. சிறுவர் ஆடை, சட்டை, சேலை....எதற்கும் நிகரில்லாத வெண்மை, சிகரமான தூய்மை. கைப்பட வீட்டிலே சலவை செய்திடவே கைகண்ட துணை ஸர்ப்.

ஸர்ப் சலவை: வெள்ளைவளர் சலவை